

கணபதி துணை.

எட்டேத்தோகையுள் நான்காவதாகிய

பதிற்றுப்பத்துமூலமும், பழையவுடையுமும்.

இவை,

சென்னைப் பிரஸிடென்ஸிகாலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதராகிய

உத்தமதானபுரம்

வே. சாமிநாதையரால்

பலபிரதிபுலங்களைக்கொண்டு பரிசோதித்து,

சென்னப்பட்டணம்:

வைஜயந்தி அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டன.

குரோதினா ஆனியர்

1904.

விலை ரூ. ௧௨.

Copyright Registered.

இப்புத்தகத்தில் அடங்கியவை.

க. நூல்கள் முதலியவற்றின் முதற்குறிப்புக்கள். ௨.
முகவுரை. பக். 1.

ங. நூலாசிரியர்கள் வரலாறு :—7.

உ. துமட்டூர்க் கண்ணனார். 7.

ங. பாலைக் கௌதமனார். „

ச. காப்பியாற்றுக் காப்பியனார். „

ரு. பரணர். „

க. காக்கைபாடினியார் நச்சேன்னையார். 9.

எ. கபிலர். 10.

அ. அரிசில் கிழார். 13.

க. பெருங்குன்றார் கிழார். 14.

ச. உளையிற்கண்ட இலக்கணக் குறிப்பகராதி.

15. ரு. பிழையும் திருத்தமும். 16.

கூ. பதிற்றுப்பத்து மூலமும் } க.
பழையவுரையும்.

எ. பதிற்றுப்பத்துச் செய்யுளகராதி. கடுஅ. அ.
பதிற்றுப்பத்தின் பிரயோகவிளக்கம். கடுகூ. கூ.
அரும்பத வகராதி முதலியன. ககூக.

இப்பதிப்பில் எடுத்துக் காட்டிய
நூல்கள் முதலியவற்றின் முதற்குறிப்புக்கள்.

அகநா - அகநா ஞாறு.

அச் - அச்சுப்புத்தகம்.

அடி - அடியார்க்கு நல்லாருரை.

இ. வி - இலக்கண விளக்கவுரை.

இரண் - இரண்டாம்பத்து.

இலக் - இலக்கணையாரிலம்பகம்.

இறை - இறையனாகப்பொருள்.

ஐங் - ஐங்குறுநூறு.

ஐந். எ௦ - ஐந்திணை எழுபது.

கனக - கனகமாலையாரிலம்பகம்.

காந்த-காந்தருவதத்தையாரிலம்பகம்.

குணமா - குணமாலையாரிலம்பகம்.

குறிஞ் - குறிஞ்சிப்பாட்டு.

குறு - குறுந்தொகை.

சிலப் - சிலப்பதிகாரம்.

திணைமொ. ரு0 - திணைமொழி ஐம்
திருக் - திருக்குறள். [பது.

திருமு - திருமுருகாற்றுப்படை.

திருவள் - திருவள்ளுவமாலே.

தொல் - தொல்காப்பியம்.

ந - நச்சினார்க்கினியருரை.

நற் - நற்றிணை.

நாம - நாமகளிலம்பகம்.

நெடுநல் - நெடுநல்வாடை.

பக - பககம்.

பத் - பத்துப்பாட்டு.

பதி - பதிகம்.

பதிற - பதிற்துப்பத்து.

பரி - பரிமேலழகருரை.

புறத் - புறத்திரட்டு.

சிறுபா - சிறுபாணற்றுப்படை.

- சேவகசிந்தாமணி.

புறத்தி - புறத்திணையியல். சேவ

புறநா - புறநானூறு.

சுர - சுரமஞ்சரியாலம்பகம்.

சூ - சூத்திரம்.

சொல் - சொல்லதிகாரம்.

பெரும்பா - பெரும்பாணற்றுப்படை.

பொரு - பொருளதிகாரம்.

மண் - மண்மகளிலம்பகம்.

தகடே - தகடேயாத்திரை.

மது - மதுரைக்காஞ்சி.

திணைமா - திணைமாலே நூற்றைம்பது. மு - முற்றும்.

உ

கணபதி துணை

முகவுரை.

“சந்தனப் பொதியத் தடவனாச் செந்தமிழ்ப்

பரம சாரியன் பதங்கள்

சிரமேற் கொள்ளுதல் திகழ்தரற் பொருட்டே.”

பதிற்றுப்பத்தென்பது, தமிழ்ப்பாஷையிலுள்ள பழைய இலக்கிய நூல்களுள்ளே நல்லிசைப்புலவர்களருளிச்செய்த சங்கச்செய்யுட்களாகிய * எட்டுத்தொகைகளில் நான்காவது; புராதன இலக்கண

இலக்கியவுகாசுகளில்மேற்கோளாக எடுத்தாக்காட்டப்பெற்ற பெருமை வாய்ந்தது; முடியுடை வேந்தர்களாகிய சேரர்பதின்மர்கள்மீது சங்கப்புலவர் பதின்மர்கள் இயற்றியது; ஐந்திலக்கணங்களுள்ளே பொருளின் பகுதியாகிய புறத்திணைத்துறைகளுக்கு இலக்கியமாக அமைந் துள்ளது.

பப்பத்து அகவற்பாக்களுள்ள பத்துப்பகுதிகளால் தொகுக்கப் பட்டமையின், இந்நூல் பதிற்றுப்பத்தென்று பெயர்பெற்றது.

இந்நூலிலே தமிழ்நாட்டின் பண்டைக்கால நிலையையும், சில சேரர்கள், சில குறுநில மன்னர்கள் முதலியோருடைய வரலாறுகளும் அவர்களுடைய அரசாட்சி, வீரம், கொடை, புலவர்களை அவர்கள் ஆதரித்துவந்த அருமை முதலியனவும் சேரநாட்டின் பழைய வழக் கங்கள் சிலவும் இக்காலத்து வழங்காத சில அருட்பதங்களும் வேறுள்ள சில அரிய விஷயங்களும் காணலாகும்.

கிடைத்த இந்நூற்கையெழுத்துப்பிரதிகளுள் ஒன்றிலேனும் கடவுள்வாழ்த்தும் முதற்பத்தும் பத்தாம்பத்தும் அவற்றின் உரையும் காணப்படவில்லை ; உள்ள எட்டுப்பத்திலுங்கூடச் சிலசிலவிடத்து மூலங்கள் குறைந்தும் உரைகள் சிதைந்தும் பிறழ்ந்தும் காணப்பட்டன. அந்தவிஷயத்தில் நான் செய்யக்கூடியது யாதென்றுமில்லாடையால், அவை இருந்தவாறே பதிப்பிக்கப்பெற்றன.

* எட்டுத்தொகைகளாவன : நற்றிணை, குறுந்தொகை, ஐங்குறுநூறு, பதிற்றுப்பத்து, பரிபாடல், கலித்தொகை, அகநானூறு, புறநானூறு என்பன. இவற்றின் வரலாற்றைப் புறநானூற்றின் அச்சப்புத்தக முகவுரையிற் காண்க.

2 மு க வு னை.

மேற்கூறிய எட்டுப்பத்திலும் இல்லாத இந்நூற்பாடல்கள் சில, தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரவுரையால் தெரியவந்தன. அவை வருமாறு :—

“இருங்கண் யானையோ டருங்கலந் துறுத்துப்
பணிந்து குறைமொழிவ தல்லது பகைவர்
வணங்கா ராதல் யாவதோ மற்றே.”

இதுவுமது. இது பதிற்றுப்பத்து.—(தொல். பொரு.
அச். பக். கநக.)

‘இத்திணைக்குப் படையியங்கரவமுதலியனவும்
அதிகாரத்தாற் கொள்க. அது,

“இலங்குதொடி மருப்பிற் கடாஅம் வார்ந்து
நிலம்புடையு வெழுதரும் வலம்படு குஞ்சா
மெரியனிழந் தன்ன விரியுளை சூட்டிக்
கால்கிளர்ந் தன்ன கடுஞ்செல விவுளி
கோன்முனைக் கொடியினம் விரவா வல்லோ
நின்வினை கடுக்குந் தோன்றல பெரிதெழுந்
தருளியி னொலிக்குந் வரிபுனை நெடுந்தேர்
கண்டேவட் டனவே முரசங் கண்ணுற்றுத்
தழுவு மாதிரங் கல்லென வொலிப்பக்
கறங்கிசை வயிரொடு வலம்புரி யார்ப்ப
நெடுமதி னிரைஞாயிற்
கடியினைக் குண்டு கிடங்கி
னம்புடை யாரர ணகரப் புடைத்தே
நெஞ்சபுக லழிந்து நிலைதளர் பொர்இ
யொல்லா மன்னர் நடுங்க
நல்ல மன்றவிவ னீங்கிய செலவே.”—

(தொல் - பொரு. அச், பக். கநகூ.)

“இலங்குதொடிமருப்பின்” என்னும்பதிற்ப்பத்து

முடிக்கும் வேந்தனது சிறப்பாகிய உழிகளுயாயினும்
பதின்றுலாம் பொன் பரிசில்பெற்றமையிற்
பாடாணுயிற்று?—(தொல். பொரு.

அச். பக். ௧௯௦.)

மு க வு ன ா.

3

“விசயந்தப்பிய” என்னும் பதிற்றுப்பத்து ௪௯௧
கூறிற்று. (தொல். பொரு. அச். பக். ௧௯௩.)

“பேணுதகு சிறப்பிற் பெண்ணியல் பாயினு

மென்னொடு புனாயுந ளல்ல

டன்னொடு புனாயுநர்க் தானறி குந்வே.”

எனப் பதிற்றுப்பத்தில் வந்தது. —(தொல்-பொரு. அச். பக். ௪௨௩.)

இவை, முதற்பத்து, பத்தாற்பத்தினுள் இன்ன 1 குதியைச்
சாரார் தவையென்று விளங்கவில்லை.

௨௨ புத்தகம் [தொல். பொரு.] ௧௯௨. - ம் பக்கத்துள்ள,
“எரி யெள்ளுவன” என்னுஞ்செய்யுள் பதிற்றுப்பத்தின்
கடவுள்வாழ்த்தாக இருக்கக்கூடுமோவென்று எண்ணப்படுகிறது;
எண்ணாவிளங்கவில்லை.

கிடைத்த எட்டுப்பத்தினுள்,—

இரண்டாம்பத்து,

இரயலரம்பன்னெடுஞ்சேரலாதனைக்குடநீர்க் கண்ணார்பாடி

யது.

மூன்றும்பத்து, இமயவரம்பன் தர்சி
பல்பாணைச் செல்கெழுதட்டு வனைப் பாலைக்கொளதமனார்
பாடியது.

நாலாம்பத்து, கள வ்கார் க்கண்ணிகா ர்முடிச்சேரலைக்
காப்பியாற் றக்காப்பியனாற்பாடியது.

ஐந்தாம்பத்து, கட ல்நிறக்கோட்டிய சொங்குட்டுவனைப்
பாணர்பாடியது.

ஆறும்பத்து, ஆடுகோட்பாட்டுச்சேரலாதனைக்
காக்ககபாடினி யார் நச்செள்ளையார் பாடியது.

ஏழாம்பத்து, செல்வக்கங்கோவாழியாதனைக் கடிவர்
பாடியது.

எட்டாம்பத்து,
தகநீரெறிந்தபெருஞ்சேரலநம்பெ னாறையை அரி சில்கிழார்
பாடியது.

ஒன்பதாம்பத்து, குடக்கோடுளஞ்சேரலநம்பெ
னாறையைப் பெ ருங்குன்றார்கிழார் பாடியது.

இவ்வரலாற்றின்விரிவை ஒவ்வொருபத்திற்கும்
இறுதியிலுள்ள பாடகங்களால் அறிந்துகொள்க.

இந்துலின் உரை இன்றியபையாத இடங்களிற் பதர்பொருளை
இனிதுவிளக்கி ஆங்காங்குச் சொன்னயம்பொருணயங்களையும் சொன்

முடிபுபொருண்முடிபுகளையும் உரியஇடங்களில்
 இலக்கணக்குறிப்புக் களையும் நன்குபுலப்படுத்திப் பழைய
 செய்திகள்சிலவற்றைத்தெரி வித்து
 ஒவ்வொருசெய்யுளின் பின் னும் அமைந்துள்ள துறை, வண்
 ணம், தூக்கு
 இவற்றைவிளக்கவேண்டியஇடங்களில்விளக்கிச்செய்யுட்
 களுடைய * பெயர்களின்காரணங்களை அங்கங்கே தெரிவித்து
 மிகச் செவ்விதாக அமைந்துள்ளது. இவ்வுரை இல்லையாயின்,
 இந்நூற்பொருளை இக்காலத்தில் அறிந்துகொள்ளுதல் மிக
 அரிது. [வண்ணம் - செய்யுட்களின்சந்தம். தூக்கு -
 பாக்களைத் துணித்து நிறுத்தல்.]

இவ்வுரைபாசிரியர் இன்னாரென்றும்
 இன்னகாலத்தவரென்றும் தெரியவில்லை ; ஆனாலும் இந்நூல்
 எகும் பாட்டினுரையில், [பக். கந.௦.] 'சின்மையைச்
 சின்னாலென்றதுபோல ஈண்டுச் சிறுமை யாகக்கொள்க'
 என்று எழுதியிருத்தலால், இவருடையகாலம், நேமி நாத
 நூலாசிரியராகிய குணவீரபண்டிதருடைய காலத்திற்குப்
 பிறர் காலமென்று தெரிகின்றது. [சின்னூல் - நேமிநாதம்.]
 இவருடைய உரைநடையை நூற்றோக்கின்,

பேராசிரியர்முதலியோர்களுள் ஒரு வரோ அல்லது
பண்டைக்காலத்து அவர்களைப்போலவிளங்கிய வேறு
யாரோவென்று இவர் எண்ணப்படுகிறார்.

ஒவ்வொருசெய்யுளின்பின்னும் அமைந்துள்ள துறை,
வண்ணம், தூக்கு, பெயரென்பவைகள் உரையில்லாத
மூலப்பிரதிகளிலெல்லா யிருத்தலின், அவை உடாயாசிரியரால்
எழுதப்பட்டனவல்லவென் றும் நூலாசிரியர்களாலோ
தொகுத்தோராலோ எழுதப்பட்டனவென் றும் பதிகங்கள்
உரைப்பிரதிகளில் மட்டும் காணப்படுகின்றமையால் அவற்றை
இயற்றினோர் நூலாசிரியரல்லவென்றும் தெரிகின்றன.

ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியராலும் அடியார்க்கு
நல்லராலும் தத் தம் உடைகளில் எடுத்தாளப்பெற்றிருத்தலின்,
இப்பதிகங்கள் அவர் கள் காலத்திற்கு முந்தியவை யென்று
தோற்றுகின்றது.

* பத்துப்பாட்டினுள் ௧௦-வதுபாட்டு, தன்பாலுள்ள பொருட்சிறப்
பெய்திய [அடி, ௪௭] மலைபடுகடாமென்னும் தொடர்மொழியையே தன்
பெயராகக்கொண்டு வழங்குவருகின்றாற்போலப் பதிறறுப்பத்துப்பாட்க
ளெல்லாம் தம்மிடத்துள்ள தொடர்மொழிகளுள் அடைமொழிச்சிறப்பாதல்
பொருட்பொலிவாதல் பெற்றனவற்றையே தம்பெயர்களாகக்கொண்டு
தொன்றுதொட்டு வழங்குவருகின்றன.

ருக, கூக, அடு, கூடு.

உனாயில் மேற்கோளாக வந்துள்ள நூல்கள் : க.
திருக்குறள், உ. பதிற்றுப்பத்து, ஈ. புறநானூறு, ச.
மதுரைக்காஞ்சி.

இந்நூலில் வந்துள்ள கடவுட்பெயர்கள்
முதலியவற்றையும் அவைகள் உள்ள இடங்களையும் இப்ப
புத்தகத்தின் பின்னுள்ள அக ராதியிற்காண்க.

இந்நூலை ஒப்புநோக்குதல் முதலிய
பேருதவிபுரிந்தவர்களுள், கும்பகோணம் டெளன் ஹைஸ்கூல்
முதல் தமிழ்ப்பண்டிதராகிய ம-அ- 11 -ஸ்ரீ அ.
நாராயணஸாமியையரவர்கள் சொத்துவந்த பேருதவி மிகப்
பாராட்டற்பாலது.

இந்நூலின் பெருமை யைமதிப்பாற் ற ரிசோதித்தற்குத்
துணிந்த என்னுடைய பெருங்குற்றத்தை விவேகிகள்
பொறுத்தருள்வார்க ளென்று நம்புகிறேன்.

6

மு க வு ளை,
கிடைத்த கையெழுத்துப் பிரதிகள்.

திருவாவதேரை ஆதினத்துப் ...
 பிரதி க சென்னையிலுள்ள இராஜாங்கத்துக் கையெழுத்தாய்
 புஸ்தக சாலை ...

க (Government Oriental Manuscripts Library, Madras.)

ஆழ்வார் திருநகரி,

ஹீ. தே. லக்ஷ்மண கவிராயரவர்கள் வீட்டு

க 12-11-11 ஹீ ஜே. எம். வேலுப்பிள்ளையவர்கள், F. M. U. ,,

க

திருமயிலை வீத்துவாள்.

,, சண்முகம் பிள்ளையவர்கள் ... ,,

க

,, தி. த. கனகசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள், B. A. ,,

க

— — —

இன்னும் அப்பொழுது அப்பொழுது ஒப்பிடுதற்குக்
 கிடைத்த பிரதிகள் சில.

இங்ஙனம் வே. சாமிநாதையன்.

நூலாசிரியர்கள் வரலாறு.

உ. — குமட்டுக்கண்ணனார்: — இவர் இமயவரம்பன் நெடுஞ்சேர லாதன்மீது இந்நூல் 2 - ர்பத்தைப்பாடி, உம்பற்காட்டு 100 - ஊர் பிரமதாயமும் ௩௮ - வருடம் தென்னாட்டுள்வருவதனிற் பாகமும் பரிசிலாகப் பெற்றவர் ; அந்தணவருணத்தினர் ; இது, பிரமதாயம் பெற்றனரென்பதனால் தெரிகின்றது. கண்ணனாரென்று ஒருபுலவ னுளர் ; அவரின்கேயுபடுத்தற்கு இவர் இங்ஙனம் வழங்கப்பெற்றார்.

௩. — பாலைக்கேளதமனார்: — பல்யாணைச்செல்கொழுகுட்டுவன்மீது இந்நூல் ௩ - ர்பத்தைப் பாடியவராகிய இவர், அவனை இரந்து அவ னாதனியால், ஐம்பது பெருவேள்விகளைட்டுப் பத்தார்பெருவேள்வி வேட்கையில் பரிசிலியுடன் அவர்க்குப்பெற்றவர் ; அந்தணவருணத்

தினம் இவை, இப்பத்தின்பதித்ததாலும், 'நாடுத்தபெரும்புலவன்' (உ.அ.க) என்னும் பழமொழி சென்னை மாவட்டம் அதனுரையாலும், "நான்மறை யாளன் செய்யுட்கொண்டு, மேளிகை யுலகம் விடுக்கோ னாழிணர்." (உ.அ.மு.ந.நை.க.க.க.அ) என்னும் சிலப்பதிகாரத்தாலும், 'இதன் இயல்பு' என்பதற்குப் பல்யாணச் சொல்கெழு குட்டுவனைப் பாடிக்கொள்காணி அறக்கர்வேண்டினான்பது குறிப்பு வகையாக் கொள்ளுவதற்கின், இது வஞ்சிப்பொருளில்வந்த பாடா னாழி' (தொல்.பொரு. அ.ப-ர் ௩. உரை) என்னும் கச்சினார்க் கீனியத்தாலும் விளங்குகின்றன. கோதமனாரென்று ஒருபுலவருளர்; அவரின்வேறுபடுத்தற்கு இவர் இங்ஙனம் வழங்கப்பெற்றார். இவர் இங்ஙனம் சுவர்க்கார்பெற்ற சரிதை மலைநாட்டிற் கண்ணபரம்பரையில் இக்காலத்துர் வழங்குகின்றது.

ச.—காப்பியாற்றுக்காப்பியனார் :—இவர்

களங்காய்க்கண்ணிகார் முடிச்சே ரலென்னும். அரசன்மீது இந்நூல் ச - ர்பத்தைப்பாடி ௪000000 - பொன்னும் அவன் ஆண்டதற் பாகமும் பரிசிலாகப் பெற்றவர்.

௫.—பரணர் :—இவர்,

கடல்பிறக்கோட்டியசெங்குட்டுவன்மீது இந்நூல் ௫ - ர்பத்தைப்பாடி, அவனான், உட்பற்காட்டுவருவாயை யுர் அவன்மகன் குட்டுவன்சேரலென்பவனையும் பரிசிலாகப்பெற்ற வர். [உட்பற்காட்டுவன்மீது பலைநாட்டைச்சார்ந்ததோர்நாடு] திருவள் ளுவமாலையிலுள்ள, "

செய்ததாகத் தெரிதலின், உக்கிரப்பெருவழுதியாரும்
அம்மாலையை இயற்றிய மற்றப்புலவர்களும்
இருந்தகாலத்தவரென்று இவர் எண் ணப்படுகிறார் ;
கபிலருடைய அருமைத்துணைவர்; இது பழைய
இலக்கணநூல்களினுரைகளில், ‘ கபிலபரணர் ’
என்றுவழங்கும் தொகைநிலைத்தொடரால் விளங்குகின்றது.
அதிகமானெடுமானஞ்சி கோவலூர்த்தலைவனைவென்று
அவ்வுரைக் கைக்கொண்டமை இவரார் புனைந்துகூறப்பெ
ற்றுள்ளது. இது புறநானூற்றில், “ அமரர்ப் பேணி யும் ”
என்னும்பாட்டில், “ பரணன் பாடினன் மற்கொன் மற்றுநீ,
முரண்மிகு கோவலூர் நூறிந், னரண்டு திகிரி யேந்திய
தோளே” என ஒளவையார் பாராட்டியிருத்தலால்,
நன்குபுலப்படுகின்றது. இரு
வகைத்திருவிளையாடற்புராணத்திலும் இவர்
புகழப்பட்டிருக்கிறார். எட்டுத்தொகையில் இவர்செய்தனவாக
அஉ - செய்யுட்கள் இப்பொழுது காணப்படுகின்றன : (நற் -
கஉ ; குறு - கடு ; பதிற் - க௦ ; அகநா - கூஉ ; புறநா - கக)

அச்செய்யுட்களில்வந்துள்ள தெய்வங் களின்பெயர்களும்
பிறபெயர்களும் வருமாறு :—

தேய்வம் : —சிவபெருமான், முருகக்கடவுள்,
கொல்லித்தெய்வம்.

பாவை :—கொல்லிப்பாவை.

ஸ்தலங்கள் :—ஆம்முற்றம், அலைவாய் = திருச்செந்தூர்,
கூடல்.

தேயத்தார் :—ஆரியர், கொங்கர், பூழியர்.

வேளிர்கள் :—பதினான்குவேளிர், பதினொரு வேளிர்.

தலைவர் :—அருகத, அஞ்சி, அடகன், அதிகன், அழிசி,
அன்னி, ஆட்டனத்தி, ஆய், உதியன், எவ்வி, ஓரி =
வல்லிலோரி, கட்டி, கரி கால்வளவன், கழுவுள், குட்டுவன்,
குறம்பியன், சேந்தன், தழும்பன், தித்தன், திதியன், நள்ளி,
நன்னன், நீர்க்கிழவன், பசும்பூட்பாண்டி யன், பழையன்,
பாணன், பேகன், பொறையன், மத்தி, மிஞிலி = ஞிமிலி,
விச்சியர்பெருமகன்.

புறநானூற்றினால்,

உருவப்பற்றேரிளஞ்சேட்சென்னிமுதலிய தலைவாறுவர்
இவராற்பாடப்பெற்றோரென்று தெரிகின்றது.

தலைவியர் :—ஆதிமந்தி, ஐயை, மருதி.

வாகைகள் :—ஆரியநாடு, கொங்கநாடு, புகார்நாடு, பூழிநாடு.

ஊர்கள் :—அமுந்தூர், ஆர்க்காடு, ஆம்முற்றம்,

இருப்பையூர், உறத்தூர், உறக்கை, ஊனூர், கழார், காடூர்,

குறம்பூர், குன்றூர், ஊலாசிரியர்கள் வரலாறு.

9
கடல், தகடூர், தழும்பனூர், தொண்டி, நீடூர், புகார்,
பொருத்தில், மணற்குன்று, மாங்கை, முசிறி, வஞ்சி, வாகை,
வெண்ணிவாயில்.

அவை=ஸபை :—உறக்கைநாளவை.

விழவு :—கழார்ப்பெருந்துறைவிழவு, கடல்விழவு.

மலைகள் :—குடவரை, கொல்லி, பொதியில்.

ஆறு :—காகிரி.

துறைகள் :—கழார்முன்றுறை=கழார்ப்பெருந்துறை,
தொண்டி முன்றுறை.

காடுகள் :—உறக்கைப்புறங்காடு, ஓரிகாணம்.

பறந்தலைகள் = போர்க்களங்கள் :—கடற்பறந்தலை,
பாழிப்பறந்தலை, வாகைப்பறந்தலை, வெண்ணிவாயிற்பறந்தலை.

கக - ம் திருமுறையிலுள்ள

சிவபெருமான் திருவந்தாதியியற்றிய பாணதேவநாயனாரென்பவர்
இவரேயென்று விவேகிகள் கூறுகின்றனர்.

கூ.—காக்கைபாடினியார் நச்செள்ளையார்

:—ஆடுகோட்பாட்டுச் சேரலாதென்னும் அரசன்மீது
இந்நூல் கூ-ம்பத்தை இயற்றியோ ராகிய இவர்
அணிகலனுக்கென்று கூ-நூலாம் பொன்னும் நூறுயிரம்

பொற்காசும் அவனாற் பரிசுபெற்றவர் ; பெண்பாலார் ;
 நச்செள்ளை யானென்பது இவரது இயற்பெயரென்றும்
 குயந்தோகையில்,

“ திண்டேர் நள்ளி கானத் தண்டர்
 பல்லா பயந்த நெடியிற் றெண்ணி
 முழுதுடன் விளைந்த வெண்ணெல் வெஞ்சோ
 றெருகலத் தேந்தினுஞ் சிறிதென் றோழி
 பெருந்தோ ணெகிழ்த்த செல்லற்கு
 விருந்துவரக் கரைந்த காக்கையது பளியே.”

என்னும் உகடம்பாட்டில், காக்கை கரைந்தமையைப்
 பாராட்டிச் கூறிய அருமைபற்றிக் காக்கைபாடினியாரென்ற
 சிறப்புப்பெயரைப் பிற்காலத்தில் ஆன்றோரால் இவர்
 பெற்றனரென்றும் தெரிகின்றன ; பாடினி-பாடுபவள்.
 செள்ளையென்பது பெண்பாலார்க்கு இயற்பெயராகப்
 பண்டைக்காலத்து வழங்கிவந்ததுபோலும் ; இந்நூல் கூடப்
 பத்தின்பதிகத்தில் பையூர்கிழா னுடையமனைவியின்பெயர்
 அந்துவஞ் செள்ளையென்று வந்திருத்தல்காண்க.
 மறக்குடிமங்கையின்சிறப்பை

2

வினாக்கி இவர்பாடிய, உள அ-ம் புறப்பாட்டும் அப்பாடல்
 ஒக்கூர்மாசா த்தியார்என்னும்பெண்பாலாருடைய
 பாக்களின்வரிசையிற் சேர்க்கப் பெற்றிருத்தலும் இவர்
 பெண்பாலாராதலை வலியுறுத்தும். 'கலன ணிக' என்று
 அரசன் பொற்காசுமுதலியன கொடுத்தாரென்றது
 ஈண்டு அறிபற்பாலது. எட்டுத்தொகையில் இவர்செய்தனவாக,
 கஉ - செய்யுட்கள்காணப்படுகின்றன. (குறு. க ; பதிற். க0 ;
 புறநா. க.)

எ.—கபிலர்:—

இப்பெயருடையபுலவர்சிலருளர்.) இவர்கெல்வக் கடுங்கோவாழி
 யாதென்னும் சேரவரசன்மீது இந்நூல் எ - ம் பத்
 தைப்பாடி நூறுபிரம்பொற்காசும் அவன் ஒருநாலைமீதேறிக்
 கண்டு கொடுத்தாரும் பரிசிலாகப்பெற்றவர். இஃது இந்நூல் எ
 - ம் பத்தின் பதிகத்தாலும் அநி - ம் பாடலிலுள்ள “கபிலன்
 பெற்ற வூரினும் பலவே” என்பதனாலும் விளங்குகின்றது.

இவர்பிறந்தவர் பாண்டிநாட்டிலுள்ள திருவாதவூர் ; இது
 பழைய திருவிளையாடற்புராணத்தில் உள - வதாகிய
 ஞானபுத்தேசஞ்செய்த திருவிளையாடலிலுள் ள, “நீதியார்
 மதுக நீழ *வெட்டிலை யிருப்பை யென்றோர், காதல்கூர் ப
 ணுவல் பாடுங் கபிலனார் பிறந்த மூதூர், சோதி ழீசர் வகுள நீழற்
 சிலர்பொலி துலங்கக் காட்டும், வேதநா யகனார் வாழும்
 வியன்றிரு வாத வூரால்” என்னும் ச - ம் திருவிருத்தத் தா

ல் வெளியாகின்றது.

இ வர் அந்தணவருணத்தினர் ; புறநானூறு,
200.—“யானே, பரி சிலன் மன்னு மந்தணன்”, 2-03.—“
யானே, தந்தை தோழ னிவ ரென் மகளி, ரந்தணன் புலவன்
கொண்டுவந் தனனே ” எனத் தம் மைப்புலப்படுத்தற்காக
இவர்கூறியசெய்யுட்களும், ௧௨௬.—“புலன முக் கற்ற வந்த
ணான்” என மாறோக்கத்து நப்பசலையார் இவரைப்
பாராட்டிக்கூறியசெய்யுளும் இதனைப்புலப்படுத்தும்.

வேள்பாரியினுடைய உயிர்நண்பரும் அவனுடைய
அவைக்கள த்துப்புலவருமாக இவர்விளங்கினார் ;
தமிழ்நாட்டுமேவந்தரும் அழக் காறுற்று அவனைக்
கொல்லவினைந்து நால்வகைச்சேனைகளோடும்
அவன்பலைபைச்சூழ்ந் தகாலையில் அவர்களைச் சிறிதும் மதியாது
அவ

* கெட்டில யிருப்பை வட்ட வொண்பூ, வாடா தாயிற் பீடுடைப் பிடி
யின், கோடேய்க் கும்மே வாடி லோ பைந்தலைப், பரதர் மனைதொறு முணங்
குஞ், செந்தலை யிறவின் சேய்க் கும்மே”.—இச்செய்யுள் தமிழ்நாவலர்கி
தைவிற்கண்டது.

நூலாசிரியர்கள் வரலாறு.

11

இவ்விடைய அருண்மகிஞ்ஞங்களைப் புலப்படுத்திப் பாடினர்;
அவ்வரு மைச்செய்யுட்கள் புறநானூற்றிற் காணப்படும் ;

அவனிற்சிப்பின்பு, இவர், பிரிவாற்றாது மனமுருகிப்
 பன்செய்யுட்களாற்புலம்பி, அவன்
 புதல்வியனையழைத்துச்சென்று மணஞ்செய்துகொள்ளுர்படி.
 இருங் கோவேள், விச்சிக்கோமென்பவர்களைவேண்டி
 மறுத்தமைகண்டு அவர்களைவெறுத்துப் பின்பு அம்மகளினின்பு
 பார்ப்பார்ப்படுத்துத் தம் முடைய நட்புக்கடனைக்கழித்தனர்.

ஆரியவரசன்பிரகத்தனைத் தரிழறிவித்தற்குக்
 குறிஞ்சிப்பாட்டை இயற்றினர்.

பத்துப்பாட்டினுள் ஒன்றாகிய மேற்கூறிய
 குறிஞ்சிப்பாட்டும் பதி மென்றீழ்க்கணக்கினுள்ளொன்றாகிய
 இன்னொன்றும் இவரியற்றிய நூல்கள்.

இவநடையசெய்யுட்கள் மிக்க இனிமையையுடையன ;
 மழை வரைகளில் உதாரணமாகக்காட்டப்படும்
 'கபிலரதுபாட்டு' என்னும் தொடர்மொழியே இதனை
 வலியுறுத்தும்.

இவரநுளிச்செய்தனவாக உரு - பாடல்கள்
 இர்பொழுது கிடைக்கின்றன. அவற்றுள், அகவற்பாக்கள்
 ௨௦௪. [நற். ௨௦; குறு. ௨௬; ஐங். ௧௦௦; பதிந். ௧௦; அகநா.
 ௧௬; புறநா. ௩௦; குறிஞ். ௧; "கெட்டிலைபிருப்பை"
 என்பது-க.] வெண்பா ௪௨. [திருவள்ளுவ மர்லைபிலுள்ள, "

தினையளவு” என்பது க, இன்னொர்ப்பதிலுள்ள பாடல் சக.]

இவரியற்றியபாடல்களை உற்றுநோக்குகையில், இவர் குறிஞ்சி சித்திணையில் மிகப்பயின்றவொன்றும் அதன்வளங்களை விளங்கப்பாடுதலில் மிக்க ஆற்றலுடையவொன்றும் தெரிகின்றது.

மேற்கூறிய அகவற்பாக்கள் ௨௦௭ - ல் குறிஞ்சித்திணையசசார்த்தனை, கருதி.

இவ்ருடையவாக்கில் விநாயகக்கடவுள், முருகக்கடவுள், சிவ பெருமான், பலதேவர், திருமால் இவர்களுடையதுதிகள் வந்திருக்கின் றன். இத்தஞல், இவர், சமயக்கோட்பாட்டிற் பாரதம்பாடியபெருந்தேவனுண்பு போன்றவர்க ளண்ணப்படுகிறார்.

12

இலாசிரியர்கள் வரலாறு.

எட்டுத்தொகை, பத்துப்பாட்டு, பதினெண்கீழ்க்கணக்கு என்னும் முத்தொகுதி நூல்களிலும் இவ்ருடையபாடல்களும் நூல்களும் கலந்திருத்தல். இவரது பெருமையை விளக்குகின்றது.

பதிற்றுப்பத்து, அரு - “அரசவை பணிய

வறம்புரிந்து வயங்கிய, மறம்புரி கொள்ளை வயங்குசெந் நாளி,
 னுவலை கூராக் கவலையி னெ ஞ்சி, னைவிற பாடிய நல்லிசைக்,
 கபிலன்” எனப் பெருங்குன்றூர் கீழாரும், புறநாணுறு, ௫௩ -
 “வெறுத்த கேள்வி விளங்குபுகழ்க் கபி லன்” எனப்
 பொருந்திலிளங்கீரனாரும், ௧௨௬-“புலனமுக் கற்ற வந்த னா,
 னிரந்துசென் பாக்கட் கினியிட னின்றிப், பரந்திசை நிற்கப்
 பாடினன்”, ௧௨௭ - “பொய்யா நாளிற் கபிலன்” என
 மாறேக்கத்து நப்பசலையாரும் பாடியவற்றைப்பார்க்கையில்
 இவருடைய மனம் வாக்குக்காயங்களின் தூய்மையும் அறம்புரி
 கொள்ளையும் பெரும்புல மையும் அன்புடைமையும் நட்பின்
 பெருமையும் நன்கு விளங்குகின்றன.

இவரார்பாடப்பட்டோர் :—அகுதை, இருங்கோவேள்,
 ஓரி, சேரமான் செவ்வக்கடுங்கோவாழியாதன்,
 நள்ளி, மலையமான் திருமுடிச் சாரி, விச்சிக்கோள், வேள்பாரி,
 வையாவிக்கோப் பெரும்பேகன், மலையனென்பவர்கள்.

கொல்லிமலை, பறம்புநாடு, பறம்புமலை, முள்ளூர்மலை,
 முள்ளூர்க் காணமென்பவைகள் இவரார் பாராட்டப்
 பெற்றிருத்தலின், அவை கள் இ வர்காலத்தில்
 விளக்கமுற்றிருந்தனவென்றும் இவர் பழகிய
 இடங்களென்றும் தெரிகின்றன.

நட்பு, வண்மை, நன்றிபறவாமை பென்பவைகளை
 இவருடைய செய்யுட்களிற் பாக்கக் காணலாகும்.

‘கபிலபரணர்’ என்பதனால், பரணரென்பவருக்கும் பழையதிரு விளையாடற் புராணத்தில்வந்துள்ள, “பின்னமில் கபிலன் றோழன் பெயரிடைக் காடெனன்போன்” என னும் திருவிருத்தத்தால், இடைக்காடருக்கும் சிறந்தாட்பினராக இவர் எண்ணப்படுகிறார். இவர் வேறு ; தொகை நூல்களிற் காணப்படும் தோல்கபிலரென்பவர் வேறு.

கக - ம் திருமுறையில் வந்துள்ள ழுத்தநாயனார் திருவிரட்டை மணிமாலை, சிவபெருமான் திருவிரட்டைமணிமாலை, சிவபெருமான்

நாலாசிரியர்கீள் வரலாறு.

13

திருவந்தாதிபென்னும் பிரபந்தங்கள் முன்றையும் அருளிச்செய்த கபிலதேவநாயனாரென்பவர் இவரேயென்று பெரியோர் கூறுவர்.

மேற்கூறிய திருவிளையாடற்புராணத்தில், இடைக்காடன் பிணக் குத்தீர்த்த திருவிளையாடல், கக - ம் திருவிருத்தத்தில், “எனையந் தாதி சொன்னவன் கபிலன்” எனச் சிவபெருமான் கட்டளையிட்டரு ளியதாக வந்திருத்தல் காண்க.

அ.—அரிசில்சீழார்:—இவர், தகடுரெறிந்த பெருஞ்சேரலிரும் பொறையென்னும் அரசன்மீது இந்நூல் அ

- ம் பதவதப்பாடி ஒன் பதுனாறுயிரம் பொற்காசு பரிசில்
பெற்றதன்றி அவன் கொடுத்த அரசாட்சிக்குரிய
சங்காதனத்தை அவனுக்கே மீட்டும்தூர்த்து கொடுத்த
அவன்பால் அமைச்சரிமை பூண்டு விளங்கினார் ; 'கிழார்' என்
பது வேளாளர்க்கேயுரிய சிறப்புப்பெயராக இருந்ததென்று
தெரித லின், இவரை வேளாண்மரபினரென்று
சொல்லவேண்டும் ; இதனை, தோல். மரபியல், எச - ம்.
சூத்திரத்தின் விசேடவுரையிற் காட்டிய பெயர்களாலும்
திருத்தோண்டர்புராணவரலாற்றின் உ - ம் செய்யுளி
லெடுத்துக்காட்டிய பெயர்களாலு முணர்க. அரிசிலென்பது
சுண்டு ஒரு நதியின் பெயரோ ஒருரின் பெயரோ யாதும்
விளங்கவில்லை. சோழநாட்டிலுள்ள நதிகளுள் அரிசிலென்று
ஒரு நதியும் மைஸூர் நகரச்சார்ந்த ஊர்களுள்
அரிசிற்கரையென்று ஒருரும் உள்ளன. [கிழார் - உரியவர்.]

வைபாவிக்கோப் பெரும்பேகனல் துறக்கப்பட்ட
கண்ணகியை அவனுடன்சேர்த்தல்வேண்டி அவனைப்பாடினர் ;
அதிகமானதகடு ரெறிந்து வீழ்ந்த எழினியென்பவனுடைய
பிரிவாற்றாது வருந்திப் புலம்பினர் ; தகடீர்யாத்திரை
பெண்ணுறலில் அவ்வச்சமயங்களில் இவர் செய்தனவாகச்
சிலபாடல்களுண்டென்று தெரிகிறது. [தொல். புறத்தி. அ,
கஉ-ம் சூ. ந - உரை.]

மேற்கூறிய சேரவரசனும் உக்கிரப்பெருவழுதியாரும்
பேக னென்னும் வள்ளலும் அதிகமாளும் இவர்காலத்துத்
தலைவர்கள்.

திருவள்ளுவமாலையில், “ பரந்தபொருள்” என்னும்
கூ - ம் செய்யுள் இவர்செய்ததாகத் தெரிதலின், இறையனார்
முதலிய புல வர்களும், திருவள்ளுவரும், ஒளவையாரும்,
உக்கிரப்பெருவழுதியா னைப் பாடிய ஐயூர் மூலங்கிழாரும்
வையாலிக்கோப்பேகனைப்பாடிய

14

நீலாசிரியர்கள் வர்லாறு.

பரண், பெருங்குன்றார்கிழார் முதலியோரும்,
தகடேயர்த்தினியில் வந்துள்ள பொன்முடியாரும்
இவர்காலத்துப்புலவர்களென்று எண் ணுதற்கிடமுண்டு.

மேற்கூறிய செய்யுட்களால் இவர் மதுரையிலும்
மலைநாட்டிலும் பெரும்பாலுரிநுந்தானென்று தெரிகிறது.

இவர் செய்தனவாக இப்பொழுது 20 - செய்யுட்கள்
கிடைக்கி ன்றன [குறு. க; பதிற். க0; புறநா. எ; தகடே. க;
திருவள். க.]

கூ.—பெருங்குன்றுர்கிழார்:—இவர் குடக்கோஇளஞ்சேரல்இரும்
 பொறையென்னும் சேரவரன்மீது இந்நூல் கூ - ம்
 பத்தைப்பாடி ஈஉ000 - பொற்காசுமுதலிய
 பலவகைப்பரிசில்கள் மிகப்பெற்றவர்;
 வேளாளர்; கடைச்சங்கமி நந்துதமிழாராய்ந்தோராகிய
 நாற்பத்தொன் பதின்மருள் ஒருவர் ; (இறை. சு - சூ. உரை)
 வையர்விக்கோப்பெரும் பேகனால் தறக்கப்பட்ட
 கண்ணகியென்பவளை அவனுடன்சேர்த் தற்கு
 அவனைப்பாடியவர்; இவரற்பாடப்பட்டோர்கள் மேற்கூறிய
 தலைவர்களிருவரும் உருவப்பற்றேரிளஞ்சேட் சென்னியும்.
 இவர் காலத்துப்புலவர்கள்
 இறையனாகப்பொருளுரையாற்றெரிகின்ற சிறு
 மேதாவியார், சேந்திப்பூசனார், அறிவுடைபரனார்,
 இளந்திருமாறனார், மதுரையாசிரியன் ஸ்ரீரத்தினனார்,
 மருதனிளநாகனார், கணக்காயனார்மக் ன்ரக்கிரனார்
 முதலியோர்களும் வையர்விக்கோப்பெரும்பேகனைப் பாடிய
 பரணர்முதலியோர்களும். இவரியற்றியனவாக எட்டுத்தொ
 ளையில் உக - செய்யுட்கள் இப்பொழுது கிடைக்கின்றன.

(நற். ச.

குறு. க. பதிற். க0. அகநா. க. புறநா. து.) இவற்றுள்
அகத்

திணைக்குரியன கூ; புறத்திணைக்குரியன கடு.

உரையிற்கண்ட இலக்கணக் குறிப்பகராதி.

[எண்கள் பக்கத்தைத் தேர்விப்பன.]

அசை, துக், கூக், கூஎ, கடகூ.
அசைநிலையும்மை, கடகூ, கடகு.
அம்முச்சாரியை, கடு.
அல்வழிச்சாரியை, கச.
அஃறிணைப்பெயர், நு. [ககடு.
ஆகுபெயர், கச, சக, சஉ, கூகூ, எக,
ஆயிடையென்பதன்முடிபு, உ, கூஉ.
இசைநிலையுமை, கூகூ.
இடத்து நிகழ்பொருளின் தொழிலை
இடத்தின்மேல் ஏற்றல், ச.
இடவழுவமைதி, கூகூ, கூஎ, கூஅ,

கூஅ, கூடு, கூஎ, கடுகூ, கடுகூ,
கககூ, கடகூ, கடகூ, கடகூ, கடகூ,
கடுகூ.
தொகுத்தல்விசாரம், ச, கடுகூ, கடுகூ,
கககூ, கககூ.
தொழிற்பெயர், கக, கடு.
பண்புத்தொகை, கடுகூ.
பிதவினை, எஉ, எஎ.
பெயர்த்துச்சொல், நகூ, சஎ.
பெயரடியாகப் பிறந்தவினை, எகூ.
பெயரெச்சம்காரியப்பெயர்கொளல்,

இடைக்குறை, எ.	[கருநூ]	கூஉ.	பெயரெச்சவ்வினைத்திரிசொல், உகூ.
இருபெயரொட்டு சகூ, எ, அகூ, எஎ,			போந்தபொருளால் முடித்தல், உகூ,
கூகூ, க஠கூ, கஉ஠.			மருகூ, கரு. [கூஉ, அஎ,
இழிவுசிறப்பும்மை, உஉ.			மாறு ஆன்பொருளில்வருதல், அகூ.
உம்மையை மாறிக்கூட்டல், கஉச.			முதல்வினையைச் சினைவினையோடு
உரிச்சொல் தொழிற்பெயர்த்தன்மை			
யையஅடைதல், கக.			
எச்சவும்மை, அகூ, கசச.			
எண்ணெடு, உ, அஉ.			
முடிக்கும் வழுவுமைதி, ககூ.			
முதல்வழுவாய் சினைவினையோடு மு			
டியும் வழுவுமைதி, அகூ.			
உதிர்மறையுர்மை, உஉ.			முன்னிலையவல்வினை, அகூ.
ஏதுப்பெயர், ககூ.			மெலித்தல் விகாரம், உரு,
உகூ, நகூ ஒடுவைக் கூட்டியுரைத்தல், கருகூ.			கசூ, நரு, கூஉ, க஠
஠, கநக.			
ஒருபெயர், கஎ.	[சகூ]		வலித்தல்விகாரம், உகூ, நசகூ,
கருகூ ஒருபொருளாக இருபெயர்நிற்பல்,			விகாரம், ந஠, கூஉ.
ஒருவாய்பாட்டுவிகற்பம், க஠கூ.			விரித்தல் விகாரம், க஠கூ,
கஉஎ. ஒழியிசைத்தில், க஠கூ.			கநகூ, நச஠, நரு.
கடைக்குறை, கஉ, க஠ச, கஉகூ,			வினைக்குறிப்பு முற்று, கூஉ.
கசச, கருநூ.			வினைத்திரிசொல், ச.
காலவழுவுமைதி, உகூ, அஎ.			
குறுக்கல்லவிகாரம், எ, க஠ச.			
வினைப்பெயர்த்த திரிசொல், கூ.			சாதுப்பெயர், கஉகூ.
வினையெச்சத்திரிசொல், கஉ஠, கநகூ.			சிறப்பும்மை, கஉரு.
வினையெச்சத்திரிபு, கூ, எ, ககூ, கநகூ,			
கசூ, கரு, உரு, உகூ, நகூ, எஎ, அஉ,			
சினை முதலின்பயனிலையைக் கொள்			கசஉ, கசரு, கருகூ, கருஉ.

எந்ம் வழுவுமைதி, ச, கூ.
 சினைவினையெச்சம் முதல்வினையோ
 டு முடிதல், கூகூ,
 சுட்டு இரட்டித்தல், எ.
 சொல்வருவித்தல், கூஎ, க௦க, க௦உ,
 க௦சூ, க௦கூ, ககக, ககந, ககூதி.
 தன்மைவினை, கூயி.
 திரித்தல், ந௦, ந௮, சக, சகூ, நூதி,

வினையெச்சம், ககநு.
வினையெச்சமூற்று, கக, சநி, கக,
கக, கக, கக, கக, கக, கக, கக.
வினையெச்சமூற்றுவினைத்திரிசொல்,
கக, சக.
வெளிப்படை, கக, கக, கக.
வேறுவினையொடு, கக, கக, கக,
கக.

பிழையும் தருத்தமும்.

பக்கம்.	வரி.	பிரை.	தீருத்தம்.
கூ	கஅ	யாக்க	யாக்கி
கந	நௌ	உடை	அடை
கக	உக	கஅ	கௌ
உௌ	ந	அளவாய்	னவாய்
உக	கௌ	கக	உௌ
உௌ	கச	சொல்	சொல்
உஅ	கந	தீர்த்த	தீர்த்தரு
௪	உௌ	கூடை	கூடை
நரு	உௌ	செல்	செல்
நக	கந	மாறு	மாறு
நஅ	உஅ	சிறப்பா	சிறப்பா
நக	ச	பாடும்;	பாடும்
சாந	கஉ	செழு	செழு
சௌ	கக	இற்	இயற்
சக	ௌ	பெயராய்,	பெயர்
காந	நௌ	பெரு	பொரு
கஅ	கந	முரச்சி	முரச்சி
கக	உக	பாடல்	பாடல்.
கௌ	உௌ	'பறியாவருவியாம்பல்'	'பறியா'
கௌ	உச	திருவன்.	திரு
கக	நக	தேவி	தேவை

கணபதி துணை.

ப தி ற் று ப் ப த் து

மூலமும் உரையும்.

இரண்டாம் பத்து.

- (கக) வரைமருள் புணரி வான் பிசி ருடைய
வளிபாய்ந் தட்ட துளங்கிருங் கடிஞ்சு
னளியிரும் பரப்பின் மாக்கடன் முன்னி
யணங்குடை யவுண ரோமம் புணர்க்குஞ்
ரு குருடை முழுமுத றடிந்த பேரிசைக்
கடுஞ்சின விறல்வேள் களிநூர் தாங்குச்

செவ்வா யெஃகம் விலங்குந் தறுப்ப
 வருகிறந் திறந்த புண்ணுநிழ் குருதியின்
 மணிசிற விருங்கழி நீர்நிறம் பெயர்ந்து
 ௧0 மனாலக் கலவை போல வரண்கொன்று
 முரண்மிகு சிறப்பி னுயர்ந்த வுக்கடி
 பல்மொசின் தோம்பிய திரள்புங் கடம்பின்
 கடியுடை முழுமுத றுநிய வேய்
 வென்றெறி முழங்குபனை ரெய்த வெஃபோர் கடு
 நாரி நறவி னுர மார்பிற்
 போரடு தானைச் சேர ளாத
 மார்புமலி பைந்தா னோன மொடு விளங்கும்
 வலனுயர் மருப்பிற் பழிதீர் யானைப்
 பொலனணி யெருத்த மேல்கொண்டு
 பொலிந்ததின் ௨0 பல்புகழ் செல்வ மினிதுகண்
 டிகுமே

உ. பதிற்றுப் பத்து.

கவித்ததை சிலம்பிற் றஞ்சங் கவரி

பாந்திலங் கருவிடொடு நரந்தங் கனவு

மாரியர் துவன்றிய பேரிசை யிடயர்

தென்னங் குமரியொ டாயிடை

உரு மன்மீக் கூறுநர் மறந்தபக் கடந்தே.

துறை - செந்துறைப்பாடாண்பாட்டு.

வண்ணம் - ஒழிதவண்ணம்.

தூக்த - செந்தூக்த.

பெயர் - (அ) புண்ணுமிழ்தநதி.

க. பிசிருடையவென்றது பிசிராக உடையவென்றவாறு.

உ. கமஞ்சூல் - நிறைந்தநீர் ; சூல்போறாற்

சூலெனப்பட்டது.

இ. குருடைமுழுமுத லென்றது குரவன்மாத்தனக்கு
அரணாக வுடைய மாவின்முதலென்றவாறு.

இனிச் குரவன்மாத்தான் ஓர்மாவாய் நின்றானென்று
புராணமுண் டாயிற் குரனாதற்றன்மையையுடைய
மாவின்முதலென்றவாறாம்.

க-க 0. நீர்நிறம்பெயர்ந்து, மனாலக் கலவைபோலவென
முடிக்க.

போலவென்றது ஈண்டுப் போலும்படியென வினையெச்சப்
பொருள் பட்டு நின்றது. மனாலமென்றது குங்குரம் ; சாதங்குலிக
மென்பாருமுள்.

அ - ௧௦. 'அருநீநந்திரந்த' என முன்வந்த அடைச்சிறப் பானும், 'மணிநிறவிருங்கழி நீர்நிறம்பெயர்ந்து, மனாலக்கலவைபோல' எனப் பின்வந்த அடைச்சிறப்பானும் இதற்கு 'புண்ணுமிழ்துநீ' என்று பெய ராயிற்று.

௧௧ - ௨. ௦. மேல்கொண்டுபொலிந்த தின் செல்வமென முடிக்க.

௨௧. கவிந்ததை சிலம்பிற் றுஞ்சொ ள்ந்தது ஆண்டு உறையும் ஆரியராணையானே முருக்கென்னும் முள்ளுடைரமும், "மயிர்ப்பின் வாழாக் கவரிமா" (நீருக்துறல், ௧௪௧) என்று சிறப்பிக்கப்பட்ட தன் மயிர்க்கும் வருத்தஞ்செய்யாநாயால், அக்கவிர்செறிந்த சிலம்பின்கண்ணே இனிதாக உறங்குமென்றவாறு.

௨௨. அருவியொடு நரந்தம் கனவுமென்றது அவ்வாரியராணையானே பிறவிலங்கானும் மக்களானும் வருத்தமின்றிப் பகற்காலத்துத் தான் நுகர்ந்த அருவியையும் நரந்தத்தையுமே கனவினும் காணுமென்றவாறு.

௨௩. குமரியொடுவென்னும் து - எண்ணெடு. ஆயிடையென்றது இமயம் குமரியாகிய அவற்றுக்கு இடையென்றவாறு; அவ்வென்னும் வகரவற்றுப்பெயர் ஆயிடையென முடிந்தது.

இரண்டாம் பத்து.

௩

௨௪. மன்னென்றதனை அர்சென்றதுபோல அஃறிணைப்பெய ராக்வி, அம் மன்களில் மீக்கறுமெனக்கொள்க. (௨௪) மறந்தபக்கடந்து (௧௪) முழங்குபிணசெய்தவென

மாநி முடிக்க; இங்ஙனம் மாறாது (கக)

எருத்தமேல்கொண்டென்னும் வினை யொடு மாநிமுடிப்பாருமுளர்.

(கக) சேரலாத, (க) கடுஞ்சினவிறல்வேள் களிறுந்தாங்கு

(கஅ) யானை (கக) யெருத்தமேல்கொண்டு பொலிந்தநின் (உ௦)

பலர்புகழ்செல் வம் கண்டிகுமெனமாநிக் கூட்டி. வினைமுடிவு செய்க.

இதனாற் சொல்லியது, அவன் வெற்றிச்செல்வச்சிறப்புக்

கூதியவாறா யிற்று.

(பிரதிபேதம்) ச. ஏம்புணர்காக்குட். கக.

துமிடவோடும்.

க. நீனி, நம்.

கக. வேண்டுதானை.

க௦. போலரண்.

உ௦. மதந்தப.

(க) (கஉ.) வயவர் வீழ வாளரின் பயக்கி பிழைக்க

யிடங்கவர் கடும்பி னரசுதலை பணிப்பக்

கடம்புமுத றடிந்த கடுஞ்சின வேந்தே

தாரணி யெருத்தின் வாரல் வள்ளுகி

௫ ரரிமான் வழங்குஞ் சாரற் பிறமான்

நோடுகொ ளினநிறை நெஞ்சதீந் தாங்கு

முரசுமுழங்கு நெடுநக ரரசுதுயி லீயாது

யாதிரம் பணிக்கு மறம்வீங்கு பல்புகழ்

கேட்டற் கினிதுவின் செல்வங் கேட்டொறுங்

க௦ காண்டல் விருப்பொடு கமமுங் குளவி

வாடாப் பைம்மயி ரிளைய வாடுநடை

யண்ணன் மழகளி றரிஞியி ரோப்புங்
கன்றுபுணர் பிடிய குன்றுபல நீந்தி
வந்தவ ணிறுத்த யிரும்பே ரொக்கற்
கடு ரொல்பசி யுழந்த பழங்கண் வீழ

வெஃகுபோழ்ந் தறுத்த வானிணக் கொழுங்குறை
மைபூன் பெய்த வெண்ணெல்வெண் சோறு
நனைபமை கள்ளின் தோறலொடு மாந்தி
நீர்ப்படு பருந்தி னிருஞ்சிற கன்ன

உ.0 கிளந்தின் சிதாஅர் களைந்த பின்றை

பதிற்றுப் பத்து.

நூலாக் கலிங்கம் வாலரைக் கொள்ளி

வணரிருங் கதுப்பின் வாங்கமை மென்றோள்
வசையின் மகளிர் வயங்கிழை யணிய

வமர்புமெய் யார்த்த சுற்றமொடு

உ.டு நுகர்தற் கினிதூரின் பெருங்கலி மகிழ்வே.

இதுவுமது.

பேயர் - (அ) மறம்விஈது பல்புகழ்.

எ. துயிலீயாதென்பது துயிலாதென்னும்

வீணத்திர்.சொல்; துயி லாமலெனத்திரிக்க; இனித் திரியாது,

‘யாறுக்ரொழுகாதுகிடந்தது’ என்னும் வழக்குப்போல இடத்துகிழ்பொருளின் தொழிலை இடத்திற்கேற்றி, மாதிரமானது அரசதுயில்யாது பணிக்குமென அம்மாதிரத்தின் வினை யொடுமுடிப்பினும் அமையும்.

அ. மறம்வீங்குபல்புகழென்றது அரசர்க்குச்சிறந்த மறப்புகழ் மற் றைப்புகழினும் மிக்க பல்புகழென்றவாறு.

இச்சிறப்பானே இதற்கு ‘மறம்வீங்குபல்புகழ்’ என்றுபெயரா யிற்று.

அ. க. நின்செல்வம் இனிது; யாது இனிதெனின் பல்புகழ் கேட்டற்கு இனிதென முடிவுகொள்க.

க. கேட்டொறுமென்பதற்கு அச்செல்வத்தையென வருவிக்க.

உக. நூலாக்கலிங்கமென்றது ஒருவர் நூலாநூலாகிய பட்டுநூல் முதலாயவற்றாற்செய்த கலிங்கமென்றவாறு.

நூலாமையென்னுந்தொழில் கலிங்கத்துக்குச் சிணையாகிய நூல் மேலதாலெனின், அச்சிணையோடு முதற்குள்ள ஒற்றுமை பற்றிச் சினை வினையை முதல்மேலேற்றி வருவமைதியாற் கூறினானென்க. இனி நூலா நூற்கலிங்கமென்பான் நூலென்பதனைத் தொகுத்துக் கூறினானென்பாரு முளர்.

உடு. நுகர்தற்கு இனிது நின் பெருங்கலிமகிழ்வேயென்றது நின் பெரிய ஆரவாரத்தையுடைய ஒலக்கத்துச்செல்கின்ற வினோதமகிழ்ச்சி அனு பவித்தற்கு இனிதென்றவாறு.

(க) வேந்தே, (க) நின்செல்வம் (அ) புகழ் (க)
கேட்டற்கினிது; (உ) நின்பெருங்கலிமகிழ்வு நுகர்தற்கினிதென
வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன்வென்றிச்சிறப்பும் அவனது
ஒலக்க வினோதச்சிறப்பும் உடன்கூறியவாறாகிற்று.

(பி. ம்.) இ. சோலைப்பிறமான். கக. இழையவாடுகடை.
(உ)

இரண்டாம் பத்து.

௫

(கா.) தோறுத்தவய லாரல்பிறழ்நவு

மேறுபொருதசெறு வழாதுவித்துநவுங்

கரும்பின் பாத்திப் பூத்த நெய்த

லிருங்க னெருமையி னினாதடுக் குநவுங்

இ கலிகெழு துணங்கை யாடிய மருங்கின்

வளைதலை முதா வாம்ப லார்நவு

மொல்தெங்கி னிமிழ்மருதிற்

புனல்வாயிற் பூம்பொய்கைப்

பாடல் சான்ற பயங்கெழு வைப்பி

கடு னாழிகவி னாழிய நாமந் தோற்றிக்
 கூற்றே உநின்ற யாக்கை போல
 நீசிவந் திறுத்த நீரழி பாக்கம்
 விரிபூவ் கரும்பின் கழனி புல்லெனத்
 திரிகாய் விடத்தொடு காருடை போகித்

கடு கவைத்தலைப் பேய்மகள் கழுதூர்ந் தியங்
 வூரிய நெருஞ்சி நீருடு பறந்தலைத்
 தாதெரு மறுத்த கலியழி மன்றத்
 துள்ள மழிய வுக்குநர் மிடறபுத்
 துள்ளுநர் பணிக்கும் பாழா யினவே

உடு காடே கடவுண் மேன புறவே
 யொள்ளிழை மகளிரொடு மள்ளர் மேன
 வாறே யவ்வனைத் தன்றியு ஞாலத்துக்
 கூலம் பகர்நர் குடிபுறந் தராஅக்

குடிபுறந் தருநர் பார மோம்பி

உடு யழல்சென்ற மருங்கின் வெள்ளி யோடாது
 மழைவேண்டு புலத்து மாரி நிற்ப
 நோயொடு பசியிகந் தொரீஇப்
 பூத்தன்று பெருமநீ காத்த நாடே.

துறை - செந்துறைப் பாடாண்பாட்டு.

வண்ணம் - ஒழுதுவண்ணம்.

தூக்கு - செந்துக்கும் வஞ்சிந்துக்கும்.

பெயர் - (ஈ) பூத்தநெய்தல்.

கீ

பதிறுப் பத்து.

(க) பிறழ்வெனவும் (உ) வித்துவெனவும் (ச)
தடுக்குவெனவும் (ஊ) ஆர்வெனவும் வந்தன வினைப்பெயர்த்
திரிசொல்.

க - ச. நெய்தல் ஒருமையின் நிரா தடுக்குவென்றது
நெய்த லானது அக்கரும்புமுதலாய மற்ருளிரையின்பாங்கரிற்
செல்லாது தன் னையேநின்று தின்னுப்படி தான் போதவுண்ட
ஒருமைநிலையைத் தடுக்கு மிடங்களுமென்றவாறு.

இச்சிறப்பானே இதற்கு 'பூத்தநெய்தல்' என்று
பெயராயிற்று.

ச. மூதா ஆம்பலார்வென்றது புறத்துப்போய்
இளைதெவிட் டாத முதிய ஆக்கள் (ரு) துணங்கையாடிய
இடத்துநின்று ஆம்பலையே தின்னுமிடங்களுமென்றவாறு.

என்றது, பெருக ஆம்பல்குடித்
துணங்கையாடுவாரையுடையன வென அவ்விடங்களின்
செல்வச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

எ. இமிழ்மருதென்றதற்குப் புள்ளிமிழ்மருதென்று
ஒருபெயர்வரு விக்க.

அ. புனல்வாயில் - வாய்த்தலை.

க. - க 0 . ஒல்தெங்கென்னும்பெயர்க்கு மு ன் னி ன் ந
பெயர்கள்

எண்ணும்மையோடு நின்றனையால் அவற்றையுடைய நாடென
இரண் டாவதன் தொகையாய் அச்சொல் அவற்றையெல்லாம்
எழுவாயாக் நீ நாட் டிற்கு அவ்விடங்கள் வினையாகலின், நாடு
கவினழியவென்னும் முதற்பய னிலையோடு வருவனையாக முடிக்க.

க 0 - க க . கூற்றேநின்றயாக்கைபோல
நாடுகவினழியவென மாறிக்கூட்டிக் கூற்றுவனாலே
கொல்லப்படாநின்ற யாக்கை ஒருகாலக் கொருகால்
அழகழியுமாறுபோல நாடு அழகழியும்படியெனவுரைக்க.

இனி மாறாதே போலும்படியெனப் போலவென்பதனை
வினை யெச்சரிமையாக்கிப் போல்கின்றது மேல்வருகின்ற
பாக்கமாகவுரைப்பினு மமையும். இனிக் கூற்றுவனை அட்டுநின்ற
யாக்கையையுடையானொருவன் உளரையினும் அவனைப்போல நீ
சிவந்தென்றுரைப்பாருமுளர்.

க உ. நீரழிபாக்கமென்றது வெள்ளத்தான்
அழிவுபடினல்லது

பகைவரான் அழியாத பாக்கமென்றவாறு.

பாக்கமென்றது, நெய்தனிலத்து ஊர்க்கேயன்றி, “
கட்கொண்டிக் குடிப்பாக்கத்து, நற்கொற்கை” (மதுரைக்காஞ்சி, ௧
௩௭ - ௧௩௮ம் அடிகள்) என்று வந்தமையான் ஒரோவழி
அரசனிருப்புக்குப் பெயராமாகலின் ஈண்டுப் பாக்கமுடைய
பேருர்களெனப்பட்டது.

கச. உடைபோகவெனத் திரிக்க.

கௌ - ௧௧. மன்றத்து உள்ளம் அழிய ஊக்குநர் மிடல்

தபுத்து இரண்டாம் பத்து. ௭

உள்ளுநர் பணிக்கும் பாழென்றது அம்மன்றிலே போதற்கு
உள்ளம் அழி யச்செய்தே பின்னும் தம்
கருமவேட்கையாற்போகமேற்கொண்டவருடைய வலியைக்
கெடுத்தலானே பின்பு போக நீனைப்பார் நடுங்குதற்குக்காரண
மாகிய பாழென்றவாறு.

௧௮. தபுத்து - தபுக்கவனத்திடுக்க.

௨௦ . காடேகடவுள்மேனவென்றது நின்நாட்டுப்
பெருங்காடான இடங்களெல்லாம் முதற்காலத்துக்
கோயில்களானவென்றவாறு.

மேயினவென்பது மேனவென்று இடைக்குறைந்தது.

௨௦ - ௨௧. புறவு மகளிரோடு மள்ளம்மேனவென்றது
சிறு காடான இடங்களெல்லாம் நிற்படையாளங்கள் மகளிரோடு
உறையும் படைநிலைகளாயினவென்றவாறு.

௨௨ . ஆறே அவ்வனைத்தென்றது கடும் புறவுப்
அல்லாதபெரு வழிகளும் ஆறலைகளவரும் பிற இடையூறுமின்றி
முன்சொன்னகடவுளும் மள்ளரும் உறையுமிடமாயினவென்றவாறு.

அனைத்தென்னது அவ்வனைத்தென்று சுட்டுஇரட்டித்தது,
அந்த அந்தத் தன்மையதென முன் நின்றவற்றின்
பன்மைதோற்றற்கென்பது.

௨௩. தாராவென்பது தராவெனக்குறுகிற்று.

௨௪. குடிபுறந்தருளரென்றது தம் கீழ்க்குடிகளாகிய
வரிசையாளரைப் புறந்தரும் மேற்குடிகளாகிய காணியாளரை.

(உச) பாரமோம்பி (உஅ) நீகாத்தவென மாறிக்கூட்டுக.

(உடு) வெள்ளியோடாமலெனவும் (உஎ)

பசியிகுந்தொருவெனவும் திரிக்க.

உஉ - உச. இனி ஆறு முன்சொன்ன

அவ்வனைத்தாவதுமன்றி ஆறலைகள்வரின்றிக் கூலம்பகர்வார்
இயங்கும்படியான வழக்காலே அந்தக் கூலம் பகர்வார்குழிகளைப்
புறந்தந்தென்றும் குடிபுறந்தருநர் பாரத்தை ஒம்பி
மழைவேண்டியபுலத்து மாரி நிற்பவென்றும் கூலம்பகர்நர்குடிபுறந்
தருநலை ஆற்றின்தொழிலாகவும் குடிபுறந்தருநர் பாரமோம்புதலை
மழையின் தொழிலாகவும் கூட்டி உரைப்பாருமுளர்.

(கக) கூற்றேகின்றயாக்கைபோல (க௦) நாடுகவினறிய
நாமந் தோற்றி (கஉ) நீவிவந்திறுத்த நீரழிபாக்கங்கள் (கக)
கழனிபுல்லெனக் (கச) காருடைபோகக் (கடு) கழுது ஊர்ந்து
இயங்கப் (கக) பாழாயின; (உஅ) நீ காத்தநாட்டிற் (உ௦) காடு
கடவுளான் மேவப்பட்டன; அந்நாட் டிப்புறவுகள் (உஉ)
மள்ளரான் மேவப்பட்டன; அந்நாட் டு (உஉ) ஆறு
அவ்வனைத்தாயிற்று; அன்றியும் (உக) கூலம்பகர்நர் குடிபுறந்தராக்
(உச) குடிபுறந்தருநர்பாரமோம்பி (உஅ) நீகாத்தநாடு, (உச)
மழை வேண்டிய

அ

பதிறுப் பத்து.

புலத்து மாரிநிற்ப நோயொடு பசியிகுந்தொருவப் பூத்ததெனக்கூட்டி

வினை முடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன்வென்றிச்சிறப்பும் தன்
நாடுகாத்தற் சிறப்பும் உடன்கூறியவாறாயிற்று.

(க) 'தொறுத்த' என்றும் (உ) 'ஏறுபொருத' என்றும் (எ)
) 'ஒலி தெங்கின்' என்றும் (அ) 'புனல்வாயில்'
என்றுமிருந்தநான்கடியும் வஞ்சியடி யான்வந்தமையான்,
வஞ்சித்துக்குமாயிற்று.

(பி - ம்.) க. தொறுத்தகுள்வயல். கக.
ஊறியநெருஞ்சி.

எ. ஒலித்தெங்கின். உக. குடிபுறந்தாரா.(க)

(கச.) நிலரீர் வனிகிசும் பென்ற நான்கி

னளப்பரி மையே

நாள்கோ டிங்கண் ஞாயிறு கனையழ

லைந்தொருங்கு புணர்ந்த விளக்கத் தனையை

நு போர்தலை மிகுத்த வீனாம் பதினமொடு

துப்புத்துறை போகிய துணிவுடை யான்மை

யக்குர னனைய கைவண் மையையே

யமர்கடந்து மலைந்த தும்பைப் பகைவர்

போர்பீ டழித்த செருப்புகன் முன்ப

க0 கூற்றுவெகுண்டு வரினு மாற்றுமாற் றலையே

யெழுமுடி.. கெழீஇய திருஞெம ரகலத்து
 நேரன்புரித் தடக்கைச் சான்றோர் மெய்ப்பிறை
 வாணுறை மகளிர் நன்னிகல் கொள்ளும்
 வயங்கிழை கரந்த வண்டுபடு கதுப்பி

கரு னெடுங்கி ரோதிக் கொடுங்குழை கணவ
 பல்களிற்றுத் தொழுதியொடு வெல்கொடி.

துடங்குர் கீட்டம்

படையே ருழவ பாடினி வேந்தே
 யிலங்குமணி மிடைந்த பொலங்கைத் திகிரிக்
 கடலக வரைப்பினிப் பொழின்முழு தாண்டநீன்

உ0 முன்றினை முதல்வர் போல நன்றுநீ

கெடாஅ நல்லிசை நிலைஇத்

தவாஅ லியரோவிவ் வுலகமோ டுடனே.

துறை - செந்துறைப்பாடாண்பாட்டு.

வண்ணம் - ஒழுதவண்ணமும் சொற்கீர்வண்ணமும்.

இரண்டாம் பத்து.

தூக்த - செந்தூக்த.

பெயர் - (கஉ) சான்றோர்மெய்ப்பிறை.

க. பூதங்கள் ஐந்தையு மெண்ணுது தீயை ஒழித்தது,
 மேல் (ச) விளக்கத்துக்கு உவமமாக எண்ணுகின்றவற்றோடு
 கூட்டவேண்டி யென்பது.

க. ஈண்டுக் கோளென்றது, விளக்கமில்லா
இராகுகேதுவென் னும் இரண்டும் நீக்கி நின்ற ஏழினும்
சிறப்புப்பற்றி வேறெண்ணப்பட்ட திங்கள் ஞாயிறென்னுமிரண்டும்
நீக்கி நின்ற ஐந்தையுமென்பது.

ச. ஐந்தென்று தொகைகூறியது,
நாஸ்கோளென்னுமவற்றைத் தொகைக்கூற்றின் ஒரோவொன்றாக்க
வென்பது.

க க. எழுமுடியென்பது ஏழுஅரசனாவென்று அவர்கள்
ஏழுமுடி யானுஞ் செய்ததோராரமாம்.

க உ. நோன்புரித்தடக்கையென்றது
வலிபொருந்துதலையுடைய தடக்கையென்றவாறு.

ஈண்டுச் சான்றோரென்பது போரில் அமைதியுடைய வீரரை.
மெய்ம் மறை - மெய்புகுகருவி; மெய்ம்மறையென்றது,
அச்சான்றோர்க்கு மெய்புகு கருவிபோலப் போரிற்புக்கால் வலியாய்
முன்னிற்றலின்.

இச்சிறப்புநோக்கி இதற்கு, 'சான்றோர் மெய்ம்மறை'
என்றுபெய ராயிற்று.

க கூ. வானுடைமகளிர் நலன் இகல் கொள்ளுமென்றது
வானர மகளிர் அழகிற்கு அவனையொப்பேன் யானே
யானேயென்று தங்களில் மாறு கொள்ளுமென்றவாறு.

க இ. ஒடுங்கிரோதி - சுருள்.

(க) நிலமுதற் பூதநான்கும்போலப் பெருமை (உ)
அளத்தலாய்; (கூ) நாண்மீன்முதல் (ச) ஐந்தையும் விளக்கத்தால்
ஒப்பை; (எ) கைவண்

மையால் அக்குரனென்பவனையொப்பை; அன்றி (கூ) முன்ப,

நின்வலியிருக் கும்படிசொல்லிற் (க ௦) கூற்றுவெகுண்டுவரினும்
அதனையும் மாற்றும்வல் யையுடையை; ஆதலாற் (க ௨)
சான்றோர்மெய்ம்மறை, (க ௩) கொடுங்குழை
கணவ, (க ௪) படையேருழவ, பாடினிவேந்தே, (௨ ௦) நின்குடி
முன்முதல் வர்போலநின்று (௨ ௧) நல்விசையைநிலைப்பித்து (௨ ௨)
இவ்வுலகத்தோடு கூடக் கெடாதொழிவாயாகவென
வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன்பலகுணங்களையும் ஆற்றலையும்
ஒருங்கு

கூறி வாழ்த்தியவாறாயிற்று.

(௨)

‘அளப்பரியையே’ எனச் சொற்சீரடிவந்தமையாற் சொற்சீர்வண்
ணமுமாயிற்று; ஈண்டுச் சொற்சீரென்றது,
அளவடியிற்குரைந்தும் வஞ்சி
யோசையன்றி அகவலோசையாயும்வரும் அடியினை.

௨

க ௦ பதிறுப் பத்து.

(பி - ம்.) க ௦. வரினும்பாற்றும். க ௧.
வண்டுபடுதுப்பின்.

க ௨. சான்றோர்மேமறை.

(௧)

(கரு.) யாண்டு தலைப்பெயர வேண்டு புலத்திறத்து
முனையெரி பரப்பிய துன்னருஞ் சிற்றமொடு

மழைதவழ்பு தலைஇய மதின்பர முருக்கி
நிலாகளி றொழுகிய நிரைய வெள்ளம்

ரு பரந்தாடு கழங்கழி மன்மருங் கறுப்பக்
கொடியிடு குருப்புக்கை பிசிரக் கால்பொர
வழல்கவர் மருங்கி னுருவறக் கெடுத்துத்
தொல்கவி னழிந்த கண்ணகன் வைப்பின்
வெண்பூ வேளையொடு பைஞ்சுரை கலித்துப்

க0 பிரிவர்பு பரந்த நீரறு நிறைமுதற்

.சிவந்த காந்தண் முதல்கிதை முதிற்
புலவுயில் லுழவிற் புல்லாள் வழங்கும்
புல்லலை வைப்பிற் புலஞ்சிதை யரம்பி
னறியா மையான் மறந்துதுப் பெதிர்ந்ததின்

கரு பகைவர் நாடுங் கண்டுவந் தீகினே

கடலவுங் கல்லவும் யாற்றவும் பிறவும்
வளம்பல நீகழ்தரு நனந்தலை நன்னாட்டு
விழவறு பறியா முழவிமிழ் முதூர்க்
கொடிநிழற் பட்ட பொன்னுடை நியமத்துச்

உ0 சிர்பெறு கலிமகி ழியப்பு முரசின்

வயவர் வேந்தே பரிசிலர் வெறுக்கை

தாரணின் தெழிலிய தொழுகிதை மருப்பிற்
போர்வல் யாணச் சேர லாத
நீவா றியரில் வுலகத் தோர்க்கென

- உரு வுண்ணொ மாறிய மழலை நாவின்
மென்சொற் கலப்பையர் திருந்துதொடை
வெய்துற வறியாது நந்திய வாழ்க்கைச்
செய்தன் மேவ லமர்ந்த சுற்றமோ
டொன்றுமொழிந் தடங்கிய கொள்கை யென்று
௩௦ பதிபிழைப் பறியாது துய்த்த லெய்தி

இரண்டாம் பத்து.

க.க

நினாய மொரீஇய வேட்கைப் புளாயோர்
மேயின ருறையும் பலர்புகழ் பண்பி
னீபுறந் தருதலி னோயிகந் தொரீஇய
யாணர்நன் னாநிங் கண்டுமதி மருண்டனென் ௩௫
மண்ணுடை ஞாலத்து மன்னுயிர்க் கெஞ்சா
தீத்துக்கை தண்டாக் கைகடுந் துப்பிற்
புளாவயிற் புளாவயிற் பெரிய நல்கி
யேம மாகிய சீர்கெழு விழவி
னெடியோ னன்ன நல்லிசை

சு0 யொடியா மைந்தநின் பண்புபல நயந்தே.

துறை - செந்துறைப்பாடாண்பாட்டு.

வண்ணம் - ஒழுதுவண்ணம்.

தூகீத - செந்துகீத.

பெயர் - (சு) நிரையவேள்ளம்.

(உ) நீசீற்றொடு (எ) அழல்கவர்மருங்கின்

உருவதக்கெடுத்தென முடிக்க.

சு. நிரையவேள்ளமென்றது பகைவர்க்கு

நிரையபாலரைப்போலும் படைவெள்ள மென்றவாறு;

நிரையமென்றது நிரையத்துவாழ்வாரை.

இச்சிறப்பானே இதற்கு 'நிரையவேள்ளம்'

என்றுபெயராயிற்று.

இ. மன்மருங்கறுப்பவென்றது "

ன்மருங்கறுப்பவேண்டியென்ற வாறு.

எ. கெடுத்தென்பதனைக் கெடுக்கவெனத்திரிக்க.

(அ) தொல்கவினழிந்த கண்ணகன்வைப்பினையும் (கஉ)

புல்லாள் வழங்கும் (கக) புல்லிலைவைப்பினையுமுடைய புலஞ்சிறை (

கஇ) நாடென முடிக்க.

அ. தொல்கவினழிந்தவைப்பென்றது குடுண்டு அழிந்த

கூடர்களை.

கக. புல்லிலைவைப்பென்றது குடிபோய்ப் பாழ்த்தடிகளை.

க. சுனாகலிக்கவெனத் திரிக்க.

க0 - கக. நிறைமுதற்காந்தளெனக்கூட்டுக.

கக - கக. மூதில்லையுடைய

புல்லிலைவைப்பெனக்கூட்டுக.

கக. புல்லிலைவைப் பென்றது புல்லிய இலைகளாலே
வேயப் பட்ட ஊரென்றவாறு; இதனை, 'நூலாக்கலங்கம்'
(பதிற்றுப்பத்து, ௧௨) என்றதுபோலக்கொள்க.

க௨. புல்லாளென்றது புல்லியதொழிலையுடைய
ஆரலைகள்வரை.

௧௨ பதிற்றுப் பத்து.

(கக) அரம்பிற் (க௮) பகைவனொழுதிக்க.

கக. அரம்பென்பது குறும்பு.

௨௦ - ௨௧. சீர்பெறு கலிமகிழியம்பும் முரசின்
வயவரென்றது வெற்றிப்புகழ்பெற்ற மிக்கமகிழ்ச்சியானே ஒலிக்கின்ற
முரசினையுடையவீசு என்றவாறு.

கக - ௨௦. நியமத்தியம்புமென முதிக்க.

௨௪ - ௨௫. நீ வாழியரிவ்வுலகத்தோர்க்கெனத்
திருந்துதொடை வாழ்த்தவெனமுடித்து,
இவ்வுலகத்தோராக்கத்தின்பொருட் டி நீ வாழ்வா
யாகவெனச்சொல்லித் திருந்திய நரப்புத்தொடையினையுடைய
யாமொடு வாழ்த்தவெனவுணாக்க.

தொடையொடெனவிரியும் ஒடு - வேறுவீனையொடு.

௨௮ - ௨௯. மூலநாவீனையும் மென்சொல்லீனையுடைய
கலப் பையொனக்கொள்க.

(உ எ) வெய்துறவறியாது நந்தியவாழ்க்கையினையும் (உ கூ) ஒன்று மொழிந்து அடங்கியகொள்கையினையும் (கூ ந) நிரையமொர்இய வேட்கை யினையுமுடைய புளாயோர் (உ அ) செய்தன மேவலமர்ந்த சுற்றத்தொடு (கூ ௦) பதிபிழைப்பறிடாது துய்த்தலெய்தி (கூ உ) மேயினருறையும் (கூ ச) நாடென மாறிக்கூட்டியுனாக்க.

உஅ. செய்தனமேவலமர்ந்தசுற்றமென்றது சுற்றத்தலைவ ர்செய்த காரியங்களைப் பின்சிறையாது தாம் அவற்றை, மேவுதலையுடைய அத்தலைவ ரொடு மனம்பொருத்தின சுற்றமென்றவாறு.

செய்தனவென்பது கடைக்குறைந்தது.

(கூ கூ) ஈத்துக்கைதண்டா (சூ ௦) மைந்தவென முடிக்க.

கூ எ. புளாவயிற் புளாவயிற் பெரியநல்கியென்றது உயர்ந்த தேவா லயமுள்ளவிடங்களிலே உயர்ந்த ஆபரணமுள்ளிட்டவற் றைக் கொடுத்தென்றவாறு.

(கூ ௫) நன்பகைவர்நாடும் கண்வெந்தேன்; அதுவேயன்றி (உ கூ) வேந்தே, வெறுக்கை, (உ கூ) சேரலாத, (கூ கூ) நீ புறந்தருதலின், நோயிகர் தொர்இய நின் (கூ ச) நாடும் கண்டு மதிமருண்டேன்; இவை இரண்டும் காணவேண்டினகாரணம் யாதெனின், (சூ ௦) மைந்த, நன்பண்புபலவற் றையும் காணநயந்தென வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன்வென்றிச்சிறப்பும் தன் நாடுகாத்தற்சிறப் பும உடன்கூறியவாறாயிற்று.

(பீ - ம்.) இ. கழங்குவழி. அ. கவினிழந்த.

கூ ௦, பீர்வாய்ப்பரந்த.

(௫)

(கக.) கோடுறழ்ந் தெடுத்த கொடுங்க ணிஞ்சி
நாடுகண் டன்ன கண்துஞ்ச லிலங்கற்
துஞ்சமரக் குழாஅந் துவன்றிப் புனிற்றுமகள்

பூண வைபவி தூக்கிய மதில

௫ நல்வெழி வெடும்புதவு முருக்கிக் கொல்லு
மேன மாகிய றுனைமுரி மருப்பிற்
கடாஅம் வார்த்து கடுஞ்சினம் பொத்தி
மறங்கொன் மழகளிறு முழங்கும் பாசறை
நீடினை யாகலிற் காண்குவந் திசினே

க௦ யாறிய கற்பி னடங்கிய சாய

லாடினு மினிய கூறு பின்னதை

யமிர்துபொதி துவர்வா யமர்த்த கோக்கிற்
சுடர்நுத லசைநடை யுள்ளலு முரியள்
பாய லுய்யுமோ தோன்ற ருயின்ற

க௧ திருமணி பொருத திகழ்விடு பசும்பொன்
வயங்குகதிர் வயிரமோ டுறழ்ந்துபூண் சுடர்வா

வெழுமுடி கெழீஇய திருஞெழும ரகவந்துப்
புனாயோ ருண்கட் டியிலின் பாயல்
பாலுங் கொளாலும் வல்லோய்நின்

உ0 சாயன் மார்பு நனியலைத் தன்றே.

இதுவுமது.

பெயர் - (௧௮) துயிலின் பாயல்.

க . கோடுறழ்ந்து எடுத்த கொடுங்கணிஞ்சிமென்றது
மலையுள்ள விடங்களிலே அம்மலைதானே மதிலாகவுட் மலையில
த இடங்களில் மதிலே அரணாகவும் இவ்வாறு
மலையொடுமாறாடவெடுத்த விளந்தஇடத் தை யுடைய
புறமதிலென்றவாறு.

உறழுவெனத்தரிக்க. ' கோடுபுரந்தெடுத்த ' என்பது
பாடமாயின் மதிலில்லாத இடங்களை மலை
காவலாய்ப்புரக்கவெடுத்தவென்க.

உ. நாடுகண்டன்ன கணைதுஞ்ச விலங்கென்றது
நெடுநாட்பட ஈடைமதிற்பட்டகாலத்தே விளத்துக்கோடற்கு
வயலும் குளமும் உளவா கச் சமைத்துவைத்தமையாற் கண்டார்க்கு
நாடுகண்டாற்போன்ற அப்புக் கட்டுக்கள்தங்கும் மலைபோன்ற
இடைமதிலென்றவாறு.

கசு.

பதிற்றுப் பத்து.

விலங்கல் போறவின், விலங்கலெனப்பட்டது.
 நாடுகண்டாலொப் பது அம்மதிலையடைந்தவிடமென்னின்,
 அவ்விடவனுமைபற்றி அதன் உவமையை அம்மதில்மேலதாகக்
 கூறிற்றெனக்கொள்க.

க. துஞ்சமரமென்றது மதில்வாயிலிற்றுங்கும்
 கணையமரங்கள்; இனிக் கழுக்கோலாக நாட்டிய மரமென்பாருமுளர்.

ச. ஐயவியென்றது கதவிற்குக் காவலாகப் புறவாயிலே
 தூக்கப் படும் துலாமரத்தை ; அப்புக்கட்டென்பாருமுளர்.
 ஈண்டுமதிலென்றது உண்மதிலே.

(க) கொடுங்கணிஞ்சியையும் (உ) வீலங்கலையுமுடைய (ச)
 மதி லெனக் கூட்டுக.

இனி இடையில் விலங்கலென்றதனை மாற்றார் படையை
 விலங்கு தலை யுடையவென்றாக்கி, முன்னின்ற
 கொடுங்கணிஞ்சியென்ற தொன்றுமே மதிலதாக ஐயவிதூக்கிய
 மதிலென்றதனை ஆகுபெயரான் ஊர்க்குப் பெய ராக்கி
 நாடுகண்டன்ன ஊரென மாறியுணாப்பாருமுளர்.

கக. உள்ளுமுரியளென்றது யான் குறித்த நாளளவும்
 ஆற்றி யிருக்கவென்ற நின்னேவல்பூண்டு நின்னை
 உள்ளாதிருத்தலேயன்றி நீ குறித்த நாளுக்குமேலே
 நீட்டித்தாயாகலின், நின்னை நீனைத்து வருந்துதலு மு
 ரியளென்றவாறு.

கச. கரு. தாலின்று திருமணிபொருத
 திகழ்விடுபசும்பொனெ ன்றது வலியில்லையானபடியாலே அழகிய
 மணிகளொடு பொருத ஒளி விடுகின்ற பசும்பொனென்றவாறு.

ஈண்டுத்தாவென்றது வலி ; பொன்னுக்கு வலியாவது

உரனுடைமை. இன்றென்பதனை இன்றாகவெனத்திரித்து
இன்றாகையாலெனக்கொள்க. என்றது - ஒளியையுடைய
மணிகளொடு பொரவற்றும்படி ஒட்டற்ற ஒளி யையுடைய
பசும்பொனென்றவாறு.

க இ - க கூ. பூண் பசும் பொன் வயிரமொடு உறழ்த்து
சுடர்வரவெ னக்கூட்டி, பூண்பசும்பொன் த ன்னிடைமுத்தின
வயிரங்கொடு மா றுபட்டு விளங்கவெனவுகாக்க.

க அ. புனையோன்றபன்மையாற் கரத்தின்களிர் படு
பொனக் கொள்க.

க எ - க அ. அகலப் பாயலென இருபெயரொட்டாக்கி,
அத்தை அல்வழிச்சாரியையென்க. துயிலினியபாயலெனவுகாக்க.

அகலத்தை மகளிர்க்குப் பாயலெனச்சிறப்பித்தமையான்,
இதற்கு 'துயிலின்பாயல்' என்று பெயராயிற்று.

க கூ. பாலுங்கொளாலும் வல்லோயென்றது
அவ்வகலப்பாயலை

வேற்றுப்புலத்து வினையில்வழி நின்மகளிர்க்கு துகரக்கொடுத்தற்கு
நின்னி

இரண்டாம் பத்து.

கடு

டத்தினின்றும் பகுத்தலையும் வினையுள்வழி அம்மகளிர் பால்நின்றும்
வாங்கிக் கோடலையும் வல்லோயென்றவாறு.

(அ) பாசதைக்கண் நீ (கூ) நீடினையாகவின் நின்னைக்
காணவந்தேன்; நின்தேவியாகிய (க கூ) அசைநடை நின்னை

நீனைத்தலுமுரியள் ; ஜனபின்பு அவள் (கச) பாயல்வருத்தத்திற்கு
உய்யுமோ, உய்யாளன்தே ; தோன்றல், (கஎ - கஅ) அகலப்பாயல்
(கக) பாலும் கொளாலும் வல்லோய் ; நின் (உ௦) மார்பு மிக
அவளை வருத்திற்றுக்காண் ; நீ அவள்பாற் கடிதெழுத வென
வினைமுடிவு செய்க.

இதனாற் சொல்லியது, அவன்வென்றிச்சிதப்பும் குலமக
ளோடு கிழந்த இன்பச்சிறப்பும் உடன்கூறியவாறாயிற்று.

(சு) (கஎ.) புராவது நீனைப்பிற் புராவதோ வின்றே

பெரிய தப்புந ராயினும் பகைவர்

பணிந்துதிறை பகரக் கொள்ளுநை யாதலிற்

றுளங்குபிசி ருடைய மாக்கட னீக்கிக்

நு கடம்பறுத் தியற்றிய வலம்படு வியன்பிணை
யாடுநர் பெயர்ந்துவந் தருப்பலி தூஉய்ந்
கடிப்புக் கண்ணுறாஉந் தொடித்தோ ளியவ

ரணங் காணுது யாதிரந் துழைஇய

நனந்தலைப் பள்ளிலம் வருகவிந் நிழலென

க0| ஞாயிறு புகன்ற தீதுதீர் சிறப்பி

னமிழ்துதிகழ் கருவிய கணமழை தலைஇக்

கடுங்கால் கொட்கு நன்பெரும் பரப்பின்

விசம்புதோய் வெண்குடை துவலும்

பசும்பூண் மார்ப பாடினி வேந்தே.

இதுமது.

பேயர் - (௫) வலம்படு விமசிப்பனை.

௫. வலம்படுவியன்பணியென்றது போர்செய்து வருந்தாமற்
பகைவர் வெருவியோடமுழங்கி அரசனுக்கு வென்றி
தன்பாலேபடநின்றமுரசு மென்றவாறு.

இச்சிறப்பான் இதற்கு 'வலம்படுவியன்பனை'
என்றுபெயராயிற்று.

க. ஆடுநென்றது வினையெச்சமுற்றுவினைத்திரிசொல்.

க க. அமிழ்துதிகழ்மழையெனமுடிக்க.

அமிழ்தென்றது நீர். தலையென்பதனைத் தலைய
வெனத்திரிக்க.

க.க. பதிற்றுப் பத்து.

க க. வெண்குடைநுவலுமென்றது

வெண்குடையின் அருட்சிறப் பைச் சொல்லுமென்றவாறு.

க க - க ச. நுவலுமார்பவென முடிக்க.

இஃது ஏதுப்பெயர்.

(௫) வியன்பணியைக் (எ) கடிப்பைக்கண்ணுறுமியவ
ர், (அ) 'அரணங்காணுது மாதிரந்துழைய (க) பஞ்ஞிலம்
இந்நிழற்கண்ணே வருக' எனச்சொல்லி (க க) வெண்குடையின்
அருட்சிறப்பைச் சொல்லு தற்குக் காரணமாய்நின்ற (க ச)

பசும்பூண்மார்ப, பாழனிவேந்தே, நீனக் குப் (க) புராவது
நீனைப்பிற் (உ) பகைவர் பெரிய தப்புநராயினும் (க) பணிந்து
திறைபகரக் கொள்ளுநையாகலின், (க) புராவதோவின்றென
மாறிக்கூட்டி வினைமுடிவு செய்க.

இதனாற்சொல்லியது, பொறையுடைமையொடுபெடுத்து
அவன்வென் றிச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) க. புராவதோவன்றே.

(எ) (கடி.) ஊண்மின் சுள்ளே யடுமின் சோறே

யெறிக தீற்றி யேற்றுமின் புறக்கே
வருநர்க்கு வனாயாது பொலங்கல.. அதளிப்ப

கிருள்வண ரொலிவரும் புரியவிழைப்பா

ரு லேந்துகோட் டல்குன் முகிழ்நகை மடவரற்
கூந்தல் கிறலியர் வழங்குக வடுப்பே
பெற்ற துதலுமின் றப்பின்று பின்னு
மண்ணுயி ரழிய யாண்டுபல துளக்கி
மண்ணுடை ஞாலம் புரவெதிர் கொண்ட

க01 தண்ணிய வெழிலி தலையாது மாறி

மாரி பொய்க்குவ தாயினுஞ்

சேர லாதன் பொய்யல னையே.

துறை - ஓயன்மொழிவாழ்த்து.

வண்ணம் - ஒழுதுவண்ணம்.

தூக்த - செந்தூக்த.

பெயர் - (க) கூந்தல்விறலியர்.

உ. திற்றி - இறைச்சி.

(க) வருநர்க்கு வலாயாது (உ) வழங்குக அடுப்பென
முடிக்க; வலாயாமலெனத்திரிந்து
வலாயாதொழியும்படியெனக்கொள்க.

இரண்டாம் பத்து.

கள்

(க) பொலங்கலந்தெளிப்ப வென்பதனையும் (உ)
வழங்குகவென் பதனோடு முடிக்க.

உ. கூந்தல்விறலியர் வழங்குகவடுப்பென்றது வந்தார்க்குச்
சோறு கடிதின் உதவுதற்பொருட்டு அடுப்புத்தொழிந்ருரியரல்லாத
வரிசைமகளி ரும் அடுப்புத்தொழிலிலே வழங்குகவென்றவாறு.

இச்சிறப்பானே இதற்கு 'கூந்தல்விறலியர்'
என்றுபெயராயிற்று.

(உ) ஐம்பாற் (க) கூந்தலென மாறிக் கூட்டுக; இனி
மாறாது கூந் தல் விறலியரென்றதை ஒருபெயராகவுரைப்பினு
மையுமி.

நீயிர் (க) கள்ளினையுண்மின்; அதுவேயன்றி உண்டற்குச்
சோற் றையடுமின்; அதுவேயன்றித் (உ) தின்றற்குத்
திற்றியையறுமின்; அதுவே யன்றித் தின்றற்குப் புழுக்கப்படுமெவற்றை

அடுப்பிலேயேற்றுமின்; (க) வரு நர்க்குவனாயாதே கழகின்
உதவுதற்பொருட்டுக் (க) கூந்தல்விறலியர் அடுப் பிலேவழங்குக;
இன்னும் வருநர்க்குச் சோறிடுதலேயன்றி அவன்பால் நாம்
பொருளாகப் (எ) பெற்றதுகொடுமின்; இவ்வாறு எல்லாங்
கொடுத்தாலும் பின்னுக்குக் காரியத்திறப்பில்லை; அதற்குயாது
காரணமெனின், (அ) மன் னுயிரழிய (கக) மாந்பொய்த்தாலும் (ப
கஉ) சேரலாதன் நசை பொய் யலன்; அதுகாரணமென
வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன்கொடைச்சிறப்புக்
கூறியவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) எ. பெற்றவுதவுமின். கஉ.
பொய்யிலனசையே.

அ. மன்னுயிரொழிய.

(அ)

(கக.) கோள்ளை வல்சிக் கவர்காற் கூவியி

கல்லுடை நெடுநெறி போழ்ந்துசா னறுபப
வொண்பொறிக் கழற்கான் மாற வயவர்

திண்பிணி யெஃகம் புலியுறை கமிப்பச்

டு செங்கள ஹிருப்பொடு கூல முறைய

வுருவச் செந்தினை குருதியொடு தூஉய்

மண்ணுறு முரசங் கண்பெயர்த் தியவர்

கடிப்புடை வலத்தர் தொடித்தோ னோச்ச

வம்புகளை வறியாச் சுற்றமோ டம்புதெரிந்

க0 தவ்வினை மேவலை யாகலி

னெல்லு நனியிருந் தெல்லிப் பெற்ற
வரிதுபெறு பாயற் சிறுமகி மூனுங்
கனவினு னுறையும் பெருஞ்சால் பொடுங்கிய
நாணுமலி யாக்கை வாணுத லரிவைக்

4.11

பதிற்றுப் பத்து.

46 கியார்கொ ளளியை

யினந்தோ டகல வுருட னெழுந்து
நிலங்கண் வாட நாஞ்சில் கடிந்துநீ
வாழ்த லீயா வளனு பைதிர நடு
மன்ன வாரின பழனந் தோறு

47 மழன்மலி தாமரை யாப்பொடு மலர்ந்து

நெல்லின் செறுவி னெய்தல் பூப்ப
வரிநர் கொய்வாண் மடங்க வறைநர்
தீம்பிழி யெந்திரம் பத்தல் வருந்த

வின்றோ வன்றோ தொன்றோர் காலை

48 நல்லம னனிய தாமெனச் சொல்லிக்

காணுநர் கைபுடைத் திரங்க
மாணு மாட்சிய மாண்டன பலவே.

துறை - பரிசிற்றுறைப்பாடாண்பாட்டு.

வண்ணம் - ஒழுதவண்ணமும் சொற்கீர்வண்ணமும்.

தூக்த - செந்தூக்த.

பெயர் - (கஅ) வளனறுபைநீரம்.

க. கவர்கால் - செலவைவிரும்பின கால்.

உ. சுரன் - வழியிலருமை.

ச. எஃகம்புலியுறைகழிப்பவென்றது எஃகனைப்

புலியுறைகழித் துக் கடைவனகடைந்தும் அல்லன வாய்கீறியும்
போர்க்குரியவாம்படி பண்ணவென்றவாறு.

இ. கூலமுற்றியவென்றது பண்டமாகமுற்றியவென்றவாறு;
இனிப் பலிக்குரிய மற்றைப்பண்டங்கள் குறைவறக்கூ
டினவென்பாருமுளர்.

க. வம்பு - கைச்சாடு.

(உ) சுரனறுப்பப் (ச) புலியுறைகழிப்பத் (அ) தோளோச்ச
(க 0) அவ்வினைமேவலையெனமுடிக்க.

கக. எல்லுநனியிருந்தென்றது

பகற்பொழுதின் கண்ணே ஒரு வினோதமுமின்றி நெடுக
வருந்தியிருந்தென்றவாறு.

(கக) பெற்ற (கஉ) மகிழெனமுடிக்க.

அரிதுபெறுதலைப் பாயன்மேலேற்றுக. ஈண்டுப் பாயல் -
உறக்கம்.

(கக) ஊருடனெழுந்து இனந்தோடகலவெனவும் (கஎ)
நாஞ்சில் கழிந்து நிலங்கண்வாடவெனவுங்கூட்டுக.

இரண்டாம் பத்து.

‘கக

ஊரொழூந்தென்னுமுதல்வினையை வழுவுமைதியால் இனந்தோடகல்
வென்னும் அதன்சினைவினையோடு முடிக்க.

(க க) தோடகலக் (க எ) கண்வாட (க க)

அன்னவாயினவென

முடிக்க.

ஈண்டுஆயினவென்பது தொழிற்பெயர்.

க எ - க அ. நீவாழ்தலியாவென்றது

வென்று வாழ்வுகொடாதவென்றவாறு.

நீ பண்டுபோலே குடியேறுக

‘வாழ்தலியா’ என்ற அடைச்சிறப்பான், இதற்கு

‘வளனறுபதிரம்’ என்று பெயராயிற்று.

உ 0. தாமகாமலரவெனத் திரிக்க.

உ ௨. கொய்வாள் மடங்கவென்றது நெற்றாளின்

பருமையாலே கொய்யும் அரிவாட்கள் தங்கள் வாய்மடியவென்றவாறு.

உ ௩. எந்திரமென்றது ஆலையை.

எந்திரமென்னு முதலெழுவாயை வழுவுமைதியாம்

பத்தல்வருந்த வென்னும் அதன் சினைவினையோடு முடிக்க. பத்தல்

வருந்தலாவது பல காலும் சாரோடி நனைந்துசாத்தல்.

(உ 0) தாமகாமலர (உ ௧) நெய்தல்பூப்ப (உ ௨)

வாள்மடங்கப் (உக) பத்தல்வருந்த (உடு) நல்லவென முடிக்க.

உ எ . மாணுமாட்சிய மாண்டனவென்றது
மாட்சிமைப்படத் திருத்தினும் மாட்சிமைப்படாத
அழகையுடையவாய்ப் பின்னைத் திருந் தாதவளவேயன்றி உரு
மாய்ந்தனவென்றவாறு.

மாணுதவற்றை மாட்சியவென்றது, பண் டி அழகியனும்
வயலுமாய்த் தோன்றிக்கிடந்த பண்புபற்றி யெனக்கொள்க.
மாட்சியவென்பது வீண யெச்சமுற்று. இனி மாணுமாட்சிய
வென்பதற்கு மாணுமைக்குக் காரண மாகிய
பெருக்குமுதலாயவற்றின் மாட்சிய வென்பாருமுளர்.

(உஎ) பலவாகிய (உ௯) நீ வாழ்தலீயா வளனறுபைதிரம்
(க சு) ஊருடனெழுந்து இனம் தோடு அகல (க ஏ)
நாஞ்சில்கழந்து நிலங்கண் வாட (க க) அன்னவாயினவை
பழனந்தோறும் தாமரை ஆம்பலொடு மலர நெல்லின்செறுவில்
நெய்தல்பூப்ப அரிநர் கொய்வாள்மடங்க அதைந ரெந்திரம்
பத்தல்வருந்தத் தொன்றோர்காலை நல்லமன் அளியதாமெனச்
சொல்லிக் காணுநர் கையுடைத்திரங்க மாணுமாட்சிய
மாண்டனவெனக் கூட்டுக.

(கஅ) பைதிரமென்னும் எழுவாய்க்கு (உஎ)
மாண்டனவென்பது பயனிலை; அன்னவாயின வென்னும் பெயரும்
இடையே ஒருபடினைபு படும்.

உ௦ பதிற்றுப் பத்து.

(கக) அன்னவாயின (உஎ) மாணுமாட்சிய

மாண்டனவென்

றது (கஅ) பைதிரங்கள் ஊருடனெழுதன் முதலாய
வறுமையையுடைய ன் அனவாய் நின்றன; பின் அவ்வளவினவன்றித்
திருத்தவும் திருந்தாநிலைமை

யவாய் நின்றன; பின் அவ்வளவுமன்றி ஊரும்வயலும்
தெரியாதபடி உருவ

மாய்ந்தன வென்றவாறு.

(க௦) நீ அவ்வினைமேவலையாயிருந்தாய்; நீ வினையை
மேவுகின்ற

படியால், (க௧) கனவினுளுறையும் (க௨) நின்னரிவைக்கு (க௩)
நீ யார்

கொல்; நீ அவள்பால்வாராமைக்குக் காரணம் யாது? நீ அழிக்க
ஏன்று அழி

ந்த நாடுகள் அழிந்து அந்நூல் வருவலெனின், ஆம்; அழிக்க
அழிந்து நீ பின்

(கஅ) வாழ்தலீயாத பைதிரம். (உ௭) காணுநர் கைபுடைத்திரங்க
(உஎ)

மாணுமாட்சியவாய் மாண்டன; அதனால், அதுகுறையன்று; நின்
அன்பின்

மையேகுறை; இனி நீ அவள்படம் கடிது எழுகென
வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன்வென்றிச்சிறப்பும்

குலம்களோடு நீக

ழந்த இன்பச்சிறப்பும் உடன்கூறியவாறாயிற்று.

பாணன் பாசறைக்கண்வந்து தேவி ஆற்றாமையுடைய இனி
அவள்

பாற் போகவேண்டுமென்று இரந்தமையாற் பரிசிறந்துறையாயிற்று.

(க 0) 'அவ்வினைமேவலை யாகலின்' எனவும், (க 1) 'யார்கொ

லளியை' எனவும் சொற்சீர் வந்தமையாற் சொற்சீர் வண்ணமு
மாயிற்று.

(பி - ம்.) ச. கழிப்பி. உக. பத்தர்வருத்த.

கஉ. சிறுமுகிமாமும்.

(க)

(உ 0.) நங்கோ யாரென வினவி னெங்கோ

விருமுந்நீர்த் தருத்தியுண்

முரணிடோர்த் தலைச் சென்று

கடம்புமுத றடிந்த கடுஞ்சின முண்டி

டு வெடுஞ்சேர ளாதன் வாழ்கவவன் கண்ணி
வாய்ப்பறி யலனே வெயிற்றுக் களனைத்து
மாற்றோர் தேசத்து மாறிய வினையே
கண்ணி னுவந்து நெஞ்சவிழ் பறியா

நண்ணுர் தேசத்தும் பொய்ப்பறி யலனே

க0 கணவினு, மொன்னுர் தேய வோங்கி நடந்து

பம.யோர்த் தேய்த்து வடிமணி யிரட்டுங் பருகி

கடாஅ யானைக் கணநிலா யலற
வியலிரும் பாப்பின் மாநிலங் கடந்து
புலவ தோத்த வோங்குபுகழ் நிறீஇ

இரண்டாம் பத்து.

உக

கடு விரியுளை மாவங் களிறுந் தேரும்

வயிரியர் கண்ணுளர்க் கோம்பாது வீசிக்
கடிமிளைக் குண்டுக்கிடங்கி

னெடுமதி னிலைஞாயி

வெம்புடை யாரெயி லுள்ளழித் துண்ட

உ.0 வடாஅ வடுபுகை யட்டுமவர் மாப்ப

னெமார்க்கும் பிழர்க்கும் யாவ ராயினும்

பரிசின் மாக்கள் வல்லா ராயினும்

கொடைக்கட னமர்ந்த கோடா தெஞ்சினன்

மன்னுமி ரழிய யாண்டுபல மாறித்

உரு தண்ணிய லெழிலி தலையா தாயினும்

வயிறுபசி கூர வியலன்

வயிறுபா சிலியரவ னீன்ற தாயே.

துறை - இயன்மொழி வாழ்த்து.

வண்ணம் - ஒழுதுவண்ணமும் சொற்சீர்வண்ணமும்.

தூகீத - செந்தூகீதும் வஞ்சீத்தூகீதும்.

பெயர் - (கீ) அட்மேலர்மாப்பன்.

க. முரணியாயொனவிரியும் இரண்டாவதனைத் தலைச்
சென் நென்பதற்கு இடத்திலேசென்றென்பது பொருளாக்கிது
முடிவிலே சென்றென்பது பொருளாக்கி அதற்குப் போத்தபொருள்
முடிவுசெயலாக்கி அதனொடுமுடிக்க.

மேலே (உக) கொடைக்கடனமர்ந்த கோடா
தெஞ்சினனென்று கொடைகூறுகின்றான் ஈண்டு (கக) ஓர்பாது வீ
சியென்று கொடைகூறியதற்குக் காத்தற்குச் சென்றவிடைக்
கொண்டவற்றைக் களம்பாடச் சென்றார்க்குக்
கொடுக்குங்கொடையென வுரைக்க.

உ௦. அடர் அடுபுகை - ஊர்சடுபுகை. அட்டுடர்
மாப்பனென்றது பகைவனாக்கொன்று அச்செருக்கானே அகன்றமா
ப்பனென்றவாறு.

இச்சிறப்பானே இதற்கு 'அட்மேலர்மாப்பன்' என்று
பெயராயிற்று.

உக. எமார்க்குப் பிறர்க்குமென நின்றவற்றைக்
கொடைக்கடன. மர்ந்த வென்பதனொடு முடித்து, எமார்க்கென்றது தன்
பாணராகிய வெமர்க் கென்றும் பிறர்க்கென்றது தன்பாணரல்லாத
பிறர்க்கென்று முரைக்க.

உக - உஉ. பரிசின்மாக்கள் யாவராயினும்
வல்லாராயினுமெனத் கூட்டிப் பரிசின்மாக்களென்றதற்கு
முன்சொன்ன எமார்க்கும் பிறர்க்கு மெனப்பட்டாயே யாக்கி

யாவராயினுமென்றதற்குக் கண்டார் மதிக்கப் **உஉ**

பதிற்றுப் பத்து.

படும் தோற்றமிலராயினுமெனவும் வல்லாராயினுமென்றதற்கு
ஒருகல்வி

மாட்டாராயினுமெனவு முனாக்க.

யாவராயினு மென்றவும்மை இழிவுசிறப்பு ;
வல்லாராயினுமென்ற வும்மை எதிர்மறை.

(க 0) நடந்து (க ௧) கடந்து (க ௨) நீரினு (க ௩) வீசியென
நின்ற வற்றை (உ ௧) நெஞ்சினென்னு முற்றுவினைக்குறிப்பொடு
முடிக்க.

உ க. வயிறுபசிகூரவீயலென மூன்றாவதும்
கொடைகூறியதற்கு மழைபெய்யா வினைவில்காலைத் தன்
பசிகரமாயுள்ளார்க்கு அவர்கள் பசித்து வருந்தாமல்
வேண்டும்பொழுதுகளிலே வேண்டுவன கொடுக்குமென்று
ஓர்கொடைநிலையாக வுனாக்க.

(க) நுங்கோ யாரெனவினவின் எங்கோ, (இ) சேரலாதன்,
அவன் கண்ணிவாழ்க ; அவனியல்பிருக்குமாறுசொல்லின், (எ)
மாற்றோர்தேஎத்து மாறியவினையே (ச)வெயிற்றுக்களனைத்தும்
வாய்த்தலறியான்; (க) பொய்த்த லறியான்; (உ 0)
அட்டுமலர்மார்பன், (உ ௧) கொடைக்கடனமர்ந்த
கோடாநெஞ்சினன் ; கோடையிடத்து (உ ௨) எழில் தலையாதாயினும்
(உ ௩) வயிறுபசிகூரவீயலன் ; ஆதலான், (உ ௪) அவனைன்றதாய்
வயிறுவிளங்கு வாளாகவென வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன்றன் செல்வப் பொல்வகண்டு

நீ யாரு டையபாணனென்று வினவியாற்கு யான்
 இன்னொருடையேனென்று சொல்லிமுடிக்க,
 அவன்குணங்களின்னகூழிப் பின்னவனைவாழ்த்திமுடித்த வாறாயிற்று.
 (உ) 'இருமுநீர்' எனவும், (க) 'முரணியோர்' எனவும், (க எ)
 'கடி மினை' எனவும், (க அ) 'நெமெதில்' எனவுமெழுந்த
 நான்கடியும் வஞ்சி யடியாகலான், வஞ்சித்தூக்குடாயிற்று.

கனவீனுமென்பது கூன்.

(பீ - ம்.) 'க ௦. ஒருங்குநடந்து. உக. எமக்கும்.

,, ஓங்குநடந்து.

(க ௦)

இதன்பதிகத்து, யவனார்ப்பிணித்தென்றது யவனரைப்
 போருள் அகப்படுத்தியென்றவாறு.

நெய் தலைப்பெய்து கை பிற்கொளீஇ யென்பதற்கு
 அக்காலத்துத் தோற்றாநா நெய்யைத் தலையின்பெய்து கையைப்
 பிறகு பிணித்தென்றுகாக்க.

அருவிலைன்கலம் வயிரமொடுகொண்டென்றது அந்த
 யவனரைப் பிந்தண்டமாக அருவிலைன்கலமும்
 வயிரமுங்கொண்டென்றவாறு.

இரண்டாம் பத்து.

௨௩

(ப தி க ம்.)

மன்னிய பெரும்புகழ் மறுவில் வாய்மொழி

யின்னிசை முரசி னுதியஞ் சேரற்கு
வெளியன் வேண்டா ணல்லினி யின்றமக
னமைவர ளருகி யிமையம் கிற்பொறித்

திமிழ்கடல் வேளித் தமிழகம் கிளங்கத்
தன்கோ னிறீஇத் தகைசால் சிறப்பொடு
பேரிசை மரபி னூரியர் வணக்கி

நயனில் வன்சொல் யவனர்ப் பிணித்து
நெய்தலைப் பெய்து கைபிற் கொளிஇ

யருவிடை நன்கலம் வயிரமொடு கொண்டு

பெருகிறன் முதுர்த் தந்துபிறர்க் குதவி
யமையார்த் தேய்த்த வணங்குடை நோன்று
ளிமையவரம்ப னேடுஞ்சேரலாதனைக்

குமட்டுக்கண்ணனார் பாடினார் பத்துப்பாட்டு. அவைதாம்:
புண்ணுமிழ்குருதி, மறம்வீங்கு பல்புகழ், பூத்தநெய்தல்,
சான்றோர்மெய்ம்மறை, நினையவெள்ளம், துயிலின்பாயல்,
வலம்படுகியன்பனை, கூந்தல்கிறலியர், வளனுபை திரம்,
அட்டுமலர்மார்பன். இவை பாட்டின்பதிதம்.

பாடிப்பெற்றபரிசில்: உம்பற்காட்டு

ஐஞ்ஞாநூர்பிரமதாயங்கொடுத்த முப்பத்தெட்டியாண்டு
சென்னாட்டுள் வருவதனிற் பாகங் கொடுத்தான் அக்கோ.

இமயவரம்பெனெஞ்சேரலாதன் ஐப்பத்தெட்டியாண்டு
வீற்றிருந் தான்.

இரண்டாம்பத்து முற்றிற்று.

முன்றும்பத்து.

- (உக.) சோற்பெயர் நாட்டங் கேள்வி நெஞ்சமென்
றைந்துடன் போற்றி யவைதுணை யாக
வெவ்வஞ் சூழாது விளங்கிய கொள்கைக்
காலை யன்ன சீர்சால் வாய்மொழி
ரு யுருகெழு பரபிற் கடவுட் பேணியர்—
கொண்ட தீயின் சுடரெழு தோறும்
: விருப்புமெய் பரந்த பெரும்பெய ராவுதி
வருநர் வலையார் வார வேண்டி
விருந்துகண் மாறா துணீஇய பாசவ

க0 ஞானத் தமிழித்த வானிணக் கொழுங்குறை
குய்யிடு தோறு மாணு தார்ப்பக்
கடலொலி கொண்டு செழுநகர் நடுவ
ணடுமை பெழுந்த வந்நெய் யாவுதி
யீரண்டுடன் கமழு நாற்றமொடு வானத்து

கரு நிலைபெறு கடவுளும் விழைதகப் பேணி
யார்வளம் பழுனிய வையந்தீர் சிறப்பின்
மாரியங் கள்ளின் போர்வல் யானைப்
போர்ப்புறு முரசங் கறங்க வார்ப்புச்சிறந்து
நன்கலந் தஞ்ச மண்படு பார்ப்பு

உ0 முல்லைக் கண்ணிப் பல்லான் கோவலர்
புல்லுடை வியன்புலம் பல்லா பரப்பிக்
கல்லுயர் கடத்திடைக் கதிர்மணி பெறுஉ
மிதியற் செருப்பிற் பூழியர் கோவே

குதியற் கண்ணி மழவர் மெய்ம்மறை

உரு பல்பயந் தழீஇய பயங்கெழு நெடுங்கோட்டு
நீரறன் மருங்கு வழிப்படாப் பாகுடிப்
பார்வற் கொக்கின் பரிவேட் பஞ்சாச்

சீருடைத் தோத்த முனைகெட விலங்கிய

மூன்றாம் பத்து.

௨௫

௩௦ யாண்டுபிழைப் பறியாது பயமழை சுரந்து
நேரின் மார்தர்க் கூழி யாக
மண்ணு வாயின் மணங்கமழ் கொண்டு
கார்மலர் கமழுந் தாழிருங் கூந்த

௩௧ லொரீஇயின போல விரவுமலர் நின்று
௩௨ திருமுகத் தலமரும் பெருமதர் மழைக்க
ணலங்கிய காந்த ளிலங்குரீ ரழுவத்து
வேயுறழ் பணைத்தோ ளிவளோ
டாயிர வெள்ளம் வாழிய பல்வே.

துறை - செந்துறைப்பாடாண்பாட்டு.

வண்ணம் - ஒழுதவண்ணம்.

தூக்த - செந்தூக்த.

பெயர் - (௧௩) அநேய்யாவுதி.

௧. சொல் - சொல்லிலக்கணஞ் சொல்லுநூல். பெயர் -
பொரு ளிலக்கணஞ்சொல்லுநூல்; "பெற்ற பெரும்பெயர்
பலர்கை யிரீஇய" (பதிற்றுப் பத்து, ௧௦) என இத்தொகையுள்
மேலே வந்தமையால், பெய ரென்பது பொருளாம்.
நாட்டம்-சோதிடநூல். கேள்வி-வேதம். நெஞ்ச மென்றது
இந்திரியங்களின் வழியோடாது உடங்கிய தூயநெஞ்சினை.

க. எவ்வஞ்சுழாமை - உயிர்வருத்தஞ்சுழாமை;
சுழாமலெனத் திரிக்க.

ச. காலே அன்ன வாய்மொழி - ஆதித்தனைப்போல
எஞ்ஞான்றும் தப்பாதாகிய மெய்ம்மொழி; மொழியானென
ஆனுருபுவிரிக்க; ஒடுவிரிப்பி னுமமையும்.

(உ) துணையாகக் (க) கொண்டவெனமுடிக்க.

எ. விருப்புமெய்யென்னும் ஒற்று மெலிந்தது; 'மைபரந்த'
' என்பது பாடமாயின் மைபோலப்பரந்தவென்க.

க. பாசவர் - ஆட்டுவாணிகர்.

க 0. ஊனம் - இறைச்சிகொத்தும் அடைகுறடு.

(கஉ) கடலொலிகொண்டு (கக) ஆர்ப்பவெனக்கூட்டி,
ஆர்ப்ப (கக) எழுந்தவெனமுடிக்க; இனி, 'கடலொலிகொண்ட'
என்பது பாடமாயின், கடலொலிகொண்ட நகனென்க.

கக. அடுநெய்யாவுதியென்றது அடுசில்நெய்யாகிய
ஆவுதியென்ற வாறு; அடுநெய்யை ஆவுதியென்றது, விருந்து
புறந்தருதலையும் ஒருவேள்வி யாக்கி ஆள்வினைவேள்வியென்று ஒரு
துறையாக னுலுக்கறலானென்பது.

ச

இக

பதிற்றுப் பத்து.

இச்சிறப்பானே இதற்கு 'அடுநெய்யாவுதி' என்று
பெயராயிற்று.

எ - க க. ஆவுதியென்ற இரண்டினையும் அவற்றையு
புகைமேற் கொள்க.

க ச. நாற்றமொடென்பதனை நாற்றத்தானெனக்கொள்க.

க இ. கடவுளும் விழைதகவென்றது கடவுளரும்
இவ்வாறு நாம்

அறஞ்செய்யப்பெறின் அழகிதென்று அதுவிரும்ப வென்றவாறு.
பேணி

யென்றது, முன்சொன்ன வேள்வியால் தேவர்களையும் பின்பு
அதனோடு ஒப்பித்துச்சொன்ன ஆள்வினைவேள்வியால் விருந்தாய்
வரு மக்களையும் பேணியென்றவாறு; அதனைத்திரித்துப் பேணப்
(க க) பழனியவென முடிக்க. பழனியவென்பது பெயரெச்ச
வினைத்திரிசொல்.

க க. ஆர்வளம்பழனிய சிறப்பென்றது கொடுக்கக்
கொடுக்கக் குறைபடாத நிறைந்தசெல்வத்திலேநின்று பழுத்த
சிறப்பென்றவாறு.

க எ. கள்ளிற்போர்வல்யானையென்னும் ஒற்று மெலிந்தது.

(க அ) ஆர்ப்புச்சிறந்து (க க) கலந்தனும் மார்பவெனக் கூ
ட்டுக.

க க. மண்புமார்பவென்றது பகைவர்மண்ணெல்லாம்
படுகின்ற மார்பவென்றவாறு.

(உ க) பல்லாபரப்பிக் (உ உ) கதிர்மணிபெறுஉஞ் (உ க)
செருப் பென முடிக்க.

உ உ. செருப்பென்பது ஒருமலை. மிதியலென்பது அடை
; மிதி யென்று செருப்பிற்குப் பேராக்கிச் செருப்பல்லாத

செருப்பென்று வெளிப் படுத்தானாகவுரைக்க. (உச)

குவியற்கண்ணியென்னுந் தொடைநோக்கி
மிதியற்செருப்பெனவலிந்தது. மிதியற்செருப்பென்பதற்குப் பிற
வாறு சொல்லுவாருமுளர்.

உச. குவியற்கண்ணியென்றதற்கு வெட்சிமுதல்
வாகையீறாய போர்க்கண்ணியெல்லாம் குவிதலையுடைய
கண்ணியென்க.

உச - உக. பரிவேட்பு அஞ்சா அயினாயென்று
வெளிப்படை கூறுகின்றனாகலின், அதற்கேற்ப, நீரறன்மருங்கு
வழிப்படாவென்று பெய ரெச்சமறையே பாடமாகல் வேண்டும்.
இனிப்படாதென்று வினையெச்ச மறையாகிய பாடத்திற்கு
நீரற்றவிடத்தில் தான் படாதபடியாலே கொக் கின் பரிவேட்புக்கு
அஞ்சா அயினாயெனவுரைக்க. அயினாயென்பது ஒரு மலை.
(உக) கெடுங்கோட்டு (உக) அயினாயென முடிக்க.

உக. மாந்தர்க்கு நோயினுழியாகவென மாறிக்கூட்டுக;
கிடந்த ஆறும் பொருள்படும்.

முன்றும் பத்து.

உஎ

உச,

ஓர்இயினபோலவென்பதற்குப் பொய்கையென வருவித்துப்
பொய்கையை ஒருவினபோலவென உரைக்க. இனி,
மேற்சொன்ன கூந்தலை ஓர்இயினபோல வென்பாருமுளர்.

இரவுமலர்நின்றென்பது பொய் கைப்பூப்போலன்றி

இரவுக்காலத்தும் மலர்ச்சி நிலைபெற்றென்றவாறு.

(கச) ஓர்இயினபோல (கஇ) அலமருமெனக் கூட்டுக.

கச. காந்தளுள்ளவிடத்து எழுந்த மூங்கிலைத் தோளுக்கு
உவமை கூறி, அக்காந்தளையும் கைக்கு உவமையாக்குக. நீரழுவம் -
நதியென்க.

கச - கஎ. நீரழுவத்து வேயென்றது ஒருநாளும்
உடல்வெம்மை யாற் கொதியாது குளிர்ந்தேயிருக்குந்
தோளென்றற்கென்க.

(கக) மண்படுமாற்ப, (உக) பூழியர்கோவே, (உச)
மழவர்மெய்ம் மறை, (உக) அயிபாப்பொருந, (க௦)
பயமழைசுரந்து (கக) மாந்தர்க்கு நோயிலாழி உண்டாக (கஎ)
இவளோடே (கஅ) பலவாயிரம் வெள்ளம் வாழியவெனக்கூட்டி
வினைமுடிவு செய்க.

இதனாற்செல்லியது, அவன் நாடுகாத்தற் சிறப்புக்கூறி
வாழ்த்திய வாறாயிற்று.

(பி - ம்.) க-உ. நெஞ்சு, மைந்து. கஉ-கக.

செழுநகர்வரைப்பி,

க௦. ஊனைத்தழித்த.

[னடுவெனெழுந்த. (க)

(உஉ.) சினனே காமங் கழிகண் ணோட்ட

மச்சம் பொய்ச்சொ லன்புமிக வுடைமை
தெறல்கடு மையொடு பிறவுமீவ் வுலகத்
தறந்தெரி திகிரிக்கு வழியடை யாகுந்

டு தீதுசே ணிகந்து நன்றுமிகப் புரிந்து

கடலுங் கானமும் பலபய முதவப்
பிறர்பிறர் நலியாது வேற்றுப்பொருள் வெஃகாது
மையி லறிவினர் செவ்விதி னடந்துத
மமர்துணைப் பிரியாது பாத்துண்டு மாக்கண்

க0 முத்த யாக்கையொடு பிணியின்று கழிய

ஆழி புய்த்த வரலோ ரும்பல்
பொன்செய் கணிச்சித் தின்பிணி புடைத்துச்
சொறுசில ஆறிய நீர்வாய்ப் பத்தற்
கயிறுருது முகவை முயின மொய்க்கு

க1 மாகெழு கொங்கர் நாடகப் படுத்த

வேக்கெழு தாளை வெருவரு தோன்ற

உஅ

பதிற்றுப் பத்து.

துணைப்பொலிந்த மா

விழைப்பொலிந்த களிறு

வம்புபரந்த தே

உ.௦ ரமர்க்கெதிர்த புகன் மறவ ரொடு

துஞ்சுமரர் துவன்றிய மலரகன் பறந்தலை
யோங்குநிலை வாயிற் றாங்குபு தகைத்த
வில்விசை மாட்டிய விழுச்சி னாயவிக்
கடிமிளைக் குண்டுகிடங்கி

உ.௧ நெடுமதி னிளைப்பதணத்

தண்ணலம் பெருங்கோட் டகப்பா வெறிந்த
பொன்புனை யுழினை வெல்போர்க் குட்டுவ
போர்த்தெறிந்த பறையாற் புனல்செறுக் குரு
நீர்த்துழை லினம்பழிக் குரு

௩.௦ மொலித்தலை விழவின் மலியும் டாணர்

நாடுகெழு தண்பனை சிறினை யாதலிற்
குடதிசை மாய்ந்து குணமுதற் றோன்றிப்
பாயிரு ளகற்றும் பயங்கெழு பண்பின்
ஞாயிறு கோடா நன்பக லமயத்துக்

௩.௧ கவலை வெண்ணரி கூஉமுறை பயிற்றிக்

கழல்கட் கூகைக் குழறுகுறப் பாணிக்
கருங்கட் பேய்மகள் வழங்கும்
பெரும்பா ழாகும ன்ளிய தாமே.

துறை - வஞ்சித்துறைப்பாடாண்பாட்டு.

வண்ணம் - ஒழுதுவண்ணமும் சொற்சீர்வண்ணமும்.

தூகீத - செந்தூகீதம் வஞ்சீத்தூகீதம்.

பெயர் - (கச) கயிறுதறுமுகவை.

உ. அச்சம் - பகைவர்க்கஞ்சதல். அன்பு -

பொருண்மேலன்பு.

கக. சிறு சில ஊறியவென்றது பல்லுற்றொழியச்
சில்லுற்றாக ஐறியவென்றவாறு; சிறுதல் - சிதறுதல்.

கச. கயிறு குறு முகவையென்றது தன்னால்
நீர்வாங்குவது பெரி தன்றித் தன்கயிற்றையே நின்று வாங்கப்படு
முகவையென்றவாறு.

இச்சிறப்பானே இதற்கு 'கயிறுதறுமுகவை' என்று
பெயராயிற்று.

மூன்றாம் பத்து.

உக

உஉ. தூங்குபு என்பதனைத் தூங்குவெனத்திரித்துக்
காலவழு

வமைதியெனக்கொள்க. தகைத்தல் - கட்டுதல்.

உக. வில்விசை மாட்டிய விழுச்சீர் ஐயவியென்றது
விசையை யுடைய வில்லானும் தூளையுருவ எய்யமுடியாது மிக்க
கனத்தையுடைய ஐயவித்துலாமென்றவாறு.

கஎ. கருங்கண் - கொடியகண். வழங்குதல் - ஆடுதல்.

(கக) உரவோரும்பல், (கச) தோன்றல், (உஎ) குட்டுவ, நீ (கக) சீறினையாதலின், நாடுகெழுதண்பீணை (கஅ) அளியதாம் பெரும் பாழாகுமெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன்வென்றிச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

சீறினையாதலின், நாடுகெழு தண்பீணை பாழாகுமென எடுத்துச்செல வினை மேலிட்டிக்கூறினமையால், வஞ்சித்துறைப் பாடாணாயிற்று.

(கஎ) 'உளைப்பொலிந்தமா' என்பதுமு தலாய நாலடியும் (உச) 'கடிமிளை' என்பதுமுதலாய இரண்டடியும் வஞ்சியடியால்வந்தமையால், வஞ்சித்துக்குமாயிற்று.

உ௦. 'புகல்' என அடியிடையும், 'ஒடு' என அடியினிறுதியும் வந்தன கூன்.

(பி - ம்.) கக. சிறறுசெல. கச. ஞாயிறுகொண்ட.

(உ)

(உ௩.) அலந்தலை புன்னத் தங்கவடு பொருந்திச் சிதழி ககாயப் பெருவறங் கூர்ந்து

நிலம்பை தற்ற புலங்கெடு காலையும்

வாங்குபு தகைத்த கலப்பைய ராங்கண்

நி மன்றம் போந்து மறுகுசிறை பாடும்

வயிரிய மாக்கள் கடும்பசி நீங்கப்

பொன்செய் புணையிழை யொலிப்பப் பெரிதுவந்து

நெஞ்சமலி யுவகைய ருண்டுமலிந் தாடச்

சிறுமகி ழாணும் பெருங்கலம் வீசும்

- க0 போரடு தானைப் பொலந்தார்க் குட்டுவ
நின்னயந்து வருவேங் கண்டனம் புன்மிக்கு
வழங்குந ரற்றென மருங்குகெடத் தூர்ந்து
பெருங்கவி னழிந்த வாற்ற வேறுபுணர்ந்
தண்ணன் மரையா வமர்ந்தினி துறையும்
கடு விண்ணுயர் வைப்பின காடா யினநின்
மைந்துமலி பெரும்புக முறியார் மலைந்த

கூ0

பதிற்றுப் பத்து.

போரெதிர் வேந்தர் தாழிந் தொரலின்
மருதிமிழ்ந் தோங்கிய நனியிரும் பரப்பின்

- மணன்மலி பெருந்துறைத் ததைந்த காஞ்சியொடு
உ0 முருகுத்தாழ் பெழிலிய நெருப்புற முடைகரை
நந்து நாரையொடு செவ்வரி யுகளுங்
கழனி வாயிற் பழனப் படப்பை
யழன்மருள் பூவின் ருமகை வளைமகள்
குறுஅது மலர்ந்த வாம்ப

- உடு ஸுறுஅ யாணரவ ரகன்றலை நாடே.

துறை - வஞ்சித்துறைப்பாடாண்பாட்டு.
வண்ணம் - ஒழிதவண்ணம்.

தூக்க - சேந்தூக்க.

பெயர் - (கக) ததைந்தகாஞ்சி.

க. அலந்தலையெனல் விகாரம்.

**கஊ. விண்ணுயர் வைப்பின காடென்றது மரங்கள்
விண்ணிலே செல்லவோங்கி.....; மாறியுரைப்பாரு முளர்.**

**கக. ததைந்த காஞ்சியென்றது விளையாட்டுமகளிர் ப
லரும் தளிரும் முறியும் தாதும் பூவும் கோடலாற் சிதைவுபட்டுக்
கிடக்கின்ற காஞ்சியென்றவாறு.**

**இச்சிறப்பானே இதற்கு 'ததைந்தகாஞ்சி' என்று
பெயராயிற்று.**

**உக - உச. விளாமகள் குறாஅது மலர்ந்த ஆம்பலென்றது
விளையாட்டுமகளிர் குறுதற்கு எட்டாமையாலே மலர்ந்த ஆம்ப
லென்றவாறு.**

குறாமலெனத்திரிக்க.

**(க௦) குட்டுவ, (க௧) போரெதிர் வேந்தர் தாரழிந்து
ஒராலின், (உஊ) அவர் அகன்றலையாடு (கஊ) காடாயின; அதனை
(கக) நின்னய ந்து வருவேம் கண்டனமெனக்கூட்டி
வினைமுடிவுசெய்க.**

**இதனாற்சொல்லியது, அவன் வென்றிச்சிறப்புக்
கூறியவாறாயிற்று.**

**(க௧) போரெதிர்வேந்தர் தாரழிந்து ஒராலின், (உஊ)
நாடு (கஊ) காடாயினவென எடுத்துச்செலவினை மேலிட்டுக்
கூறினமையால், வஞ்சித்துறைப் பாடானாயிற்று.**

(பி - ம்.) கஊ. காடாயினவே.

(க)

(உச.) நெடுவழி ஞானிது மின்னுப்பரந் தாங்குப்
புலியுறை கழித்த புலவுவா பெஃக
மேவ லாடவர் வலனுயர்த் தேந்தி

முன்றும் பத்து.

க.க.

யாரான் கடந்த தாரஞ் தகைப்பிற்

கு பிடுகொண் மலைப் பெரும்படைத் தலைவ

வோதல் வேட்ட லைவழிற்ச் செய்த

லீத லேற்றலென் றுறுபுரிந் தொழுது

மறம்புரி யந்தணர் வழிமொழிந் தொழுகி

ஞால நின்வழி பொழுகப் பாடல்சான்று

க0 நாடுடன் விளங்கு நாடா நல்லிசைத்

திருந்திய வியன்மொழித் திருந்திழை கணவ

குலையிழி பறியாச் சாபத்து வயவ

ரம்புகளை வறியாத் துங்குதுளங் கிருக்கை

யிடாஅ வேணி யியலறைக் குருசி

கடு னீர்கிலந் தீவளி விசும்போ டைந்து

மளந்துகடை யறியினு மளப்பருங் குரையைநின்

வளம்வீங்கு பெருக்க மினிதுகண் டுகுமே

யுண்மருந் தின்மரும் வனாகோ ளறியாது
குறாத்தொடி மழுகிய வுலக்கை வயின்னோ.

உ0 றடைச்சேம் பெழுந்த வாடுறு மடவி
னெஃகுறச் சிவந்த வுனத் தியாவருங்
கண்டுமதி மருளும் வாடாச் சொன்றி
வயங்குகதிர் விரிந்து வானகஞ் சுடர்வா

வறிதுவடக் கிறைஞ்சிய சீர்சால் வெள்ளி

உரு பயங்கெழு பொழுதோ டாநிய நிற்பக்
கலிமூங் கருவியொடு கையுற வணங்கி
மன்னுபிர் புனாடுய வலனேர் பிரங்குங்.
கொண்டற் றண்டனிக் கமஞ்சுன் மாமழை
காசெதிர் பருவ மறப்பினும்

கூ0 பேராயாணர்த்தால் வாழ்ககின் வளனே..

துறை - இமன்மொழிவாழ்த்து.

வண்ணம் - ஒழுதவண்ணம்.

தூக்த - செந்தூக்த.

பெயர் - (உச) சீர்சால்வெள்ளி.

ச - - - இ. தாரருந் தகைப்பிற் பீடுகொண் மாலைப்

பெரும்படை யென்றது தார்ப்படைக்கு அழித்தற்கரிய மாற்றார்
படைவகுப்பிலே வென்றி

செய்து பெருமைகொள்ளும் இயல்பையுடைய அணியாய்நிற்கும் பெரும் படை யென்றவாறு.

க. அவை பிறர்ச்செய்தலென்புழிப் பிறரையென விரியும் இரண் டாவதனை அவை செய்தலென நின்ற செய்தலென்னுந்தொழிலைப் போந்த பொருளாற் செய்வித்தலென்னுந் தொழிலாக்கி அதனொடு முடிக்க.

க உ. குலையிழிபு அறியாச் சாபமென்றது போர்வேட்கையான் இன்னபொழுது போருண்டாமென்று அறியாதே எப்பொழுதும் நாணியேற் றியே கிடக்கும் வில்லென்றவாறு.

க கூ. அம்புகளைவறியாவென்றது போர்வேட்கையான் எப்பொழு தும் கையினின்றும் அம்பைக் களைதலறியாவென்றவாறு. தூங்கு துளங்கு இருக்கையென்றது படை இடம்படாது செறிந்து துளங்குகின்ற இருப் பென்றவாறு.

க ச. இடா ஏணி - அளவிடப்படாத எல்லை. இயலென்றது பாசறைக்குள்ளவியல்பை ; பாசறை - அறையெனத் தலைக்குறைந்தது.

க அ. உண்மாரும் தின்மாருமென்பன குறுகினின்றன ; உண்மா னாயும் தின்மானாயுமென்னும் இரண்டாவது விகாரத்தாற்றொக்கது. அறி யாதென்பதனை அறியாமலெனத்திரிக்க.

உச - உடு. வறிது வடக்கு இறைஞ்சிய சீர் சால்

வெள்ளி பயம்

கெழு பொழுதோடு ஆரியம் நிற்பவென்றது சிறிது வடக்கிறைஞ்சின
புகழானமைந்த வெள்ளி மூலத்துக்குப்பயன்படும் மற்றைக் கோட்களுடனே
தான் நிற்குநாளிலே நிற்கவென்றவாறு.

பொழுதென்றது, அதற்கு அடியாகிய கோளை.

வறிது வடக்கிறைஞ்சியவென்னும் அடைச்சிறப்பான்,
இதற்கு 'சீர்சால்வெள்ளி' என்று பெயராயிற்று.

(டு) பெரும்படைத்தலைவ, (கக) திருந்திழைகணவ, (கச)
குருசில், (கடு) நீர் நிலமுதலைந்தினையும் (கஈ) அளந்து
முடிவறியினும் பெருமை அளந்தறிதற்கரியை; (கஎ) நின் செல்வ
மிக் க பெருமை இனிதுகண்டேம்; அஃது
எவ்வாறிருந்ததென்னின், (உஉ) வாடாச்சொன்றி, (உஅ) மழை
(உக) காரெதிர்பருவமறப்பினும் (க௦) பேராயாணர்த்து; அப்
பெற்றிப்பட்ட நின்வளம் வாழ்கவென வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன் பெருமையும்
கொடைச்சிறப்புக்கறி வாழ்த்திய வாறாயிற்று.

(ச)

(உடு.) மாவாடியபுல னாஞ்சிலாடா

கடா அஞ்சென்னிய கடுங்கண்யாளை

யினம்பரந்தபுலம் வளம்பரப்பறியா

நின்படைஞர், சேர்ந்த மன்றங் கழுதை போகி
 ௫ நீ, புடன்ஞர் மன்னெயி றோட்டி வையா
 கடுங்கா லொற்றலிற் சுடர்சிற் துருத்துப்
 பசும்பிசி சொள்ளழ லாடிய மருங்கி
 னுண்டலை வழங்குங் காணுணங்கு கடுநெறி
 முணையகன் பெரும்பாழாக மன்னிய
 ௧௦ வருமுறழ் பிரங்கு முரசிற் பெருமலை
 வணாயிழி யருகியி னொளிறுகொடி துடங்கக்
 கடும்பரிக் கதழ்சிற ககைப்பரீ

நெடுந்தே றோட்டியபிற ரகன்றலை நாடே.

துறை - வஞ்சித்துறைப்பாடாண்பாட்டு.

வண்ணம் - ஒழுதுவண்ணமும் சொற்கீர்வண்ணமும்.

தூகித் - செந்தூகிதம் வஞ்சித்தூகிதம்.

பெயர் - (அ) காணுணங்குகடுநெறி.

௨. கடாச்சென்னியென்னும் ஒற்று மெலித -
௪. கழுதை போகியென்பதனைப் பேசுவனத்திரிக்க.
௫. தோட்டி - காவல்.
௭. அழல் - காட்டுத்தீ.
௮. காணுணங்கு கடுநெறி - யெனது மழையின்மையாத்

கானம்

தீந்த கடியவழியென்றவாறு.

இச்சிறப்பானே இதற்கு 'காணுணங்குகிறேன்' என்று பெயராயிற்று.

க. முனை ஆற்றலின் வர்செய்யும் போர்.

கஉ. செல்வின் கடுமை ஆற்றல்தோன்றப் பறவையாகக்கூறுவான்

உபசாரவழிகுப்பற்றிச் சிறகு அகைப்பவென்றானென்க.

(கௌ) முரசினெடுவென ஒடு விரித்து அதனைத் (கக) தேரோட்டிய

வென்பதெனெடு முடிக்க.

(கஉ) நீ (கக) தேரோட்டிய பிறர்நாடு அழிந்தவாறு

சொல்லின், நாடு (க) நின்மாவழங்கினவயல் பின்பு

கலப்பைவழங்கா; (உ) நின்யானை (க) யினம் பரந்தவயல் பின்

செல்வம் பரத்தலையறியா; (ச) நின்படை யாளர்சேர்ந்த மன்றம்

கழுதையாறுழப்பட, (ஊ) நீ உடன்ற அரசர்தந்தகரி கள்

பின்பு தமக்கு அரணாகக் காவலாளரை வைக்கப்படா; இவ்வாறு

அழிந்த படியேயன்றிச் சில்லிடங்கள் (க) கடுங்கால் ஒற்றலின்,

(எ) அழலாடிய மருங்கினையுடைய காணுணங்குகிறேனியினையும்

முனைகையுமுடைய அக

ன்ற பெரும்பாழாக நின்றனவெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

க.க

பதிற்றுப் பத்து.

இதனாற் சொல்லியது, அவன்வென்றிச்சிறப்புக்

கூறியவாறாயிற்று.

தேரோட்டிய பிறர்நாடு இவ்வாறு அழிந்ததென
எடுத்துச்செலவினை மேலிட்டெக்கறினமையால் வஞ்சித்துறைப்
பாடாணயிற்று.

க. 'மாவாடிய' என்பது முதலாக மூன்றாம்
வஞ்சியடியாக வந்த மையால், வஞ்சித்துக்குமாயிற்று.

(ச) 'நின்படைஞர்' எனவும் (இ) 'நீ' எனவும்
அடிமுதற்கட் சீரும் அசையும் கூனுவந்தன.

(பி - ம்) கஉ. சிறைகைப்ப.

(இ) (உக.) தேள்பரந்தபுல மேள்பரவா
களிருடியபுல நாஞ்சிலாடா

மத்தூறியமனை யின்னியமிமிழா

வாங்குப், பண்டுநற் கற்புநர் செழுவள நினைப்பி

இ னோகோ யானே நோதக வருமே

பெயன்மழை புரண்ன ருங் கவயத்துற்று

வலமின் றம்ம காலையது பண்பெனக்

கண்பனி மலிர்நிறை தாங்கிக் கைபுடையு

மெலிவுடை நெஞ்சினர் சிறுமை கூரப்

க0 பீரிவர் வேலிப் பாழ்ப்பனை நெருஞ்சிக்

காடுறு கடுநெறி யாக மன்னிய

முருகுடன்று கறுத்த கலியழி மூதா

ருரும்பில் கூற்றத் தன்னநின்

நிருந்துதொழில் வயவர் சீறிய நாடே.

இதுவுமது.

பெயர் - (கக) காடுறுகடுநேறி.

க. தேர்பரந்தபுலம் ஏர்பரவாவென்றது ஒருகால்
தேர்பரந்த வயல் அத்தேர்பரந்தமாத்தினாயாற் சேரூய்ப் பின்பு
உழுதற்கு ஏர்பரவா வென்றவாறு.

உ. கனிறு ஆழிய புலம் நாஞ்சில் ஆடாவென்றது
பன்றிகளுமுத கொல்லைத்தஹை அவை உழுதமாத்தினாயானே
புழுதியாகிப் பின்பு கலப்பை வழங்காவென்றவாறு.

க. மத்து உரறிய மனை இன்னியம் இமிழாவென்றது
மத்து ஒலிக் கின்ற மனைகள் அம்மத்தொலியின்மிகுதியானே
இனிய இயங்களினொலி கிளராவென்றவாறு.

அ. கட்பனியென்னும் ஒற்று மெலிந்தது.

முன்றும் பத்து.

கடு

க 0 - க க. நெருஞ்சியின் அடர்ச்சியை.

நெருஞ்சிக்காடெனக் கூறிய அடைச்சிறப்பான், இதற்கு
'காடுறுகடுநேறி' என்று பெயராயிற்று.

(க உ) மூதார்போலவென உவமவுருபுவிரித்து, அதனை (க
ச) வய வர்சீறியவென்னும் வீனையொடு முடிக்க. இனிப்
போலுமெனவிரித்து வய வர்சீறியநாடெனலும் ஒன்று. இனி
மூதார்க்குற்றமெனக்கூட்டிக் கூற்று வன்கொடுமைமிகுதி
கூறலுமொன்று.

கக. உரும்பில்கூற்றென்பது பிறிதொன்றால் நலிவுபட்டு
மனக் கொதிப்பில்லாத கூற்றமென்றவாறு; உருப்பென்னும் ஒற்று
மெலிந்தது.

(கக) நின் (கச) வயவர்சீறியநாடு
அவ்வயவர்சீறுதற்குமுன்பு இருக்கும்படிசொல்லின், (க
)தேர்ப்பரந்தபுலம் ஏர்ப்பரவா; (உ) களிறுடியபுலம் நாஞ்சிலாடா; (க)
மத்து உரறியமனை இன்னியம் இமிழா; அவ்வாறுவளவி யது
இப்பொழுது (கக) காடுறுகடுநெறியை உடைத்தாகாநின்றது;
அதன் (ச) செழுவளத்தைப் பண்டுநற்கறியுநர்நினைப்பின், அவர்க்கு
(ஐ) நோதக வரும்; நோவேன்யானென மாறிக்கூட்டி
வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன்வென்றிச்சிறப்புக்
கூறியவாறாயிற்று.

நின்வயவர்சீறியநாடு இவ்வாறு அழிந்ததென
எடுத்துச்செலவினை மேலிட்டிக் கூறினமையால், வஞ்சித்துறைப்
பாடாணாயிற்று.

க. 'தேர்ப்பரந்த' என்பது முதலாக மூன்றடி வஞ்சிய
டியாக வந்தமையால், வஞ்சித்துக்கு மாயிற்று.

ச. 'ஆங்கு' என்பது அடிமுதற்கூன்.

(ச)

(உஎ.) சிதைந்தது மன்றநீ சிவந்தனை நோக்கலிற்

ரொடர்ந்த குவளைத் தூநெறி யடைச்சி

யலர்ந்த வாம்ப லகமடி வையர்
சரியலஞ் சென்னிப் பூஞ்செய் கண்ணி

டு யரிய லார்கைய ரினிதுக டியவர்

துறைமணி மருத மேறித் தெறுமா
தேவ்வே மகளிர் தெள்விளி யிசைப்பிற்

பழனக் காவிற் பசுமயி லாலும்
பொங்கை வாயிற் புனல்பொரு புதவி ம

க0 னெய்தன் மரபி னிரைகட் செறுவன்

வல்வா யுருளி கதுமென மண்ட
வள்ளற் பட்டுத் துள்ளுபு தூப்ப

நல்லெருது முயலு மளறுபோரு விழுமத்துச்
சாகாட் டாளர் கம்பலை யல்லது

பதிற்றுப் பத்து:

கடு பூச லறியா நன்னாட்

டியாண ராஅக் காமரு கவினே,

துறை - செந்துறைப்பாடாண்பாட்டு.

வண்ணம் - ஒழுதுவண்ணம்,

தூகீத - செந்தூகீத.

பெயர் - (உ) தொடர்ந்ததவளை.

உ. தொடர்ந்ததவளை - ஆண்டுகள்தோறுமிட்டு
ஆக்கவேண்டாது

தொண்டு இட்டதே ஈடாக எவ்வாண்டிற்கும் இடையறாது
தொடர்ந்துவரு

மென்றவாறு.

இச்சிறப்பானே, இதற்கு 'தொடர்ந்ததவளை' என்று
பெயராயிற்று.

(க) மழவையரென்பதனை வினையெச்சமுற்றாக்கி,
அதனைத் (எ)

தெள்விளியிசைப்பினென்னும் வினையொடு முடிக்க.

(எ) மகளிர் (சு) தெறுமா (எ) இசைப்பின்,

(அ) காவிற்பகம

யில் ஆலுமென்றது வயலிற்புகுந்து உழக்காதிருத்தற்பொருட்டு
அவ்வயற் புள்ளோப்பும் உழவர்மகளிர் அதனைக் கடியவேண்டித்
தெள்விளியிசைப் பின், இயவர்இயங்களின் ஒலிகேட்ட
பழக்கத்தானே தன்னைக் கழிகின்ற ஒலியையும் அவற்றின்
ஒலியாகக்கருதி மயில் ஆலுமென்றவாறு.

க ௦. நெய்தல் மரபின் றிணைகள் செறுவென்றது நெய்தல்
இடையறாதுபூக்கும் மரபினையும் றிணைத்த வண்டினையுமுடைய
செறுவென்றவாறு.

களள்ளென்பது வண்டு.

(கக) வல்வாயுருளி (கஉ) அள்ளற்பட்டு (கக)
மண்டவெனக் கூட்டுக.

கஉ. துள்ளுபுதுரப்பவென்றது சாகாட்டாளர் துள்
ளித் துரக் கையாலேயென்றவாறு.

கக. அளறுபோரு விழுமமென்றது அளற்றைக்கழியப்
போகின்ற காலத்து வருத்தமென்றவாறு.

(கஇ) நன்னாட்டுக் (கக) கலின் (க) நீ சிவந்தனை
நோக்கலின், சிதைந்ததென வினைமுடிவு செய்க.

இதனாற் சொல்லியது, அவன் வென்றிச்சிறப்புக்
கூறியவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) கக. கதுமெனமண்டி.

(எ)

(உறு.) திருவுடைத் தம்ம பெருவிறற் பகைவர்
பைங்கண் யானைப் புணர்நினா துயிப
வுரந்துரத் தெறிந்த கறைபடிக்கழற்காற்
கமொ மறவா ககமலகாடை மலப்ப

இ வினாயினிது தந்து வினைவுமுட் றெழுது

முன்றும் பத்து.

கௌ

புலம்பா வுறையு ணீதொழி லாற்றலின்
விடுநிலக் கரம்பை விடரனை நிறையத்
கோடை நீடக் குன்றம் புல்லென

வருவி யற்ற பெருவறற் காலையு .

க0 நிவந்துகறா யிழிதரு நனந்தலைப் பேரியாற்றுச்
சீருடை வியன்புலம் வாய்பரந்து மிகேஇய
ருவலை ஈடி யுருத்துவரு மலிர்நிறைச்
செந்நீர்ப பூச லலலது

வெம்மை யரிதுநின் னகன்றலை நாடே.

துறை - நாவோவாழ்த்து.

வண்ணழம் தூகீதும்அது.

பெயர் - (கஉ) உருத்துவருமலிர்நிறை.

க. கறையடியென்றது குருதிக்கறையினையுடைய
அடியென்ற வாறு.

ச - ஐ. மறவர் கதழ் தொடை மறப்ப இளை இனிது
தந்தென்றது கின்வீரர் போரில்லாமையால் விளைந்து
அம்புதொடுத்தலை மறக்கும் படி நாகுகாவலை இனிதாகத்
தந்தென்றவாறு.

இளை - காவல். விளைவில் முட்டுறாமலெனத் திரிக்க.

க. புலம்பா உறையுட்டொழிலென மாறிக்கூட்டுக.

எ. கரம்பை விடர் அளை நிறையவென்றது முன்பு
நீரேறாத கரம்பைவயல்களிற் கமர்வாய் நீர்நிறைய வென்றவாறு.

(எ) விடரளநிறைய (க க) வாய்பரந்து மிகேயென
முடிக்க.

(அ) கோடைநீடுகையாலே குன்றம் புல்லெனும்படி (க)

அருவியற்ற காலையெனக் கூட்டியுணக்க.

கக. வாய் பரந்து மியேரென்றது இடத்திலே பரந்து
நீர்தான் தன்னை மிருக்கவேண்டி யென்றவாறு.

கஉ. உவலை சூடி உருத்துவரும் மலிர்நிறையென்றது
தழைக்கைச் சூடித் தோற்றிவரும் வெள்ள மென்றவாறு.

தன்னை வயல் பொறுக்குமாறு காணவென்று போர்வேட்டு
வருவா னாப் போலுமென்று கூறிய இச்சிறப்பானே, இதற்கு
'உருத்து வருமலிர் நிறை' என்று பெயராயிற்று.

(கக) வாய்பரந்து மிகுதியர் (கஉ) உருத்துக் (க௦)
களையிழி தரும் நனந்தலைப் பேர்யாற்று (கஉ) மலிர்நிறைச் (கக)
செந்நீரென மாறிக் கூட்டுக.

கஅ பதிற்றுப் பத்து.

(க) பெருவற்ற்காலையும் (கச) நின் அகன்றலைநாடு, (க)
புலம்பா வுறையுட்டொழிலை நீ ஆற்றலின், (க) திருவுடைத்தெனக்
கூட்டி வினை முடிவுசெய்க.

இதனாற் சொல்லியது, அவன் நாடுகாத்தற்சிறப்புக்
கூறியவாறாயிற்று.

(அ)

(உக.) அவலெறிந்த வுலக்கை வாழைச் சேர்த்தி
வளைக்கை மகளிர் வள்ளை கொப்பு

முடந்தை நெல்லின் விளைவயற் பார்த

தடந்தா னுரை யிரிய வயிலாக்

௫ கொழுமீ னூர்கைய மரந்தொறுங் குழா அலின்

வெண்கை மகளிர் வெண்குரு கோப்பு

மழியா விழவி னிழியாத் திவலின்

வயிரிய மாக்கள் பண்ணமைத் தெழீஇ

மன்ற நண்ணி மறுகுசிறை பாடு

௬0 மகன்கண் வைப்பி னுடும னளிய

விரவுவேறு கூலமொடு குருதி வட்ட

மயிப்புதை மாக்கண் கடிய கழற

வமர்கோ ணேரிகந் தாரெயில் கடக்கும்

பெரும்பல் யாணக் குட்டுவன்

௬௫ வரம்பி னுனை பரவா லுங்கே.

துறை - வஞ்சித்துறைப்பாடாண்பாட்டு.

வண்ணமும் தூக்தும்அது.

பெயர் - (௬) வெண்கைமகளிர்.

௬. முடந்தை நெல்லென்றது கதிர்க்கனத்தாலே

விளைந்து முட மான நெல்லென்றவாறு; முடந்தையென்பது

பெயர்த்திரிசொல்; இனிப் பழுவழக்கென்பதுமொன்று.

௭. கொழுமீ னூர்கையவென்றது.....

பா இச்சிறப்பினே, இதற்கு 'வெண்கைமகளிர்' என்று

பெயராயிற்று.

இனி வெண்சங்கணிந்த கையென்பாருமுளர்; இனி
அகைமுதலா சிய தொழில்செய்யாத கையென்பாருமுளர்.

எ. திவவையுடையயாழ் திவவெணப்பட்டது.

குட்டுவன் வரம்பில் தாளை பரந்த இப்பொழுது அழிந்து
கிடக்கின்ற இந்நாடுகள், (கச) குட்டுவன் (கௌ) வரம்பில்
தாளை பரவாலுக்கு

முன்றும் பத்து.

௩௯

(க) முடந்தை நெல்லின் விளைவயற் பரந்த (ச) நாளாயிரிய (க)
வெண்கை மகளிர் வெண்குரு கோப்புதலையுடையவாய் (எ) அழியாத
விழவினையும் இழி யாத திவவினையு முடைவாய் (அ) வயிரியமாக்கள்
எழீஇ (க) மன்றண்ணி மறுகுசிறைபாடும்; இப்பெற்றிப்பட்ட
சிறப்பையுடைய (கௌ) அகன்கண் வைப்பினுடு
இப்பெற்றியெல்லாமழிந்து கண்டார்க்கு அளித்தலை யுடைய வெண
வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற் சொல்லியது, அவன் வென்றிச்சிறப்புக்
கூறியவாறாயிற்று.

வரம்பினுளை பரவாலுங்கென எடுத்துச்செலவினை
மேலீட்டுக் கூறி னமையால், வஞ்சித்துறைப்பாடாறாயிற்று.

(பி - ம்.) க. அவலெறியுலக்கை. இ. குமுறலின்;
குமுறலின்.(க)

(நா.0.) இணர்ததை ஞாமற் ககாகெழு பெருந்துறை
மணிக்கலத் தன்ன மாயிதழ் நெய்தற்
பாசடைப் பனிக்கழி துழைஇப் புன்னை
வாலினர்ப் படுகினைக் குருகிறை கொள்ளு

நு மல்குறு கான லோங்குமண லடைககா
தாமுமீழ் மலைந்த புணரிவளை ஞால
விலங்குரீர் முத்தமொடு வார்துகி ரெடுக்குந்
தண்கடற் படப்பை மென்பா லனவுங்
கார்தளங் கண்ணிக் கொலையில் வேட்டுவர்

கடு செங்கோட்டாமா னுனெடு காட்ட
மதனுடை வேழத்து வெண்கோடு கொண்டு
பொன்னுடை நியமத்துப் பிழிநொடை கொடுக்குங்
குன்றுதலை மணந்த புன்புல வைப்புங்

கால மன்றியுங் கரும்பறுத் தொழியா

கடு தரிகா லவித்துப் பலபூ விழவிற
றேம்பாய் மருத முதல்படக் கொன்று
வெண்டலைச் செம்புனல் பார்துவாய் மிகுக்கும்
பல்குழ் பதப்பர் பரிய வெள்ளத்துச்

கிறைகொள் பூசகிற் புகன்ற வாய்

உடு முழவிமிழ் முதார் விழவுக்காணுஉப் பெயருஞ்

செழும்பல் வைப்பிற் பழனப் பாது
மேன ஓழவர் வாசுமீ திட்ட
கான்மிகு குளவிய வன்புசே ரிருக்கை

சுரு

பதிற்றுப் பத்து

மென்றினை துவனை முறைமுறை பகுக்கும்

உடு புன்புலந் தழீஇய புறவணி வைப்பும்
பல்பூஞ் செம்மற் காடுபய மாறி
யாக்கத் தன்ன துண்மணற் கோடுகொண்
டொண்ணுதன் மகளிர் கழலொடு மறுகும்
விண்ணுயர்ந் தோங்கிய கடற்றவும் பிறவும்

௩௦ | பனைகெழு வேந்தரும் வேளிரு மொன்றுமொழிந்து
கடலவுங் காட்டவு மாண்வலியார் நடுங்க
முரண்மிகு கடுங்குரல் விசும்படை பதிரக்
கடுஞ்சினங் கடாஅய் முழங்கு மந்திரத்
தருந்திறன் மாபிற் கடவுட் பேணிய.

௩௧ ருயர்ந்தோ னேந்திய வரும்பெறற் பிண்டங்
கருங்கட் பேய்மகள் கைபுடைபூஉ நடுங்க
நெய்த்தோர் தூஉய நிறைமகி ழிரும்பலி

யெறும்பு முசா விறும்புது மரபிற்
 கருங்கட் காக்கையொடு பருந்திருந் தார
 ௪௦ வோடாப் பூட்டைக யொண்பொறிக் கழற்காற்
 பெருஞ்சமந் தடைந்த செருப்புகன் மறவ
 ருருமுநில னதிர்க்குங் குரலொடு கொளைபுணாந்து
 பெருஞ்சோ றுருத்தற் கெறியுங்
 கடுஞ்சின வேந்தேநின் றழங்குரான் முரசே.

துறை - பெருஞ்சோற்றுநிலை.

வண்ணமும் தூகீதும்அது.

பேயர் - (கக) புகன்றவாயும்.

உ. மணிக்கலமென்றது லீலமணியாலே செய்த பாத்திரம்.

மணிக்கலத்தன்ன (க) கழியெனக்கூட்டி. நெய்தற்பூவின்

கருமையா னும் அதன்பாசடைக்கருமையானும்

மணிக்கலம்போன்றகழியெனவுலாக்க.

இ. கானலென்றது தன்னிடத்துவந்து

குருகு தங்கிவாரும் கானலென்றவாறு.

இலாகொள்ளுவதற்குக்

உ. புணரி வளை குரலவென்றது கடல்கொண்டுவந்த சங்கு

திகா விலே துவண்ட வருத்தத்தாலே ஈனுகைக்கு மெய்வருத்திக்

கதறவென்ற வாறு.

எ. முத்தமொடு வார்துகிரெடுக்குமென்றது க
காநின்றோரில் (க) ய்னாரலக்கேட்டார்,
அம்முத்தெடுக்கவென்றுவந்து முத்தையன்றி அத னோடு
பவளத்தையுமெடுக்கு மென்றவாறு.

(கடு) பலபூவிழவினையுடைய (உக) வைப்பெனக்கூட்டுக.

க எ. புனல் பார்த்தென்றதனைப் பார்க்கவெனத்திரிக்க.

க அ. பலசூழ்பதப்பரென்றது பலபுரியாலும் சூழப்பட்ட
மணற் கோட்டையென்றவாறு.

க க. புகன்றஆயமென்றது முன்பு மணலிணக்கு நில்லாத
டெரு வெள்ளத்தினை அணைசெய்துமுடித்த விருப்பத்தையுடைய
ஆயமென்றவாறு.

இச்சிறப்புப்பற்றி இதற்கு 'புகன்றவாயம்' என்று
பெயராயிற்று.

உ எ. மணற்கோடுகொண் டென்றது மணற்கோட்டைக்
கழலாடு தற்கிடமாகக் கொண்டென்றவாறு.

இனிக் (உஅ) கழலென்றதனைக் கழலையுடைய
தலைமகன்காலாக்கி அக்காலொடு தலைம களிர்
மணர்ந்துடன்போமென்பாருமுளர்.

உ க. பிறவுமென்றது அவ்வாறு
ஒருநிலைமகச்சொல்லு ப்பட்டத பல நிலப்பண்புமுடைய
இடங்களுமென்றவாறு.

முன்பு எண்ணிசின்ற நிலங்களெல்லாம் ஆகுபெயரான்
அந்நிலத்து வாழ்வார்மேலனவாகக் கொள்க.

௧ ௦. ஒன்றுமொழிந்தென்றது ஒருவர் துணிந்ததே க
ரியமாக அனைவரும் துணிந்து சொல்லியென்றவாறு.

(௧ ௧) கடுஞ்சினங்கடாஅய் (௪ ௧) ஏறியும் (௪ ௪)முரசெ
னமுடிக்க.

௧ ௧. முடிங்குமந்திரமென்றது முடிங்க உச்சரிக்கப்படும்
ந்திர மென்றவாறு.

மந்திரத்தானென உருபுவிளித்து அதனைப் (௧ ௪) பேணியவெ
ன்பதே முடிக்க.

௧ ௪. கடவுளென்றது முரசுரை கடவுள்.

(௧ ௪) கருங்கட்பேய்மகள் கைடையுடங்க (௧ ௫)
உயர்ந்தோ னேந்திய அரும்பெறற்பிண்டம் (௧ ௮) ஏறும் |
மூசாஇறும்பூது மரபின் (௧ ௯) நெய்த்தோர் தூஉய
நிறைமகிழ்நும்பலி (௧ ௧) கருங்கட்காக்கை யொடு
பருந்திருந்தாரவெனக் கூட்டுக.

(௧ ௮) இறும்பூது மரபிற் (௧ ௯) பலியென மாறிக்கூட்டுக.

(௧ ௧) பேய்மகளும் (௧ ௮) ஏறும்பும் அஞ்சிச்செல்லாத
(௧ ௯) பலிகளைக் (௧ ௧) காக்கையொடு பருந்திருந்தாரவென்றது
அம்முரசுரை கடவுள்தனையால் தன்பலிகளை மேல்
தன்னருளாலேபோர்வென்றிலினை வதறிவித்தற்கு நிமித்தமாகக் க
டக்கையும் பருந்துமிருந்து ஆரவென்றவாறு.

இவ்விடத்துக்குப் பிறவாறு கூட்டியுணர்ப்பாருமுளர்.

சக. பெருஞ்சமந்ததைந்த செருவென்றது பகைவ
ர்செய்யும் போர்சிதையும்படி செய்யும் போரென்றவாறு.

சக - சுஉ. மறவர்குரலெனக்கூட்டுக.

ஆகுபெயரான், உருமுநிலனதிர்க்குங்குரலோடு ஒத்த
மறவர்குமலை உருமு நிலனதிர்க்குங் குரலென்றானாகக்கொள்க.

சக - சச. ஏறியுமுரசென்க.

(அ) மென்பால் முதலாகக் (உக) கடற்றுக எண்ணப்பட்ட
ஐவகை நிலத்துமக்களும் (பிறவும்) (க௦) அந்நிலத்து வேந்தரும்
வேளிரும் தங்கனிலே ஒன்றுமொழிந்து (கக) அரண்வலியாதே ந
டுங்காநிற்கும்படி (கஉ) கடுங்குரல்விசும்படைந்து அதிரும்படி (க
க) கடுஞ்சினத்தைக்கடாவிப் (கக) பேய்மகள் கைபுடையுடநடுங்க
(கஇ) உயர்ந்தோனேந்திய பின் டத்தினையும் (கஅ) ஏறும்பு
மூசாமரபின் (கஎ) நெய்த்தோர்தூய நிறை மகிழிரும்பலியினையும்
(கக) கருங்கட்காக்கையொடு பருந்திருந்து ஆரா நிற்கச் (சக)
செருப்புகன்மறவரது (சஉ) குரலொடே கோட்பாடு பொருந் திப் (ச
க) பெருஞ்சோறு உகுத்தற்கெறியப்படாநின்றது, (சச) நின்முரசென
வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற் சொல்லியது, அவன்வென்றிச்சிறப்புக்
கூறியவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) க. இணர்த்ததை. கஅ. இறும்பூதுபிரப்பின்.

இதன்பதிகத்து அகப்பாவெறிதலைப் பகந்த்வேட்டற்கு
அடையாக்கி யுணாக்க.

முதியாை மதியுறழ்மரபிற்றழிஇ
மண்வகுத்தித்தெனக்கட்டித் தன் குலத்தில் தனக்குமுதியாை
மதியோடொத்த தன்றண்ணளியால் தழிஇக் கொண்டு அவர்க்குத்
தன்னாட்டைப் பகுத்துக்கொடுத்தென உணாக்க.

இருகடலுமென்றது தன்னதாயமேல்கடலும்
பிறநாட்டதாய்ப்பின்பு தான் பொருதுகொண்டு தன்னாடாக்கிய
நாட்டிற் கீழ்க்கடலுமென்றவாறு.

கருங்களிற்றியாணைப்புணர்நீரைட்டி இரு க ட னீரு மெ
ரு பகலாடி யென்றது அவ்விருமுநீரும் ஒருபகலிலே வரும்படி
யாணைகளை நிகாத்து அழைப்பித்து ஆடியென்றவாறு.

அயினா பனையென்றது தன்னாட்டு அயினையென்னு
மலையில்வா மும் கொற்றவைக்கடவுளேத் தன்குலத்துள்ளார்
செய்துவரும் வழிபாடு கெடாமல் தானும் வழிபட்டென்றவாறு.

ஆற்றல்சான்முன்போடு காடுபோந்தவெனக்கூட்டுக.

நெடும்பாரதாயனார் முந்தறக் காடுபோந்தவென்றது
தன்புரோடுத ராகிய நெடும்பாரதாயனார் தனக்குமுன்னே துறந்து
காடுபோக அதுகண்டு தானும் துறவுள்ளம்பிறந்து துறந்து காட்டிலே
போனவென்றவாறு.

முன்றும்பத்து.

(பதிகம்.)

இமைய வரம்பன் றம்பி யமைவர

யும்பற் காட்டைத் தன்கோ னிறீஇ

யகப்பா வெறிந்து பகற்றீ வேட்டு

மதிபுறம் மரபின் முதியகாத் தழீஇக்

கண்ணகன் வைப்பின் மண்வகுத் தீத்துக்

கருங்களிற் றியாணப் புணர்கினா னீட்டி

யிருகட னீரு மொருபக ளாடி

யயினா பனாஇ யாற்றஞ்சான் முன்போ

டொடுங்கா நல்லிசை யுயர்ந்த கேள்வி

நெடும்பா ரதாயனார் முந்துறக் காடுபோந்த

௮ பல்யாணச் செல்கேழு குடவேணப்

பாலைக்கேளதமனார் பாடி னார் பத்துப்பாட்டு. அவைதாம் :

அடுநெய்யாவுதி, கயிறுகுறு முகவை, ததைந்தகாஞ்சி,
சீர்சால்வெள்ளி, காணுணங்குகடுநெறி, காடுறுகடுநெறி,
தொடர்ந்தகுவளை, உருத்துவருமலிர்நிறை, வெண் கைமகளிர்,
புகன்றவாயம். இவை பாட்டின்பதிகம்.

பாடிப்பெற்றபரிசில் : 'நீர் வேண்டியதுகொண்மின்' என,
 'யானும் என்பார்ப்பனியும் சுவர்க்கம்புகல்வேண்டும்' என, பார்ப்பாரிற்
 பெரியோனாக் கேட்டு ஒன்பது பெருவேள்விவேட்பிக்கப்
 பத்தாம்பெருவேள்வியிற் பார்ப் பாளையும் பார்ப்பனியையும்
 காணராயினார்.

இமயவரம்பன்றும்பி பல்யானைச்செல்கெழுகுட்டுவன்
 இருபத்தை யாண்டு வீற்றிருந்தான்.

முன்றும்பத்து முற்றிற்று.

நான்காம் பத்து.

(நக.) குன்றுதலை மணந்து குழுஉக்கட லுடுத்த
 மண்கெழு ஞாலத்து மாந்த ரொராங்குக்
 னகசுமந் தலறும் பூசன் மாதிரத்து
 நால்வேறு நனந்தலை யொருங்கெழுந்
 தொலிப்பத்

டு தெள்ளாயர் வடிமணி யெறியுநர் கல்லென

வுண்ணாப் * பைஞ்ஞிலம் பனித்துறை மண்ணி
வண்ணீது பொலிதார்த் திருஞெம ரகலத்துக்
கண்பொரு திகிரிக் கமழ்குரற் றுழாவு

யலங்கற் செல்வன் சேவடி பரவி
க0 நெஞ்சமலி யுவகையர் துஞ்சபதிப் பெயர
மணியிற மையிரு ளகல நிலாவிரிபு
கோடுகூடு மதிய மியலுற் றுங்குத்
துளங்குதுடி விழுத்திணை திருத்தி
முரசுகொண்

டாண்கட னிறுத்தநின் பூண்கிளர் ளியன்மார்பு
கடு கருவி வானந் தண்டனி தலைஇய
வடதெற்கு விலங்கி விலகுதலைத் தெழிலிய
பனிவார் விண்டு விறல்வரை யற்றே
கடவு ளஞ்சி வானத் திழைத்த
தூங்கெயிற் கதவங் காவல் கொண்ட
வெழுநிலிவந் தன்ன பரோறுழ்
முழவுத்தோள்

வெண்டினா முந்நீர் வளைஇய வுலகத்து
வண்புகழ் நிறுத்த வகைசால் செல்வத்து
வண்ட னணையம னீயே வண்டுபட

வொலிந்த கூந்த லறஞ்சால் கற்பிற்
உரு குழைக்குவிளக் காகிய வொண்ணுதற்
பொன்னி

னிழைக்குவிளக் காகிய வவ்வாங் குந்தி
விசம்புவழங்கு மகளி ருள்ளுஞ் சிறந்த
செம்மீ னரையனின் ரென்னகர்ச் செல்வி
நிலனதிர் பிரங்கல வாகி வலனேர்பு

* இப்பெயர் பஞ்சிலமெனவும் வழங்கும்.

நான்காம் பத்து.

சுரு

கூடு வியன்பின் முழங்கும் வேன்மு சமுதத்.
தடங்கிய புடையற் பொலங்கழ னேன்ற
னொடுங்காத் தெவ்வ ருக்கறக் கடைஇப்
புறக்கொடை பெறியார்நின் மறப்படை கொள்ளுநர்
நகைவர்க் கரண மாகிப் பகைவர்க்குச்
நூடு சூர்நிகழ்ந் தற்றுநின் ருனை
போர்மிகு குருசினீ மாண்டனை பலவே

துறை - செத்துறைப்பாடான்பாட்டு.

வண்ணம் - ஒழுதுவண்ணம்.

தூக்கு - சேந்தூக்கு.

பெயர் - (அ) கமழ்தூர்நுழாய்.

(ச) ஒலிப்பப் (க) பரவியெனமுடிக்க.

இ - க. மணியெறிதலை உண்ணுப்பைஞ்ஞிலத்தின்
தொழிலாக்கி, அவர்கள் மணியையெறிந்து தீர்த்தம
ரடுகின்றார்களாகக்கொள்க.

க. உண்ணுப்பைஞ்ஞிலமென்றது அத் திருமால்கோயிலுள்
வரம் வேண்டி உண்ணுதுகிடந்த மக்கட்டொருதியென்றவாறு.

எறியுநொன்றது வினையெச்சமுற்று.

இனி எறியுநொன்பதனைத் தொழிற்பெயராக்
கி, மணியையெறிவார், தீர்த்தமாடுவோர் ஆடுதற்கு இது முருத்தமென்று
அறிந்துவருதற்பொருட்டு அம்மணியையெறிந்து
ஆரவாரிப்பவென்றுரைப்பாருமுளர்.

அ. கமழ்குரற்றுழாயென்றது நூறுகின்ற
பூங்கொத்துக்களையுடைய துழாயென்றவாறு.

நாறாத பூவுடையதனை மிக நூறுவதொன்றுபோலச்
சாதிபற்றிச் சொன்ன சொந்திரப்பான், இதற்கு 'கமழ்தூர்நுழாய்'
என்று பெயராயிற்று.

க. செல்வனென்றது திருவனந்தபுரத்துத் திருமலை.

க ௦. பதிப்பெயரவென்னும் எச்சத்தினை (க உ) மதியார்
இயலும் றுங்கென்னும் வினையொடு முடிக்க.

(க) உண்ணுப்பைஞ்ஞிலம் (க ௦) நெஞ்சமவியுவகையராய்த்

தாந் தாம் துஞ்சுபதிகளிலேபெயரும்படி (கக) மையிருளகல (கஉ) கோடு கூடு மதியம் இயலுற்றாங்குத் (கக) துளங்குருடி விழுத்திணை திருத்தி யெனக்கூட்டி, உண்ணாதுவரங்கிடந்த மக்கட்டொருதி வரம்பெற்று நெஞ்சமலிந்த உவகையராய்த் தாந்தாம் துஞ்சுபதிகளிலே பெயரும்படி இருள் அகல விரிந்து கோடுகூடுதலையுடைய உலாமதியம்

கக. பதிறுப் பத்து.

இனி, (க௦) துஞ்சுபதிப் பெயரவென்னுமெச்சத்தினை (க௧) ஆண்கடனிறுத்தவென்னும் வினையொடுமுடித்து, வழி ஆறலைகள்வார்முத லாய ஏதங்களின்றித் தாந்தாம் துஞ்சுபதிகளிலே பெயரும்படி தன் ஆண் மைக்கடனையிறுத்தவென்று உரைப்பாருமுளர்.

கக. முரசுகொண்டென்றது சிலகாலத்துப் பயன்கொள்வாரின் மையிற் பண்ணழிந்து கிடந்த பழமுரசினைத் தான் தோன்றி அதன் அழிவு தீர்த்து அதன் பயன்கொண்டென்றவாறு.

க௧. ஆண்கடனிறுத்தவென்றது ஆண்மக்களாயுள்ளார் தங்கிழ் வாழ்வானாக் காத்தற்பொருட்டு அவர்க்கு அவர்செய்யும் கடன்களெல்லாம் செய்து முடித்தவென்றவாறு.

கக. விலங்கியென்றதனை விலங்குவெனத் திரிக்க.

க௧. பனிவார் விண்மீவாகிய விறல்வகையென

இருபெயரொட்டு.

(உச) கூந்தலினையும் கற்பினையும் (உடு) துதலினையும் (உச) உந்தி யினையுமுடைய (உஅ) தொன்னகர்ச் செல்லியெனமாறிக்கூட்டுக.

உஅ. செம்மீன் - அருந்துதி.

உக. நிலனதிரவெனத் திரிக்க.

உக. புடையலென்றது பனந்தார்.

(கக) புடையலினையும் கழிஞனூளினையுமுடைய (கக) நின் படைகொள்ளுநொன மாறிக்கூட்டுக.

கக. ஈண்டுப் படைகொள்ளுநரென்றது படைத்தலைவரையென்றவாறு.

(கச) நின்மாப்பு (கஎ) பனிவார்விண்டு விறல்வளையற்று; (உ௦) நின்றோள்கள் எழுஉகிவந்தன்ன; (உக) நீதான் வண்டனென்பவனை அனையை; (உஅ) நின்செல்லி செம்மீனையள்; (கக) நின் மறப்படை கொள்ளுநர் புறக்கொடையெறியார்; (கடு) நின்றானை (கச) நகைவர்க்கு அரணமாகிப் பகைவர்க்குச் (கடு) குர்நிகழ்த்தற்று; அவ்வாற்றாற் (கக) குருசில், நீ பலவும் மாட்சிமைப்பட்டனையென வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற் சொல்லியது, அவற்குள்ள மாட்சிமையெல்லாமெடுத்து உடன்புகழ்த்தவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) உ. மாந்தரோங்குக. கச. நயவர்க்கரணம்.

(102.) மாண்டனை பலவே போர்மிரு குருசினீ
மாநிரம் விளக்குஞ் சால்புஞ் செம்மைபு
முத்துடை மருப்பின் மழகளிறு பினிற
மிக்கெழு கடுந்தார் துய்த்தலைச் சென்று

நான்காம் பத்து.

சன்

- 10 துப்புத்துவர் போகப் பெருங்கினை யுவப்ப
வீத்தான் ருண விடனுடை வளனுந்
துளங்குருடி திருத்திய வலம்படு வென்றியு
மெல்லா மெண்ணி னிடுகழங்கு தபுந
கொன்னென்று மருண்டனெ னடுபோர்க் கொற்றவ
க0 நெடுமிடல் சாயக் கொடுமிட றுமியப்
பெருமலை யானையொடு புலங்கெட வியத்துத்
தடந்தா னுரை படிந்திரை கவரு
: முடந்தை நெல்லின் கழையமல் கழனிப்
பிழையா விளைய னுடகப் படுத்து
கரு வையா மாலைபர் வசையுநர்க் கறுத்த
பகைவர் தேளத் தாயினுஞ்
சினவா யாகுத லிறம்பூகாற் பெரிதே.

இதுவுமது.

பெயர் - (கந) கழையமல்கழனி.

அ. இடுகழங்குதபுநவென்றது இடுகழங்கும்

அலகுதபுதற்குக்காரணமாக இருப்பனவென்றவாறு.

தபுநவென்றது பெயர்த்திர்சொல்.

க ர. நெடுமிடல் - அஞ்சி இற்பெயராம்.

கொடுமிடல், மிடல் -

வலி; என்றது வலியாத் செய்யப்படும் போர்னை.

க க. முடமாகிய கழையென இருபெயரொட்டு.

நெல்லின்கழை - நெல்லினது கழை.

நெற்றாளை அதன்பருடையாலே மூங்கிலோடு ஒப்புடையற்றிக்

கழை யென்று பெயர்கொடுத்தசிறப்பான், இதற்கு

‘கழையமல்கழனி’ என்று பெயராயிற்று.

க இ. வையா மாலையரென்றது ஒன்றில் வகைபடாத

இயல்பையுடையாரென்றவாறு.

க இ - க க. வசையுநர்க் கறுத்த பகைவரென்றது தங்கள்

பகைவ ரொடு செற்றம்கொண்டாடாது

ஒழிந்திருக்கவேண்டுமளவிலும் ஒழியாது அவர்களை

அக்கடப்பாடன்றி வெகுண்டிருத்தலே தொழிலாகவுடைய பகை

வரென்றவாறு.

வசையுநர் - பகைவர் ; வசையுநரென்றது

பெயர்த்திர்சொல். இனிக் ககரவொற்றின்றி ‘வசையுநர்கறுத்த’

என்பது பாடமாயின், அதனை

வினையெச்சவினைக்குறிப்புமுற்றுத் திரிசொல்லாக்கி,
வசைசொல்லுத்து டையவராய் வெகுண்ட பகைவரென்று
உரைப்பாருமுளர்.

(க) குருசில், நீ பலகுணங்களுமாட்சிமைப்பட்டனை; (அ)
அப்பல குணங்களும் எண்ணப்புகின், இமிகழங்கு தபும்
எல்லையவாயிருக்கும்; (க) கொற்றவ, பலகுணத்தினும் ஒன்றைக்
கொன்னே யான் வியந்தேன்; அப் பலவற்றுள்ளும்
வியப்பானகுணம் யாதெனின், பகைவர்செய்த குற்றத்திற் குத்
தண்டமாக அவர் (கச) நாட்டை அகப்படுத்திக்கொண்டு (க
இ) வையாமாலையராகிய வசையுநர்க்கறுத்த (கஉ)
அப்பகைவரிடத்தாயினும் நீ (கஎ) சினவாதொழிகின்ற பொறை
எமக்குப் பெரிதும் வியப்பாகாநின்ற தென வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற் சொல்லியது, அவற்குள்ள பலகுணங்களையும்
உடனெண்ணிப் புகழ்ந்து அவற்றுட் பொறையுடைமையை
மிகுத்துப் புகழ்ந்தவாறா யிற்று.

(பி - ம்.) கச, பிழையாவினையினுடு,
(உ) (நக.) இறுப்புதாற் பெரிதே கொடித்தே ரண்ணல்
வடிமணி யணைத்த பணைமரு ணேன்றுட்

கடிமரத்தாற் களிற்றிணத்து

நெடுநீர துறைகலங்க

தி முழத்திறத்த வியன்றூணையொடு

புலங்கெட நெரிதரும் வரம்பில் வெள்ளம்

வாண்மதி லாக வேன்மிளை யுயர்த்து

வில்விசை யுமிழ்ந்த வைம்முள் ளம்பிற்

செவ்வா யெஃகம் வளைஇய வகழிற்

கல காரிடி யுருமி னுரைய முரசிற்

கால்வழங் காரொயில் கருதிற்

போனொதிர் வேந்த ரொருஉப நின்னே.

துறை - வந்தித்துறைப்பாடாண்பாட்டு.

வண்ணம் - ஒழுதவண்ணம்.

தூக்த - செந்தூக்தம் வந்தித்துக்தம்.

பெயர் - (க) வரம்பில்வெள்ளம்.

உ - க. நோன்றாட்களிற்றென மாறிக் கூட்டுக.

இ. வியன்றூணையென்றது பகைவர்காட்டெல்லையின்

முற்பாடு சென்றுவிட்ட துசிப்பெரும்படையை.

நான்காம் பத்து.

சக

க. வ ர ம் பி ல் வெ ள் ள மெ ன் ற து அதனோடுகடி

நாட்டுள்ளுச் சென்றுவிடும் பேரணிப் பெரும்படையை.

கலையையுடையகடலை வரம்புடைய வெள்ளமென்றாக்கி
இதனை வரம்பில்வெள்ளமென்று கூறியசிறப்பான், இதற்கு
'வரம்பில்வெள்ளம்' என்று பெயராயிற்று.

வெள்ளமென மகரவொற்றுக் கெடாமையான்
இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகையன்றி ஒருபொருளாக
இருபெயர்ச்சி நின்றதாகக்கொள்க.

க - க க. படைவெள்ளத்தை ஆரெயிலென்றது
அரசன்றனக்கு ஆரெயில்போல அரணாய் நின்றலினெனக்கொள்க.

இனிக் கால்வழங்காரெ யிலெனக் காற்றல்லதுவழங்க : ஆரெ
யிலென் று பகைவர்மதிலாக்கி, அதனை வரம்பில்வெள் ளம் கெ
ள்ளக்கருதினென்று உரைப்பாருமுளர்.

எ. உயர்த்தென்பதனை உயர்த்துவெனத்திரித்து, அதனை (க)
எஃகம் வளைஇயவென்பதனொடு முடிக்க.

(க) செவ்வாயெஃகம்வளைஇய அகழ்நையும் (அ)
வில்வினை யு மிழ்ந்த அம்பாசிய வைர்முள்ளினையுமுடைய (க க)
ஆரெயிலென மாறிக் கூட்டுக.

செவ்வாயெஃகமெ ன்ந்தது முனைமு.கத்திற்கெ ல்லாத்தொழிந்த
கூர் வேற் கருவிகளையெனக்கொள்க.

இனி, வாள் மதிலாகவென்றுவைத்துப் பின்னை ஆர்
எயிலென்றது, வாண் மதிலைச்சூழ்தலையுடைய ஆராகிய
எயிலினையெனக் கொள்க ; ஈண்டு ஆராவது
காலாள்வழங்கிச்செல்லின்றபடை யின் திரட்சி. இனி வரம்பில்
வெள்ளம் எனது வாள் மதிலாக வேல்மிளை உயர்த்துக் கா
ல்வழங்கு ஆர் எயிலாதலைக் கருதினென்றதுமொன்று.

(க) அண்ணல், இது பெரிதும் இறுப்பூதாயிருந்தது ; 41
தெனின், (க) வரம்பில்வெள்ளம் (க க) கால்வழங்காரெயிலெனச்
சொல்லப்பட்ட நிற்படை போர்செய்யக்கருதின், (க உ) நின்றோடு
போரெதிர்த்தவேந்தர் பொரமாட்டாது நின்னை நீங்குவர் ; இஃது
அதுவென வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது,
அவன்வென்றிச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

வரம்பில்வெள்ளங்கருதினென எடுத்துச்செலவினை
மேலிட்டிக் கூறினமையான், வஞ்சித்துறைப்பாடானாயிற்று.

க. 'கடிமரத்தான்' என்றதுமுதலாக மூன்றடி வஞ்சியடியாக
வந்த மையான், வஞ்சித்துக்குமாயிற்று.

(க)

எ

பதிற்றுப் பத்து.

(ருச.) ஓசூஉப தின்னை பொருபெரு வேந்தே
யோடாப் பூட்டை பொண்பொறிக் கழற்கா
சிருநிலந் தோயும் விரிநா லறுவைவர்

செவ்விய மாவுர்ந்து

டு நெடுங்கொடிய தேர்மிசையு

மோடை விளங்கு முருகெழு புகர்துதற்

பொன்னணி யாளை முரண்சே ரெருத்தினு

மன்னிலத் தமைந்த.....

பாறா மைந்தர் மாறுநிலை தேய

முரட்டைப் பெருஞ்சமந் ததைய வார்ப்பெழு
வரசுபடக் கடக்கு மாற்றற்

புராசான் மைந்தநீ யோம்பன் மாறே.

துறை - தும்பையரவம்.

வண்ணமும் தூக்கும் அது.

பெயர் - (உ) ஒன்பொறிக்கழற்கால்.

(க) ஒருஉப (க) அறுவையரென முடிக்க.

உ. ஒன்பொறிக் கழற்காலென்றது தாங்கள்செய்த அரிய
பேர்த் தொழில்களைப் பொறித்தலையுடைய ஒள்ளிய
கழற்காலென்றவாறு.

இச்சிறப்பான், இதற்கு 'ஒன்பொறிக்கழற்கால்' என்று
பெயரா யிற்று.

(க) வேந்தே, (ச) மாலூர்ந்து (க க)
அரசுபடக்கடக்குமாற்றலையு டைய (க உ) புராசான்மைந்த,
அவ்வாற்றலிடத்துவரும் குறைகளுக்குப்

பிறனா ஏவாது அவற்றை நீயே பாதுகாத்துச்செய்தலால், (க) ஒருஉப (க)
அறுவையரெனக்கட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன்வென்றிச்சிறப்புக்
கூறியவாறாயிற்று.

மாற்றார் ந ாடுகோடல் முதலாயினவன்றி

வென்றிகோடலே கூறி னமையால், துறை தும்பையாய்
 ஒருஉபவெணப் படையெழுச்சிம-த்திரமே கூறினமையான், அதனுள்
 அரவமாயிற்று.

(ச) 'செவ்வுளைய' என்பதுமுதலாக இரண்டும்
 வஞ்சியடியாய் வந் தமையான், வஞ்சித்துக்குமாயிற்று.

(ச) (ஈடு.) புனாசான் மைந்தரீ யோம்பன் மாறே
 புனாசான் தனவாற் பெருமைநின் வென்றி
 யிருங்கனிற் நியாண் பிலங்குவான் மருப்பொடு

நான்காம் பத்து.

இதே

நெடுந்தேர்த் திகிரி தாய் விபன்களத்

இ தனகுடைச் சேவற் கிளைபுகர் வாரத்

தலைதுயர் தெஞ்சிய மெய்யாடு பறந்தலை

யந்தி மாலை விசம்புகண் டன்ன

செஞ்சுடர் கொண்ட குருதி மன்றத்துப்

பேள யாடும் வெல்போர்

க0 வீரா யாணர் நின்வயி னானே.

துறை - வாகைத்துறைப்பாடாண்பாட்டே.

வண்ணம் அது.

நூக்த - செந்நூக்த.

பெயர் - (க) மெய்யாபேறந்தலை.

இ. அருளுடைச்சேவலென்றது பெடையொடுகூடின
பருந்தின் சேவலை.

ச. வியன்களமென்றது ஒன்றான போர்க்களப்பரப்பை.

க. பறந்தலையென்றது அப்பெரும்பரப்பின் உட்களத்தை.

அ. மன்றென்றது அவ்வுட்களத்தின் நடுவை; அது
மன்றுபோற லின், மன்றெனப்பட்டது.

ச. குறையுடலெழுந்தாவது ஒருபெயருடையார் பலர்பட்ட
வழியன்றே; அவ்வாற்றாற் பலர்பட்டமைதோன்றக் கூறியசிறப்பான், இத
ற்கு 'மெய்யாபேறந்தலை' என்று பெயராயிற்று.

க - க 0. வெல்போர் வியாயாணரென்றது
வெல்போராசிய இடையறாது வருகின்ற செல்வொன்றவாறு.

ஆன் - அரை.

(க) மைந்த, கின்படை அழிவுபடாமை

நீலம்புவினைசெய்தமையானே, (உ) நின்வென்றிகளின் பெருமை
பிறரிடத்தின்றி (க 0) நின்னிடத்தே (உ) புகழ்ச்சியமைந்தனவென
முடிவுசெய்க.

இதனாற் சொல்லியது, அவன்வென்றிச்சிறப்புக்
கூறியவாறாயிற்று.

உகாசான்றன நின்வென்றியெனக் கூறினமையான்,
வாகைத்துறைப் பாடாணாயிற்று.

(பி - ம்.) உ. பெருமநின்வென்றி. இ.
அருளுடைச்சேவல்.

இ. அருளுடைச்சேவல்.

(●)

(நக.) வீயா யாணர் நின்வயி னுனே

தாவா தாகு மலிபெறு வயவே

மல்ல ஓள்ளமொடு வம்பமர்க் கடந்து

இட

பதிற்றுப் பத்து.

செருமிகு முன்பின் மறவொடு தலைச்சென்று

நு பனைதடி புனத்திற் கைதடிபு பலவுடன்
யானை பட்ட வாண்மயங்கு கடுந்தார்
மாவு மாக்களும் படுபிண முணீஇயர்

பொறித்த போலும் புள்ளி யெருத்திற்
புன்புற வெருவைப் பெடைபுணர் சேவல்

க0 குடுமி யெழாநொடு கொண்டுகிழக் கிழிய
நிலமிழி நிவப்பி னீணிரை பலசமந

துருவெழு கூளிய ருண்டுமகிழ்ந் தாடக்

குருதிச் செம்புன லொழுகச்

செருப்பல செய்குவை வாழ்கநின் வளனே.

துறை - களவழி.

வண்ணமும் தூகீதம் அது.

பெயர் - (க) வாண்மயங்கு கடுந்தார்.

(ச) தலைச்சென்று (க) வம்பமர்க்கடந்தென மாறிக் கூட்டுக.

வம்பாரென்றது முன்பு செய்துவருகின்ற. பேரென்றிப்

பகைவஃ புதிதாகப் பகைத்துச் செய்யுர் போரினை.

க. வான்மயங்குடலாவது இரண்டு ஃடையில்வாளுந் தம்மில்
தெரியாமல் மயங்குதல்.

இச்சிறப்பு - ன், இதற்கு 'வான்மயங்குதேந்தார்' என்று
பெயராயிற்று.

க ௦. கிழக்கென்றது கீழான பள்ளங்களை.

(க) உள்ளமொடு வம்பமர்க்கடந்து (க ௧)

செருப்பலசெய்குவை; அதனானே (உ)நினதுவலி (க)நின்னிடைத்துக்
(உ) கேடுபடாததாயிருந்தது; அதன்மேலும் இதற்கு அடியாக: (க
௧) நின்றோர்வளம் வாழ்கவெனக் கூட்டி வினமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன்வென்றிச்சிறப்புக்
கூறியவாறாயிற்று.

மிகுதிவகையால், தன்போர்க்களச்சிறப்புக் கூறினமையின்,
துறை களவழியாயிற்று.

(க)

(௩௭.) வாழ்கநின் வளனே நின்னுடை வாழ்க்கை

வாய்மொழி வாயர் நின்புக மேத்தப்

பகைவ ராரப் பழங்க ணருளி

நகைவ ரார நன்கலஞ் சிதறி

௫ பான்றவிந் தடங்கெய செயிர்நீர் செம்பால்

நான்காம் பத்து.

௫௩

வான்றோய் நல்லிசை யுலகமொ யுயிர்ப்பத்

துளங்குகுடி திருத்திய வலம்படு வென்றியு

மாயிரும் புடையன் மாக்கழல் புனைந்து

மன்னெயி லெறிந்து மறவர்த் தரீஇத்

க0 தொன்னிலைச் சிறப்பி னின்னிழல் வாழ்நர்க்குக்

கோடற வைத்த கோடாக் கொள்கையு

நன்றுபெரி துடையையா னீயே

வெந்திறல் வேந்தேயிவ் வுலகத் தேர்க்கே.

துறை - செந்துறைப் பாடாண்பாட்டு.

வண்ணழம் தூகீதம் அது.

பெயர் - (எ) வலம்படுவென்றி.

எ. வலம்படுவென்றியென்றது மேன்மேலும் பல போர்

வென்றி படுதற்கு அடியாகிய வென்றியென்றவாறு.

இச்சிறப்பான், இதற்கு 'வலம்படுவென்றி' என்று

பெயராயிற்று

(இ) செம்மால், (எ) துளங்குகுடி. திருத்திய வலம்படு வெ

ன்றியும் (க) மன்னெயில்களையெறிந்து அகில்வட்டம்

மறவர்களைப்பிடித்துக்கொண்டு (க0) பழைதான நிலைமை

ச்சிறப்பினை யுடைய நின்னிழலில் வாழும்வீரர்க்குக் (கக)

கொடுமை அறும்படி வைத்த நிறழாக்கொள்கையும் (கஉ) நீ மிகப்

பெரிதுடையையாயிராநின்றாய் : ஆதலால், (கங) வேந்தே, இவ்வுல

கத்தோர் ஆக்கத்தின்பொருட்டு (க) நின்சொல்வழர். சின்வாழ்நாளும்
வாழ்வனவாகவெனக்கூட்டி. வினைமுடிவுசொர்க.

இதனாற்சொல்லியது. அவற்குள்ள குணங்களுையெல்லாம்
எடுத்துப் புகழ்ந்து அவன்சொல்வதையும் அவனையும் வ
ழித்துவாழ்த்திற்று.

(பி - ம்.) க. பகைவராயினும். இ. சொல்ல.

(எ) (நு.) உலகத் தோரோ பலர்மற் செல்வ
ரெல்லா ருள்ளுநின் னல்லிசை மிகுமே
வளந்தலை மயங்கிய பைதிரர் திருத்திய
களங்காய்க் கண்ணி நார்முடிச் சேர
டு லெயின்முகஞ் சிதையத் தோட்டி யேவலிற்
ரோட்டி தந்த தொடிமருப் பியாணச்
செவ்வுளைக் கலிமா வீகை வான்கழற்
செயலமை கண்ணிச் சேரலர் வேந்தே
பரிசிவர் வெறுக்கை பாணர் நாளாவு

இஃ பதிறுப் பத்து.

க0) வாணுதல் கணவ மள்ள ரேறே
மையற விளங்கிய வடுவாழ் மார்பின்
வசையில் செல்வ வான வரம்ப
வினியவை பெறினே தனிதனி நுகர்கேந்

தருகென விழையாத் தாலி னெஞ்சத்துப்
கடு பகுத்தூண் டொகுத்த வாண்மைப்
பிறர்க்கென வாழ்திரீ யாகன் மாறே.

இதுவுமது.

பேயர் - (க) பரிசிலர்வெறுக்கை.

ச. களங்காய்க்கண்ணி நாரமுடியென்றது களங்காயர்செய்தகண்
ணியும் நாராற்செய்தமுடியுமென்றவாறு.

தான் முடிசூடுகின்றகாலத்து ஒருகாரணத்தால் முடித்தற்குத்தக்க
கண்ணியும் முடியும் உதவாமையிற் களங்காயால் கண்ணியும் நாரால் முடியும்
செய்து கொள்ளப்பட்டனவென்றவாறு.

க. பரிசிலர்வெறுக்கையென்றது பரிசிலர்வாழ்வென்றவாறு.
இச்சிறப்பான், இதற்கு, 'பரிசிலர்வெறுக்கை' என்று பெயராயிற்று.
நாளவையுடைமையாற் பாணர்நாளவையென்றும் அவற்குப் பெய
ராயிற்று.

(ச) சேரல், (அ) சேரலர்வேந்தே, (க) பரிசிலர்வெறுக்கை, பாணர்
நாளவை, (க ௦) வாணுதல்கணவ, மள்ளரேறே, (க உ) வசையில்செல்வ,
வானவரம்ப, (க) செல்வர் உலகத்தார் பலர்மன்; (அச்செல்வத்தாரெல்லாம்
பெற்றதூதெனத்) (க ௪) தாவில்நெஞ்சத்துப் (க ௫) பகுத்தூண் தொகுத்த
ஆண்மையானே (க ௬) பிறர்க்கெனவாழ்நீயாகலான், (உ) அவர்களெஸ்
லாருள்ளும் நின் நல்லிசை மிகுமெனக்கூட்டி. வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன்கொடைச்சிறப்புக் கூறியவாறு
யிற்று.

(பி - ம்) கக. வாழ்கநீ.

(அ)

(கேசு.) பிறர்க்கென வாழ்திரீ யாகன் மாறே
 யெமக்கிலென் னூர்வின் மறங்கூறு குழாத்தர்
 துப்புத்துறை போகிய வெப்புடைத் தும்பைத்
 கறுத்த தெவ்வர் கடிமுனை யலற
 ௫ வெடுத்தெறிந் திரங்கு மேவல் வியன்பனை
 யுருமென வதிர்பட்டு முழங்கிச் செருமிக்
 கடங்கா ஈரான் வாடச் செல்லுங்

நான்காம் பத்து.

௫௫

கால னனை ய கடுஞ்சின முன்ப
 வாலிதி, னூலி னிழையா துண்மயி ரிகூழ்ப
 |பொறித்த போலும் புள்ளி யெருத்திற்
 புண்புறப் புறவின் கணநிரை யலற
 வலந்தலை வேலத் துலவை யஞ்சினைச்
 சிலப்பி கோலிய வலங்கற் போர்வையி
 னிலங்குமணி மிடைந்த பசும்பொற் படலத்
 ௬ தவிரிழை தைஇ மின் னுமிழ் பிலங்கச்
 சீர்மிசு முத்தந் தைஇய
 நார்முடிச் சேரனின் போர்மிறற் புகன்றே.

துறை - வாகை.

வண்ணமும் தூக்கும் அது.

பெயர் - (௫) ஏவல்வியன்பணை.

உ. எமக்கிலென்றார் நின்மறங்கூறு குழாத்தரென்றது
நின்படைக் குழாத்திற் படைத்தலைவர் நீ பிறர்க்கென
வாழ்ந்தியாகையால், அவரும் தம் பால் இரந்துசென்றார்க்கு எமக்கு
இல்லையென்று மாறாரென்றவாறு.

இ. எடுத்தெறியவெனத்திரிக்க. ஏவல்வியன்பணையென்றது
எடுத்த வினை முடிந்ததெனது மேன்மேலும் படையைக்
கடிமுனைக்கண் ஏவுதலை யுடைய முரசென்றவாறு.

இச்சிறப்பான், இதற்கு 'ஏவல்வியன்பணை' என்று
பெயராயிற்று.

க. இழைய (கக) போர்வையெனக்கூட்டுக.

கக. புறவின்கணசினாயலறுதல் - அப்போர்வையை
வலையெனக் கருதி அலறுதல்.

கஉ. உலவையஞ்சினையென்றது உலந்த
சிறுகொம்பினையுடைய பெருங்கொம்பினை.

கச. இலங்கு மணிமிடைந்த பசும்பொற் படலமென்றது
விளிம்பு மணியழுத்திய பொற்றகட்டாற்செய்த கூட்டினை.

கடு. அவிரிழை தைஇயென்றது விளங்கின நூலாலே
முத்தைக் கோத்தென்றவாறு.

கக. போர்வையின் (கக) முத்தந்தைஇயவென்றது
அப்போர்வையை முத்தாற்குழுமாறுபோல அக்கூட்டினைச்
செறிந்த நார்முடியின் பொல்லாங்கு குறைதற்கு முத்துவடங்களைச்

குழந்தவென்றவாறு.

(கக) போர்வையின் (கச) முத்தந்தைஇய (கச)
பசம்பொற்பட லத்து (க௪) நார்முடியென்று மாறிக்கூட்டுக.

இனி பதிறுப் பத்து.

க௪. நின்போராகியநிழலை என்றும் உளவாகவேண்டுமென்று விரும்பியென்றவாறு. போரை நிழலென்றது, அப்போர்மறவரது ஆக்கத் திற்குக் காரணமாகலின்.

(அ) முன்ப, (க௪) சேரல், (க) நி பிறர்க்கென வாழ்தியாகலான், (உ) நின் மறங்கூறுகுழாத்தர் (க௪) நின்போர்நிழற்புகன்று (உ) எமக்கு இல்லையென்றாரெனக்கூட்டிவினைமுடிவு செய்க.

இனி இதற்குப் பிறவாறு கூட்டி
வேறுபொருளுரைப்பாருமுளர்.

இதனாற்சொல்லியது, அவன்கொடைச்சிறப்பும்
அவன்வென்றிச்சிறப்பும் உடன்கூறியவாறாயிற்று.

அம்மறவரது கொடைக்குக்காரணம்
அவன்வென்றியாகலின், துறை வாகையாயிற்று.

(க)

(சு0.) போர்நிழற் புகன்ற சுற்றமொ ரேழுமுகத்
திருஅ லியரோ பெருமனின் றானை
யின்னிசை யிமிழ்முர சியம்பக் கடிப்பிகூஉப்
புண்டோ ளாடவர் போர்முகத் திறுப்பக்

௫ காய்த்த கரந்தை மாக்கொடி விளைவயல்
வந்திறை கொண்டன்று தானை யந்திற்
களைநர் யாரினிப் பிறனொனப் பேணி
மன்னெயின் மறவ ரொலியவிந் தடங்க
வொண்ணார் தேயப் பூமலைந் துறாஇ

க0 வெண்டோடு நிரைஇய வேந்துடை யருஞ்சமங்
கொன்றுபுறம் பெற்று மன்பதை நிரப்பி
வென்றி யாடிய தொடித்தோண் மீகை
பெழுமுடி கெழீஇய திருஞெம ரகலத்துப்
பொன்னங் கண்ணிப் பொலந்தேர் நன்னன்

க௫ சுடர்வீ வாகைக் கடிமுத றடிந்த
தார்மிகு மைந்தி னார்முடிச் சேரல்
புன்கா லுன்னஞ் சாயத் தெண்கண்
வறிதுகூட் டரிய லிரவலர்த் தடுப்பத்
தான்றர வுண்ட நனைநறவு மகிழ்ந்து

உ0 நீரிமிழ் சிலம்பி னேரி யோனே
செல்லா யோதில் சில்வனை விறலி

மலர்ந்த வேங்கையின் வயங்கிழை யணிந்து
மெல்லியன் மகளி ரெழினலஞ் சிறப்பப்
பாணர் பைம்பூ மலைய விளைய

௨௫ ரின்களி வழாஅ மென்சொ லமர்ந்து
நெஞ்சமலி யுவகையர் வியன்களம் வாழ்த்தத்

தோட்டி நீவாது தொடிசேர்பு நின்று
பாக ரோவலி னெண்பொறி பிசிரக்த்

காடுதலைக் கொண்ட நாடுகா ணவிர்சுட

௩௦ ரழல்விடுபு மரீஇய பைந்திற்
ரெழில்புகல் யானை நல்குவன் பலவே.
துறை - விநலியாற்றுப்படை.

வண்ணமும் தூக்கும் அது.

பெயர் - (௨௬) நாடுகாணவிரிகுடர்.

க. போர்நிழற்புகன்ற சுற்றமென்றது படைத்தலைவனை.

ஊர்முக மென்றது படைபொருமிடத்தை.

(ச) ஆடவர் போர்முகத்திறப்ப (டு) வயலிலே (க) வந்து
இறை கொண்டன்று தானை; (எ) கள்ளநாயார், இனிப்பிறர்; (உ)
பெரும, நின்றானை (க) சுற்றமொடு ஊர்முகத்து (உ)
இராஅவியரெனச் (எ) சொல்லிப் பேணி யென மாறிக் கூட்டுக.

க. ஒன்னுரென்றது முன்சொன்ன (அ)

மன்னெயின்மறவரல்லாத பகைவரை.

(க ௦) வெண்டோடுகொடிய (க) பூமலைந்தென மாறிக்
கூட்டுக.

க க. மன்பதைநிரப்பியென்றது தன்படை...யை
அவ்வேந்தர்நாட்டுத் தன் ஆணையானே நிரப்பியென்றவாறு.

க உ. வென்றியாடியவென்னும் பெய்ரெச்சத்திற்கு
மீகையென் னும்பெயரினை அவன்றான் வென்றியாடுதற்குக்
கருவியாகியகையெனக் கரு விப்பெயராக்குக.

மீகை - மேலெடுத்தகை.

க ச. பொன்னங்கண்ணியும் பொலந்தேரும் நன்னற்கு
அடையா த்கு.

க எ. உன்னம் சாயவென்றது தன்னொடு பொரக்கருதுவார்
நிமித் தம்பார்த்தவழி அவர்க்கு வென்றியின்மையிற்
கரிந்துகாட்டவென்றவாறு.

க ஈ. வறிதுகூட்டு அரியலென்றது களிப்பு விறக்கவிடும்
பண்டங்

அ

இது

பதிற்றுப் பத்து.

கள் பெருகக்கூட்டிற் களிப்புமிகுமென்று அவை அளவேகூட்டின
அரிய லென்றவாறு.

க.க. தானென்பதனைச் (க.க)சேரல் தானெனக்கூட்டித்
தரவுண்ட வென்பதனை வரையாது கொடுத்தற்பொருட்டு
உண்டவெனவுரைக்க.

இனி இதற்குப் பிறவாறு உரைப்பாருமுளர்.

உ.எ. தோட்டி நீவாமலெனத்திரிக்க.

உ.க. காடுதலைக்கொண்ட சுடரெனக்கூட்டுக.

நாடுகாணவீரகட னொன்றது நாடெல்லாம்நின்றுகாணும்படி
நின்றெறிகின்ற விளங்கினசுடரெ ன்றவாறு

இச்சிறப்பானே, இதற்கு 'நாடுகாணவீரகடர்' என்று
பெயராயிற்று.

உ.க - க.உ. சுடரழலென்றதனைச் சுடர்போலும்அழலென
உவமத் தொகையாக்கி அழலை அந்தயானையின் சேற்றத்தியாக்குக.
மரீஇயவென்றது அவ்வாறுஅழல்விட்டும் பாகவோவலொடு
மரீஇயவென்றவாறு.

(க.க) சேரல் (க.க)தான் (உ.உ) நேரியோன்; (உ.ச)
இனையர் (உ.க) களம்வாழ்த்த (உ.க) மகளிர் (உ.உ)
மலர்ந்தவேங்கையின் இழைய ணிந்து (உ.க) நலஞ்சிறப்பப் (உ.உ)
பாணர் பூமலைய (க.க) யானையைப் பல நல்குவான்; ஆனபின்பு (உ.க)
) விறவி, நீ செல்லாயோவெனக்கூட்டி. வினை முடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன் கொடைச்சிறப்புக்
கூறியவாறாயிற்று.

(பி - ம்) க.உ. வெண்டோடு நிறைத்த. உ.எ. தோட்டி
நிவந்து.

உ.க. செல்லா மோதில்.

இதன்பதிகத்துக் கடம்பின்பெருவாயிலென்றது,
அந்நன்ன னூலா.

நிலைச்செருவென்றது, அந்நன்னன்
நாடொறுஞ்செய்தபோரினை.

(ப தி க ம்.)

ஆராத் திருவிற் சேர லாதற்கு
வேள் ஆயிக் கோமான்
பதுமன் தேவி யீன்ற மகன்முலை
பனிப்பப் பிறந்து பல்புகழ் வளர்த்

துழி னாகிய வுயர்பெருஞ் சிறப்பிற்
பூழி நாட்டைப் படையெடுத்துத் தழீஇ

யுருள்பூங் கடம்பின் பெருவாயி னன்னனை

நிலைச்செருவி னாற்றலை யறுத்தவன்
பொன்படு வாகை முழுமுத றடிந்து
குருதிச் செம்புனல் குஞ்சா மீர்ப்பச்

நான்காம் பத்து.

நுக

செருப்பல செய்து செங்களம் வேட்டுத்

தளங்குகுடி திருத்திய வளம்படு வென்றிக்

களங்காய்க்கண்ணி நார்முடிச்சேரலைக் காப்பியாற்றுக்

காப்பிய னார்பாடினார் பத்துப்பாட்டு. அவைதாம் :

கமழ்குரற்றுழாய், கழை யமல்கழனி, வரம்பில்வெள்ளம்,

ஒன்பொறிக்கழற்கால், மெய்யாடு பறந்தலை,

வாண்மயங்குகடுந்தார், வலம்படுவென்றி, பரிசிலர்வெறு

க்கை, ஏவல்வியன்பரிண, நாடுகாணவிரிசுடர்.

இவைபாட்டின்பதிகம்.

பாடிப்பெற்றபரிசில் : நார்பதுநூறுயிரம்பொன்

ஒருங்குகொடுத்துத் தான் ஆள்வதிற்பாகங்கொடுத்தான் அக்கோ.

களங்காய்க்கண்ணி நார்முடிச்சேரல் இருபத்தையாண்டு

வீற்றிருந் தான்.

நான்காம்பத்து முற்றிற்று.

ஐந்தாம் பத்து.

(சுக.) புணர்புரி நரம்பின் தீந்தொடை பழுனிய
வணரமை நல்யா ழிளையர் பொறுப்பப்
பண்ணமை முழுவும் பதலையும் பிறவுங்

கண்ணுறுத் தியற்றிய தூப்பொடு சுருக்க

தி காவீர் றகைத்த துறைகூடு கலப்பையர்
கைவ ளிளையர் கடவுட் ப்பழிச்ச

மறப்புலிக் குழைக்குரல் செத்து வயக்களி
வரைசேர் பெறுந்த ஈடர்வி வேங்கைப்

பூவுடைப் பெருஞ்சினை வாங்கிப் பிளந்துதன்

க01 மாயிருஞ் சென்னி யணிபெற நிலைச்சிச்

சேன ருற்ற செல்படை மறவர்

தண்டுடை வலத்தர் போரொதிர்ந் தாங்கு

வழையமல் வியன்காடு சிலம்பப் பிளிது
மழைபெயன் மாறிய கழைதலை கத்த
 கடு மொன்றிரண் டலபல தழிந்து திண்டேர்
வசையி னெடுத்தகை காண்குவந் திசினே
தாவ லுய்யுமேக மற்றே நாவாது
வஞ்சின மடித்த யொன்றுமொழி மறவர்
முரசுடைப் பெருஞ்சமத் தரசுபடக் கடந்து
 டு. விவ்வாச்சம் பெருநத் தெவ்வர்
நினைநி யுலக்கையி னிருந்தலை யிடித்து
வைகார்ப் பெழுந்த மைபடு பரப்பி
வெடுத்தே றேய கடிப்புடை வியன்கண்
வலர்படு சீர்த்தி யொருங்குட னியைந்த
 டு காலுளைக் கடுப்பிசி ருடைய வாலுளைக்

கடும்பரிப் புரனி யூர்ந்தநின்

படுத்தினைப் பனிக்கட லுழந்த தாளே.

துறை - காட்சிவாழ்த்து.

வண்ணம் - ஒழுதுவண்ணம்,

நூக்கு - செந்நூக்கு.

பெயர் - (அ) கடர்விவேங்கை.

இ. துறைகூடு கலப்பை - ஆடற்றுறைக்கு
வேண்டுவனவெல்லாம் கூடின முட்டு.

(க) கடவுட்பழிச்ச (கச) அத்தம் (கடு) பலகழிந்து
காண்குவந்திசி னென முடிக்க.

எ - ஐ: களிந்து தன்சினத்தாற்செய்த செயலுக்கெல்லாம்
வேங்கை காரணமாய்நின்றமையான், இதற்கு 'கடர்விவேங்கை'
என்று பெய ராயிற்று.

க. தாவலுய்யுமோவென்றது வருத்தத்திலின்று
நீங்குமோ வென்றவாறு.

தாவென்னும் உரிச்சொல் தொழிற்பெயர்ப்பட்டுத்
நின்றது.

தாவலென க. வஞ்சினமுடித்தல் -

மாற்றார்மண்டலங்களைக் கொண்டு முடித்தல்.

உ. வெம்மையென்னும் பண்டிற்கு வெவ்வொன்பதும்
ஓர் வாய் பாடு.

உ. தெவ்வர் (உக) தலையென மாறிக்கூட்டுக.

(உக) இருந்தலையிடித்து (க க)

அரசுபடக்க டந்தெனமுடித்து அதனைக் கடக்கவெனத்திரித்து
அதனை (உக) எடுத்தேறென்னும் தொழிற்பெய ரொடு முடிக்க.

உஉ. வைகார்ப்பு ! - ஒருகாலும் இஷ்டயுரது தங்கின
ஆரவாரம்.

மைபடு பரப்பு - கடற்பரப்பு.

(உஅ) இயைந்தென்பதனை இயையவெனத்திரித்து (உஎ)
உழந்த வென்பதனொடுமுடிக்க; இனி (உசு) ஊந்தவென்பதனொடு
முடிப்பினும்

அமையும்.

உடு. காலுளையென்றது காற்றானே
உளைதலையுடையவென்ற வாறு. உளைதல் - ஈடுபடுதல்.

(உசு) நெடுந்தகை, காண்குவந்தேன், (உசு) நின் (உஎ)
கடலுழந்த தாள் (உஎ) தாவலுய்யுமோவெனக்கூட்டி.
வ்னைமுடிவுசெய்க.

இதனாற் சொல்லியது, அவன் வென்றிச்சிறப்புக்
கூறியவாறாயிற்று.

நின்கடலுழந்த தாள் தாவலுய்யுமோவென்றதனாற்
காட்சிவாழ்த் தாயிற்று.

(பி - ம்.) இ. தசைத்த. கடு. கடந்து. உஎ. உழந்தநாளே.
(ச).

உஉ பதிற்றுப் பத்து.

(சஉ.) இருப்பனம் புடைய லீகை வான்கழன்.
மீன்றோர் கொட்டிற் பனிக்கய மூழ்கிச்

சிரல்பெயர்ந் தன்ன நெடுவெள் ளுஞ்சி
நெடுவசி பரந்த வடுவாழ் மார்பி

டு னம்புசே ருடம்பினர்ச் சேர்ந்தோ ரல்லது
|தும்பை சூடது மலைந்த மாட்சி
யன்றோர் பெரும நன்னுதல் கணவ
வண்ணல் யானை யடுபோர்க் குட்டுவ
மைந்துடை நல்லமர்க் கடந்து வலந்தரீஇ

க0 யிஞ்சிவி ளிராய பைந்தார் பூட்டிச்
சாந்துபுறத் தெறிந்த தசம்புதுளங் கிருக்கைத்
திஞ்சேறு விளைந்த மணிசிற மட்ட
மோம்பா விகையின் வண்மகிழ் சுட...
கோடியர் பெருங்கிளை வாழ வாடிய

கரு லுளையளிர் கலிமாப் பொழிந்தவை யெண்ணின்
மன்பதை மருள வரசுபடக் கடந்து
முந்துவினை யெதிர்வரப் பெறுதல் காணிய
ரொளிறுநிலை யுயர்மருப் பேந்திய களிதூர்ந்து
மான மைந்தரொடு மன்ன ரேத்தகின்

உ0 நேரொடு சுற்ற முலகுடன் முய
மாயிருந் தெண்கடன் மலிதிரைப் பௌவத்து
வெண்டலைக் குருஉப்பிசி ருடையத்
தண்பல வருஉம் புணரியிற் பலவே.

துறை - செந்துறைப்பாடாண்பாட்டு.

வண்ணமும் நூக்தும் அது.

பெயர் - (கக) தகம்புதுளங்கிருக்கை.

உ-க. கயம் மூழ்கிச் சிரல்பெயர்ந்தன்ன

நெடுவெள்ளுசியென்றது கயத்திலேமூழ்கிச் சிரல்
எழுகின்றகாலத்து அதன்வாயலகை ஒக்கப் புண் களை
இழைகொள்கின்றகாலத்து அப்புண்ணின் உதிரத்திலே
மறைந்தெழு கின்ற ஊசியென்றவாறு.

சு. நெடுவசியென்றது அவ்நுசித்தமும்பினை.

புண்ணின் வடுவினை.

வடுவென்றது அப்

ஐந்தாம் பத்து.

௯௩

இனி நெடுவெள்ளுசியை நெட்டையென்பதோர்

கருவியென்பாரு முளர்.

இ. அம்பென்றது அம்பாலாகிய தமும்பினை.

இ-உ. அம்பு சேர் உடம்பினர்ச் சேர்ந்தோரல்லது தும்பை

குடாது மலைந்த மாட்சியென்றது அரசன்வீரரில்
அம்புசேருடம்பினராய்த் தம் மோடு வீரமொத்தாரோடல்லாது
பேர்குறித்தகார்தம்மோடு தும்பை குடாமல் மாறுபட்ட
மாட்சிமையுடைய வென்றவாறு.

க 0-கக. இஞ்சி வீ வீராய பைந்தார் பூட்டிச் சாந்து புறத்து
 ஏறிந்த வென்றது மதுறுகர்வுழி இடையிடக்கறித்து
 இன்புறுதற்பொருட்டு இஞ் சியும் மோந்து இன்புறுதற்பொருட்டுப்
 பூவுமாக விரவீத்தொடுத்த மாலை யினைப்பூட்டி
 அவ்வாறு பயன்கோடற்குச் சாந்தும் புறத்தெறிந்தவென்றவாறு.

கக. தசம்புதுளங்கிருக்கையென்றது தன்
 களிப்புமிருதியால் தன் னையுண்டாருடல்போல
 அத்தசம்பிருந்து ஆம்படியான இருப்பென்றவாறு.

இச்சிறப்பான், இதற்குத் 'தசம்புதுளங்கிருக்கை' என்று
 பெய ராயிற்று.

கஉ. சேறு - சுவை.

கஉ-க கூ. வண்மகிழ்மட்டத்தை ஒம்பாவீகையிற்
 சுரந்தெனமறிக் கூட்டுக.

இனி மணிநிறமட்டத்தினையும் ஒம்பாவீகையினது
 வளவியமகிழ்ச்சி யினையும் சுரந்தென இரண்டாக உரைத்தலுமாம்.

(க கூ) மன்னரேத்தக் (கஅ) களிறார்ந்தெனமுடித்து
 அதனைக் களி மூரவெனத்திரித்து (உ0) மூயவென்னும்
 வினையொடுமுடிக்க.

(எ) பெரும, கணவ, (அ) குட்டுவ, (கச)
 கோடியர்கிலேவாழ நீ (கக) சுரந்து, (கஊ)
 மாப்பொழிந்தவையெண்ணின், (உக) புணரியிற்பல வென
 வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற் சொல்லியது, அவன் கொடைச்சிறப்பும்
 வென்றிச்சிறப்பும் உடன் கூறியவாறாயிற்று.

(௨)

(சுரு.) கனரி முச்சிக் கார்விரி கூந்த

வாசன் மேவற் சேயிழை மகளி

நூல்போற் பெருங்கா லிலங்குவாண் மருப்பிற்

பெருங்கை மதமாப் புகுநரி னவற்றுள்

விருந்தின் வீழ்பிடி யெண்ணுமுறை பெறஅங்

கடவு ணிலைய கல்லோங்கு நெடுவரை

கூசு

பதிற்றுப் பத்து.

வடதிசை யெல்லை யிமய மாகத்

தென்னங் குமரியொ டாயிடை யரசர்

முரசுடைப் பெருஞ்சமந் ததைய வார்ப்பெழச்

க0 சொல்பல நாட்டைத் தொல்கவி னழித்த

போரடு தாணைப் பொலந்தார்க் குட்டுவ

விரும்பணை திரங்கப் பெரும்பெய

லொளிப்பக்

குன்றுவறங் கூரச் சுடர்சினந் திகழ

வருவி யற்ற பெருவறற் காலையு

கரு மருஞ்செலற் பேராற் றிருங்கரை யுடைத்துக்
கடியேர் பூட்டுநர் கடுக்கை மலைய
வணை லதிர்சிலை முழங்கிப் பெயல்சிறந்
தார்கலி வானந் துளிசொரிந் தாஅங்
குறுவ ரார வோட்பா துண்டு

உரு நகைவ ரார நன்கலஞ் சிதறி
யாடுசிறை யறுத்த நரம்புசே ரின்ஞாற்
பாடு விறலியர் பல்பிடி பெறுக
துய்வீ வாகை நுண்கொடி யுழினை
வென்றி மேவ லுருகெழு சிறப்பிற்

உரு கொண்டி டள்ளர் கொல்களிறு பெறுக
மன்றம் படர்ந்து மறுகுசிறைப் புக்குக்
கண்டி நுண்கோல் கொண்டுகளம் வாழ்த்து
மகவலன் பெறுக மாவே யென்று
மிகல்வினை மேவலை யாகலிற் பகைவருந்

உரு தாங்காது புகழ்ந்த தூங்குகொளை முழவிற்
றொலையாக் கற்பனின் னிலைகண் டிருமே
நிணஞ்சுடு புகையொடு கனல்சினந் தவிராது
நிரம்பகல் பறியா வேறு வேணி
நிறைந்து நெடிதிராத் தசம்பின் வயிரிய

கூடு ருண்டெனத் த்வாஅக் கள்ளின்
வண்கை வேந்தேநின் கலிமகிழானே.
 துறை - இயன்மொழிவாழ்த்து.
 வண்ணமுந் தூக்தம் அது.

ஐந்தாம் பத்து.

கூடு

பெயர் - (நாந) ஏறுவேணி.

க. முச்சி - கொண்டைமுடி. கவரிபோலுங்
 கூந்தலெனக்கூட்டுக.

நு. விருந்தின் வீழ்பிடியென்றது எண்ணுகின்ற மகளிர்க்கு
 விருந் தாகி அம்மகளிர்விரும்பிய பிடியென்றவாறு.

இனிக் காட்டியாணைக்கு விருந்தாகிய அவ்வியாணைகள்
 விரும்பும் பார்வைப்பிடியென்பாருமுளர். பிடியினையே எண்ணியது,
 தங்கள் நடை யொப்புமைபற்றியென்க.

(உ) மகளிரொன்னுமெழுவாய் (நு) பெறுவென்னும்
 பயனிலைகொண்டது.

நு. பிடியது என்னென்க. என்னுமுறையாவது சங்கு
 பற்பமுள் ளிட்டதொகை.

(சு) கல்லோங்குநெடுவொயாகிய (எ) இடியம் (அ)
 தென்னங்குமரி யொடு (எ) வடதிசையெல்லையாகவென
 மாறிக்கூட்டுக.

எல்லையாகவென்னும்வினையெச்சத் திற்கு இவ்வாறு எல்

லையான வென ஒருபெயரெச்சச்சொல்வருவித்து
அப்பெயரெச்சத்திற்கு (அ) ஆயி டையென்புழி அவ்வென்னும்
வகரவீற்றுப்பன்மைச்சுட்டுப்பெயரை முடி பாக்குக.

க௦. சொல்பலநாடென்றது ஆயி டை
அரசர்நாடெல்லாவற்றை யும்.

கஉ - கச. பனை திரங்கும்வண்ணம் பெயல் ஒளித்தலானும்
குன்று வறங்கூரும்வண்ணம் சுடர் சினம்திகழ்கையானும்
அருவியற்றவெனக் கூட்டியுணாக்க.

கரு. அருஞ்செலற்பேராறு - புனல் நிறைந்த ஆறு;
யாறென்பது ஆறெனமருவிற்று.

கரு - கஅ. களையையுடைத்துத் தளிசொரிந்தாங்கென
உடைத்தற் றொழிலை வானத்தின்றொழிலாக்குக; இந்நீரென ஒரு
பெயர்வருவித்து உடைக்கவெனத் திரிக்கவுமாம்.

கஎ. சிலைமுழங்கியென்றது சிலைத்தலொடு
முழங்கியென்றவாறு.

உக. ஆடு சிறையறுத்த நரம்பென்றது கின்னரமென்னும்
புள் ளின் இசையெழுநின்ற சிறகினைத் தோற்பித்த
யாழ்நரம்பென்றவாறு.

இனிச் சிறையென்றதை அந்நரம்பின் ஒலியெழாமற்
சிறைப்படுத்தி நிற்கும் அதன் குற்றமென்பாருமுளர்.

உக. வாகையுழிகையென்றது வாகையை
முடிவிலேயுடைய உழி கையென்றவாறு.

இனி வாகையும் உழிகையென இரண்டாக்கவுமாம்.

பதிற்றுப் பத்து.

உடு. கொண்டி - கொள்ளை.

உஎ. நுண்கோல்-பிறப்புணர்த்துங்கோல்;
நரம்பென்பதுமொன்று.

உஅ. அகவலன் - பாடும் பாணன்.

என்றுமென்புழி உம்மையை இசைநிறையும்மையாக்கி,
அவ்வென் றென்பதனை முன் எண்ணினின்ற
வியங்கோட்களுடன்கூட்டிப் பின்னதனை (உக)
இகல்வினைமேவலையென்னும் வினையொடுமுடிக்க.

இனி, என்றுமென்பதனை முன்னின்ற
வியங்கோட்களுடன் கூட்டலுமொன்று.

முன்னின்ற (கஉ) உண்டு (உ௦)
சிதறியென்னுமெச்சங்களையும் (உக) மேவலையென்பதனொடு முடிக்க.

க௦. தூங்குகொனைமுழுவென்றது மந்தகநியையுடைய
ஆடற் கேற்ற முழவு.

கக. கற்பவென்றது கல்வியுடையாயென்றவாறு;
பிறிதுமுறைப்ப. நின்னிலை கண்டிக்குமென்றது
நின்செல்வத்தின்பெருமைநிலையெல்லாம் கண்டேமென்றவாறு.

கஉ. தவிராதென்றது குறைதலறியாதென்றவாறு.

கக. ஏழு ஏணியென்றது கோக்காவி.

அதனை ஏழுவேணியென்று வெளிப்படுத்த சிறப்பான்,
இதற்கு 'ஏழு வேணி' என்று பெயராயிற்று.

௩௪. நிறைந்து நெடிதிராவென்றது உண்பார்க்கு
வார்த்தலால் நிறைந்து நெடும்பொழுதிராதவென்றவாறு.

(௩௩) நிரம்பகல்பறியாத (௩௪) நிறைந்துநெடிதிராத
தகம்பெனப் பெயரெச்சமறையடுக்காக்குக.

௩௫. உண்டெனத் தவாவென்றது உண்ணவுண்ண
அக்குடங்களை மேன்மேலும் நிறைத்தலிற் குறையாதவென்றவாறு.

(௩௬) குட்டுவ, (௩௭) தொலையாக்கற்ப, (௩௮) வேந்தே,
நின்கலிமகி ழின்கண்ணே (௩௯) நின்னிலை கண்டேமென
மாறிக் கூட்டியுனாக்க.

வேந்தேயென்னும்விளி முன்னின்றவிளிகளோடு
கூடுதலின் மாறா யிற்று.

இதனாற் சொல்லியது, அவன்செல்வமகிழ்ச்சி
கூறியவாறாயிற்று.

(௪ - ம்.) ௩. எண்ணுமெய். ௧௨. பனை திரங்க.

௧௦. சொல்புனனுட்டை. ௧௧.

தளிபொழிந்தாங்கு. (௩)

(௪௪.) நிலம்புடைப் பன்னவார்ப் பொடுவியிசம்பு துடையூ

வான்றோய் வெல்தொடி தேர்மிசை துடங்கப்

பெரிய வாயினு மமர்கடந்து பெற்ற

ஐந்தாம் பத்து.

௧௭

வரிய வென்னு தோம்பாது வீசிக்

௫ கலஞ்செலச் சுரத்த லல்லது கவினுங்
 களைகென வறியாக் கசடி னெஞ்சத்
தாடுடை யண்ணனிற் பாடுமகள் காணியர்
காணி லியரோநிற் புகழ்ந்த யாக்கை
 முழுவலி துஞ்சு நோய்தபு நோன்றெடை ௫ ட்டு.

௧௦ நுண்கொடி யுழிஞை வெல்போ ரறுகை

சேண னுபினுங் கேளென மொழிந்து
புலம்பெயர்ந் தொளித்த களையாப் பூசற்
 கரண்கடா வுறீஇ யணங்குநிகழ்ந் தன்ன
 மோகூர் மன்னன் முரசங் கொண்டு

௧௫ நெடுமொழி பணித்தவன் வேர்புமுத றடிந்து
முரசுசெய முரச்சிக் களிற்றுபல பூட்டி.

யொழுகை யுய்த்த கொழுவில் பைந்துணி
 வைத்தலை மறந்த துய்த்தலைக் கூகை

கவலை கவற்றுங் குராலம் பறந்தலை

௨௦ முரசுடைத் தாயத் தரசுபல வோட்டித்
 துளங்குநீர் வியலக மாண்டினிது கழிந்த
 மன்னர் மறைத்த தாழி
 வன்னி மன்றத்து விளங்கிய காடே.

துறை - செந்துறைப்பாடான்பாட்டு.

வண்ணமும் தூக்கும் அது.

பெயர் - (க) நோய்தபுநோன்றோடை.

(க) ஆர்ப்பொடு (க) அமர்கடந்தெனக் கூட்டுக.

இ. கலமென்றது, தான் அணிந்த ஆபரணங்களை.

அ. நிற்புகழ்ந்த யாக்கையென்றது நின்னை எல்லாவீரரும்
சொல்லிப் புகழ்தற்குக்காரணமாகிய யாக்கையென்றவாறு.

(அ) யாக்கையாகிய (க) நோய்தபு நோன்றோடையென்க.

யாக்கையை இங்ஙனம் சிறப்பித்துக் கூறினமையான்,
இதற்கு 'நோய்தபுநோன்றோடை' என்றுபெயராயிற்று.

க ௦. அறுகையென்பான்

மோகூர்மன்னனுக்குப்பகையாய்ச் சேர னுக்கு நட்பாயிருப்பானோர்
குறுநிலமன்னன்.

க ௧. சேனனாயினும் கேனெனமொழிந்தென்றது
அக்கோரிசெய்

க ௨

பதிறுப் பத்து.

கின்றவலிக்கு உதவிசெய்தற்குச் சேயனாயினும் எனக்கு
அவன்தான் நட

பெனச்சொல்லி யென்றவாறு.

க ௨. கனையாப்பூசல் - ஒருவரால் மாற்றவொண்ணாத
வருத்தம்.

அரண்களை அழித்

தற்றொழிலைத் தன்பாலே உறுவித்தென்றவாறு.

முரசாகச்செய்

யும்படி முற்றுவித்தென்றவாறு.

முற்றுவித்தலாவது

ஒழுக்கையேற்றலாம்படி

துண்டங்களாகத் தமிழ்

பித்தல்.

களிமென்றது

மோகூர்மன்னன்களிற்றினை.

களிறுபலபூட்டியென் டவர்துறது அவனேறும் யானைகளை அவனை
அவமதித்துச் சாட்டிற்குக் கடாவோ

பாதினாகப் பூட்டியென்றவாறு. சீட்டுக்கள் : 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100.

பூட்டியென்றதற்கு 'வாலி'ஐ கழித்த நாலும்பல் பெண்டிர்,

பஸ்விருங்

ஈ கூந்தன் முரட்சியாற், குஞ்சர வொழுக்க பூட்டி' என
இதன்பதிகத்து வந்த

மையால், அம்மகளிர் கூந்தன்மயிர்க்கயிற்றூற்
பூட்டியெனக்கொள்க.

(கௌ) ஒழுக்கையுய்த்த (எ) ஆடுநடையண்ணலென

மாறிக்கூட்டுக.

க.அ. கூகையென இரண்டாவதுவிரிக்க.

தள-கக். பைந்துணிகள் வைத்த இடமற்றந்த கூகையை

அதன்பெ

ஐடயாகிய குரால் கவற்றுமென்க.

வைத்தலை

-

விகாரம்.

கவலென்னும்பெயரைத்

தாவென்பதுபோல

வருத்தமென்றுகாக்க.

கவலைகவற்றல்

-

வருத்தல்.

பறந்தலையென்றது,

இடுகாட்டிற் பிணஞ்சுடுமிடத்தை.

உக.

வன்னிமன்றமென்றது

அக்காட்டில்

வன்னிமரத்தையுடைய

இடத்தினை,

அதுதான்

பிணத்தொடுசென்றாரெல்லாருமிருந்து மன்று

போறலின், மன்றெனப்பட்டது.

உக.

விளங்கியகாடென்றது

தன்தொழிலில்விளங்கியகாடென்ற

வாறு.

(கஎ) ஒழுகையுய்த்த (எ) ஆடுநடையண்ணல், நின் (க)

நோய்தபு

நோன்றொடையினை (எ) நிற்பாடுமகள் காண்பாளாக ; (உக) காடு

(அ)காண

தொழிவதாகவென மாறிக்கூட்டி. வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவனை நீ நெடுங்காலம்

வாழ்கவென வாழ்த்

தியவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) க க. சேனோனாயினும். க அ.

வைத்துத்தலைமறந்த. (ச)

(சுரு.) போலம்பூர் தம்பைப் பொறிகளர் தூணிப்
புற்றடங் காகி னெடுங்கிய வம்பி

ஐந்தாம் பத்து.

கக

னெசிவுடை வில்லி னெசியா நெஞ்சிற்
களிநெறிந்து முரிந்த கதுவா பெஃகின்

கிழுமியோர் துவன்றிய வகன்க னூட்டி
னெழுமுடி மார்பி னெய்திய சேரல்
குண்டுக ணகழிய மதிப்பல கடந்து
பண்டும் பண்டுந்தா முள்ளழித் துண்ட
நாடுகெழு தாயத்து நனந்தலை யருப்பத்துக்

க0 கதவங் காக்குங் கணையெழு வன்ன
நிலம்பெறு திணிதோ ஞயர லோச்சிப்
பிணம்பிறங் கழுவத்துத் துணங்கை யாடிச்
சோறுவே நென்னு வுன்றுவை யடிசி
லோடாப் பீட ருள்வழி யிறுத்து|

கரு முள்ளிடு பறியா வேணிக் தெவ்வர்
சிலைவிசை யடக்கிய மூரி வெண்டோ

லணைய பண்பிற் றுணை மன்ன
 ரினியா ருளரோநின் முன்னு மில்லை
 மழைகொளக் குறையாது புனல்புக நிறையாது
 ௨0 விலங்குவளி கடவுந் துளங்கிருங் கமஞ்சூல்
 வயங்குமணி யிமைப்பின்வே லிடுபு
 முழங்குதிரைப் பணிக்கடன் மறுத்திசி னோரே.

இதுவுமது.

பெயர் - (கரு) ஊன்றுவையடிசில்.

(எ) மதில்பலகடந்து (அ) உள்ளழித்துண்ட (க)
 அருப்பத்துப் (கஉ) பிணம்பிறங்கழுவத்துத் (கக) தோனோச்சிப்
 (அ) பண்டும்பண்டும் (கஉ) துணங்கையாடியென மாறிக்கூட்டுக.
 கக. சோறுவேறென்ன அடிசிலென்றது அரசனுக்கு
 அடுசோற் றில் இச்சோறு வேறென்றுசொல்லப்படாத
 அடிசிலென்றவாறு.

இவ்வடைச்சிறப்பானே, இதற்கு 'ஊன்றுவையடிசில்'
 என்று பெய ராயிற்று.

கக - கஎ. தோல் அணைய பண்பென்றது நான்
 அம்புபடில் தள ராது பிறர்க்கு அரணமாகும் தோற்கடகுபோன்ற
 பண்பென்றவாறு.

(கக) குறையாது நிறையாதென்னுமெச்சங்களைக் (௨௦)
 கடவு மென்னும் வினையொடுமுடித்து அதனைக்
 கடவுப்படுமெனவுணாக்க.

உக. மணியிமைப்புப்போலுமின்னுக்கு
மணியிமைப்பென்பதுபெய சாயிற்று. வேலிடுபென்றது வேலை
ஏற்றி நடப்பித்தென்றவாறு.

உஉ. கடன்மறுத்தலென்றது, கடலிற்புக்கு
ஒருவினைசெய்தற்கு அரிதென்பதனை மறுத்தலை.

(க) சேரல், (உஉ) கடன்மறுத்திகிளோராகிய (கஎ)
தானைமன்னர் (கஅ) இனி யாருளரோ, நின்முன்னுமில்லையெனக்
கூட்டி வினைமுடிவு செய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன்வென்றிச்சிறப்புக்
கூறியவாறாயிற்று. ()

(சக.) இழையர் குழையர் நறுந்தண் மாலையர்
சுடர்நிமி ரவிர்தொடி செறித்த முன்கைத்
திறல்விடு திருமணி யிலங்கு மார்பின்

வண்டுபடு கூந்தன் முடிபுனை மகளிர்

டு தொடைபடு பேரியாழ் பாலே பண்ணிப்

பணியா மரடி னுழிஞை பாட

வினிதுபுறந் தந்தவர்க் கின்மகிழ் சுரத்தலிற்

சுரம்பல கடவுங் கனாவாய்ப் பருதி

யூர்பாட் டெண்ணில் பைந்தலை துமியப்

க0 பல்செருக் கடந்த கொல்களிற் நியாணைக்
கோடுநரல் பெளவங் கலங்க வேலிட்

மடைதினாப் பரப்பிற் படுகட லோட்டிய
வெல்புகழ்க் குட்டுவற் கண்டோர்
செல்குவ மென்னார் பாடுபு பெயர்ந்தே.
இதுவுமது.

பேயர் - (அ) கனாவாய்ப்பருதி.

(க) இழையர் குழையர் மாலையராகிய (ச) மகளிரெனக்
கூட்டுக.

க. பிற ஒளியிற் நிறலுடைமையான், இவ்வொளிக்கு
ஆகுபெய ரால் திறலென்றுபெயராயிற்று.

எ. இன்மகிழ்சுரத்தல் - இனியமகிழ்ச்சியைச் சுரத்தல்.

இதனாற்பயன் முற்கூறிய புறந்தருதலாகிய கொடையோடே
இவர் களை மயக்கிய முகனமர்தலுமுடையனென்றவாறு.

அ. சுரம்பலவென்றது பகைவரொடு பொருங்கனத்தில்
தேர் செலுத்தற்கு அரிதாம்படி படையொடுவிலங்கும்
அரியஇடங்கள் பலவற் றினுமென்றவாறு.

ஐந்தாம் பத்து.

எக

பருதியென்றது வட்டம் ; அதனையுடைமையால், தேருருளை

பருதி

யெனப்பட்டது.

கூ. ஊர்பாட்டு எண்ணில் பைந்தலை துமியவென்றது
பைந்தலை யைத் துமித்தற்கென்று தேவை வலியச்செலுத்துவதன்றி
அப்பருதி தான் ஊர்கின்றபாடுதன்னிலே யானைசெய்கின்றபோர்க்கு
அஞ்சி ஒடிமடிந்தா ருடைய அளவிறந்த
பைந்தலை துமியவென்றவாறு.

இவ்வாறு பின்வந்த அடைச்சிறப்பான், இதற்கு 'கனாவாய்ப்பநதி' என்று பெயராயிற்று.

கஉ. கடலோட்டியவென்றது தன்னுள்வாழ்வார்க்கு
அரணுகிய கடல்வலியை அழித்தவென்றவாறு.

கக-கச. குட்டுவற்பாடிக்கண்டோர்பெயர்ந்து
செல்குவமென்னு ரென மாறிக்கூட்டுக.

(ச) மகளிர் (ங்) உழிஞைபாட (எ) மகிழ்சுரத்தலிற் (கங)
குட்டுவற் (கச) பாடிக் (கக) கண்டோர் (கச) பெயர்ந்துசெல்குவ
மென்னார்; நிற்க வெனக்கருதுவரென மாறிக்கூட்டி-
வீணமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன்கொடைச்சிறப்புக்
கூறியவாறாயிற்று.(1)

(சஎ.) அட்டா னானே குட்டுவ னடுதொறும்
பெற்றா னாரே பரிசிலர் களிநே
வனாமிசை யிழிதரு மருவியின் மாடத்து
வனிமுனை யகிர்வருங் கொடிதாடங்கு தெருவிற்

டு சொரிசுரை கவரு நெய்வழி புராவிற்
பாண்டில் விளக்குப் பருஉச்சுட ரழல்
நன்னுதல் விறலிய ராடுந்

தொன்னகர் வரைப்பினவ னுரையா னுவே.

இதுவுமது.

பெயர் - (எ) நன்னுதல்விறலியர்.

(ச) தெருவின் (அ) தொன்னகரெனக் கூட்டுக.

டு சொரி சுரை கவரும் நெய்யென்றது நெய்யைச் சொரியும்
உள் ளுப்புடையுண்டாயிருக்கின்ற திரிக்குழாய்தான்
ஏற்றுக்கொண்ட நெய் யென்றவாறு.

சுரையென்றது திரிக்குழாய்க்கு ஆகுபெயர்.

சு. பாண்டில்விளக்கு - கால்விளக்கு.

எ. நன்னுதல்விறலியரென்றது தமது ஆடல்பாடற்கேற்ப
நாதுட் சொல்லப்பட்ட அழகையுமுடையாரென்றவாறு.

எஉ

பதிற்றுப் பத்து.

அவ்வழகினை நுதன்மேலிட்டுக் கூறியவாற்றான், இதற்கு 'நன்னு தல்விறலியர்' என்று பெயராயிற்று.

அ. தொன்னகர் - அரசுடைய பழையநகரிகள்.

(டு) நெய்வழிபு உராவிற் (சு) சுடரழல் (எ)
ஆடுமென்றதனாற் சொ ல்லியது, அந்தநகரிகளது செல்வமுடைமை.

(க) குட்டுவன் அட்டு ஆனான்; அடுதொறும் (உ) பரிசிலர்
களிற் பெற்று ஆனார்; (அ) தொன்னகர் வரைப்புக்களில் அவன்

உரை ஆன வெனக்கூட்டி வினமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன் கொடையினையும்
அக்கொடைக்கு வருவாயாகிய பகைவனாக்கோறலையும்
உடன்கூறியவாறாயிற்று. (எ)

(ச.அ.) பைம்பொற்றாமரை பாணர்ச் சூட்டி
யொண்ணுதல் விறலியர்க் காரம் பூட்டிக்
கெடலரும் பல்புகழ் நிலைஇ நீர்புக்குக்
கடலொடுழந்த பனித்துறைப் பரதவ
டு வாண்டுநீர்ப் பெற்ற தார மீண்டியர்
கொள்ளாப் பாடற் தெளிதினி நீயுங்
கல்லா வாய்மைய னிவனெனத் தத்தங்
கைவ லிளையர் நேர்கை நிராப்ப

வணங்கிய சாயல் வணங்கா வாண்மை

க0 முனைசடு கணையெரி யெரித்தலிற் பெரிது
மிதழ்கவி னழிந்த மாலைபொடு சாந்துபுலர்
பல்பொறி மார்பகின் பெயர்வா றியரோ
நின்மலைப் பிறந்து நின்கடன் மண்டுந்
மலிபுன னிகழ்தருந் தீநீர் விழவிற்

கரு பொழில்வதி வேணிற் பேரொழில் வாழ்க்கை
மேவரு சுற்றமோ மிண்டினிது நுகருந்
தீம்புன லாய மாடுங்

காஞ்சியம் பெருந்துறை மணலினும் பலவே.

துறை - ஓயன்மொழிவாழ்த்து.

வண்ணமும் தூக்கும் அது.

பெயர் - (கரு) பேரொழில்வாழ்க்கை.

உ. நிலையென்றது நிலப்பித்தென்னும் பிறவினை.

ஐந்தாம் பத்து.

எக

ச. கடலொழிந்தவென்னும் ஒடு வேறுவினையொடு. 'பரதவ' என்றதனாற்சொல்லியது, அக் கடலின் உழத்தற்றொழிலொப்புமைபற்றி அக்கடற்றுறைவாமும் நுளையற்குப்பெயராகிய பரதவனென்னும்பெயரான் இழித்துக்கூறினான்போலக் குறிப்பான் உயர்த்து வென்றிகூறினா குக்கொள்க.

இ - கூ. தாரத்தையெனவிரித்து (சு)
ஈயுமென்பதனொடுமுடித்து, ஈயுமென்னும்பெயரெச்சத்தினைக் (எ)
கல்லாவாய்மையனென்னும் காரணப் பெயரொடுமுடித்து
அப்பெயரை இக்கவிகூறுகின்றான் பிறர்கூற்றினைக்
கொண்டுகூறுதற்கண்வந்த எனவொடுபுணர்த்துக் கடலுட்போர்
சய்து அரிதிற்பெற்றபொருளை எளிதாக

மனங்கொள்ளாப்பாடலையுடைய தரம் போதாதார்க்குக்கொடுக்கும்
 பேதை இவனென இழித்துக் கூறற்கேற்பக் கைவலினையர்
 அடைவே தத்தர் கையைச் சுட்டிநினைக்கும்படி இரவலரிடத்து
 வணங்கியமென்மையெனவுரைக்க. ஆண்டு நீர்ப்போந்துபெற்ற
 தாரதையென்றான், இக்கவிகூறுகின்றான் ;
 அவ்வுருபிற்குமுடிபாகிய ஈயு மென்றதுகூறுகின்றார் கைவலினையர்.
 அக்கைவலினையர் கூற்றிற்கு இக்கவி கூறுகின்றானுக்குக்
 கொண்டுசுட்டாகப் புகுந்தமையான், அவ்விரண்டாவ தற்கு
 அவ்லீயுமென்னும்வினை முடிபாமெனக்கொள்க. இதற்குப்பிறவாறுங்
 கூறுப.

எ. கல்லாயையெனன்றது கல்லாததன்மையை உண்
 மையாகவுடையென்றவாறு.

கக. மாலையொடென்னும் ஒடு வேறுவ்வினையொடு.

கக - கட. சாந்துபுலர்மார்பவெனக் கூட்டுக.

கச. மலிபுனலையுடைமையின், யாறு மலிபுனலெனப்பட்ட
 து. நிகழ்தருந்தீரென்றது அவ்வியாறுகளிலே புதிதாகவருகின்ற
 இனியபுதுநீ ரென்றவாறு.

கஇ. பொழில் வதி வேனிற் பேரெழில்
 வாழ்க்கையென்றது வேனிற்சீர்த்து மனையில்வகாது
 பொழில்களிலேவதியுட் பெரிய செல்வ அழகையுடைய
 இவ்வாழ்க்கையென்றவாறு.

வேனிற்பொழில்வதியென்க.

(கஇ) வாழ்க்கையையுடைய (கஎ) ஆயமெனக்கூட்டுக.

இச்சிறப்பானே, இதற்கு 'பேரெழில்வாழ்க்கை' என்று
 பெயராயிற்று.

இனிப் பொழில் வயவேணி லென்பது பாடமாயின்,
 பொழில் வயப்படு
 வதான பொருளுண்டாகிய வேணி லெனவுகாக்க.

௧௦

எசு பதிற்றுப் பத்து.

௧௩. இனிதுதுகருமென்றது சுற்றத்தோடு உண்டலைய
 ன்றிச் செல்வமுடையார்
 அச்செல்வத்தாற்கொள்ளும் பயன்களெல்லாம்கொள்ளு
 மென்றவாறு.

௧௪. புனலாயம் - புனலாடற்குவந்த திரள்.

(௪) பரதவ, (௬) வணங்கிய சாயலையும் வணங்கா
 ஆண்மையினையு முடைய (௧௧) சாந்துபுலர் (௧௨) மார்பு,
 நின்பெயர் (௧௩) பெருந்துறை மணலினும் பல (௧௪)
 வாழியரெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவனை நீடுவாழ்கவென
 வாழ்த்தியவாறு யிற்று.

(௬) (௪௬.) யாமுஞ் சேறுக நீயிரும் வம்மின்

றுபலுங் கோதைத் துளங்கியல் விறலியர்

கொனைவல் வாழ்க்கைதுங் கிளையினி துணீஇயர் :

களிறுபரந் தியலக் கடுமா தாங்க

௫ வெளிறுகொடி துடங்கத் தேர்திரிந்து கொட்ப

வெஃகுதூர் தெழுதருங் கைகவர் கடுந்தார்

வெல்போர் வேந்தரும் வேளிரு மொன்றுமொழிந்து

மொய்வளஞ் செருக்கி மொசிந்துவரு மோகர் டுமா

வலம்படு குழுஉநிலை யதிர மண்டி

க0 நெய்த்தோர் தொட்ட செங்கை மறவர்

நிறம்படு குருதி நிலம்படர்ந் தோடி

மழைநாட் புனலி னவற்பரந் தொழுகப்

படுபிணம் பிறங்கப் பாழ்பல செய்து

படுகண் முரசு நடுவட் சிலைப்ப

க௫ வளனற நிகழ்ந்து வாழார் பலர்படக்

கருஞ்சினை விறல்வேம் பறுத்த

பெருஞ்சினக் குட்டுவற் கண்டனம் வறற்கே.

துறை - விறலியாற்றுப்படை.

வண்ணமும் தூக்கும் அது.

பெயர் - (க0) சேங்கைமறவர்.

ச. கடுமா தாங்கவென்றது கால்கடியகுதிடைமேலாட்கள்

வேண்டிய அளவுகளிலே செலவை விலக்கிச்செலுத்தவென்றவாறு.

௫. திரிந்துகொட்பவென்றது மறிந்துதிரியவென்றவாறு.

க. கைகவர்கடுந்தாரென்றது மாற்றார்படையில்
வகுத்துநிறுத்தின கைகளைச் சென்றுகவரும் கடிய
தூசிப்படையென்றவாறு.

கடுந்தாரையுடைய (௭) வேந்தரெனக்கூட்டுக.

ஃ. மொய்வளஞ்செருக்கியென்றது
வலியாகியசெல்வத்தானே மயங்கியென்றவாறு.

மொய்யென்பது ஈண்டு வலி.

க ௦. நெய்த்தோர் தொட்ட செங்கை மறவரென்றது
பகைவருட லில் தாங்கள்எழிந்த வேல்முதலியகருவிகளைப்
பறிக்கின்றகாலத்து அவரு டைய உடலுகுருங்கியை அனைந்துசிவந்த
கைபாயுடைய மறவரென்றவாறு.

இச்சிறப்பானே, இதற்கு, 'சேங்கைமறவர்' என்று
பெயராயிற்று.

(க ௦) மறவரது (க ௧) குருதியெனக்கூட்டுக.

(க) குழுநிலை அகிரமண்டிக் (க ௧) குருதி (க ௨) ஒழுகப்
(க ௩) பிணம்பிறங்கப் பாழ்பலசெய்து (க ௪) முரசாந்தவெட்சிலைப்ப (க
௫) வளனற நிகழ வாழுநர் பலப்பட (க ௬)
விறல்வேர்ப்பறுத்தவெனமுடிக்க.

க ௫. வளன்அட நிகழ்ந்தெ ட்ன்றது செல்வட னானது
அறுர்ப்படியாகக் கொள்ளைநிகழ்வென்றவாறு.

நிகழ்வெனத்தரிக்க.

இனிவளனறவெனவும் நிகழ்ந்துவாழுநரெனவும் அறுத்து

நிகழ்தலை வாழ்வார்மேலேற்றி நிகழ்ந்துவாழ்தலென்றலுமாம்.

ஆண்டு நிகழ்தல் - விளக்கம்.

(க எ) குட்டுவற்கண்டனம்வரற்கு (க) யாமும் சேறுகம் :
(க) நாம் கொள் இனிது உணர்விய : (உ) விநலிய : (க) கீயிருந்
வாய்வினெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன் வரை யாவீகை கூறியவாருயிற்
று. (*)

(ருய்.) மாமலை முழக்கின் மான்கணம் பனிப்பக்
கான்மயங்கு கதமுறை யாலியொடு சிதறிக்
கரும்பமல் கழனிய நாடுவளம் பொழிய

வளங்கெழு சிறப்பி னுலகம் புனாஇச்

ரு செங்குணக் கொழுகுங் கலுழி மலர்நிறைக்

காவிரி யன்றியும் பூவிரி புனலொரு

மூன்றுடன் கூடிய கூட லினைய

கொல்களிற், றரவுத்திரா பிறழ வவ்வில் பிரரப்

புனாதொல் வரைப்பி னெஃகுமீ னகிர்வர

க0 விரவுப்பனை முழங்கொலி வெரீஇய வேந்தர்க்

என

பதிற்றுப் பத்து.

கரண மாகிய வெருவரு புனற்றார்

கன்மிசை யங்வுங் கடலவும் பிறவு

மருப்ப மமைஇய வமர்கடர் துருத்த

வாண்மலி மருங்கி னுடகப் படுத்து

கரு நல்லிசை நனந்தலை யிரிய வொன்னு

ருருப்பற நிரப்பினை யாதலிற் சாந்துபுலர்பு

வண்ண ரீகி வகைவனப் புற்ற

வரிஞிமி றிமிரு மார்புபிணி மகளிர்

விரிமென் கூந்தன் மெல்லனை வதிந்து

உரு கொல்பிணி திருகிய மார்புகவர் முயக்கத்துப்

பொழுதுகொண் மரபின் மென்பிணி யவிழ

வெவன்பல கழியுமோ பெரும பன்னுட்

பகைவெம் மையிற் பாசறை மரீஇப்

பாடரி தியைந்த சிறுதுயி லியலாது

உரு கோடுமுழங் கிமிழிசை யெடுப்பும்

பீடுகெழு செல்வ மரீஇய கண்ணே.

துறை - வஞ்சித்துறைப் பாடாண்பாட்டு.

வண்ணம் - ஒழுதவண்ணமும் கொற்கீர்வண்ணமும்.

தூகீத - செந்தூகீத.

பெயர் - (கக) வேருவருபுனற்றர்.

(க) மாமலைக்கண்ணே (உ) உறைசிதறியெனக்கூட்டி.

அதனைச் சிதற வெனத்திரிக்க.

11. உலகம் புனாஇயென்றது உலகத்தைப்

புரந்தென்றவாறு.

எ. மூன்றுடன் கூடிய கூடலென்றது அக்காவிரிதானும்
ஆன்பொருளையும் * குடவொறுமென இம்மூன்றும்சேரக்கூடிய
கூட்டமென்றவாறு.

(க) காவிரி அணையயாவதேயன்றி (எ)மூன்றுடன்கூடிய
கூட்டத் தணையை யெனக்கொள்க.

அ. உரவுத்திணைபிறழ்வென்றது வலியுதினாகள் தம்மில்
மாறுபட்டுப் புடைபெயர்வென்றவாறு.

அவ்வில் பிரிசெவென்றது அவ்விந்ள அத்திணைக்குப்பிரிசெராக
வென்றவாறு.

பிரிசெவென்றது பெயரடியாகப் பிறந்தவினை.

* குடவென்னுந் போல்வதோர் யாறுமெனவும்
பிரதிபேதமுண்டு.

ஐந்தாம் பத்து.

எ எ

(அ) பிறழ்வென்றது முதலாகநின்ற
செய்வெனெச்சங்களை (க க)நிர
ப்பினையென்னும் பிறவினையோடு முடிக்க.

க ௦. பணையாகிய முழங்கொலியென இருபெயரொட்டு.

(க ௦) ஒலியையுடைய (க க) புனலெனக் கூட்டுக.

க ௦. வெர்ஜிய வேந்தரென்றது தம்பகையை வெருவி

இவன் தன் னுடன் நட்பாகிய வேந்தரென்க.

கக. வெருவரு புனற்றாரென்றது தன்னை அடைத்தார்
வெருவரத் தக்க புனற்றாரென்றவாறு.

இச்சிறப்பானே, இதற்கு 'வேருவருபுனற்றுர்'
என்றுபெயராயிற்று.

புனற்றாரென்றதனைத் தார்ப்புனலென்றவாறாகக்கொள்க.

கக. உருப்பென்றதனைச் சினத்தியென்றவாறாகக்கொள்க.

ஆதலினென ஏதுப்பொருட்கணின்ற ஐந்தாவதற்கு யான்
நினை ஒன்றுகேட்கின்றேனென்று ஒருசொல்வருவிக்க.

(கக) சாந்துபுலர (கௌ) வண்ணநீவவெனத்திரிக்க.

கௌ. மார்புபிணி மகளிரென்றது
மார்பாற்பிணிக்கப்பட்டமகளி ரென்றவாறு.

கௌ. வதிந்தென்னுமெச்சத்தினைப் (உக)

பொழுதுகொளன்னும் லினையொடு முடிக்க.

(உ௦) முயக்கத்துப் (உக) பொழுதுகொண்டரபின்
மென்பினியென்றது முயக்கத்திலே இராப்பொழுதைப்
பயன்கொண்ட முறைமையினை யுடைய மெல்லிய
உறக்கமென்றவாறு.

மென்பினியென்றது புணர்ச்சியவதிக்கண்
அப்புணர்ச்சியலையலான் வந்த சிறுதுயிலை; கண்ணைப்
பூவென்னுந்நினைவினனாய்ப் பினியவிழுவெனப்
பூத்தொழிலாற்கூறினானென்க.

உஉ. நாள்பல எவன்கழியுமோவென நாளென்பது
வருவிக்க.

பின்னின்ற பன்னொன்பதனைப் (உ௩)

பாசறைமரீஇயென்பத னோடுகூட்டுக. மரீஇயென்பதனை
மருவவெனத்திரித்து மருவுகையாலென்க.

உச. பாடரிதியைந்த சிறுதுயிலென்றது
இராப்பொழுதெல்லாம் பகைவரை வெல்லைக்கு உளத்திற்சென்ற
சூழ்ச்சிமுடிவிலே அரிதாகப் படு தலியைந்த சிறுதுயிலென்றவாறு.

(உச) சிறுதுயிலையுடைய (உச) கண்ணெனக்கூட்டுக.

(உச) இயலாது (உரு) இசையெடுப்புமெனக்கூட்டுக.

உரு. இமிழிசையென்றது இமிழிசையையுடைய
இயமரங்களை.

கோடு-சங்கு. முழங்கென்றது அவ்வியமரங்களுக்கு
இடையிடை யே முழங்குகின்றவென்றவாறு.

எ.அ பதிற்றுப் பத்து.

உச. ஸீடுகெழுசெல்வமென்றது படைச்செல்வம்; ஸீடு -
வலி.

மரீஇயகண்ணென்றது அப்படைமுகத்திலே நாள்தோறும்
அமர்ந் தும் துயிலெழுந்தும் உலவிப் பழகின கண்ணென்றவாறு.

(எ) நீகூடலினையை; (உஉ) பெரும, (க க) தார்ப்புனை (க
ரு) ஒன் னார் (கச) உருப்பறநிரப்பிணையாகையாலே, யான்
நின்னை ஒன்று கேட் கின்றேன்; (உச) ஸீடுகெழுசெல்வம் மரீஇயகண்
(உரு) முயக்கத்துப் (உச) பொழுதுகொண்மரபின் மென்பிணியவிழ
(உஉ) நாள்பல நினக்கு எவன் கழியுமோவெனக்கூட்டி.
வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன்கடவோட்கையிற்.
பேர்வோட்கையிற் குத்துக்கூறியவாறாயிற்று.

(கக) தார்ப்புனலை (கடு) ஒன்றார் (கக)
உருப்பறநிரப்பினையென
எடுத்துச்செலவினைமேலிட்டுக்கூறினமையால், துறை
வஞ்சித்துறைப்பாடா னாயிற்று.

அ. 'கொல்களிறு' என்பது கூன்.

(க௦)

இதன்பதிகத்துக் கடவுட்பத்தினியென்றது, கண்ணகியை.
இடும்பிலென்றது இடும்பாதவனத்தை. புதர் - அவ்விடம்.
வாலிழைகழித்தபெண்டிரென்றது, அப்பழையன்
பெண்டிரை.

கூந்தன்முரற்சியென்றது, அவர்கூந்தலை அர்த்துதிரித்த
கயிற்றினை.

குஞ்சரவொழுக்கையுடையது அப்பழையன் வேம்பினை
ஏற்றிக்கொண்டுபோதற்கு.

குடிக்குரியோரென்றது அரசிற்குரியானை.

(ப தி க ம்.)

வடவ ருட்கும் வானோய் வெல்கொடிக்
குடவர் கோமா நெடுஞ்சேர லாதற்குச்
சோழன் மணக்கிள்ளி யின்ற மகன்
கடவுட்பத்தினிக் கற்கோள் வேண்டிக்
கானவில் கானங் கணையிற் போகி

பாரிய வண்ணலை வீட்டிப் பேரிசை

யின்ப லருவிக் கங்கை மண்ணி

யினந்தெரி பல்லான் கன்றொடு கொண்டு
மாறா வல்லி லிடும்பிற் புறத்திறத்
துறுபுலி பன்ன வயவர் வீழ்ச்

சிறுசூர னெய்தல் வியலார் நூறி.

யக்கனா நண்ணிக் கொடுக. ரொறிந்து

ஐந்தாம் பத்து.

௭௯

பழையன் காக்குங் கருஞ்சினை வேம்பின்

முரணா முழுமுத றுமியப் பண்ணி

வாலிழை கழித்த நறும்பல் பெண்டிர்

பல்லிருங் கூந்தன் முரற்சியாற் கியியூ

குஞ்சர வொழுதை பூட்டி வெந்திற

லாராச் செருவிற் சோழர்குடிக் குரியோ

ரொன்பதின்மர் வீழ வாயிற்புறத் திறத்து

நிலைச் செருவி னாற்றலை யறுத்துக்

கெடலருந் தானையொடு

கடல்பிறக்கோட்டிய சேங்குட்டுவனைக்

கண்ணமமைந்தகாசறு செய்யுட் பரணர் பாடினார்

பத்துப்பாட்டு; அவைதாம்: ஈடர்வீ

வேங்கை, தசம்புதுளங்கிருக்கை, ஏறுவேணி, நோய்தடிநோன்றொடை,

ஊன்றுவையடிசில், ககாவாய்ப்பருதி, நன்னுதல்விறலியர்,

.பேரேழில்வாழ்க்கை, செங்கைமறவர், வெருவருபுனற்றார்.

இவை பாட் டின்பதிகம்.

பாடிப்பெற்றபரிசில்: உம்பற்காட்டுவாரியையும்தன்மகன் குட்டு வன்சேரலையுங் கொடுத்தான் அக்கோ.
௨

கடல்பிறக்கோட்டிய செங்குட்டுவன் ஐம்பத்தையாண்டு
வீற்றிருந் தான்.

ஐந்தாம்பத்து முற்றிற்று.

ஆறாம்பத்து.

(ருக.) துளங்குரீர் வியலகங் கலங்கக் கால்பொர

விளங்கிரும் புணரி யுருமென முழங்குங்
கடல்சேர் கானற் குடபுல முன்னிக்

குவற் றுழந்த தடந்தா னுரை

டு குவியினர் ஞாழன் மாச்சினைச் சேக்கும்
வண்டிழை கொண்ட தண்கடற் பரப்பி
னடும்பம லடைகரை யலவ னுடிய
வடுவடு றண்ணயி ருதை யுளுற்றுந்

தூவிரும் பேரந்தைப் பொழிலணிப் பொலிதந்

க0 தியலின ளொல்கின ளாடு மடமகள்
வெறியுறு றுடக்கம் போலத் தோன்றிப்
பெருமலை வயின்வயின் விலங்கு மருமணி
யரவழங்கும் பெருந்தெய்வத்து
வளைஞரலும் பனிப்பெளவத்துக்

கடு குணகுட கடலோ டாயிடை மணந்த
பந்த ரந்தரம் வேய்ந்து
வண்பிணி யவிழ்ந்த கண்போ னெய்த
னணையுறு நறவி னுடுடன் கமழச்
சுடர்நுதன் மடநோக்கின்

உ0 வாணகை யிலங்கெயிற்

றமிழ்துபொதி துவர்வா யசைநடை விறலியர்
 பாடல் சான்று நீடினை யுறைதலின்
 வெள்வே லண்ணன் மெல்லியன் போன்மென
 வுள்ளுவர் கொல்லோரின் னுணரா தோரே

உரு மழைதவழும் பெருங்குன்றத்துச்
 செயிருடைய வரவெறிந்து
 கடுஞ்சினத்த மிடறபுக்கும்
 பெருஞ்சினப்புய லேறியை
 தாங்குநர், தடக்கை யானைத் தொழக்கோடு

அமிக்கு

ஆறும் பத்து.

அக

உரு மெல்லுடை வலத்தர்நின் படைவழி வாழ்நர்
 மறங்கெழு போந்தை வெண்டோடு புனைந்து
 நிறம்பெயர் கண்ணிப் பருந்து றளப்பத்
 தூக்கனை கிழித்த மாக்கட் டண்ணுமை
 கைவ லியைப் கையலை யழுங்க.

உரு மாற்றருஞ் சிற்றத்து மாயிருங் கூற்றம்
 வலைவிரித் தன்ன நோக்கலை
 கடியையா னெடுத்தகை செருவகத் தானே.

துறை - வஞ்சித்துறைப்பாடாண்பாட்டு.

வண்ணம் - ஒழுதவண்ணமும் சொந்தீர்வண்ணமும்.

தூக்த - செந்தூக்தம் வஞ்சிக்கூக்தம்.

பெயர் - (அ) வடுவடுநுண்ணை.

க. குடபுலமென்றது தன் நகர்க்கு மேல்பாலாம்.

(ரு) மாச்சினைச்சேக்கும் (கூ) பொழில், (ஈ) வண்டு
இறைகொண்ட (சூ) பொழில், (எ) அடைகரைப் (கூ)
பொழிலெனக்கூட்டுக.

அ. வடுவையடுதல் - வடுவையமாய்த்தல். ஊதை உருற்றுதல்
- அவ் வடுமாயும்படி நுண்ணிய அயிரை முகந்து தூவுதலிலே
முயல்கை. அயிர் - நுண்மணல்.

வடுவையமாக்கும் நுண்ணியொன்ற்பாலதனை வடுவடு
நுண்ணிய ரென்று கூறியசிறப்பானே, இதற்கு 'வடுவடுநுண்ணையிர்'
என்று பெயராயிற்று.

கூ. பொழிற்கண் ஒப்பினயாற் பொலிவுபெற்றென்றவாறு.

க௦. இயலுதல் - உலாவுதல். ஒல்குதல் - அசைதல்.

கக. வெறியுறுநுடக்கம் - இயல்பாக நுடங்கலன்றித்
தெய்வமேறிய விகாரத்தால் நுடங்குதல்.

கக. அரவழங்குதல் - அரவாடுதல்.

கக - கக. வெறியுறுநுடக்கம்போல அரவழங்குமெனக்
கூட்டுக.

(கக) அரவழங்கும் (கஉ) பெருமலைப் (கக)
பெருந்தெய்வமென மாறிக்கூட்டுக.

கஉ. பெருமலை - இமயம்.

(கரு) குண குடகடலெனக் கிழக்கும் மேற்கும் எல்லை
பின்கூறு கின்றமையான், (கச) வளைநரலும் பணிப்பெளவமென்றது
தென்னெல்லை யாம்.

கக

அஉ பதிற்றுப் பத்து.

(கக) தெய்வத்துப் (கச) பெளயத்து என்னும் அத்துக்கள்
நாண்டுச்

சாரியைப்பொருண்மையைச் செய்யாமையின்,
அசைநிலையெனப்படும்.

கரு. ஒடு - எண்ணெடு. ஆயிடையென்றது
அவற்றின்நடுவென்ற
வாறு.

(கக) பெருந்தெய்வம் (கச) பணிப்பெளவம் (கரு)
குணகடல் குட

கடலாகிய அவ்வெனக் கூட்டுக.

கரு. அவ்வென்னும் சுட்டுமுதல்வகாரவீற்றுப்பெயர் ஆ
யிடையென முடிந்தது.

கரு - கசு. ஆயிடையெனந்த பந்தரென்றது
ஆயிடையிலுள்ள அரசரும் பிறரும் சேவித்தற்குவந்துபொருந்தின
பந்தரென்றவாறு.

ஆயிடையென்றது ஆயிடையிலுள்ளாரை.

க௭. பந்தரந்தரமென்றது பந்தரின் உள்வெளியை. வே
ய்தல் - வேயந்தாற்போல(க௭)நெய்தன்மாலைகளை நாற்றுதல்.
வேயவெனத் திரிக்க.

க௮. நவவினொடுவென ஒடுவிரிக்க.

உஉ. பாடல்சான்றென்பதனைச் சாலவெனத் திரிக்க.

உ௩. மெல்லியனென்றது ஐம்புலன்களிடத்தும் மனநெ
கிழ்ச்சி யுடையனென்றவாறு.

(உ௭) கடுஞ்சினத்த (உ௮) அரவென மாறிக்கூட்டுக.

௩௦. படைவழிவாழ்நரென்றது படையிடமாகவாழும்
படையாளரை.

(௩௧) மறங்கெழு (௩௨) கண்ணியெனக்கூட்டுக.

௩௨. நிறம்பெயர்தல் - உதிரத்தால் நிறம்பெயர்தல்.
ஊறளத்தல் - உறுதற்கு ஆராய்தல்.

(௩௪) கையலையழுங்கவென்னும் எழுவாயையும்
பயனிலையையும் ஒருசொல்நீர்மைப்படுத்தித் (௩௬)
தண்ணுமையென்னுமெழுவாய்க்குப் பயனிலையாக்குக.

௩௬. நோக்கென்றது மாற்றார்படையைத் தப்பாமல்
ஒன்றாகக் கொல்லக்கருதின நோக்கென்றவாறு.

(௩௭) பருந்துநளப்பக் (௩௮)
கையலையழுங்கவெனநின்றசெயவெனெச்சங்களை (௩௯)
நோக்கலையென்னும் முற்றுவினைக்குறிப்பொடுமுடிக்க.

நீ (௩) குடபுலமுன்னிப் (௪) போந்தைப்

பொழிலணிப்பொலிதந்து (க௭)நெய்தல் (க௮)நதவினெடுகமழ
 (௨௧)விறவியரது (௨௨) பாடல் சாலப் புறத்துவீனயின்மையின்
 வினோதத்திலே நீடியுறைதலாலே, நீ அவ்வாறுநீடியதறியாது (௨௩) .
 அண்ணல் மெல்லியன்போன்மென (௨௪) நீன்னைஉணராத்தோர்
 உள்ளுவர்களோ; நீதான் (௨௫) அரவோடொக்கு

ஆறாம் பத்து.

அந

நின்பகைவகைக் கடுக அழிக்கவேண்டுநிலைமையில் அவ்வரவீனைக்
 கடுக வழிக்கும் (௨௮) உருமேற்றினையொப்பை ; அவ்வாறு
 வினாயச்செய்யு நிலை மைக்கண் நினக்கேற்ப (௩௦)
 நின்படைவழிவாழ்நரும் காலாண்மேற்செல் லாது (௨௯) தாங்குநர்
 யாளைக்கோடுதுமிக்கும் (௩௦) எஃகுடைவலத்தரா யிருப்பர்;
 அவ்வாறு நீ அழியாது மாறுபாடாற்றிப் பொருதழிக்கும்வழி (௩௨)
 நின்முடிக்கண்ணியை உதிரம்தெறித்தலால் நிறம்பெயர்தலிற்
 பருந்து உறு தற்களப்ப நின்முன்னர்வழங்கும் (௩௩)
 மாக்கட்டண்ணுமை நின்னெதிர் நின்று மாற்றாரெய்தலையுடையஅம்பு
 கண்டிழித்தலால் (௩௪) ஒலியொழியக் (௩௫) கூற்றம் (௩௬)
 வலைவிரித்தாற்போலக் களத்தில் எதிர்ந்த மாற்றார் படையையெ
 ல்லாம் ஒன்றாகக்கொல்லக் கருதி நோக்கின நோக்கினை யுடையை;
 (௩௭) நெடுந்தகாய், இவ்வாறு செருவகத்துக் கடியையென
 வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது,

அவன்வினோதத்துமென்னைமயம்

செருவகத் துக்கடுமையும் உடன்கூறியவாழியிற்று.

உக. தாங்குநர் தடக்கையானைத்
தொடிக்கோடு துமிக்குமென்று எ.வி ருன்றினார்மேற்சேறல்
கூறினமையான், இஃது எடுத்துச்செலவின்மேற் ருய்
வஞ்சித்துறைப்பாடாணியிற்று.

(க க) 'அர வழங்கும்' என்பதுமுதலாக
இரண்டு குறளடியும், (கக)
'பந்த ரந்தரம் வேய்ந்து' என ஒருசிற்தடியும், (க க) 'கடர்துதல்'
என்பது முதலாக இரண்டு குறளடியும், (உரு) 'மழைதவழும்'
என்பதுமுதலாக நாலு
குறளடியும் வந்தமையான், வஞ்சித்துக்குமாயிற்று.

(உக) 'தாங்குநர்' என்பது கூன்.

(பி - ம்.) கஉ. விலங்குமட்டுமணி. கூரு. மாவருங்குற்றம்.

கக. அரவுவழங்கும்.	கஎ. கழியைநெடுத்தகை
கக. தூகீண்கிழித்த.	செருவத்தானே.(க)

(ருஉ.) கோடிநாடங்கு நிலைய கொல்களிறு மிடைந்து
வடிமணி நெடுந்தேர் வேறுபுலம் பரப்பி
யருங்கலந் தரீஇயர் நீர்மிசை நிவக்கும்
பெருங்கலி வங்கந் திசைதிரிந் தாங்கு
டு மையணிந் தெழுதரு மாயிரும் பஃரோன்

மெய்ப்புதை யரண மெண்ணு தெஃகுசுமந்து தூய்மை
முன்சமத் தெழுதரும் வன்க ணுடவர்
தொலைபாத் தும்பை தெவ்வழி விளங்க

அச

பதிற்றுப் பத்து.

- க0 நல்லமர்க் கடந்தநின் செல்லுறழ் தடக்கை
யிரப்போர்க்குக் கவித லல்லதை யிரையுய
மலர்பறி பாவெனக் கேட்டிரு மினியே
சுடரும் பாண்டிற் றிருநாறு விளக்கத்து
முழாவிமிழ் துணங்கைக்குத் தழுஉப்புண யாகச் கடு
கிலைப்புவல் லேற்றிற் றலைக்கை தந்துநீ
நளிந்தனை வருத லுடன்றன ளாகி
யுயலுங் கோதை யூலந் தித்தி அ. 10. 11
யீரிதழ் மழைக்கட் பேரிய லரிவை
யொள்ளித முமிழகங் கடுக்குஞ் சிறடிப்
உ0 பல்சில கிண்கிணி சிறுபர டலைப்பக்
கொல்புணற் றளிரி னடுங்குவன ணின்றினின்
னெறிய ரோக்கிய சிறுசெங் குவளை
யீயென விரப்பவு மொல்லா ணீயெமக்
கியாண யோவெனப் பெயர்வோள் கையதை உடு
கதுமென வருத்த நோக்கமொ டதுநீ

பாஅல் வல்லா யாயின பாஅல்
யாங்குவல் லீனையோ வாழ்கநின் கண்ணி
யகலிரு விசம்பிற் பகலிடந் தரீஇயர்
தெறுகதிர் திகழ்தரு முருகெழு ஞாயிற்

௩௦ றுருபுகிளர் வண்ணங் கொண்ட

வான்றோய் வெண்குடை வேகதர்தம் மெயிலே.

துறை - துறாவநிலை.

வண்ணம் - ஒழிதவண்ணம்.

தூகீத - செந்தூகீத.

பெயர் - (௨௨) சிறுசெய்தவனை.

(ச) வங்கம் திசைதிரிந்தாங்குக் (க) கொல்களிறுமிடைந்தென
மாறிக் கூட்டுக.

கக. திருநாறுவிளக்கென்றது செல்வமுடைமையெல்லாம்
தோன் றும்விளக்கு.

கக. நளிதல் - தன்னைச் சேவிக்குமகளிரொடு
குரவையாடிச்செறி தல்.

ஆறும் பத்து.

அடு

கள. ஊரலந்தித்தி - ஊரலையுடைய தித்தி ; அம்முச்
சாரியை.

கஅ. ஈரிதழ் - குளிர்ந்த இமை.

கக. அவிழுகமென்றது அவிழ்ந்தபூவினை.

உஉ. தான் அவனை எறிதற்குஞ்கிய
சிறியதொருசெங்குவளையெனச் சிறுமையால்
அவன்மென்மைகூறியசிறப்பான், இதற்கு, 'சிறுசெங்குவளை' என்று
பெயராயிற்று.

(உக) இரப்பவென்னும் செயவெனெச்சத்தினைக் (உச)
கையதை யென்னும் முற்றுவினைக்குறிப்பொடுமுடிக்க.

(உஉ) சிறுசெங்குவளை (உச) பெயர்வோள்கையதையென
முற்றாக அறுத்து (உரு) அதுவெனப் பின்சட்டிற்றாக்குக.

உஅ. பகலிடம் - பகற்பொழுது.

க௦. உருபுகிளர்வண்ணம் - நிறம்விளங்கினதன்மை.

(க௦) வண்ணங்கொண்ட (கக) வேந்தரெனக்கூட்டி
ஞாயிறுபோலக் கோபித்து எதிரின்றவேந்தரென உரைக்க.

(க௦) நல்லமர்க்கடந்த நின்றடக்கை (கக) இரப்போர்க்குக்
கவித லல்லதை இனாஇய (கஉ) மலர்பறியாவெனக்கேட்டிகும் ;
இனி, (கச) துணங்கைக்குத் (கரு) தலைக்கைதந்துநீ (கக)
நளிந்தனைவருதல் உடன்றன ளாகி (கஅ) நின்னாரிவை (உக) நின்
(உஉ) எறியர்ஓக்கிய சிறுசெங்குவளையா னது (உரு) நீ (உக) ஈயென்று
இழிந்தோன்கூற்றான்இரப்பவும் நினக்குநீது போகாது
நின்இரப்பிற்கு ஒல்லாளாய் நீ எமக்கு (உச) யாொன்றுபெயர்
வோள்கையதாயிருந்தது; அவ்வாறு இரந்துநீபெறுது (உரு) அவளை
உருத்த நோக்கமொடு அதை அவள்பாளினிறும் (உக)
பகுத்துக்கொள்ளமாட்டா யாயினை ; அவ்வாறு அது
பகுக்கமாட்டாதநீ (கக) வேந்தர்களையிலைப் (உக)
பகுத்துக்கோடல் (உஎ) யாங்குவல்லையாயினாய் ; நின்கண்ணிவாழ்க

வெனமாறி வினைமுடிவுசெய்க.

(உக) பாஅல் (உஎ) யாங்குவல்லுநையோவென்றதன்முன்
(உக) எயிலென்பது கூட்டவேண்டுதலின், மாறாயிற்று.

இதனாற்சொல்லியது, அவன் கைவண்மையொடும்
வென்றியொடும் படுத்து அவன் காமவின்பச்சிறப்புக்
கூறியவாறாயிற்று.

இப்பாட்டு துணங்கையாடுதல்காரணமாகப்பிறந்த
ஊடற்பொருட் டாகையாற் குரவைநிலையென்றவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) சு. என்னது. உ. பல்செங்.

க. பேரிலரிவை. உ. ஏறியரோச்சிய.

உ. பல்செல். உ. வல்லுநையோ, (உ)

அக பதிறுப் பத்து.

(நா.) வென்றுகலந் தரீஇயர் வேண்டுபுலத் திறுத்தவர்

வாடா யாணர் நாடுதிறை கொடுப்ப

நல்கினை யாகுமதி யெம்மென் றருளிக்

கல்பிறங்கு வைப்பிற் கடறநா யாத்தநின்

நு றொல்புகழ் மூதூர்ச் செல்குவை யாயிற்

செம்பொறிச் சிலம்பொ டணித்தழை தூங்கு

மெந்திரத் தகைப்பி னம்புடை வாயிற்

கோள்வன் முதலைய குண்டுகண் ணகழி

வாஹ லோங்கிய வளைந்துசெய் புரிசை

க0 யொன்னுத் தெவ்வர் முனைகெட விவங்கி
 நின்னிற் றந்த மன்னெயி ல்லெது
 முன்னும் பின்னுநின் முன்னே ரோம்பிய
 வெயின்முகப் படுத்தல் பாவது வளையினும்
 பிறிதாறு சென்மதி சினங்கெழு குருசி

கரு லெழுப்புறந் தரிஇப் பொன்பிணிப் பளகைக்
 குழுநிலைப் புதலிற் கதவுமெய் காணிற்

தேம்பாய் கடாத்தொடு காழ்கை நீவி

வேங்கை வென்ற பொறிகினர் புகர்நுத
 லேந்துகை சுருட்டித் தோட்டி நீவி

உ0 மேம்படு வெல்கொடி துடங்கத்
 தாங்க லாசா வாங்குநின் களிதே.

துறை - செந்துறைப்பாடாண்பாட்டு.

வண்ணமும் தூக்கும் அது.

பெயர் - (அ) துண்குண்கழி.

க. அவரென்றது அவ்வாறு இறுக்கும்படி நன்னொடு
 எதிர்த்த அரசரென்றவாறு.

உ. ' நாடுகிறைகொடுப்பவென்றது நாட்டைத்
 திறைகொடுப்ப வென்றவாறு.

திறைதரவென்றதற்குத் திறைகொடுப்பவென்றது
 இடவழுவமைதி.

(க) நல்கினையாகுமதி எம்மென்று (உ)

திறைகொடுப்பவெனக் கூட்டுக.

உ. லவப்பு - இடம். கடற்றையென இரண்டாவதுவிரிக்க.

ஆறாம் பத்து.

அள

சு. சிலம்பும் தழையும்(சு) புரிசைக்கண் தங்கினவென்றது
ஈண்டுப் பொருவீருளீரேல் நும்காலிற்கழலினையும் அளாயிற்
போர்க்குரிய உடை யினையுமொழித்து இச்சிலம்பினையும்
தழையினையும் அணிமினென அவ ளைப் பெண்பாலாக
இகழ்ந்தவாறென்க.

இனி, அவற்றை அம்மதிலில்வாழும் வெற்றிமடந்தைக்கு
அணி யென்பாருமுளர்.

அ. கோள்வன்முதலையவென்றுமுன்வந்த
அடைச்சிறப்பான், இத ற்கு 'தூண்டுகண்ணகழி' என்று
பெயராயிற்று.

சு. வளைந்துசெய்புரிசையென்பதனை வளையச்செய்
புரிசையெனத் திரித்துக் காலவழுவமைதியாகக் கொள்க.

(சு) வளைந்துசெய்புரிசையாகிய (கக)
நின்னிற்றந்தமன்னெயிலென இருபெயரொட்டு.

கக. நின்னிற்றந்த மன்னெயிலென்றது நின்னாற்கொண்டு
பிறர்க்குக் கொடுக்கப்பட்ட மன்னெயிலென்றவாறு.

கொடுத்தவென்பதற்குத் தந்தவென்பது இடவழுவமைதி.
கொடு த்தவெனவே கொண்கொடுத்தவெனக் கோடலென்பது
போந்தபொரு ளாய் விளங்கிற்று. தரப்பட்டவென்பதனைத்
தந்தவெனச் செயப்படுபொரு ளைச் செய்ததுபோலச்

சொல்லிற்றாக்குக. மன்னெயிலல்லதென்புழி மன்
 னெயிற்கண்ணென ஏழாவது விரித்து அதனைப் பின்வருகின்ற (கக)
 எயின் முகப்படுத்தலென்பதிடமாகப்

படுத்தலென்பதோர்சொல்வருவித்து அத னெடுமுடிக்க.

கஉ. முன்னும்பின்னுமென்றது முன்னோர் தாங்கள்
 இறப்பதற்கு முன்னும் இறந்ததற்குப்பின்னுமென்றவாறு.

பின்னோம்புதலாவது முன்னோர் தமக்குப்பின்னும்
 இவ்வரசாள்வா ரும் நம் மைப்போல இவ்வாறு ஒம்புகுவென
 நியமித்துவைத்தல்.

கக. யாவதென்றது அஃது என்னகாரியம், நினக்குத்
 தருவதொன் றன்றென்றவாறு.

கக. குழுஉநிலைப்புதவென்றது பலநிலமாகச்செய்த
 கோபுரவாயி லென்றவாறு.

கஎ. தேமென்றது தேனீ. கடாம் - மதில்கண் டிழிப்
 போர்வேட் கையாற்பிறக்கும் மதம்.

(க) நீ வேண்டிபுலத்திறுத்து அவர் (உ) திறைகொடுப்ப (க)
 அருளி (ச) நின் (டு) மூதூர்ச்செல்குவையாயின், (கச) குருசில், (கக)
 வனையினும் (கச) பிறிதாறுசெல்; செல்லுதற்கு யாதுகாரணமெனின்,
 (கச) புதவிற்கதவு மெய்காணின், (உக) ஆங்கு நின்களிறு தாங்கலாகா

; தாங்கவேண்டுவதெல், அஃது பதிறுப்ப
 பத்து.

(கக) நின்னிற்றந்த எயின்முகத்துப் படுத்துவதல்லது (கஉ)
 நின்முன்னோ ரோம்பிய (கக) எயின்முகத்துப்படுத்தல் யாவதென
 மாறிக்கூட்டி வீண முடிவுசெய்க.

(ரு) 'செல்குவையாயின்' என்பதன்பின் (கச)

'பிறிதாறுசென்மதி' என்பதனையும், (உக) 'தாங்க லாகா வாங்குநின்
களிறு' என்பதன்பின் (கக) 'எயின்முகப்படுத்தல்யாவது'
என்பதனையும் கூட்டவேண்டுதலின், மாறா யிற்று.

இதனாற்சொல்லியது, அடைந்தவர்க்கு அருளலொடுபடுத்து
அவன் வென்றிச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) ச. கடறனாயார்த்த. கள. காழகநீவி.

சு. செம்பொற்சிலம்பு.

(க)

(ருச.) வள்ளியை யென்றலிற் காண்குவந் திசினே
யுள்ளியது முடித்த வாழ்கநின் கண்ணி
வீங்கிறைத் தடைஇய வமைமருள் பணைத்தோ

ளேந்தெழின் மனைக்கண் வனைந்துவர லிளமுல்பட்
பூந்துகி லல்குற் றேம்பாய்க்குநின்
மின்னியை விறலியுந்நின்மறம் பாட
விரவலர் புன்துண் டிர நாடொறு
முனாகு னினகல வரைவில வீசி
யுள்ளிய யாகுந் மாறே யெனியதூஉ
'முயர்வில யுலகத்துச் செல்லா திவணின்
நிலை மருங்கி னெடிதுமன் னியரோ
நிலந்தப விடே மேணிப் புலம்படர்ந்து
படுகண் முரசு நடுவட் சிலைப்பத்

தேர்மர வலத்தர் நாமஞ் செய்ம்மா
கரு ரேவல் வியங்கொண் டினையரொ டெழுதரு
மொல்லார் யாணை காணி
னில்லாத் தாணை யிறைகிழ வோயே.

ஆறை - காட்சிவாழ்ந்து.

வண்ணமும் தூக்கும் அது.

பெயர் - (கௌ) நீல்லாத்தாணை.

க. வள்ளியனென்பதற்கு வள்ளியையென்றது
இடவழுவமைதி.

உ. உள்ளியதுமுடித்தியென்றது யான் னினைத்துவந்த
காரியத்தை முடியென்றவாறு.

ஆறும் பத்து.

அக்க

முடித்தியென்றது ஈண்டுமுன்னிலையேவல்வினை.

க. தடைஇய அமை - பெருத்தமூங்கில்.

(கூ) நின்மறம்பாட (அ) வீசியெனக்கூட்டி,

நின்மறம்பாடாநிற்க அதனைக் கேட்டிருந்து வீசியெனவுணாக்க.

(அ) வீசியென்னும்வினையெச்சத்தினை (கூ)

ஆகலென்னும்தொழிற் பெயரொடு முடிக்க.

கூ. அனையையாகன்மாரேயென்றது அவ்வீசுதற்கேற்ற

அத்தன்மை யையுடையயாகையானென்றவாறு.

மாறென்பது

ஆனென்னும்உருபின்பொருள்படுவதோரிடைச்சொல்.

அத்தன்மையாவது இன்முகமும் இன்சொல்லுமுதலாயின.

எனையதூஉமென்றது சிறிதுகாலமுமென்றவாறு; உம்மை

நெடுங் காலமேயன்றிச் சிறிதுகாலமுமென எச்சவுட்மை.

கஉ. நிலந்தப இடேஉம் ஏணிப்புலமென்றது

நிலவகலர்குறைபட இட்ட எல்லையையுடைய பாசறையென்றவாறு.

என்றது மாற்றூர்பாசறையை.

(கங்) முரசம் நடுவட் (கஉ) படர்ந்து (கங்) சிலைப்படுவனக்

கூட்டி. முரசம் பாசறைநடுவே தான் நீன்று தன்னொலி பாச

றையெங்கும் படர்ந்து கொண்டு படையை

ஏவியொலிப்படுவனவுகாக்க.

கசு. தோமரம் - தண்டாயுதம். வலத்தென்றது

வினையெச்ச வினைக்குறிப்புமுற்று.

(கசு) நாமஞ்செய்ம்மார் (கரு) இளையரொடெழுதரும் (கசு)

ஒல்லா ரெனக்கூட்டுக.

கரு. ஏவல்வியங்கொண்டென்றது இளையரை முன்பு

போர்க்குக் கையும் அணியும்வகுப்புறி ஏவித் தாழும் ஏவல்கள்

செய்துகொண்டென்ற

வாறு.

ஏவலையுடைய வியமென இரண்டாவதுவிரிக்க. வியம் -

ஏவல்.

(கக) யானைகாணின் (கஎ) நில்லாத்தானையென்றது
காலாள்முதலா யினவற்றைத் தரமல்லவென்றுகழித்துநின்று
யானைகாணின் நில்லாது செல்லும் தானையென்றவாறு.

இச்சிறப்பானே, இதற்கு 'நில்லாத்தானை' என்று
பெயராயிற்று.

கஎ. இறைகிழவோயென்றது
இறைவனாதற்றன்மையையுடையா யென்றவாறு.

(கஎ) இறைகிழவோய், நின்னை (க) வள்ளியனென்றுயாவரும்
கூறுத லானே நின்னைக் காண்பென்வந்தேன்; (உ) யான்
உள்ளியதனை நீமுடிப்பா யாகவேண்டும்; நின்கண்ணிவாழ்வதாக;
(அ) விரலியர் நின்மறம்பாட (எ)

கஉ

கஉ பதிறுப்பத்து.

இரவலர்புன்கண்டிரும்படி (அ) நன்கலங்களை வனாவிலவீசி (க)
அத்தன் மையையாகையாலே, என்போலும் இரவலரது
ஆக்கத்தின்பொருட்டுச் சிறிதுகாலமும் (கஉ) இவ்வுலகத்திலேநின்று
உயர்நிலையுலகத்திற்செல்லாதே (கக) இவ்விருநிலமருங்கிலே
நெடுங்காலம் நிலைபெறுவாயாகவெனக் கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன் கொடைச்சிறப்பும்
தன்குறையங்கூறி வாழ்த்தியவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) க. வீங்கறை. டி. வளாவிலை.

(ச) (ருரு.) ஆன்றோள் கணவ சான்றோர் புரவல
நின்னயந்து வந்தனெ னடுபோர்க் கொற்றவ
விண்ணிசைப் புணரி யிரங்கும் பெளவத்து
நன்கல வெறுக்கை துஞ்சும் பந்தர்க்
ரு கமபூந் தாழைக் காணலம் பெருந்துறைத்
தண்கடற் படப்பை நன்னாட்டுப் பொருந

செவ்வூன் றோன்றா வெண்டுவை முதினா
வாலுன் வல்சி மழவர் மெய்ம்மறை | பதி-21.
குடவர் கோவே கொடித்தே ரண்ணல்

க0 வாரா ராயினு மிரவலர் வேண்டித்
தேரிற் றந்தவர்க் கார்பத னல்கு
நசைசால் வாய்மொழி யிசைசா றோன்றல்
வேண்டுவ வளவைபுள் யாண்டுபல கழியப்
பெய்துபுறந் தந்து பொங்க ளாடி

கரு விண்டுச் சேர்ந்த வெண்மழை போலாச்
சென்றா ளியரோ பெரும வல்கனு செல்
நனந்தலை வேந்தர் தாழிந் தலற
நீடுவனா யடுக்கத்த நாடுகைக் கொண்டு
பொருது சினந்தணிந்த செருப்புக் காண்மைத்

உ0 தாங்குநர்த் தகைத்த வொள்வா

ளோங்க துள்ளத்துக் குருசினின் னானே.

துறை - செந்துறைப்பாடாண்பாட்டு.

வண்ணழம் தூத்தம் அது.

பெயர் - (ச) துஞ்சும்பந்தர்.

ஆறாம் பத்து.

கூக

(க) பௌவத்து (ச) நன்கலவெறுக்கையென்றது

பௌவத்திலே

வந்த நன்கலமாகிய செல்வமென்றவாறு.

ச. பந்தர் - பண்டசாலைகள்.

நன்கலவெறுக்கை துஞ்சுமென்றசிறப்பானே, இதற்கு
'துஞ்சும் பந்தர்' என்று பெயராயிற்று.

எ. செவ்வூன்றோன்ற வுண்ணுவையென்றது
அரைத்துக்காத்த மையால் தன்னிற்புக்க செவ்வூன்தோன்றாத
வெள்ளிய துவையென்றவாறு.

முதிரையென்றது அவரை துவரைமுதலாயினவற்றை.

அ. வாலுன்னென்றது வெண்ணின் ஊனென்றவாறு.

வல்சிமழவரென்றது தம் செல்வச்செருக்கானே
சோறுண்பது பெரி தன்றி முன்பு எண்ணப்பட்டவற்றையே
உணவாகவுடைய வீரரென்றவாறு.

க 0. இரவலலையென்னும் இரண்டாவது

விகாரத்தால் தொக்கது ; இரவலலாவேண்டியென்றது தன்னாட்டு
இரவலரின்மையின், அவரைப் பெறவிரும்பியென்றவாறு.

கக. தேரிற்றந்தென்றது அவ்விரவலருக்கு அவருள்வழித்
தேனாப் போகவிட்டு அதிலே அவர்களை வரப்பண்ணியென்றவாறு.

தேரானென உருபுவிரிக்க ; தேனெனத் தேர்ச்சியாக்கி,
அவ்விர வலனா அவருள்ளவிடத்தில் தேடிஅழைத்தென்றுமாம்.

க ச. பொங்கலாடியென்றது எஃகின பஞ்சபோல
வெளுத்துப் பொங்கியெழுதலைச் செய்தென்றவாறு.

(கரு) வெண்மழைபோலாச் (கசு) சென்றலியரென்றது
அம்மழை பெய்துபுறந்தருங் கூற்றையொத்து அது
பெய்துவெண்மழையாகக் கழியுங் கூற்றை ஒவ்வாது
ஒழிகவென்றவாறு.

கஅ. நீடுவரையடுக்கமென விரிக்க ; அடுக்கம் - ஈண்டு
அடுக்குதல்.

(கக)

அல்கலும்(கஅ)நாடுகைக்கொண்டு(கஎ)வேந்தர் தாரழிந்து அல நப் (க
சு) பொருது சினந்தணிந்த செருப்புகலாண்மையென மாறிக்கூட்டுக.

(கசு) ஆண்மையினையும் (உ௦) வாளினையும் (உக)
உள்ளத்தினையு முடைய குருசிலென்க.

கரு. மழையை அவன்றன்னோடு
உவமியாது அவன்(உக)நாளோடு உவமித்தது, அவனோடு அவன்
நாளுக்குள்ள ஒற்றுமைபற்றியென்க.

(க) ஆன்றோள்கணவ, சான்றோர்புரவல, (உ)
நின்னயந்து வந்த

னென் ; கொற்றவ, (சு) பொருந, (அ) மழவர்மெய்ம்மறை, (சு)
கோவே,

அண்ணல், (கஉ) தோன்றல், (கக) பெரும, (உக) குருசில்,
நின்னாள் (கரு)

வெண்மழைபோலாச் (கக) சென்றலியரோவென மாறிக்கூட்டி
வீண

முடிவுசெய்து.

கஉ

பதிற்றுப் பத்து.

பெரும, குருசிலென்னும் விளிகள் முன்னின்றவிளிகளோடு
கூட்ட வேண்டுதலின், மாறாயிற்று.

இதனாற் சொல்லியது, அவன் உலகுபுரத்தலும்
தன்குறையும்கூறி வாழ்த்தியவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) கரு. மழைபோலாச். கக.
பொருதுமுரண்செருக்கிய.

கஉ. நெடுவரை.

(ரு)

(ருக.) விழுவிறிற் றிருந்த வியலு ளாங்கட்.

கோடியர் முழுவின் முன்ன ராடல்

வல்லா னல்லன் வாழ்கவவன் கண்ணி

வலம்படு முரசந் துவைப்ப வாளுயர்க்

ரு திலங்கும் பூணன் பொலங்கொடி யுழிஞையன்

மடம்பெரு மையி னுடன்றுமேல் வந்த

வேந்துமெய்த் மறந்த வாழ்ச்சி

வீர்துரு போர்க்களத் தாடுங் கோவே.

துறை - ஒள்வாளமலை.

வண்ணமும் தூக்கும் அது.

பெயர்- (எ) வேந்துமெய்ம்மறந்த வாழ்ச்சி.

ரு. பூணன் உழிஞையனென்பன வினைக்குறிப்புமுற்று.

எ. வேந்துமெய்ம்மறந்த வாழ்ச்சியென்றது மாற்றுவேந்தர் அஞ்சித் தங்கள் மெய்யைமறந்த வாழ்வென்றவாறு.

வாழ்ச்சி, மெய்ம்மறத்தல் காரணமாக அதன் காரியமாய் வந்ததாக

லான், மெய்ம்மறந்தவென்னும் பெயரெச்சம் நிலைமுதற்பெயர் ஆறுமன்றிக் காரியப்பெயரென வேறோர்பெயர்கொண்டதெனப்படும்.

வாழ்வு-வெற்றிச்

செல்வம்.

இச்சிறப்பானே, இதற்கு 'வேந்துமெய்ம்மறந்த வாழ்ச்சி' என்று பெயராயிற்று.

(எ) வாழ்ச்சிக் (அ) களமெனக் கூட்டுக.

(ச) முரசம் துவைப்ப வாஞ் யர்த்து (ரு) இலங்கும் பூண றாய்ப் பொலங்கொடி, உழிஞையறாய்ப் (அ) போர்க்களத்து ஆடும்கோ (க) விய லுளாங்கட் (உ) கோடியர்முழுவின்முன்னர் ஆடல் (ங) வல்லானல்லன்; அவன்கண்ணி வாழ்கவென மாறிக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

'வல்லானல்லன்' என்பதன்முன் கோவென்பது கூட்டவேண்டுத லின், மாறாயிற்று.

இதனும் சொல்லியது, அவன் வென்றிச்சிறப்புக்
கூறியவாறுயிற்று.

ஆறாம் பத்து.

கூக

(௫௭.) ஓடாப் பூட்கை மறவர் மிடறப்
விரும்பனம் புடையலொடு வான்கழல் சிவப்பக்
குருதி பணிற்றும் புலவுக்களத் தோனே
துணங்கை யாடிய வலம்படு கோமான்

௫ மெல்லிய வகுந்திற் சிறடி பொதுங்கிச்
செல்லா மோதில் சில்வளை விறலி

பாணர் கையது பணிதொடை நரம்பின்
விரல்கவர் பேரியாழ் பாலை பண்ணிக்
குரல்புண ரின்னிசைத் தமிழஞ்சி பாடி

க0 யிளந்துணைப் புதல்வர் நல்வளம் பயந்த
வளங்கெழு குடைச்சுரு லடங்கிய கொள்கை
யான்ற வறியிற் றோன்றிய நல்லிசை
யொண்ணுதன் டுகளிர் துனித்த கண்ணினு
மிரவலர் புன்க ணஞ்சும்

கரு புரவெதிர் கொள்வனைக் கண்டனம் வரற்கே.

துறை - விறலியாற்றுப்படை.

வண்ணமும் தூக்கும் அது.

பெயர் - (க) சில்வளைவிறல்.

(க) மறவார்மிடறபக் (ங) களத்தோனெனக் கூட்டுக.

க. -பனிற்றுதல் - தூவுதல்; பனிற்றுவது

புண்பட்டவீரருடனெனக்கொள்க. களமென்றது ஈண்டுக்

களத்தையணந்த பாசறையினை.

ரு. வகுத்து - வழி.

க. சில்வளைவிறலியென்றது பல்வளையிடுவது பெதும்பைப் பருவத்தாகலின், அஃதன்றிச் சில்வளையிடும் பருவத்தாளென அவள் ஆடல் முதலிய துறைக்குரியளாதல் கூறியவாறு.

இச்சிறப்பானே, இதற்கு 'சில்வளைவிறல்' என்று

பெயராயிற்று.

உ. விரல்கவார்யாமென்றதனாற்பயன் வாசித்துக் கைவந்த

யாமென்ற வாறு.

க. தமிழ்ச்சி - தமிழ்ச்சியென்னுந்துறைப்பொருண்மேல்

தந்தபாடல். தமிழ்ச்சியைக் குரல்புணரின்னியை யிலே

பாடியெனக்கொள்க.

க௦. புதல்வராகிய நல்வளமென இருபெயரொட்டு.

கக. குடைச்சுல் - சிலம்பு.

(சு) சில்வளைவிறலி, (கரு) புரவெதிர்கொள்வனைத் (சு)
தழிஞ்சிபா டிக் (கரு) கண்டனம்வரற்குச் (சு) செல்லாமோ; (கரு)
அப்புரவெதிர்கொள் வனாகிய (சு) வலம்படுகோமான் இதுபொழுது
தான் அவ்வெதிர்கோடற் கேற்ப வருவாயினையுடைய (சு)
புலவுக்களத்தோன்காணென மாறிக் கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

(கரு) வரற்குச் (சு) செல்லாமோவெனக்
கூட்டவேண்டுதலின், மாறாயிற்று.

இதனாற் சொல்லியது, அவன்வென்றிச்சிறப்போடு
அவன்கொடை ச்சிறப்பும் உடன்கூறியவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) சு. புலக்களத்தோனே. கக. துணித்த.

கக. குடச்சூல்.

(எ) (ருடி.) ஆடுக விறலியர் பாடுக பரிசிலர்

வெண்டோட் டசைத்த வொண்பூங் குவளைபர்
வாண்முகம் பொறித்த மாண்வரி யாக்கையர்
செல்லுறழ் மறவர்தங் கொல்படைத் தரீஇய

டு ரின்றினிது நுகர்ந்தன மாயி னானே

மண்புனை யிஞ்சி மதின்கடந் தல்ல

துண்குவ மல்லேம் புகர்வெனக் கூறிக்

கண்ணி கண்ணிய வயவர் பெருமகன்

பொய்ப்படு பறியா வயங்குசெந் நாவி

க0 நெயிலெறி வல்வி லேவிளங்கு தடக்கை
 யேந்தெழி லாகத்துச் சான்றோர் மெய்ம்மறை
 வான வரம்ப னென்ப காணத்துக்
 கறங்கிசைச் சிதடி பொரியணப் பொருந்திய
 சிறியிலே வேலம் பெரிய தோன்றும்
 கரு புண்புலம் வித்தும் வன்கை வினைஞர்
 சீருடைப் பல்பக டொலிப்பப் பூட்டி
 நாஞ்சி லாடிய கொழுவழி மருங்கி
 லலங்குகதீர்த் திருமணி பெறாஉ
 மகன்கண் வைப்பி னுடுகிழ வோனே.

துறை - சேந்துறைப்பாடாண் பாட்டு.

வண்ணமும் தூக்கும் அது.

பெயர் - (க0) ஓவினவீதுதடக்கை.

ஆறாம் பத்து.

கரு

உ. வெண்டோடு - பனந்தோடு ;

தோட்டின்கண்ணெனவிரிக்க, அசைத்தல் - தங்குவித்தல்.

க. வாண்முகம் - வாள்வாய்.

(உ) குவளையரென்றது வினையெச்சவினைக்குறிப்புமுற்று;
 அதனைக் (எ) கூறியென்பதனொடுமுடிக்க.

(க) யாக்கையராகிய (ச) மறவரென இருபெயரொட்டு.

அ. கண்ணிகண்ணுதல் - தாங்கள்குடிய போர்க்கண்ணிக்கு ஏற்ப வினைசெயக்கருதுதல்.

க ர. எயிலெறிவல்லிலென்றது விற்படையினை. ஏவிளங்குதடக்கை யென்றது ஏத்தொழிலுக்குள்ள கூறுபாடெல்லாம்விளங்கிய தடக்கையென் றவாறு.

இச்சிறப்பானே, இதற்கு 'ஏவிளங்குதடக்கை' என்று பெயராயிற்று.

க ச. பெரியதோன்றுமென்றது பெருகத்தோன்றுமென்றவாறு.

கசா. பல்பகட்டையெனவிரித்துப் பகட்டை அவை ஒலிப்பப்பூட்டி யெனக்கொள்க.

(கச) பூட்டித் (கஉ) திருமணிபெறுஉமென முடிக்க.

(அ) வயவர்ப்பெருமகன், (க க)சான்றோர்மெய்ம்மறையாகிய (கஉ)வா னவரம்பனைப் (கரு) புன்புலம்வித்தும்வன்கைவினைஞர் தம்(கங)கொழுவழி மருங்கில் (கஉ) திருமணிபெறும் (கசு) நாடுகிழவோன் (கஉ) என்று சொல் லுவார்கள் ; அவன் அவ்வாறு செல்வக்குறையிலனாதலான், அத்தரத்திற்கேற்ப நமக்கு வேண்டுவனதருதலிற் குறையுடையனல்லன் ; வந்தமைக்கேற்ப (க) விறலியராயுள்ளீர், ஆடலைக் குறையறச் செலுத்துமின் ; பரிசிலராயுள் ளீர், நீயிரும் நும்கவிகளைப்பாடிக் கைவரப்பண்ணுமினென்று மாறிக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

(கஉ) வானவரம்பன் (கசு) நாடுகிழவோனெனக் கூட்டவேண்டு தலின், மாறாயிற்று.

இதனாற்சொல்லியது, அவனாட்டுச்செல்வமும் அதற்கேற்ற

அவன் கொடையும் கூறியவாறாயிற்று.

ஆடுக பாடுகவென்றதற்கு அவன்பாற்சென்று ஆடுக
பாடுகவெனக் கூறாது இவ்வாறுகூறியதன்கருத்து,
ஆற்றுப்படையென்னாது செந்துறைப் பாடானென்று
கிடந்தமையானெனக்கொள்க.

(பி - ம்.) எ. புகவென. கக. மேமறை.

க. படுவறியா. கஎ. மருங்கின்.

(அ)

(புக.) பகனீ டாகா திரவுப்பொழுது பெருகி
மாசி நின்ற மாகூர் திங்கட்

கூள் பதிற்றுப் பத்து.

பணிச்சரம் படரும் பாண்மக னுவப்பப்

புல்லிருள் விடியப் புலம்புசே ண்கலப்

பாபிரு ணீங்கப் பல்கதிர் பரப்பி

ஞாயிறு குணமுதற் றேன்றி யாஅங்

கிரவன் மாக்கள் சிறுகுடி பெருக

வுலகந் தாங்கிய மேம்படு கற்பின்

வில்லோர் மெய்ம்மறை வீற்றிருங் கொற்றத்துச்

க0 செல்வர் செல்வ சேர்ந்தோர்க் கரண

மறியா தெதிர்ந்து துப்பிற் குறையுற்றுப்

பணிந்துதிறை தருபரின் பகைவ ராயிற்

சினஞ்செலத் தணியுமோ வாழ்கநின் கண்ணி
 பல்வேறு வகைய நனந்தலை யீண்டிய
 கடு மலையவுங் கடலவும் பண்ணியம் பகுக்கு
 மாறுமுட் றொது தறம்புரிந் தொழுது
 நாடல் சான்ற துப்பிற் பணைத்தோட்
 பாடுசா னன்கலந் தருஉ
 நாடுபுறந் தருத னினக்குபார் கடனே.

இதுவுமது.

பெயர் - (உ) மாகூர்தீங்கள்.

(க) நீடாகாது பெருகியெனநின்ற பகலிரவென்னும்
 சினமேல் வினையெச்சம் (உ) மாசினின்றவென்னும் தம்முதலது
 வினையொடுமுடிந்தன.

உ. மாசியென்றது மாசித்தன்மையை. இனி,
 அவ்வெச்சங்களைத் திரிப்பினுமமையும். மா கூர்தல் - மாக்கள்
 குளிராலே உடல்வளைதல்.

இச்சிறப்பானே, இதற்கு 'மாகூர்தீங்கள்' என்று
 பெயராயிற்று.

திங்கள் - மாதம்.

ச. புலம்பு - உலகத்து உயிர்கள் புலம்பு.

கக. சினஞ்செலத் தணியுமோவென்றது

நன்பாற்சினமானது நின் பால்நின்றும் கையறப்போம்படி சிறுகத்
 தணிவுபிறக்குமோவென்றவாறு.

இனி, உம்மும் ஒவும் அசையாக்கித்

தணியென்பதனை முன்னிலைவினை யாக்இ உரைப்பாருமுளர்.

கச. நனந்தலையென்றது பரமண்டலங்களை.

(கச) ஈண்டிய (கரு) பண்ணியமென்றது,

அம்மண்டலங்களில் தன் பகைவர்பாலிண்டிய பண்டங்களை.

ஆறாம் பத்து.

௯௪

கரு. மலையவும் கடலவுமாகியவென ஒருசொல் வருவிக்க.

கரு - கச. பகுக்கும் ஆறென்றது அப்பண்ணியங்களைப்

பலர்க்கும் பகுத்துக்கொடுக்கும் நெறியென்றவாறு.

கச. முட்டுறாமலெனத்திரிக்க. அறம்புரிதல் -

நாடுகாவலாடிய அறத்திலே மேவுதல்.

கச - கச. தோட்கலனென்றது தோளிற்கேற்ற

கலமென்றவாறு ; தோட்குத் தருமென்றுமாம்.

கச. மார் - அசை.

(க)

வில்லோர்மெய்ய்மறை, (க௦) செல்வ, சேர்ந்தோர்க்கரணம், (க௧)

நின்தோட்கேற்ற (க௨) நன்கலங்களைத் திறைதரும் (க௩) நாடுகளைப்

முந்தருதல் நின்கடனாயிருக்குமாகலான், (க௪) நன்பகைவர் (க௫)

அறிபாது எதிர்ந்து துப்பிற்குறையுற்றுப் (க௬) பணிந்து

திறைதருவராயின், (க௭) சினஞ்செலத் தணியுமோ: நின்கண்ணி

வாழ்கவென மாறிக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

(கக) 'நாடுபுறந்தருதல் நினக்குமார்கடன்' என்பதன்பின்
(கக) 'சினஞ்செலத்தணியுமோ' என்பதைக்கூட்டிவென்றதெனின்,
மாராயிற்று.

இதனாற்சொல்லியது, அவன்வென்றிச்சிறப்புக்
கூறியவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) க. பகனீடா திரவு.

(*) (கூ0.) கோலைவினை மேவற்றுத் தானே தானே
யிகல்வினை மேவலன் றண்டாது வீசுஞ்
செல்லா மோதில் பாண்மகள் காணியர்

மினியுபுற முசவுந் தீஞ்சுவை திரியா

௫ தாம்போழ் கல்லா மாப்படு திங்கனி
யஞ்சே றமைந்த முண்டை விளைபழ
மாறுசென் மாக்கட் கோய்தகை தடுக்கு
மறாஅ விளையு ளறாஅ யாணர்த்
தொடைமடி களைந்த சிலையுடை மறவர்

க0 பொங்குபிசிர்ப் புணரி மங்குலொடு மயங்கி

வருங்கட லுதையிற் பணிக்குந்

துவ்வா நறவின் சாயினத் தானே.

துறை - விநலியாற்றுப்படை.

வண்ணமும் தூக்கும் அது.

பேயரி - (௫) மரம்படுதீங்கனி.

ச. மினியு புறமுசவும் தீஞ்சுவைதிரியாமை,

அப்பழத்தின்புறத்து வன்மையால்.

கங

கஅ

பதிற்றுப் பத்து.

ரு. அரம்போழ்கல்லாவென்றது புறத்துவன்மையால்
அரிவாளும் போழமாட்டாவென்றவாறு. 'அரம்போழ்கல்லா
மரம்படுதிங்கனி' என்றது புறக்காழனவாகிய பனைமுதலியவற்றின்
திங்கனியைக்குதற்கு.

இச்சிறப்பானும் முன்னும்பின்னும்வந்த
அடைச்சிறப்பானும் இதற்கு 'மரம்படுதிங்கனி' என்று பெயராயிற்று.

கா. முண்டைவிளைபழம் - முட்டைகள் போலும்
விளைபழம்; முட்டையென்றது மெலிந்தது.

(ரு) மரம்படுதிங்கனியாகிய (கா) முட்டைவிளைபழமென
இருபெய ரொட்டி.

(எ) ஓய்தகைதடுக்கும் (கஉ) துவ்வாநறவெனக் கூட்டுக.

கா. அராஅ யாணரென்றது, இடையறாத
கடல்வருவாய்முதலாய செல்வங்களை.

க. தொடைமடி - அம்புதொடுத்தெய்தலின் மடிதல்.

கப. டுணரியொடு மங்குலொடு என ஒடுவை
இரண்டிடத்தும் கொள்க. மயங்கவெனத்திரிக்க; மயங்குவது (கக)
வருகின்ற ஊதையெனக் கொள்க.

(க) மறவர் (கக) கடலுதையிற்பணிக்கும் (கஉ) நறவெனக்
கூட்டி, ஆண்டுவாழுமறவர் கடலுதையால்மட்டும் நடுங்கும்

நறவென்க.

கஉ. நறவு - ஓரூர் ; துவ்வாநறவு - வெளிப்படை.

அவன்றான், இப்பொழுது (கஉ) துவ்வாநறவின் சாயினத்தான் ; இனித் (க) தானை கொலைவினை மேவற்று ; ஆகலால் தான் (உ) இகல்வினை மேவலன் ; இன்னபொழுது இன்னவிடத்து எழுமெனத்தெரியாது ; (க) பாண்மகளே, நாம் அவனைக் காணியர் செல்லாமோ ; செல்லின், (உ) தண் டாது வீசமெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன்கொடைச்சிறப்பொடு வென்றிச்சிறப் பும் கூறியவாறாயிற்று.

(க0)

இதன் பதிகத்துத் தண்டாரணியமென்றது ஆரியநாட்டிலே உள்ள தோர் நாடு. கபிலையென்றது குராற்பக.

(ப தி க ம்.)

குடக்கோ நெடுஞ்சேர லாதற்கு வேள்

ஆவிக் கோமான் நேவி யின்மகன்

றண்டா ரணியத்துக் கோட்பட்ட வருடைபைத் ஆடு
தொண்டியுட் டந்து கொடுப்பித்துப் பார்ப்பார்க்குக்

கபிலையொடு குடநாட் டோரு ரீத்து

ஆறும் பத்து.

வான வரம்பெனைப் பேரினிது விளக்கி
யேனை மழவரைச் செருவிற் சுருக்கி
மன்னரை யோட்டிக்

குழலிகொள் வாரிற் குடிபுறத் தந்து

நாடல் சான்ற நயனுடை நெஞ்சி

ஔகோட் பாட்டேச் சேரலாதனை

யாத்த செய்யு ளடங்கிய கொள்கைக்

காக்கைபாடினியார் நச்சேள்ளையார் பாடினார்

பத்துப்பாட்டு.

(பி - ம்.) கோட்பட்டவாடையை. சச்சேளையார்.

அவைதாம்: வடுவடுநண்ணியிர், சிறுசெங்குவளை,

குண்டுகண் ணகழி, நில்லாத்தாளை, தஞ்சம்பந்தர்,

வேந்துமெய்ம்மறந்தவாழ்ச்சி சில்வளைவிறலி, ஏவிளங்குதடக்கை,

மாகுத்திங்கள், மாம்படுத்திங்களி. இவைபாட்டின்பதிகம்.

பாடிப்பெற்றபரிசில்: கலனணிகவென்று அவர்க்கு
ஒன்பதுகாப் பொன்னும் நூறுயிரம்காணமுங்கொடுத்துத் தன்பக்கத்துக்
கொண்டான் அக்கோ.

ஔகோட்பாட்டுச் சேரலாதன் முப்பத்தெட்டியாண்டு

வீற்றிருந் தான்.

(பி - ம்.) ஔகோட்பாட்டுசேரலாதன்.

ஆறும்பத்து முற்றிற்று.

ஏழாம்பத்து.

(கக.) பலாஅம் பழுத்த பசும்புண் ணரியல்
வாடை தூக்கு நாடுகெழு பெருவிற
லோவத் தன்ன வினைபுனை நல்லிற்
பாவை யன்ன நல்லோள் கணவன்
டு பொன்னி னன்ன பூவிற சிறியிலைப்
புன்கா லுன்னத்துப் பகைவ னெங்கோ
புலர்ந்த சார்திற் புலரா வீகை
மலர்ந்த மார்பின் மாவண் பாரி
முழவுமண் புலர விரவல ரினைய
க0 வாராச் சேட்புலம் படர்ந்தோ னளிக்கென
விரக்கு வர்ரே னெஞ்சிக் கூறே
னீத்த திரங்கா னீத்தொறு மகிழா

னீத்தொறு பாவன் ளியனென றவலுநின்
 னல்லிசை தரவந் திசினே யொள்வா
 கடு ஞரவுக் களிற்றுப் புலாஅம் பாசறை
 நிலவி னன்ன வெள்வேல் பாடினி
 முழுவிற் போக்கிய வெண்கை
 விழவி னன்னநின் களிமகி ழானே.

துறை - காட்சிவாழ்த்து.

வண்ணம் - ஒழுதவண்ணம்.

நூக்கு - செந்நூக்கு.

பெயர் - (கடு) புலாஅம்பாசறை.

க. பலாஅம் பழுத்த - பலாப்பழுத்தவென்னும்
 பகரவொற்றுமெலிந் தது. பகர்புண்ணென்றது,
 புண்பட்டவாய்போலப் பழுத்துவிழுந்த பழத் தினை.
 அரியலென்றது, அப்பழத்தில்நின்றும் பிரிந்து அரித்துவிழுகின்ற
 தேனை.

க0. படர்ந்தோனென்றது முற்று. அளிக்கெனவென்றது நீ
 எம்மை அளிப்பாயாகவெனச் சொல்லியென்றவாறு.

கக. இரக்கென்றது, தன்மைவினை. எஞ்சிக்
 கடறெனென்றது உண் மையின் எல்லையைக்கடந்து பொய்யே
 புகழ்ந்துசொல்லேனென்றவாறு.

கஉ. ஈத்ததற்கெனநான்காவதுவிரிக்க.

ஈத்தொறுமகிழானென்றது ஈயுந்தோறெல்லாம் தான்
அயலாயிருத்தல்லது ஈயாநின்றோமென்று ஒரு
மகிழ்ச்சியுடையனல்லென்றவாறு.

கக. துவலுமென்றதற்கு உலகம்துவலுமென வருவிக்க.

கரு. புலாஅம்பாசறையென்றது வீரரெல்லாரும்
போர்செய்து புண்பட்டமிருதியாற் புலாநாறுகின்ற
பாசறையென்றவாறு.

இச்சிறப்பானே, இதற்கு 'புலாஅம்பாசறை' என்று
பெயராயிற்று.

கங. வேலையென இரண்டாவதுவிரித் துப்பாடினியிற்
பாடுதலொடு முடிக்க.

கஈ. வெண்கையென்றது பொருள்களை அவிநயிக்கும்
தொழிற்கை யல்லாத, வெறுமனே தாளத்திற்கு இசைவிடும்
எழிற்கையினே.

கஊ. கலிமகிழென்றது கலிமகிழையுடைய ஓலக்கத்தை.

யான் (அ) பாநி (க0) சோடபுலம்புடந்தோன் ; நீ
அளிக்கவெனச் சொல்லி (கக) இரக்கென்றுவந்து சில
மகிழ்ந்துசொல்லுகின்றேனுமல் லேன் ; அஃதன்றி உண்மைபொழியா
மகிழ்ந்துசொல்லுகின்றேனுமல் லேன் ; (கஉ) ஈத்ததற்குஇரங்காமை
முதலிய அப்பாபிரகணங்கள் நின் பாலுமுளவாக (கக) உலகஞ்செ

7. லுப் நின் (க.) புகழை நின்பாலே தரவந்தேன் ; (கஉ.)
நின்பாசறையின் கலிமயிழிந்கண்ணேயென வினை முடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன்வென்றிச்சிறப்பொடுபடுத்து
அவன் கொடைச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) உ. தூக்கும். கூ. எங்கோன். கஉ. ஈதொறு.

(க)

(கஉ.) இழையணிந் தெழுகரும் பல்களிற்றுத் தொழுதியொடு
மழையென மருளு மாயிரும் பஃறோ

64 | லெஃகுபடை யறுத்த கொய்ஈவற் புரலியொடு
மைந்துடை யாரெயில் புடைபட வ்ளைஇ

70 வந்துபுறத் திறுக்கும் பசும்பிசி ரொள்ளழன்
ஞாயிறு பல்கிய மாயமொடு சுடர்திகழ்
பொல்லா மயலொடு பாடிமிழ் புழிதரு
மடங்கல் வண்ணங் கொண்ட கடுந்திறற்
றுப்புத்துறை போகிய கொற்ற வேந்தே

80 புணல்பொரு கிடங்கின் வணபோ விஞ்சி

யணங்குடைத் தடக்கையர் தோட்டி சேப்பிப் புண் ஈவநிலே
பணிந்துதிறை தருபரின் பகைவ ராயி

க0உ.

பதிற்றுப் பத்து.

புல்லுடை வியன்புலம் பல்லா பரப்பி
வளனுடைச் செறுவின் விளைந்தவை யுதிர்ந்த

கடு களனறு குப்பை காஞ்சிச் சேர்த்தி
யரிய லார்கை வன்கை வினைந

ராருவி யாம்பன் மலைந்த சென்னிய
ராடுசிறை வரிவண் டோப்பும்
பாடல் சான்றவவ ரதன்றலை நாடே.

துறை - சேந்துறைப்பாடாண்பாட்டு.

வண்ணமும் தூக்கும் அது.

பெயர் - (க0) வனாபோலஞ்சி.

உ. பஃரோலொடுவென்னும் ஒடு - விகாரத்தால்
தொக்கதாக்கி விரிக்க.

டு. புறத்திறுக்குமென்றதற்கு நின் தானை
புறத்திறுக்குமென வரு விக்க.

(11) ஞாயிறுபல்கிய மாயமொடு (எ) உழிதரு (அ)
மடங்கலெனக் கூட்டி, உலகம் கடல்கொண்டுகிடந்தகாலத்து
அக்கடல்நீரெல்லாம்வற்ற எறித்ததற்குத் தோன்றும். ஆதித்தர்
பலவான மாயத்தோடேகூடி அந்நீர்வற்றும்படி திரிதரு
வடவைத்தியென்றுரைக்க.

மாயம்போறலான் மாயமெனப்பட்டது.

(கூ) சுடர்கிகழ் (எ) ஒல்லா மயலொடு பாடிமிழ்பு
உழிதரு (உ) மடங்கலென்றது சுடர்கிகழ்ந்து உயர்கிடகுப்
பொறுக்கமுடியாத மயக்கத் தைச் செய்தலோடே ஒலித்துத் திரிதரும்

மடங்கலென்றவாறு.

(நு) ஒள்ளழல் (அ) மடங்கல்வண்ணம்
கொண்டவெனக்கூட்டி, ஒள்ளழலானது மடங்கலாகிய
அழலின்வண்ணத்தைக்கொள்கைக்குக் காரண
மாய்நின்றவெனவுகைக்க.

இனி (அ) ஞாயிறுபலவாதலை அவன்பகைவர்நாட்டில்
உற்பாதமாகத் தோன்றும் ஆதித்தர்பலராக்கி, (அ)
மடங்கலென்றதனைக் கூற்றமாகி, சுடர்திகழ்பு என்றதனைத்
திகழ்வெனத்திரித்து, ஒள்ளழலானது ஞாயிறு பல்கிய மாயமொடு
சுடர்திகழ மடங்கல்வண்ணங்கொண்டவேந்தேயென
உரைப்பாருமுளர்.

கக. தடக்கையராகிய (கஉ) நின் பகைவரென
மாறிக்கூட்டுக.

(கஉ) வகாபோல் இஞ்சியை அரணுகவுடையராயிருந்தே
(கஉ) திறைதருபவெனச்சொன்ன சிறப்பானே, இதற்கு
வகாபோலிஞ்சி' என்று பெயராயிற்று.

ஏழாம் பத்து.

க௦௩

(கஉ) திறைதருபவாயின், (கக) நாடு
பாடல்சான்றவெனக்கூட்டுக; (கக) சான்றவென்றது முற்று.

கச. விளைந்தென்றதனை விளையவெனத்திரிக்க.

கரு. களனறுகுப்பையென்றது களத்திற்

கடாவிடுதற்றொழிலற்ற தூற்றூப்பொலியை.

(கக) பரப்பியென்னும்

வினையெச்சத்தினைச் (கரு) சேர்த்தியென்னும் வினையொடு முடித்து,
அதனை (கக) வர்வண்டோப்புமென்னும் வினையொடு முடிக்க.

கஅ - கஉ. வண்டோப்புநாடென மாறிக்கூட்டுக.

(க) கொற்றவேந்தே, (கஉ) நிற்பகைவர் (கக)

தோட்டிசேப்பிப் (கஉ) பணிந்துகிறைதருபவாயின், (கக)

அவரகன்றலைநாடு பாடல்சான்ற வெனமாறிக்கூட்டி.

வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற் சொல்லியது, அவன்வென்றிச்சிறப்புக்
கூறியவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) க. மல்கிய. கக. கொட்டிசெப்பி.

எ. எழுதரு. கஉ. பகைஞ்.

(உ)

(கரு.) | பார்ப்பார்க் கல்லது பணிபறி யலையே

பணியா வுள்ளமொ டணிவாக் கெழீஇ

நட்டோர்க் கல்லது கண்ணஞ் சலையே

வணங்குசிலை பொருதநின் மணங்கம் முகல

ரு மகளிர்க் கல்லது மலர்ப்பறி யலையே

நிலந்திறம் பெயருங் காலை டாயினுங்

கிளந்த சொன்னீ பொய்ப்பறி யலையே

சிறியிலை யுழிஞைத் தெரியல் குடி.

கொண்டி மிடைபடத் தண்டமிழ் செறித்துக்

க0 குன்று நிலைதளர்க்கு முருமிற் சீறி
யொருமுற் றிருவ ரோட்டிய வொள்வாட்
செருமிகு தானை வெல்போ ரோயே
யாடுபெற் றழிந்த மள்ளர் மாறி
நீதண் டணியே மென்றனர் நீயு

க1 துந்தகங் கொண்டினும் வென்றோ யதனாற்

செல்வக் கோவே சேரலர் மருக

காறினா யெடுத்த முழங்குதூல் வேலி

நனந்தலை யுலகஞ் செய்தநன் றுண்டெனினிதி

க08

பதிறுப் பத்து.

எனையடுப் பறியா வருவி யாம்ப

உ0 லாபிர வெள்ள வூழி
வாழி யாத வாழிய பல்வே.

இதுவும் அது.

பேயர் - (கக) அருவியாம்பல்.

உ. பணியாவுள்ளமென்றது நட்பு நின்றநிலையன ஒருநாளும்

தாழ்வு படாத உள்ளமென்றவாறு.

(உ) கெழீஇயென்னுமெச்சத்தினை (க) நடட்டென்னும்
தொழி லொடுமுடிக்க.

(ச) அகலம் (டு) மகளிர்க்கல்லது
மலர்ப்பறியலையென்றது நின் னொடு பொருவாரின்மையின்
நின் அகலத்தை நின்மகளிப்போகத்துக்கிட மாகவல்லது
மலர்வித்தலை அறியாயென, “மகளிர் மலைத்த லல்லது மள் ளர்,
மலைத்தல் போகா இலைத்த ற் மர்ப்” (புறநானூறு, ௧௦)
என்றதுபோலக் கொள்க.

அ. சிறியவிலையென்றது கடைக்குறை.

க. தமிழ்செறித்தென்றது மாற்றாது
தமிழ்ப்படையையெல்லாம் இடையறப்படுத்தியென்றவாறு.

கக. ஒருமுற்று - ஒருவளைப்பு. இருவர் - சோழனும் ;
மாண்டியனும்; இருவரையென்னுமுருபு விகாரத்தால் தொக்கது.

கக. ஆடு பெற்று அழிந்த மள்ளரென்றது முன்பு
பிறரொடு பொருது வென்றிபெற்றுப் பின் நினக்கு
அழிந்தமள்ளரென்றவாறு.

மாறியென்றது நின்னொடுபகைமாறியென்றவாறு.

கச. நீ கண்டனையென்றது இன்றுமுதல் நின்னாலே
படைக்கப் பட்டாற் போல்வேமென்றவாறு.

கச. அருவியாம்பலென்றது வீஅரிய
எண்ணுப்பென்றவாறு.

வீயென்பதுகுறுகிற்று; அருவி - பண்புத்தொகை.

‘அடையுப்பறியாவருவியாம்பல்’ எனக்கூறிய
இச்சிறப்பானே, இதற்கு ‘அருவியாம்பல்’ என்று பெயராயிற்று.

(உக) பல (கக) ஆம்பலெனமாறிக்கூட்டுக.

(எ) நீ (க)பார்ப்பார்க்கல்லது பணிபறியலை; (க)
(ங)நட்டோர்க்கல்லது கண்ணஞ்சலை; (ச) நின் அகலம் (ரு)
மகளிர்க்கல்லது மலர்ப்பறியலை; (எ) இளந்தசொற் பொய்ப்பு
அறியலை; இவை நின்னியல்பு; இவையேயன்றி (கஉ)
வெல்போரோய், முன் பிறர்பால் (கக) வெற்றிபெற்று நினக்கு அழிந்த
மள்ளர் நின்னொடு பகைமாறி (கச) நீகண்டனையெமென்று
தாழ்வுகூற;

ஏழாம் பத்து.

க0௫

அதற்கு ஏற்ப நீயும் நிற்பெருமையும் கண்ணோட்டமுமாகிய (கரு)
தும் துகற் கொண்டு இன்னும் வென்றிகூர்ந்தனை; நின்குணங்கள்
இவ்வாறாகிய அத னானே (கக) செல்வக்கோவே,
சேரலர்மருகனே, (உக) வாழியாதனே, (கஉ) உலகஞ்செய்த
நன்றுண்டெனிற (உக) பல (க க) ஆம்பலாகிய (உ-0)
ஆயிரவெள்ளஜூழி (உக) வாழ்கவென மாறிக்கூட்டி
வினைமுடிவுசெய்க.

(உக) ‘வாழியாத’ என்னும்விளி (கக) ‘செல்வக்கோவே’
என்பது முதலாய விளிகளின் பின்னிற்கவேண்டுதலின், மாறாயிற்று.

இதனாற்சொல்லியது, அவன்பலகுணங்களையும் ஒருங்குகூறி

வாழ்த் தியவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) கு. மலைப்பு. க ந.

க. கொண்டை.

துந்துங்கொண்டினும் }
வென்றோயோ. }

க 0. குன்றினிலை. க 1. கடையெடுப்பறியா. (க

(கூசு.) வலம்படு முரசின் வாய்வாட் கொற்றத்துப்

பொலம்பூண் வேந்தர் பலர்தி லம்ம

வறங்ககாந்து வயங்கிய நாளிற் பிறங்கிய

வுரைசால் வேள்வி முடித்த கேள்வி

நு யந்தண ருங்கல மேற்ப நீர்பட்

டிருஞ்சே ருடிய மணன்மலி முற்றத்துக்

களிறுநிலை முனைஇய நாரருந் தகைப்பிற்

புறஞ்சிறை வயிரியர்க் காணின் வல்லே

யெஃகுபடை யறுத்த கொய்சுவற் புரவி

க 0 யலங்கும் பாண்டி லிழையணிந் தீமென

வானுக் கொள்கையை யாதலி னவ்வயின்

மாயிரு விசம்பிற் பன்மீ னொளிகெட

ஞாயிறு தோன்றி யாங்கு மாற்றா

ருறுமுரண் சிதைத்தநின் னோன்றாள் வாழ்த்திக்

கடு காண்கு வந்திசிற் கழறொடி யண்ணன்
 மைபடு மலர்க்கழி மலர்ந்த நெய்த
 லிதழ்வனப் புற்ற தோற்றமொ டியர்ந்த
 மழையினும் பெரும்பயம் பொழிதி யதனாற்
 பசியுடை யொக்கலை யொரீஇய

உ0 விசைமேற் தோன்றனின் பாசறை யானே,

சச

க0க பதீற்றுப் பத்து.

துறை - காட்சிவாழ்த்து.

வண்ணமும் தூக்கும் அது.

பேயர் - (ச) உணாசால்வேள்வி.

உ. பலர்தில்லென்புழி, தில் - ஒழியிசை.

ஈ. உணாசால்வேள்வியென்றது யாகங்கள் எல்லாவற்றினும்

பெரியவும் அரியவுமாக உளையமைந்த வேள்வியென்றவாறு.

இச்சிறப்பானே, இதற்கு 'உணாசால்வேள்வி' என்று
 பெயராயிற்று.

எ. களிறு நிலைமுணவுதற்குக்காரணம் (க)

இருஞ்சேருதெல்.

தாரருந்தகைப்பென்றது

ஒழுங்குபாட்டையுடைய

ஆண்டுவாழ்வார்க் கல்லது

பிறப்புதற்கரிய

மாளிகைக்கட்டணமென்றவாறு.

தார் - ஒழுங்கு, தகைப்பு - கட்டணம்.

அ. புறஞ்சிறை - அதன்சிறைப்புறம்.

அ. எஃகுபடை - கூரியபடை.

க 0. பாண்டில் - தேர்பூணும் எருதுகள்.

அ-க 0. புறஞ்சிறை வயிரியர்க் காணின்சுமென்றது நம்மை

அவர்கள் காணவேண்டுவதில்லை; நம் மானிகைமதிப்புறத்து
நீயர்காணினும் கொடுமி னென்றவாறு.

சுமென்றது அவ்வீகைத்துறைக்குக் கடவாலை.

க க. அவ்வயினென்றது நின் னூரிடத்தென்றவாறு.

(க 0) சுமென (க க) அவ்வயின் ஆளுக்கொள்
கையை யாதலினென மாறிக்கூட்டுக.

(க க) ஆதலினென்பதனை (க அ) மழையினும்
பெரும்பயம்பொழிதி யென்பதனோடுகூட்டி, நின் னூரிடத்து
அவ்வயின் ஆளுக்கொள்கையை யாய்ப் போந்தபடியாலே சுண்டு
நின்பாசறையிடத்து மழையினும் பெரும்
பயம்பொழியாநின்றாயெனவுரைக்க.

க க. ஞாயிறுதோன்றியாங்கு மாற்றார் (க ச)
உறுமுரன்சிறைத்த வென முடிக்க.

(க க) நெய்தல். (க ஃ) இதழ்வனப்புந்ததோற்றமொடு (க அ)
பயம்பொழிதியெனக்கூட்டி, இவன்றன் நிறம் கருமையாக்கி
அந்நிறத்தோற்றத்தானும் மழையோடுவமமாக்கியுரைக்க.

க க. பசியுடையொக்கலை அப்பசியை ஒருவியவெனப் பசி
வருவிக்க.

உலகத்து (உ) வேந்தர்பலருளர்; அவரால் பெறுபயன் என்

7 (எ) தகைப்பிற் (அ) புறஞ்சிறைவயிரியர்க்காணின் (க௦)
 ஈமென(கக) அவ்வயின் ஆளுக்கொள்கையயாதலின், (க௧)
 மழையினும் பெரும்பயம்பொழிதி ; அதனால்(கரு) அண்ணல்.(௨௦)
 தோன்றல், (க௧) பசியுடையொக்கலொரிஇய

ஏழாம் பத்து.

௧௦௭

(௨௦) பாசறையானே (கச) நின் நோன்றாள்வாழ்த்திக் (கரு)
 காண்கு வந்து சினென மாறிக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

(க௧) 'அதனால்' என்பதன்பின் (கரு) 'அண்ணல்' (௨௦)
 'தோன்றல்' என்னும் வினிகள் நிற்கவேண்டுதலின், மாறாயிற்று.

இதனாற்சொல்லியது, அவன்கொடைச்சிறப்பினை
 வென்றிச்சிறப் பொடுபடுத்துக் கூறியவாறாயிற்று.

௪ - ரு. ஈயவென்றதுபாடமாயின், உடைசாவென்றது
 கூறும். 'உடைசால், வேள்வி முடித்த கேள்வி மந்தன, ராருங்கல
 மேற்ப வியகீர்பட்டு' என்று பாடமாகவேண்டும்.

(பி - ம்.) கக. தோன்றியன்ன. க௧. நோக்கொடு.

(௨)

(கரு.) எழிபிண மிடறிய செம்மறுக் குளம்பிற்

பரியுடை நன்மா விரியுனை குட்டி

மலைத்த தெவ்வர் மறந்தபக் கடந்த

காஞ்சி சான்ற வயவர் பெரும

ரு கில்லோர் மெய்ப்பிறை சேர்ந்தோர் செல்வ

பூண்ணிந் தெழிலிய வண்ணதுவர லிளமுலை

மாண்வரி யல்குன் மலர்ந்த நோக்கின்
வேப்புரை பெழிலிய விளங்கிறைப் பனைத்தோட்
காமர் கடவுளு மானுங் கற்பிற்

க௭ சேனாறு நறுதுதற் சேயிழை கணவ
பாணர் புரவல பரிசிலர் வெறுக்கை
பூண்ணிந் விளங்கிய புகழ்சான் மார்பநின்
னண்மகிழ்நுக்கை யினிதுகண் டிகுமே
தீந்தொடை நரம்பின் பாலை வல்லோன்
கடு பையு னுறுப்பிற் பண்ணுப் பெயர்த்தாங்குச்
சேறுசெய் மாரியி னளிக்குநின்
சாறுபடு திருவி னனைமகிழானே.

துறை - பரிசீற்றறைப்பாடாண்பாட்டு.

வண்ணமும் தூக்தும் அது.

பேயர் - (கரு) நான்மகிழ்நுக்கை.

(உ) விரியுளைகுட்டியென்றதனற்பயன் மாவிற்குப்
போர்வேட்கை பிறத்தல்.

(உ) குட்டிக் (க) கட்டந்தவெனமுடிக்க.

உ. காஞ்சி சான்ற வயவரென்றது நீலையாமை
எப்பொழுதும் உள் ளத்திற் கொண்டிருத்தலமைந்த வீரரென்றவாறு.

க. வணைந்துவரலென்பது ஒருவாய்பாட்டு விகற்பம்.

க க. அவன் ஒலக்க இருக்கையின்செவ்வத்தை
நாண்மகிழிருக்கை யெனக் கூறிய சொற்சிறப்பானே, இதற்கு
'நாண்மகிழிருக்கை' என்று பெயராயிற்று.

கஉ. தீந்தொடை - பாலைக்கோவைகளாகிய வீக்குநிலை.

(கரு) பையுளுறுப்பிற்

பண்ணுப்பெயர்த்தாங்கு(கக)அளிக்கும் (கஎ) நனையெனக்கூட்டி.
எல்லாப்பண்களிலும் வருத்தத்தைச்செய்யும் உறுப்பினை யுடைய
பாலைப்பண்கள் பலவற்றையும் ஒரோவொன்றாகப் பெயர்த்துவாசிக்
குமாறுபோலே ஒன்றையொன்று ஒவ்வாத இன்பத்தை உண்
டவர்க்குக்கொடுக்கும் பலதிறத்து மதுவெனவுணாக்க.

கஎ. நனையென்றது ஈண்டு மதுவிதகெல்லாம்
பொதுப்பெயராய் நின்றது.

கசு. பாடியினென்னும் உவமம். மதுக்களில்
ஒரோவொன்றைக் கொடுக்கும் மிகுதிக்கு உவமம்.

கஃ. சாறுபடுகிருவினென்ற உவமம். அம்மதுக்களைப்
பானர்பண் ணுங்காலத்து அலங்காரமாகக் கூட்டும் பூவும்
வினாயுமுதலாய பொருள் களுக்கு உவமம். சாறென்றது
விழுவின்றன்னையை; மசிழென்றது மசிழ்ச் சிையுடைய
ஒலக்கவிருப்பினை.

(ச) வயவர்பெரும, (ரு) வில்லோர்மெய்ம்மறை, சேர்ந்தோர்
செவ்வ, (க௦) சேயிழை கணவ, (கஃ) பாணர்புரவல,

பரிசிலர்வெறுக்கை, (கஉ) புகழ்சான்மார்ப, நின் (க கூ) நான்ம
கிழிருக்கையின்சிதப்பெல்லாம் (கஎ) நின்நனைமகிழின்கண்ணே (க கூ)
இனிதுகண்டேமெனக்கூட்டி வினைமுடிவு செய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன் ஒலக்கவினேசுத்தொடுபடுத்து
அவன் செல்வச்சிறப்புக் கூறியவ ருயிற்று.

(டு)

(கூகூ.) வாங்கிரு மருப்பிற் றிந்தொடை பழுனிய
விடனுடைப் பேரியாழ் பாலை பண்ணிப்
படர்ந்தனை செல்லு முதுவா யிரவல
விடியிசை முரசமொ டொன்றுமொழிந் தொன்றார்
டு வேலுடைக் குழைச்சமந் ததைய நூறிக்

கொன்றுபுறம் பெற்ற பிணம்பயி லழுவத்துக்
தொன்றுதிறை தந்த களிற்றொடு நெல்லி

வழாம்

பத்து.

க0கூ

னம்பண வளவை விரிந்துறை போகிய
வார்பத நல்கு மென்ப கறுத்தோ

க0 நறுமுரண் டாங்கிய தாரநுந் தகைப்பி

ஊண்மழைக் குழைச்சிமை கடுக்குந் தோன்றற்
றோண்டிசைத் தெழுதரும் விரிந்திலங் கொக்கிற்
றார்புரிந் தன்ன வாளுடை விழவிற்

போர்படு மள்ளர் போந்தொடு தொடுத்த

கடு கடவுள் வாகைத் துவ்வீ யேய்ப்பப்

பூத்த முல்லைப் புதல்குழ் பறவை

கடத்திடைப் பிடவின் றொடைக்குலைச் சேக்கும்
வான்பளிங்கு விராஇய செம்பரன் முரம்பி

னிலங்குகதிர்த் திருமணி பெறாஉ

உ0 | மகன்கண் வைப்பி னாகிழ வோனே.

துறை - சேத்துறைப்பாடாண்பாட்டு.

வண்ணமும் தூக்கும் அது.

பேயர் - (கக) புதல்துழ்பறவை.

க. படர்ந்தனையென்றது வினையெச்சமுற்று; படர்தல் -

நீனைவு.

ஈ. ஒன்றுமொழிதல் - வஞ்சினங்கூறல்.

(ஈ) ஒன்றுமொழிந்து (ஈ) கொன்றுபுறம்பெற்றவெனக்

கூட்டி, ஒன்றுமொழிதலும் கொன்றுபுறம்பெறுதலும் ஒன்றரதன்றி
இவன் தொழி லாகவுகாக்க.

(ஈ) ஒன்றரது (நி) குழுவெனக்கூட்டி, கொன்றதும்

புறம்பெற்றது அக்குழுவையேயாகவுகாக்க.

உ. நிறைதந்தவென்றதற்கு அவன்ஒன்றர்

நிறையாகத்தந்தவென வருவித்துகாக்க.

ஊ. அர்பணம் - மரக்கால். உடைபோதல் - உ

றையிடமுடியாதொழிதல். அளவைவிரியவெனத் திரிக்க.

(எ) நெல்லின் (ஈ) ஆர்பதமென இருபெயரொட்டு.

- க௦. தாரருந்தகைப்பு - ஒழுங்குடைய
மாற்றாராற்குலைத்தற்கரிய படைவகுப்பு.
கக. நாண்மழை - பருவமழை.
கஉ. தோலொடுவென ஒடு விரிக்க.
கக. தார்புரிந்தன்ன வாள் - பூமலைகள் அசைந்தாற்போல
துடங்கு கின்ற வாள்.

கக௦

பதிற்றுப் பத்து.

(க௦) தகைப்பினையும் (கஉ) எஃகினையுமுடைய (க௧)
போரெனக் கூட்டுக.

கரு. கடவுள்வாகை - வெற்றிமடந்தையாகிய
கடவுள்வாமும்

வாகை.

கச - கசு. கிழித்துக் குறுகநறுக்கி வாகையோடு
இடைவைத்துத் தொடுத்த பனங்குருத்து முல்லைமுகைக்கொப்பாகவும்
வாகைவீ அம்முல்லை யைச்சூழ்ந்த வண்டிற்கொப்பாகவும்
உவமங்கொள்ளவைத்த சிறப்பானே, இதற்கு 'புதல்துழ்பறவை'
என்று பெயராயிற்று.

கக. திருமணிபெறுவார் அந்நாட்டாராகக்கொள்க.

அவனை (க) நினைத்துச்செல்லு முதுவாயிரவல்லே,
நின்னினைவிந் கேற்ப (உ௦) நாடுகிழுவோன்

தனக்குப்போரின்மையான் வென்றுகொடுப் பதின்றி (௮) ஒன்றார்
 (௯) பிணம்பயிலழுவத்துத் (௭) திறையாகத்தந்த களிற்றொடு
 தன்னாட்டுவினோந்தநெல்லாசிய (௧௦) உணவினைக் கொடாநீன்
 றுனென்று எல்லாரும் செரல்லுவார்கள் ; ஆசை எல், அவன்பால்
 ஏகெனக் கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன்வென்றிச்சிறப்புடன்படு
 த்துக் கொடைச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

‘ படர்ந்தனைசெல்லும் ’ என்று பாணன் தன்னில்
 நினைவனகூறின மையால், துறை பாணற்றுப்படையன்றிச்
 செந்துறைப்பாடானாயிற்று.

(பி - ம்.) உ. யாழ்ப்பாலை. க. கடறுழந்துசெல்லும்.
 (௧௧)

(கி.எ.) கோடுமணம் பட்ட நெடுமொழி யொக்கலொடு

பந்தர்ப் பெயரிய பேரிசை முதுநீர்

கடனறி மரபிற் கைவல் பாண

தென்கடன் முத்தமொடு நன்கலம் பெறுகுவை

இ கொல்படை தெரிய வெல்கொடி துடங்க
 உயங்குதீர் வயிரொடு வலம்புரி யார்ப்பப்
 பல்களிற் நினைநினை புலம்பெயர்ந் தியல்வர
 வமார்க்க ணைமந்த வயிர்நிணப் பரப்பிற்
 குழுஉச்சிறை யெருவை குருதி யாரத்

க0 தலைதுமிந் தெஞ்சிய வான்மலி யூபமொ
மேலில் பேய்மகள் கவலை கவற்ற
நாடிட னடுங்கப் பலசெருக் கொன்று

ஏழாம் பத்து.

ககக

நாற்றினர்க் கொன்றை வெண்போழ்க் கண்ணியர்
வான்முகம் பொறித்த மாண்வரி யாக்கையர் . கடு
நெறிபடு மருப்பி னிருங்கண் மூரியொடு ராடு து.

வளைதலை மாத்த தாழ்கரும் பாசக.

ரெஃகா ணைங் கடுப்பமெய் சிதைந்து
சாந்தெழின் மறைத்த சான்றோர் பெருமகள்
மலர்ந்த காந்தண் மாறு தூதிய

உ0 கடும்பறைத் தும்பி சூர்நசைத் தா அய்ப்
பறைபண் ணழியும் பாடுசா னெடுவனாக்
கல்லுயர் நேரிப் பொருநன்
செல்வக் கோமாற் பாடினை செலினே.

துறை - பாணற்றுப்படை.

வண்ணமும் தூக்தம் அது.

பெயர் - (கரு) வெண்போழ்க்கண்ணி.

(க) கொடுமணமென்றது ஓரூர்.

உ. பந்தர்ப்பெயரிய - பந்தரென்னும் பெயரைப்பெற்ற.

டு. சொட்டையாளர் படைதெரியவென

ஒருசொல்வருவிக்க.

டு. வெல்கொடி துடங்கவென்றது மஹாரேதிரே
அவர்கண்டு

நடுங்கும்படி பண்டிவென்ற கொடி துடங்கவென்றவாறு.

எ. களிற்று இனநிரை புலம்பெயர்ந்து இயல்வர வென்றது
களிற்றின

நிரை களத்திலே போர்வேட்டுப் புடைபெயர்ந்து
திரியவென்றவாறு.

(டு) கொல்படைதெரியவென்பதுமுதல் (எ)

இயல்வரவென்பதீராக

நின்ற வினையெச்சுநான்கினையும் நிகழ்காலப்பொருட்டாக்கிச் (கஉ)
செருக் கொன்றென்னும் வினையொடுமுடிக்க.

(சு) குருதியாரப் (கக) பேய்மகள் கவலைகவற்ற (கஉ)
நாடுடன்றடுங்க வெனநின்ற வினையெச்சங்கள்மூன்றினையும்
ஆரும்படி கவலைகவற்றும்படி.

நாடுடன்றடுங்கும்படியென எதிர்காலப்பொருட்டாக்கிக் (கஉ)
கொன்றென்னும் வினையொடுமுடிக்க.

அ. அமார்க்கண் அமைந்த பரப்பென்றது
அமர்செய்யுழித்திற்கு இடம்போந்த பரப்பென்றவாறு.

க௦. ஆண்மலியூபமென்றது ஆண்மைமிக்க
யூபமென்றவாறு.

கக. கவலைகவற்றவென்றது கண்டார்க்கு
வருத்தத்தைச்செய்யும் படியென்றவாறு.

ககஉ

பதிற்றுப் பத்து.

கஉ. கொன்றென்னும்வினையெச்சத்தினை (கஎ)
மெய்சிதைந்தென் னும் வினையொடு மாறிக்கூட்டுக.

கக . தொடுத்தற்குரிய பூவல்லாத பனங்குருத்தினைத்
தொடுக்கப் படும் கொன்றையொடு தொடுத்ததுபற்றி, 'நாறிண ர்க்
கொன்றை வெண் போழ்க் கண்ணி' எனக்கூறிய
அடைச்சிறப்பானே, இதற்கு 'வேண்போழ்க் கண்ணி' என்று
பெயராயிற்று.

க எ. மெய்சிதைந்தென்று உடலுருவப்பட்ட மை
கீழேசொன்னமை யால், (கச) வாள் முகம் பொறித்த மாண் வரி
யாக்கையரென்பதற்கு வாள் முகத்திலேபொறித்த
மாண்வரியையுடைய யாக்கையரென முகத்தில் வடு வாக்கியுரைக்க.

கரு. இருங்கண் மூரியென்றது பெரிய உடலிடத் தை
யுடைய ஒரு தென்றவாறு.

(கக) கண்ணியர் (கச) மாண்வரியாக்கையராகிய (கஉ) ச
மான்றோர் பெருமகனென மாறிக்கூட்டுக.

(கஎ) மெய்சிதைந்து (கஉ) சாந்து எழில்
மடைத்தவென்றது மெய் யானது சிதைந்து
அச்சிதைந்தவடுக்களானே பூசினசாந்தின் அழகை மடை

த்தவென்றவாறு.

க ௬. மாருதுஹதிய வென்றது இது குர்ணுடையதென்று அறிந்து நீங்காது ஹதியவென்றவாறு.

உ௦. குர் நை சத்தாயென்றதனைச் குர் நைசத்தா கவெனத் திரித்து, காந்தள் குரானது நச்சதலையுடைத்தாகலானேயென வுரைக்க.

(௩) கைவல்பாண, (க) நெடுமொழியொக்கலொடு நீ (க௬) சான்றோர் பெருமகன், (உ.உ) நேரிப்பொருநனாகிய (உ.௩) செல்வக்கோமானிப் பாடிச் செல்லின், (உ) பந்தர்ப்பெயரியமுதூர்த் (உ) தெண்கடன்முத்தமொடு (க) கொடுமணம்பட்ட (௬) நன்கலம் பெறுகுவையென நாளிக்கூட்டி வினை முடிவுசெய்க.

இதனாற்செல்லியது, அவன்கொடைச்சிறப்புக் கூறியவராயிற்று.

(பி - ம்.) இ. தொல்படை. க௬.

தாழிரும்பாசகர்.

க௨. பலசெருக்கடந்து. க ௭. எஃகானேம்.

(எ)

(க௮.) |கால்கடிப் பாகக் கடலொலித் தாங்கு பதி - ௬

வேறுபுலத் திறுத்த கட்டிர் நாப்பட் பரிசுறா

கடுஞ்சிலை கடவுந் தழங்குஞான் முரசு

மகலிரு விசம்பி னாகத் ததிர

இ வெவ்வரி நிலைய வெயிலெறிந் தல்ல

துண்ணு தடுக்கிய பொழுதுபல கழிய
நெஞ்சபுக லுக்கத்தர் மெய்தயங் குயக்கத்
தின்னு ருறையுட் டாம்பெறி னல்லது
வேந்தூர் யானை வெண்கோடு கொண்டு

க0 கட்கொடி துடங்கு மாவணம் புக்குட
னருங்க னெடைமை தீர்ந்தபின் மகிழ்சிறந்து

நாம மறியா வேம வாழ்க்கை

வடபுல வாழ்நரிற் பெரிதமர்ந் தல்கலு
மின்னகை மேய பல்லுறை பெறுபகொல்

கடு பாய லின்மையிற் பாசிழை னெகிழ
நெடும ணிஞ்சி நீணகர் வனாப்பி
னோவுறழ் நெடுஞ்சுவர் நாள்பல வெழுதிச்
செவ்விரல் சிவந்த வங்வரிக் குடைச்சு
லணங்கெழி லரிவையர்ப் பிணிக்கு

உ0 மணங்கமழ் மார்பரின் றுணிழ லோரே.

துறை - செத்துறைப்பாடாண்பாட்டு.

வண்ணமும் தூகீதம் அது.

பேயர் - (கஉ) ஏமவாழ்க்கை.

(க) கால்கழிப்பாகக் கடலொலித்தாங்கு (ங) முரசம் (ச)
அதிரவெனக்கூட்டுக.

(ஈ) எயிலெறிந்தென்ற எச்சத்திற்கு (ஐ) உண்ணுதென்றது
இடமாக உண்டலென ஒருதொழிற்பெயர் வருவித்துமுடிக்க.

(ஊ) உண்ணுதென்றதனை உண்ணுமலெனத்திரித்து அதனை
அடுக் கியவென்னும் வினையொடுமுடித்துக் கழியாவென்றதனைக்
கழியாநிற்கவென்னும்பொருளதாக்கி அதனைப் (஁) பெற்றினென்னும்
வினையொடுமுடிக்க.

எ. ஊக்கத்தரென்றது வினையெச்சம்.

கக. கள் நொடைமை - கள்விலை.

கஉ. நாமம் அறியா ஏம வாழ்க்கையென்றது துன்பம்
இடைவிர வின இன்பமன்றி இடையறாத இன்பமேயாய்ச்
சேறலான வாழ்க்கையென்றவாறு.

இச்சிறப்பானே, இதற்கு 'ஏமவாழ்க்கை' என்று
பெயராயிற்று.

கக. வடபுலம் - போகபூமியாகிய உத்தராகுரு.

கச. இன்னகை - இனிய இன்பம்.

கரு

ககச,

பதிற்புப் பத்து.

(கச) இன்னகை (கங) அல்கலும் (கச)

மேயவெனக்கூட்டுக.

கச. பல்லுறை - பலநாளுறைதல்.

(கரு) பாசிழைஞெகிழ் (கஎ) நாள்பலவெழுதியென முடிக்க.

(கக) அரிவையர்ப்பிணிக்கும் (உ௦) மணங்கமழ்மார்ப,
நின்தாணிழ் லோர் (சு) உண்ணாது அடுக்கிய பொழுதுபலகழிய (அ)
இன்னார் உறையுள் தாம் பெறினன்றி (கச) இன்னகை (கஉ)
அல்கலும் (கச) மேய பல்லுறை பெறுபுகொல்? பெறார்; அவர்
அவ்வாறு அதுபெறினன்றி நின் மார்பாற் பிணிக்கப்பட்ட
அரிவையரும் இன்னகை அல்கலுமேய பல்லுறைபெறு
வதேதெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற் சொல்லியது, காமவேட்கையின் ஓடாத
அவன்வென்றி வேட்கைச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

(பி-ம்.) கஅ. குடச்சூல்.

(அ) (கக.) மலையுறழ் யாண வான்கோய் வெல்கொடி
வணமிசை யருவியின் வயின்வயி னுடங்கக்
கடல்போ றுணைக் கடுங்குரன் முரசங்

|காலுறு கடலிற் கடிய வுரற

டு வெறிந்துகிதைந்த வா

ளில்தெரிந்த வேல்

பாய்ந்தாய்ந்த மா

வாய்ந்துதெரிந்த புகன்மறவரொடு

படுபிணம் பிறங்க நூறிப் பகைவர்

க0 கெடுகுடி பயிற்றியு கொற்ற வேந்தே
 நின்போ, லசையில் கொள்கைய ராகலி னசையா
 தாண்டோர் மன்றலிம் மண்கெழு ஞால
 நிலம்பயம் பொழியச் சுடர்சினந் தணியப்
 பயங்கெழு வெள்ளி யானிய நிற்ப

கரு விசும்புமெய் யகலப் பெயல்புர வெதிர
 நால்வேறு நனந்தலை யோராங்கு நந்த
 விலங்குகதிர்த் திகிரி முந்திசி னோரே.

நுறை - வந்தித்துறைப்பாடான்பாட்டு.

வண்ணம் - ஒழுதவண்ணமும் சொந்திவண்ணமும்.

நாக்த - செந்தாக்தம் வந்தித்தாக்தம்.

பெயர் - (கஉ) மண்கெழுஞாலம்.

ஏழாம் பத்து.

ககரு

(உ) துடங்கவெனவும், (ச) உரறவெனவுகின்ற
 வினையெச்சங்களை (க) நூறியென்னும்வினையொடுமுடிக்க.

(அ) புகன்மறவரொடென்னும் ஒடுவை (ரு)வானொடு (க)
 வேலொடு (எ) மாவொடுவென எங்கும்கூட்டுக.

வாள், வேல், மாவெனநின்றமூன்றும் ஆகுபெயர்.

கூ. நூறியென்பது ஈண்டுக்கொன்றென்னும்

பொருண்மைத்து.

க - க0. பகைவர்கெடுகுடி பயிற்றியவென்றது

படுபிணம்பிறங் கப்பகைவரைதூறிய பின் அப்பகைவருடைய
கெட்டுப்போனகுழிமக்களை அவர்நாட்டிலே பயின்று
வாழ்வாராகப்பண்ணியவென்றவாறு. இனிப் பகைவருடைய
பண்ணினவென்றுமாம்.

கெட்டகுழிகளை வேற்றுநாட்டிலே பயிலப்

(கஉ) மன்றவென்பதனை (கக) அசைவில்கொள்கையராகலினென்
பதனொடு கூட்டுக.

கஉ. பொன்னூலமன்றி இம்மண்ணூலமுழுதும்
ஆண்டாரென்பது தோன்ற மண்கெழுஞூலமென்ற இச்சிறப்பானே,
இதற்கு 'மண்கெழுநூலம்'
என்று பெயராயிற்று.

க க. நிலம் பயம் பொழியவென்றது சிலர்
அரசுசெய்யுங்காலங்
களில் மழையும் நீரும் குறைவின்றியிருந்தும் எவ்வினையும்
சுருங்கவினையுங்
காலமும் உளவாம் ; அவ்வாறன்றி நிலம்
பயனைப்பொழிந்தாற்போல மிக
வினையவென்றவாறு.

சுடர் சினந்தணியவென்றது தி ன் க ள் மு ம் மா ரியு ம்
பெய்து மழை
இடையறாதுவருகின்றமையின் சுடர் சினந்தணிந்தாற்போன்று
தோற்ற

வென்றவாறு.

கச. வெள்ளியென்றது வறிதுவடக்கிறைஞ்சிய
சீர்சால்வெள்ளி

(பதீற்றுப்பத்து, ௨௪) என்றவாறு.

பயம்கெழு ஆரியம் நிற்கவென்றது அவ்வெள்ளி
மழைக்குஉடலான

மற்றைநாள்கோள்களுக்குச்செல்கின்றநல்லநாட்களிலே
நிற்கவென்றவாறு.

கரு. விசம்பு மெய் அகலவென்றது
அம்மழையில்லாமைக்கு உற்பா

தமாகிய தாமத்தோற்றமின்மையான், ஆகாயவெளி தன்வடிவு
பண்டையில்

அகன்றாற்போலத் தோன்றவென்றவாறு.

பெயல் புரவு எதிரவென்றது மழை இவ்வுலகினை
யானேபுரப்பே

னென்று ஏறட்டுக்கொண்டாற்போல நிற்பவென்றவாறு.

கசு. நால்வேறு ஊனந்தலை ஓராங்கு நந்தவென்றது
நாறுநிசையும்

ஒன்றுபோலே பகையின்றிவிளங்கவென்றவாறு.

(௧௦) கொற்றவேந்தே, (௧௧)

இலங்குகதிர்த்திகிரியினையுடைய நின்

முன்னோர் (௧௨) நிச்சயமாக (௧௧) நின்னைப்போல்

அசைவில்லாத மேற்

கோளையுடையராகையாலே, (கஉ) இம்மண்ணூலத்தினை (கக) நிலம் பயம் பொழிதன்முதலாக (கக) நால்வேறுநனந்தலை ஓராங்குந்தவென்பதீராக எண்ணப்பட்ட நின்புகழெல்லாம்உளவாக (கக) அசைவின்றி (கஉ) ஆண்டோராவார் ; அவரல்லார் இம்மண்ணூலத்தின் ஒரோவிடங்களை ஆளுவ தல்லது முழுதும் ஆளுதல் கூடாதன்றேயெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

கக. 'ஆண்டோரசையாது' என்பதுபாடமாக்கி அதற்கேற்ப உரைப் பாடுமுளர்.

இதனால் சொல்லியது, அவன் ஆள்வினைச்சிறப்பினை அவன் குடி வரலாற்றொடுபடுத்துச் சொல்லியவாறாயிற்று.

(ரு) 'எறிந்துசிதைந்த' என்பதுமுதலாக (உ) 'மறவரொடு' என்பதீராக நான்கடி வஞ்சியடியாய்வந்தமையான், வஞ்சித்துக் குமாயிற்று. அவற்றுள், முன்னின்றமுன்றடிகளின் சுற்றுச்சீர்கள் அசைச்சீர்களாகவும்மற்றையடியின்சுற்றுச்சீர் பொதுச்சீராகவும் இட்டுக்கொள்க.

(கக) 'நிண்டோல்' என்பது கூன்.

(க)

(எ0.) களிறுகடைஇய தான்
மாவுடற்றிய வடிம்பு

சமந்ததைந்த வேல்

கல்லிலைத்த தோள்

ரு வில்லிலைத்த நல்வலத்து

வண்டிசை கடாவாத் தண்பனம் போந்தைச்

குவிமுகி முகி வெண்டேரடு கொண்டு

திஞ்சனை நீர்மவர் மலைந்து மதஞ்செருக்கி

யுடைநிலை நல்லமர் கடந்து மறங்கெடுத்துக்

க0 கடுஞ்சின வேந்தர் செம்ம நெல்லைத்த

வலம்படு வான்கழல் வயவர் பெரும

நகையினும் பொய்யா வாய்மைப் பகைவர்

புறஞ்சொற் கேளாப் புனாதீ ரொண்மைப்

பெண்மை சான்று பெருமட நிலைஇக்

கரு கற்பிறை கொண்ட கமழுஞ் கடாறுதற்

புனாயோள் கணவ பூண்கிளர் மார்ப

தொலையாக் கொள்கைச் சுற்றஞ் சுற்ற

வேள்வியிற் கடவு ளருத்தினை கேள்வி

யுயர்நிலை யுலகத் தையரின் புறுத்தினை

வழாம் பத்து.

கக௭

யிளந்துணைப் புதல்வரின் முதியர்ப் பேணித்
தொல்கட னிறுத்த வெல்போ ரண்ணன்
மாதோ ருறையு முலகமுங் கேட்ப

விழுமென விழிதரும் பறைக்குர லருவி
உடு முழுமுதன் மிசைய கோடுதொறுந் துவன்று
மயிரை நெடுவரை போலத்
தொலையா தாகரீ வாழு நாளே.

துறை - செந்துறைப்பாடாண்பாட்டு.

வண்ணம் - ஒழுதவண்ணம்.

தூகித - செந்தூகிதம் வஞ்சித்தூகிதம்.

பெயர் - (உசு) பறைகீதரலருவி.

க. சமம் ததைந்த வேலென்றது மூன்றூர் செய்யும் சாங்கள்
சிறை தற்குக் காரணமாகிய வேலென்றவாறு.

வேலென்றது வேல்வென்றியினை.

ச. கல்லலைத்தேதோளென்றது வலியுடைமையுடைய
கலையலைத்தேதோ ளென்றவாறு.

.....

.....தாகவெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன்வென்றிகூறியதிறத்தானே
அவற்குள்ள

சிறப்புக்களைக்கூறிப் பின்னை வாழ்த்தியவாறாயிற்று.

(பி - ன்) க. கவண்டிசை. உசு. நேருயர்நெடுவரை.

(க௦)

இதன்பகிகத்து ஒருதந்தையென்றது
பொறையன்பெருந்தேவியின்
பிதாவுடையது ஒருபெயர்.
வேள்வி ஆக்கியபொழுதின் அறத்துறைபோகியென்றது
யாகம்பண்
ணிணகாலத்திலே . . . நுள்ள அறத்துறைகோயும்
செய்துமுடித்தென்ற
வாறு.

மாயவண்ணனை மன்னுறப்பெற்றென்றது
திருமாலேவழிபட்டு அவ
னுடையமனம் தன்பாலே-ஆம்படி பெற்றென்றவாறு.
ஒகந்தாரீத்தென்றது அம்மாயவண்ணனுக்கு
ஒகந்தாரென்ற ஓர்
ஊரைக்கொடுத்தென்றவாறு.
புரோசமயக்கியென்றது தன்புரோகிதனிலும் தான்
அறநெறியறிந்
தென்றவாறு.
சிறுபுறமென்றது சிறுகொடை.

ககஅ

பதிற்றுப் பத்து.

(ப தி க ம்.)

மடியா வுள்ளமொடு மாற்றோர்ப் பிணித்த
 நெடுநண் கேள்வி யந்துவற் கொருதந்தை
 யின்றமகள் பொறையன் பெருந்தேவி யின்றமக
 னுடுபதி படுத்து நண்ணு ரோட்டி
 வெருவரு தாண கொடுசெருப் பலகடர்
 தேத்தல் சான்ற விடனுடை வேள்வி
 ஆக்கிய பொழுதி னறத்துறை போகி
 மாய வண்ணனை மனனுறப் பெற்றவற்
கோத்திர நெல்லி னொகந்தா ரீத்துப்
புரோசு மயக்கி

மல்ல வுள்ளமொடு மாசற விளங்கிய
 செல்வக்கடங்கோ வாழியாதனைக் கபிலர்பாடினார்
 பத்துப் பாட்டு. அவைதாம் : புலாஅம்பாசறை,
 வனாபோலிஞ்சி, அருவி யாம்பல், உரைசால்வேள்வி,
 நான்மகிழிருக்கை, புதல்குழ்பறவை, வெண்போழ்க்கண்ணி,
 ஏமவாழ்க்கை, மண்கெழுஞாலம், பறைக் குரலருவி. இவை
 பாட்டின்பதிகம்.

நூறுயிரங்காணங்கொடுத்து

நன்றுவென்னும் குன்றேறிநின்று தன்கண்ணிற்கண்ட நாடெல்லாம் காட்டிக்
கொடுத்தான் அக்கோ.

செல்வக்கடுங்கோவாழியாதன்

இருபத்தையாண்டுவீற்றிருந்தான்.

எழும்பத்து முற்றிற்று.

எட்டாம் பத்து.

(எக.) அறையு பாண ரகன்கட் செறுவி

னருவி யாம்ப னெய்தலொ டரிந்து

செறுவினை மகளிர் மலிந்த வெக்கைப்

பருஉப்பக டுதிர்த்த மென்செந் நெல்லி

டு னம்பண வளவை யுறைகுவித் தாங்குக்

கடுந்தே றுறுவிளை மொசிந்தன துஞ்சஞ்

செழுங்குடு கிளைத்த விளந்துணை மகாரி
னலந்தனர் பெருமனின் னுடற்றி யோரே
யூரொரி கவர வருத்தெழுந் துரைஇப்

க0 போர்குடு கமழ்புகை மாதிர மறைப்பட
மதில்வாய்த், தோன்ற லீயாது தம்பழி யூக்குநர்

குண்டுக ணகழிய குறுந்தாண் ஞாயி
லாரொயிற் றோட்டி வெளவினை யேறொடு
கன்றுடை யாயந் தரீஇப் புகல்சிறந்து

கடு புலவுவில் லிளைய ரங்கை விடுப்ப
மத்துக்கயி றுடா வைகற்பொழுது நினைபூஉ
வான்பயம் வாழ்நர் கழுவு டலைமடங்கப்
பதிபாழாக வேறுபுலம் படர்ந்து
விருந்தின் வாழ்க்கையொடு பெருந்திரு வற்றென

உ0 வருஞ்சமத் தருநிலை தாங்கிய புகர்நுதற்
பெருங்களிற் றியாணையொ டருங்கலந் தராஅர்
மெய்ப்பனி கூரா வணங்கெனப் பராவலிற்
பலிகொண்டு பெயரும் பாசம் போலத்
திறைகொண்டு பெயர்தி வாழ்க்கின் னாழி

உடு யூவரு மடவரு மறிவெதிரிந் தெண்ணி
யறிந்தனை யருளா யாயின்

யாரிவ ணெடுத்ததை வாழு மோரோ.

துறை - சேத்துறைப்பாடாண்பாட்டு.

வண்ணம் - ஒழுதுவண்ணம்

சொம்சீர்வண்ணம். கஉ0

பதிற்றுப்

பத்து.

தூக்த - சேத்தூக்த

பெயர் - (கஉ) துறுத்தாண்பாட்டு.

உ. அருவியாம்பல் - நீரின் ஆம்பல்; என்றதனாற்பயன்:
நீர்க்குறை வற்ற ஆம்பலென்பதாம்; எண்ணின் ஆம்பலை
நீக்குதற்கென்பதுமொன்று.

(உ) ஆம்பலொடு நெய்தலொடு (உ) நெல்லை (உ)
அரிந்தென்று கொள்க.

(உ) அரிந்து (அ) பகடு உதிர்த்தவெனக்கூட்டிப்
பகட்டானென

உருபு விரிக்க.

க. செறு வினை மகளிர் மலிந்தாய்க்கையென்றது உழவர்பெண்
மக்கள் வினையாடுதற்கு வயுளையுபயிர்கொள்ளாததோரிடமின்மையின்,
ஆண்டு அவர்கள் மிக்க அழகுமென்றவாறு.

வெக்கைக் கட்டாவிடுந்தமையுடைய
நெல்லிற்றுமென்மை - சோற்றதுமென்மை. செந்நெலென்றது
செந்நெலென்றது சாதியை.

டு. அளவைக்கென நான்காவதுவிரிக்க.

க. கடுந்தேறு உறுதினை - கடிதாகத் தெறுதலையுடைய மிக்க குளவி

யினம். மொசிந்தனவென்றது மொய்த்தனவென்னும்
வினையெச்சமுற்று.

கூ. உருத்து எழுந்து உடைஇ ஊர் எரி கவரவெனக்கூட்டுக.

(கூ) ஊரெரிகவரப் (கூ) போர்க்குமழ்புகை மாதிரமறைப்பத்
(கக) தோட்டிவெளவியென முடிக்க.

கக. தோன்றலியாதென்றது தோன்றாதென்னும்
வினையெச்சத் திரிசொல்; தோன்றலியாமலெனத்திரிக்க.

கஉ. குறுந்தாண்ஞாயிலென்றது இடையிடையே
மதிலின் அடி யிடங்களைப்பார்க்க அவற்றிற் குறுகிக்
குறுகியிருக்கும் படியையுடைய ஞாயிலென்றவாறு.

இவ்வாறு கூறின சாதிப்பண்பானும் படியைத் த
னென்றுகூறினபடி யானும் இதற்கு 'குறுந்தாண்ஞாயில்' என்று
பெயராயிற்று.

கக. வெளவினையென்றது வினையெச்சமுற்று.

கச. ஆயம்தரீஇயென்றது ஆயங்களை நீ (கரு)
புலவுவில்லினாயர்க் குக் கொடுப்பவென்றவாறு.

தரீஇயென்பதனைத் தரவெனத்திரிக்க.

கரு. இனையர் அங்கைவிடுப்பவென்றது இனையர்
அவ்வாயத்தைத் தங்கள் அங்கையில்லின்றும் பிறர்க்கு
விடுப்பவென்றவாறு.

கசு. கயிரூடாவென்னும் பெயரெச்சமறையை
வைகலென்னும் தொழிற்பெயரொடுமுடிக்க. வைகல் - கழிதல்.
வைகற்பொழுது - இருபெய ரொட்டு.

௧௭. வாழ்நர் - வாழ்பவர் ; இடையர். பயத்தானென
விரிக்க. கழுவுளாவான் அவ்விடையர்க்குத்தலைவனாய் அக்காலத்துக்
குறும்புசெய்தி ருந்தானொருவன். முன்னர் (௧௬) எயிலென்றது
அவன் தனக்குஅரணாகக் கொண்டிருந்த மதிலினை.

௧௮. வேறுபுலம்பதிபாழாகப்படர்ந்தென்றது அக்கழுவுள்
தலைம டங்குகையாலே அவனைவிட்டு வேறு
திறையிடாக்குறும்பர்நாட்டிலே அந் நாட்டுப்பதி
பாழாகச்சென்றென்றவாறு.

(௧௮) படர்ந்து (௨௦) திறைகொண்டுபெயர்தியெனக்
கூட்டுக.

௧௯. விருந்தின்வாழ்க்கை - நாடோறும் புதிதாகத் தாங்கள்
தேடுகின்றபொருள். பெருந்திரு - முன்னேதேடிக்கிடந்தபொருள்.
அற்றென வென்றது அற்றதெனக்கருதியென்றவாறு.
அற்றதென்பது கடைக்குறை ந்தது.

௨௦. பாசம் - பேய்.

௨௧. உரவளையும் மடவளையுமென்னும்இரண்டாவது
விகாரத்தால் தொக்கது. அறிவு - அவர்களறிவு.

௨௨. வாழுமோரென்புழி, உம்மை - அசைநிலை.

(௧௯) ஆரெயிற்றோட்டிவெளவி அதனையுடைய (௧௭)

கழுவுள் தலை மடங்கு கையாலே (கஅ) வேறுபுலம்படர்ந்து
அவ்வேறுபுலத்து நினக்கு (உக) யாணையொடு
அருங்கலம் திறையிடார்தம் (கக) விருந்தின் வாழ்க்கையொடு
பெருந்திருவற்றதெனக்கருதித் தங்கள் (உஉ) மெய்நடுக்க மிக்கு
நின்னை அணங்கெனக்கருதிப் பலபடப் பரவுதலான், (உங) பேய்
தான் பற்றினுருயினாவெளவாது தனக்கு அவர் பலியிட்டழி
அப்பலி கொண்டுபெயருமாறுபோல நீயும் அவருயினாவெளவாது
(உச) திறை கொண்டுபெயராரின்றாய்; இஃதன்றே
இதுபொழுது நீசெய்கின்றது; நின்னை (அ) உடற்றியோர் (அ)
கடுந்தேறு உறுகினைதுஞ்சும் (எ) கூடுகினை த்த
இளந்துணைமகாபாப்போலப் (உ)பெருமானே, அலந்தார்கள்;
இனிமே ல்உள்ளத்து (உரு) உரவளையும் மடவளையும்
அவரவர் அறிவினைத்தெரிந்து எண்ணி (உச)
அவர்களிடத்துச்செய்யும்அருளறிந்து அருளாயாயின், (உஎ)
நெடுந்தகாய், இவண்வாழ்பவர்தார்; (உச) நின் னாழி வாழ்கவெனக்
கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன்வென்றிச்சிறப்புக்கூறி அவற்குப்
பகை வர்மேல் அருள்பிறப்பித்தவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) க. செறிவளை. கஅ. வேற்றுப்புலம்.

கஎ. தலைமயங்க. உஉ. பராலின்.

{க}

கக

கஉஉ

பதிற்புப் பத்து.

(எஉ.) இகல்பெரு மையிற் படைகோ ளஞ்சார்
சூழாது துணித லல்லது வறிதுடன் சி-சி தும்
காவ லெதிரார் கறுத்தோர் நாடுநின்

முன்றினை முதல்வர்க் கோம்பின ருறைந்து
ரு மன்பதை காப்ப வறிவுவலி யுறுத்து
நன்றறி யுள்ளத்துச் சான்றோ ரன்னநின்
பண்புநன் கறியார் மடம்பெரு மையிற்
றுஞ்ச லுறாடம் பகல்புகு மாலை
நிலம்பொறை யொராஅநீர் ஞெமரவந் தீண்டி

க0 யுரவுத்தினை கடுகிய வருத்தெழு வெள்ளம்
வளையா மாதிரத் திருள்சேர்பு பரந்து
ஞாயிறு பட்ட வகன்றுவரு கூட்டத்
தஞ்சாறு புனாயு நின்றொழி லொழித்துப்
பொங்குபிசிர் றுடக்கிய செஞ்சுடர் நிகழ்வின்

கரு மடங்கற் றீயி னணையை
சினங்கெழு குருசினின் னுடற்றிசி னோர்க்கே.

துறை - சேந்துறைப்பாடாண்பாட்டு.

வண்ணம் - ஒழுதவண்ணம்.

தூகித் - சேந்தூகித்.

பெயர் - (க0) உருத்தெழுவெள்ளம்.

க. இகல் பெருமையின் - இகலானது பெரிதாகையானே ;
இக லென்னும் எழுவாய்க்குப் பெருமையை நிலைப்பயனிலையாகக்
கொள்க. அஞ் சாரென்றது வினையெச்சமுற்று.

(க) படைகோணத் (உ) துணிதலெனக் கூட்டுக.

உ - கூ. உடன் காவலெதிராரென்றது பலருந் தம்முட்
கூடியும் காக்கமாட்டாரென்றவாறு.

ரு. மண்பதை - மக்கட்பன்மை.

(ரு) அறிவுவலியுறுத்தும் (சு) சான்றோரெனக் கூட்டுக.

சுண்டுச் சான்றோரென்றது மந்திரிகளை.

எ. மடம்பெருமையையும் .(க) இகல்பெருமையைப்போல
எழுவா யும் பயனிலையுமாகக்கொள்க.

அ. தஞ்சல்-எல்லாவுயிரும்இறந்துபடுதல்.
பகலென்றது ஊழியை. மாலையென்றது ஊழிமுடிவினை.

எட்டாம் பத்து.

கஉக

கூ. ஓராஅ வென்றதனை ஒருவவெனத்திரித்து
சுண்டியென்றதனை
யும் சுண்டவெனத் திரிக்க.

க௦. உருத்தெழுவெள்ளமென்றது பல்லுயிரையும் ஒருங்கு
தான் கொல்லுங்கருத்துடையதுபோலக்
கோபித்தெழுவெள்ளமென்றவாறு.

இச்சிறப்பானே இதற்கு ' உருத்தெழுவெள்ளம் ' என்று

பெயராயிற்று.

(க ௦) வெள்ளம் (கக) பார்தென்றதனைப்
பரக்கவெனத்திரித்து அதனை (கச) நுடக்கியவெனநின்ற
செய்யியவென்னும் வினையெச்சத்தொடு முடித்து அதனைச்
சுடர்நிகழ்வென்னுந் தொழிற்பெயரொடுமுடித்து, வெள்ளம்
பரக்கையாலே அவ்வெள்ளத்தை மாய்க்கவேண்டிச் சுடர்நிகழ்தலை
யுடைத்தான (கரு) தீயெனவுகாக்க.

கச. பிசிரென்றது பிசிருடைய வெள்ளத்தை.
நுடக்குதல்-மாய்த் தல்.

(கஉ) ஞாயிறுபட்ட அகன்றுவருகூட்டத்து (கரு)
மடங்கற்பென மாறிக்கூட்டி, அவ்வெள்ளத்தை மாய்த்தற்கு
ஆதித்தர்பன்னிருவரும் தோற் றின பெரியகூட்டத்தையுடைய
வடவைத்தீயெனவுகாக்க. ஆதித்தர்கூட் டத்தை இவன்
படைத்தலைவர்க்கு உவமமாகக்கொள்க.

(கங) அம் சாறுபுளையு நின்றொழிலொழித்து (கரு)
மடங்கற்றியி னனையெனமாறிக்கூட்டுக. அம்
சாறுபுளையுந்தொழிலென்றது அழகிய விழாப்போல எல்லார்க்கும்
இன்பத்தைச்செய்யுந் தொழிலென்றவாறு.

(க) நின்றொடுகறுத்தோர் (எ) தம் மடம் பெருமையால் (க
) நின் (சு)முன்குடிமுதல்வர்க்கு(ரு) அறிவுவலியுறுத்துஞ்
(க)சான்றோரையொத்த நின் (எ) சூழ்ச்சிப்பண்புடைமை
அறிகின்றிலர் ; நீதான் சூழ்ச்சியுடையையே யன்றிக்(கங) குருசிலே,
நின்உடற்றிசினோர்க்குப் போர்செய்யுமிடத்து(கரு) மடங்கற்றியின்
அனையை ; அதனையும் அறிகின்றிலராதலால், அவர் தம்

(க) இகல்பெருமையானே அஞ்சாராய்ப் படைகோளைத் (உ)
துணிதலல்லது

(க) நாட்டைச் (உ) சிறிதும் உடன் (க) காவலெதிர்கொள்ள
ரெனக் கூட்டி வினமுடிவுசெய்க.

இதனாற் சொல்லியது, அவன் சூழ்ச்சியுடைமையும்
வென்றிச்சிறப்

பும் உடன்கூறியவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) க. நாடென. அ. தஞ்சலுறும்.

ச. முதல்வரோம்பினர். கச. பிசுருடக்கிய. (உ)

(எங்.) உரவோ ரெண்ணினு மடவோ ரெண்ணினும்

பிறர்க்கு வாயி னல்லது நினக்குப்

கஉச

பதிற்றுப் பத்து.

பிறருவம மாகா வொருபெரு லேந்தே

.....

.....

மருதஞ் சான்ற மலந்தலை வினாவயற்

செய்யு னான யொய்யு மகளி செய்யு, தான்

நிரவும் பதலும் பாசிழை கனையார்

குறும்பல் பாணர்க் குரவை யயருங்
காவிரி மண்டிய சேய்விரி வணப்பீற்

புகாஅர்ச் செல்வ பூழியர் மெய்ம்மறை
கழைவிரிந் தெழுதரு மழைதவழ் நெடுங்கோட்டுக்
கொல்லிப் பொருந் கொடித்தேர்ப் பொறையநின்
வளனு மாண்மைபுங் கைவண் மையு
மார்த ரளவிறந் தனவெனப் பன்னுள்
யான்சென் றுரைப்பவுந் தேரூர் பிறருஞ்
சான்றோ ருரைப்பத் தெளிசுவர் கொல்லென
வாங்குமதி மருளக் காண்குவல்
யாங்குரைப் பேனென வருந்துவல் யானே.

ஓதுவும்அது.

பேயர் - நிறந்திகழ்பாசிழை.

*[கூந்தலையுடையமகளிர், ஒண்ணுதல்பொலிந்தமகளிரெனக்கூட்டுக.

நிறந்திகழ்பாசிழையென்றது தன்னின் அழுத்திய

மணியினுந் தன் னிறந்திகழும் பசும் பொன்னிழையென்றவாறு.

இச்சிறப்பானே, இதற்கு 'நிறந்திகழ்பாசிழை' என்று

பெயராயிற்று.

உயர்நினைமகளிர் நெஞ்சத்துமென உம்மையை

மாறிக்கூட்டுக.

தெய்வமென்றது தெய்வத்தன்மையை.

தெய்வந்தருஉம் ஆன்றோரெனக்கூட்டுக. குலமகளிரை

உயர்திணை மகளிரென்று முன்னேகறினமையான்
 ஆன்றோரென்றது பரத்தையரை யாம்; அவர்களை
 ஆன்றோரென்றது தம் துறைக்குவேண்டுவன அமைந்தா
 ரென்றவாறு.]

மருதமென்றது மருதநிலத்தன்மையை.

இரவும் பகலும் குரவையயருமெனக்கூட்டுக.

* [] இவ்விருதலைப் பகரத்திற்குட்பட்ட
 உரைக்குரியமூலம் ஒரு பிரதியிலும் கிடைக்கவில்லை.

எட்டாம் பத்து.

கஉரு

குறும்பல்குரவையென்றது ஒன்று ஆடுமிடத்திற்கு ஒன்று
 அணிய தாய் அவைதாம் பலவாயிருக்கின்ற குரவையென்றவாறு.

குரவையயரும் புகாரெனவும் காவிரிமண்டிய
 புகாரெனவுங்கூட்டுக.

உரைப்பவுமென்ற உம்மை தாமே அறியக்கடவதனை யாம்
 சொல்

லவு மறிகிலரெனச் சிறப்பும்மை. பிறருமென்ற உம்மை அசைநிலை.
 'சான்

ரோர்.....கொல்லென' என்றதன்பின், கருதினென
 ஒருசொல் வரு வித்து அதனைக் காண்குவலென்னும்
 வினையொழுமிக்க.

பெருவேந்தே, புகார்ச்செல்வ, பூதியார்மெய்யம்மறை,
கொல்லிப் பொருந, பொறைய, நின் பகைவர் நின்வளனும்
ஆண்மையும் கைவண்மையும், உலகத்துமக்களளவைக்கடந்தன;
அவனொடு மாறுபடுவது துமக்கு உறுதியின்றெனப் பன்னான் யான்
சொல்லவும் தேறிற்றிலர்; தேரூராயினும் உலகத்து மதிப்புடைய
சான்றோர் சொல்லத் தாம் தேறுவரோவெனக் கருதின்
அவர்கொன்னவிடத்தும் அவர்கள் மதிமருண்டதுவேகாண
நின்றேன்; ஆகலான் நின் பெருமையை அவர்கட்கு யாங்கு
உரைப்பே னென வருந்தாநின்றேன் யான். இஃது என்னுறுகுறை;
இதனை அறிந்து நீ அவர்பால் அருளவேண்டுவென
வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன் வென்றிக்கு அடியாகிய
செல்வமும் ஆண்மையும் கைவண்மையும் உடன்கூறியவாற்றான்
அவன் வென்றிச் சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) நீயாயின். செய்வரி.

ஒப்புமகளிர். யாஞ்சென்று.

(க)

(எசு.) கேள்வி கேட்டுப் படிவ மொடியாது
வேள்வி வேட்டனை யுயர்ந்தோ ருவப்ப-
சாயறல் கடுக்குந் தாழிருங் கூந்தல்
வேறுபடு திருவி னின்வழி வாழியர்

௫ கொடுமணம் பட்ட கிணைமா ணருங்கலம்
பந்தர்ப் பயந்த பலர்புகழ் முத்தம்
வகையக நண்ணிக் குறும்பொறை நாடித்

தெரியுநர் கொண்ட சிறுடைப் பைம்பொறிக்

கவைமரங் கடுக்குங் கவலைய மருப்பிற்

க0 புள்ளி யிரலைத் தோலா னுதிர்த்துத்
தினகளைந் தெஞ்சிய திகழ்விடு பாண்டிற்
பருதி போகிய புடைகிளை கட்டி

யெஃகுடை யிரும்பி னுள்ளமைத்து வல்லோன்

கஉக

பதிற்றுப் பத்து.

குடுகிலை யுற்றுச் சுடர்விடு தோற்றம்
கடு|விசும்பாடு மாபிற் பருந்தா றளப்ப
நலம்பெறு திருமணி கூட்டு நற்றோ
ளொடுங்கி ரோதி யொண்ணுதல் கருவி
லெண்ணியன் முற்றி யீரறிவு புரிந்து
சால்புஞ் செம்மையு முளப்படப் பிறவுங்

உ0 காவற் கமைந்த வரசதுறை போகிய
வீறுசால் புதல்வற் பெற்றனை யிவணர்க்
கருங்கட னிறுத்த செருப்புகன் முன்ப
வன்னவை மருண்டனெ னல்லே னின்வயின்
முழுதுணர்ந் தொழுக்கு நனாமு தாளனை

உரு வண்மையு மாண்பும் வளனு மெச்சமுந்

தெய்வமும் யாவதுந் தவமுடை யோர்க்கென
வேறுபடு நனந்தலைப் பெயரக்
கூற்றினை பெருமனின் படிமை யானே.

இதுவும் அது.

பெயர் - (கக) நலம்பெறுந்நமணி.

க. கேள்விகேட்டல் - யாகம் பண்ணுதற்கு உடலான
விதிகேட்டல். படிவம் - யாகம் பண்ணுதற்கு உடலாக
முன்புசெலுத்தும் விரதங் கள். ஒடியாதென்பதை ஒடியாமலெனத்
திரிக்க.

(உ) வேட்டனையென்றதனை வினையெச்சமுற்றாக்கி
அவ்வினையெச் சத்தினை (உஉ) அருங்கடனி றுத்தவென்னும்
வினையொடு கூட்டுக.

உ. உயர்ந்தோர் - தேவர்.

உ. வேறுபடுகிருவின் - இவளுக்குக்கூறியகுணங்களால்
அவளின் வேறாகிய நின்தேவி யென்றவாறு.

கிருவின்என்னும்இன் - அசைநிலை.

(ச) வாயியரென்னும் வினையெச்சத்தினைச் (கஉ)

குடுகிலையுற்றென் னும் வினையொடுமுடிக்க.

எ. வளையென்றது, பெருமலையை.

குறும்பொறையென்றது அதனை அணைந்த சிறுபொற்றைகளை.

உ. தெரியுநர்கோடல் - இலக்கணக்குற்றமற

ஆராய்ந்துகோடல். பைம்பொறியென்றது, செவ்விகளையுடைய
புள்ளிகளை. மேற் (க௦) புள்ளி யிரலையென்றதனை அதன்

எட்டாம் பத்து.

கஉ௭

கூ. கவலையவென்னுழ் அகரம் செய்யுள்விகாரம்.

கக. பாண்டிலென்றது, வட்டமாக அறுத்த தோலினை.

கஉ. பருதிபோகியபுடையென்றது, வட்டமாகப்போன அத்தோலது விளிம்பினை.

(ரு) அருங்கலம் (கூ) முத்தம் (கக) பாண்டிற் (கஉ) புடைகளைகட்டி யெனக்கூட்டி அருங்கலத்தினையும் முத்தத்தினையும் அத்தோலின்விளிம்பிலே இனமாகக் கட்டியெனவுகாக்க.

கக. எஃகுடை இரும்பின் உள்ளமைத்தென்றது கூர்மையை யுடையகருவிகளால் அத்தோலுட்செய்யும் தொழில்களெல்லாம் செய்த மைத்தென்றவாறு.

அமைத்தென்றதனை அமைப்பவெனத் திரிக்க.

(கக) வல்லோனாலெனவிரித்து வல்லோனால் நின்றேவி (கச) குடு தல் நிலையுறுதலாலென்க.

கக. வல்லோன் - யாகம்பண்ணுவிக்கவல்லவன்.

கச. தோற்றமென்றது, தோற்றமுடைய அத்தோலினை.

(ஈ) திரு (கஎ) ஒண்ணுதல் (கச) தோற்றம் (கரு) பருந்து நளப்பச் (கச) குடுநிலையுற்றுக் (கஎ) கருவில் (உ௦) அரசதுறைபோகிய வெனக்கூட்டி நின்றேவியாகியஒண்ணுதல் அவ்வாறழைத்ததோலினைப் பருந்துநளக்கும்படி குடினமையால், அவள்கருவிலேயிருந்து அரசதுறை க்குவேண்டிவனவெல்லாம்

குறையற்றவெனவுகாக்க.

க௭. நலம்பெறுதிருமணியென்றது மணியறிவாரால்
இதுவே நல்ல தென்று சொல்லப்படுதலையுடைய
திருமணியென்றவாறு.

இச்சிறப்பானே, இதற்கு 'நலம்பெறுதிருமணி' என்று
பெயராயிற்று.

க௮. என் இயல் முற்றியென்றது
திங்கள்நிரம்பியென்றவாறு.

நரறிவென்றது இம்மையறிவு மறுமையறிவு;
பெரியவறிவெனினும்
அமையுமி.

உக. பெற்றனையென்றது வினையெச்சமுற்று.

உச. நனாமுதாளனென்றது, புரோகிதனை.

(உச) நனாமுதாளனைக் (உ௮) கூறினையெனக்கூட்டி,

அவனைச்

சொல்லி ஏவினையென ஒருசொல் வருவித்துமுடிக்க.

உரு. மாண்பென்றது, மாட்சிமையுடைய குணங்களை.

எச்ச

மென்றது, பிள்ளைப்பேற்றினை.

உ௬. தெய்வமென்றது, தம்மால் வழிபடுந் தெய்வத்தினை.

கஉ.அ

பதிறுப் பத்து.

(உசு) தவமுடையோர்க்கெனச் (உசு) சொல்லியென்க.
கூறினையென்பது வினையெச்சமுற்று.

உஎ.

வேறுபடுதலையென்றது, துறந்துபோயிருக்கும் காட்டினை.

பெயர - அந்நொழுதாளனைக் காட்டிலே பெயரவேண்டி.

(உஉ) செருப்புகன்முன்ப, (உ)வேட்டினையென்றும்

(உக)பெற்றனை யென்றும் நீ செய்தயாகங்களாகிய (உங)

அன்னவையிற்றிற்கு யான் மருண் டேனல்லேன்; நின்னை நல்வழி

(உச) ஒழுகுவித்துநின்ற நொழுதாளனை (உசு) நிற்படிமையானே

(உஎ) இல்லறவொழுக்கினைஒழித்துத் துறவற வொழுக்கிலே

செல்ல (உசு) ஒழுகுவித்தனை; அவ்வாறுசெய்வித்த நின்

பேரொழுக்கத்தினையும் பேரறிவினையும் தெரிந்து

யான்மருண்டேனென வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன்நல்லொழுக்கமும்

அதற்கேற்ற நல் லறிவுடைமையும் கூறியவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) டி. தெரிபுகொண்ட. உரு.

வண்மையுடையான்மையும்.

க0. தோலுனொகிரத்து. உஎ. வேறுபுல.

கசு. குடுநிலையுற்ற. உசு. கூறுவை.

உசு. முதிதுணர்ந்தொழுகும்.

(ச)

(எரு.) இரும்புலி கொன்று பெருங்களி றதே

மரும்பொறி வயமா னணையை பல்வேற்
பொலந்தார் யானை வியறேர்ப் பொறைய

| வேந்தரும் வேளிரும் பிறருங் கீழ்ப்பணிந்து

இ நின்வழிப் படாஅ ராயி னென்மிச்

கறையுறு கரும்பின் நீஞ்சேற் றியாணர்

வருநர் வளையா வளம்வீங் கிருக்கை

வன்புலந் தழீஇ மென்பா ரோறு

மரும்பறை வினைஞர் புல்லிகல் படுத்துச்

க0 கள்ளுடை நியமத் தொள்கிலை கொடுக்கும்

வெள்வர குழுத கொள்ளுடைக் கரம்பைச்

செந்நெல் வல்சி யறியார் தத்தம்

பாடல் சான்ற வைப்பி .

சுமிட னுடல் யாவண தவர்க்கே.

இதுவும்வது.

பேயர் - (க) நீஞ்சேற்றியாணர்.

எட்டாம் பத்து.

கஉக

இ - க. நெல்மிக்கு அறையுறு கரும்பென்றது நெல்லின்கண்ணே
அந்நெல்லெருக்கி மிக எழுந்தமையானே அறுக்கலுற்ற கரும்பென்றவாறு.

இனி, அந்நெற்றான் கரும்பின் மிக எழுந்து அதனை
நெருக்கினமை யால், அந்நெல்லிற்கு இடமுண்டாக அறுத்த
கரும்பெனினுமாம்.

சு. தஞ்சேறு - இனியபாகு. யாணரென்றது
அத்தஞ்சேற்றது இடையறவின்மையை.

இச்சிறப்பானே, இதற்கு 'தீஞ்சேற்றியாணி' என்று
பெயராயிற்று.

(எ) வளம்வீங்கிருக்கையாகிய (அ) மென்பாலெனக்
கூட்டுக.

மென்பால் - மருதம்.

(க) பொறைய, நீ (க) புலிகொன்று களிதலேம் (உ)
வயமான் அனையை; அதனால், (ச) வேந்தரும் வேளிரும் பிறரும்
நின்னடிக்கீழ்ப்பணிந்து தமக்குரிய (அ) மென்பால்கடோறுமிருந்து
முன்பணிந்தவாற்றிற்கேற்ப (இ) நின்வழியொழுக்காராயின், அவர்கள்
(கக) வெள்வரகுழுதகொள்ளுடைக் கரம்பையாகிய (அ)
வன்பாலிலே கெட்டுப்போயிருந்து ஆண்டுவினைந்த வெள்வரகு
உண்பதன்றித் தாம் பண்டுண்ணும் (கஉ) செந்நெல்வல்சி
உண்ணக்கிடையாதபடி மிடிபடுகின்றார்; (கச) தத்தநாட்டினை
ஒருங்கு ஆளுதல் அவர்க்கு யாவனதென வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன்வென்றிச்சிறப்புக்
கூறியவாறாயிற்று.

(பி - ம்) அ. தழீஇயமென்பால். கக.
கல்லுடைக்கரம்பை.

க. புலவிகல்பித்து. கஉ. அறியாருடன. (ரு)
(எக.) களிறுடைப் பெருஞ்சமந் ததைய வெஃகுயர்த்
தொளிறுவாண் மன்னர் ததைநீலை கொன்று

முரசுகடிப் படைய வருந்துறை போகிப்
பெருங்கட னீந்திய மரம்வலி யுறுக்கும்
இ பண்ணிய விலைஞர் போலப் புண்ணொரீஇப்

பெருங்கைத் தொழுதியின் வன்றயர் கழிப்பி
யிரந்தோர் வாழ நல்கி யிரப்போர்க்
கீத றண்டா மாசித றிருக்கை

கண்டனென் செல்கு வந்தனென் கால்கொண்டு

க0 கருவி லானந் தண்டனி சொரிந்தெனப்
பல்விதை புழவிற் சில்லே ராளர்
பனித்துறைப் பகன்னைப் பாங்குடைத் தெரியல்
கழுவுறு கலிங்கங் கடுப்பச் சூடி

க௭

கரு0

பதிற்றுப் பத்து.

யிலங்குகதிர்த் திருமணி பெறாஉ

கடுமகன்கண் வைப்பி னாகிழ வேர்யே.

இதுவும்அது.

பெயர்-(அ) மாசிதறிருக்கை.

ச. கடல்நீந்தியமரம் - மரக்கலம்.

அ. மாசிதறிருக்கையென்றது பகைவரிடத்துக்

கொள்ளப்பட்ட

மாக்களை வளையாது அளவிறக்கக்கொடுக்கும்
பாசறையிருக்கையென்றவாறு.

இச்சிறப்பானே, இதற்கு 'மாசிதறிநுக்கை' என்று
பெயராயிற்று.

(க0) தண்டளிசொரிந்தென (கக) ஏராளர் (கச)
கதிர்த்திருமணி பெறுஉம் (கரு) நாடெனக்கூட்டி, மழைபெய்தலானே
ஏராளர் உழுது விளை த்துக்கோடலேயன்றி உழுத இடங்கள்தோறும்
ஒளியையுடைய திருமணி களை எடுத்துக்கொள்ளுநாடென வுரைக்க.

கக. பல் விதை உழவின் சில்லேராளரென்றது
பலவிதையுழவாற் பெரியராயிருப்பினும் தம் குலத்தானும்
ஒழுக்கத்தானும் சிறிய ஏராளரென்ற வாறு.

§ சின்மையை, சின்னூலென்றது போல
ஈண்டுச்சிறுமையாகக்கொள்க.

(கஉ) பகன்றைத்தெரியால் (கங) கழுவுறுகலிங்கம் கடுப்பச்
சூழ்த் (கச) திருமாணிபெறுஉமெனக் கூட்டி, பகன்றைமாலையைக்
கழுவுறுகலிங்க மொப்பச் சூழக்கொண்டிருந் திருமாணிகளை
எடுக்குமெனவுரைக்க.

(கரு) நாடுகிழுவோய், (உ) மன்னர் (க) பெருஞ்சமம்
ததைய எஃ குயர்த்து (உ) அம்மன்னர்பலர் கூடிச்செறிந்த
நிலைமையைக்கொண்டு (ங) அருந்துறைபோகிக் (ச) கடலை நீந்தின
மரக்கலத்தினை அழிவுசேராது வலியுறுக்கும் (ரு)
பண்டவாணிகளைப்போலக் (ஃ) கைத்தொழுதியின் (ரு) புண்ணை
ஒருவலித்து(ஃ)வலியதுயரைக்கழித்துப் போரிடத்து வினையிலிருத்

தலே வினோதமாகக்கொண்டு (எ) இரந்தோர்வாழநல்கிப் பின்னும்
 இரப் போர்க்கு (அ) ஈதலின்மாறாத மாசிதறிருக்கையைக் (க)
 கண்டுபோவேன் வந்தேனெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன்வென்றிச்சிறப்பும்
 கொடைச்சிறப்பும் கூறியவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) ஐ. பண்ணியவினைவர்.

(அ) (எ.) 'எனைப்பெரும் படையனோ சினப்போர்ப் பொறைய
 னென்றனி ராயி னாறுசெல் வம்பலர்
 மன்பதை பெயர வரசுகளத் தொழியக்
 கொன்றுதோ னோச்சிய வென்றாடு துணங்கை

எட்டாம் பத்து.

ககக

ஐ மீபிணத் துருண்ட தீதயா வாழியிற்
 பண்ணமை தேரு மாவு மாக்களு
 மெண்ணற் கருமையி னெண்ணின்றோ விலனே

கந்துகோ ளீயாது காழ்பல முருக்கி ஐ
யுகக்கும் பருந்தி நிலத்துநிழல் சாடிச்

க0 சேண்பரன் முரம்பி னீர்ப்படைக் கொங்க

ராபரந் தன்ன செலவிற்பல்
 யானை காண்பலவன் றானை யானே.

துறை - உழிஞையாவம்.

வண்ணமும் தூக்கும் அது.

பெயர் - (சு) வென்றோதுணங்கை.

க. மன்பதைபெயரவென்றது

படைகெட்டோடவென்றவாறு.

க-ஸ. அரசுகளத்தொழியக் கொன்றென்றது அரசகைக்
களத்திலே உடலொழிந்துகிடக்கக் கொன்றென்றவாறு.

(சு) கொன்று தோளோச்சிய (ரு) பிணமெனக்கூட்டி,
முன்பு தம் முடன்பகைத்தவரைக் கொன்று தோளோச்சியாடி
இப்பொழுது இவன்களத்திற் பட்டுக்கிடக்கின்றவீரர்பிணமென
அவ்வீரர்செய்தியை அவர்பிணத் தின்மேலேற்றிச்
சொல்லியவாறுகவுரைக்க.

(சு) வென்றோதுணங்கைப் (ரு) பிணமென்றது
கூர்களிலேயாரும் துணங்கையன்றிக் களங்களிலே வென்றாடின
துணங்கையையுடையபிண மென்றவாறு.

இச்சிறப்பானே, இதற்கு 'வென்றோதுணங்கை' என்று
பெயராயிற்று.

ரு. மீபிணத்தைப் பிணமீயெனக்கொள்க.

எ. எண்ணிற்றோவென்னும் ஒற்று மெலிந்தது.

உ. கந்துகோளியாதென்றது வினையெச்சவினைத்திரிசொல்.

க. சாடியென்னும் வினையெச்சத்தினைச் (கக)

செலவென்னும் தொழிற்பெயரொடுமுடிக்க

(க௦) ஈர்ப்படை.....

.....

(உ) வம்பலிர், (க) பொறையன் எனைப்பெரும்படையன் (உ) என்ற னிராயின், (கஉ) அவன் தாணையிடத்துத் (க) தேரும் மாவும் மாக்களும் (எ) எண்ணற்கருமையின் எண்ணிற்றிலன்; ஆயின், (கஉ) அவன் தாணையின் யானைதான் எண்ணினையோவெனின், அதுவும் எண்ணினேனல்லேன்; கட்புலனுக்கு வரையறைப்பட்டதுபோல (கக) ஆபரந்தாலொத்த செலவிற்

கஉஉ

பதிற்றுப் பத்து.

பல (கஉ) யானையை அவன்றானையானே காண்பவெனக்கூட்டி வினைமுடிவு செய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன்படைப்பெருகாச்சிறப்புக் கூறியவா றாயிற்று.

இப்பாட்டிற் பொதுப்படப் படையெழுச்சிகூறியதனை உழிஞையர வமென்றது, ஆண்டு அப்படையெழுங்காலத்து நொச்சியீறிற் போர்குறித் தெழுந்ததை ஒருகாரணத்தான் அறிந்துபோலும்.

(பி - ம்.) ரு. தெய்வயாழின்.

(எ) (எயு.) வலம்படு முரசி னிலங்குவன னிழுஉ மவ்வெள் ளருவி யுங்ஊ யதுவே சில்வனை னிறவி செல்குவை யாயின் வள்ளிதழ்த் தாமரை நெய்தலொ டரிந்து

தி மெல்லியன் மகளி ரொக்குவன ரியலிக்
கினிகடி மேவலர் புறவுதொறு துவலப்
பல்பய னிலைஇய கடறுடை வைப்பின்
வெப்போ ராடவர் மறம்புரிந்து காக்கும்
கில்பயி லிறம்பிற் றகடுர் நூறி

க0 பேள மன்ற பிறழ்நோக் கியவ

ரோடுறு கடுமுரண் டுரியச் சென்று
வெம்முனை தபுத்த காலைத் தந்நாட்
டிபாடுபரந் தன்ன மாளி

புரபரந் தன்ன யானையோன் குன்றே.

துறை - விறலியாந்துப்படை.

வண்ணமும்தூக்கும் அது.

பேயர் - (க0) பிறழ்நோக்கியவர்.

(உ) அவ்வெள்ளருவி - அழகிய வெள்ளருவி.

உவ்வகையென்றது உவ்வெல்லையென்றவாறு. அதுவென்பது
அம் மலையென்னுஞ்சுட்டு. வெள்ளருவியையுடைய
அதுவெனக்கூட்டுக.

(ரு) மகளிர் இயலி (ச) நெய்தலொடு தாமரையரிந்து (க)
கினிகடி மேவலர் புறவுதொறும் துவலப் (எ) பல்பயன் நிலைஇய
கடறெனக்கூட்டி, கினிகடிமகளிர் நிலவனுமையானே
மருதநிலத்திலேசென்று நெய்தலொடு தாமரையரிந்து
பின் கினிகடிதொழிலேமேவுதலையுடையராய்ப் புறவின்புனங்க

டோறும் கிளிகடிபாடலை துவலப் பல்பயங்களும்கிலைபெற்ற
முல்லையிலமென வுரைக்க.

(எ) வைப்பிற் (அ) நகரேனக்கூட்டுக.

(அ) ஆடவர்காக்கும் (ஆ) இறும்பெனக்கூட்டுக.

சு. வில்பயிலிற் பு - படைநிலை.

(க0) பிறழ்நோக்கியவரென்றது தம் சினமிகுதியானே
மாற்றார் படைத்தோற்றத்தினை நெறியால் நோக்காது எடுத்துப்
படுத்தும் கோட்டி யும் பலபடப் பிறழ்நோக்கும் பகைவராகிய
பல்லியமுடையரென்றவாறு.

இச்சிறப்பானே, இதற்குப் 'பிறழ்நோக்கியவர்'
என்றுபெயராயிற்று.

(கக) மாவின்னெடுவென ஒடு விரித்து, (கஉ)

முனைதழுத்தகாலை மாவின்னெடு (கச) ஆபரந்தன்ன
யானையோனெனவுரைக்க.

(க) சில்வனைவிறலி, செல்குவையாயின், (கச)
யானையோன்குன்று (உ) உவ்வெல்லையில் வெள்ளருவியுடைய
அதுவெனமாறிக்கூட்டி. வினை முடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன்வென்றிச்சிறப்புக்
கூறியவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) ௬. இதட்டாமரை. க0. பேராமன்ற.

- (எக.) உயிர்போற் றலையே செருவத் தானே
கொடைபோற் றலையே யிரவலர் நடுவட்
பெரியோர்ப் பேணிச் சிறியோரை யளித்தி
நின்வயிற் பரிந்த நீல்லிசை கணவினும்
- கூ பிறர்க்கை யறியா வயங்குசெந் நாவிற
படியோர்த் தேய்த்த வாண்மைத் தொடியோர் பாரா

- தோளினைக் குழைந்த கோதை மார்ப
வணைய வளப்பருங் குரையை யதன
னின்னொடு வாரார் தந்திலத் தொழிந்து
- கஃ கொல்களிற் றியாணை பெருத்தம் புள்ளென
வின்குலை யறுத்துக் கோலின் வாரா
வெல்போர் வேந்தர் முரசுகண் போழ்ந்தவ
ரசுகளா வழைப்பக் கோடறுத் தியற்றிய
வணங்குடை மரசிற் கட்டின்மே லிருந்து
- கஃ தும்பை சரன்ற மெய்தயங் குயக்கத்து
நிறம்படு குருதி புறம்படி னல்லது

மடையெதிர் கொள்ளா வஞ்சவரு மரபிற்

கடவு ளயிரையி னிலைஇக்

கேடில வாக பெருமநின் புகழே.

துறை - சேந்துறைப்பாடாண்பாட்டு.

வண்ணமும் தூக்தும் அது.

பெயர் - (கசு) நிறம்படு தருதி.

(ச) பிரிந்த நின்வயின்நல்லிசையெனக்கூட்டுக.

பிரிதல் - தன்னைவிட்டுத் திக்குவிதிக்குக்களிலே போதல்.

(சு) இசை (ரு) அறியாவெனமுற்றாக அறுத்துடைக்க.

க. நின்னொடுவாரார் தந்நிலத்து ஒழிந்தென்றது

நின்னைவழிபட்டு நின்னொடு ஒழுகாதிருத்தலையென்றித் தந்நிலத்திலே
வேறுபட்டுநின்றென்ற வாறு.

(க௦) யானையெருத்தர்ப்புல்லென (கக) வில்குலையறுத்துக்

கோலின் வாரா (கஉ) வேந்தரென்றது முன்பு நின்வழி ஒழுகாது
ஒழிந்திருந்தவழிப் பின்பு தாம் களத்து நின்போர்வலிகண்டு இனி
நின்வழி ஒழுகுதுமெனச் சொல்லித் தாம் ஏறிய

யானையெருத்தர்ப்புல்லென வில்லின் நாணியையறுத்து

நின்செங்கோல்வழியொழுகாத வேந்தரென்றவாறு.

கங. அழைத்தல் - வருத்தத்தாற் கதறுதல்.

(கரு) தூம்பை சான்ற மெய் தயங்கு உயக்கத்து (கக)

நிறம்படு குருதியென்றது - வீரருடைய தும்பைகுடியதற்கேற்பநின்று
பொருதலாற்ற லையுடைய உடலானது அசையும்படிவந்த

ஒய்வினையுடைய நிறங்களைத் திறந்துவிட்ட குருதியென்றவாறு.

அல்லாத இடங்களிற் குருதிகொள்ளாமையின், நிறங்களைத்
திரக்க ஆண்டு உண்டான குருதியென்பதாயிற்று.

இச்சிறப்பானே, இதற்கு 'நிறம்படுநதி' என்று
பெயராயிற்று.

(கக) கோடறுத்து இயற்றிய (கச) கட்டின்மேலிருந்து
(கங) நிறம் படுகுருதி புறம்படினல்லது (கஈ) மடைஎதிர்கொள்ளாக்
(கஊ) கடவுளெனக்கூட்டி, அவ்வாறுசெய்ததொருகட்டில்
கொடுவந்திட்டதன்மேலிருந்து அவ்வாறுகொடுப்பதொரு
பலியுண்டாயினல்லது பலிகொள்ளாக் கடவுளெனவுணக்க.

(கச) கட்டின்மேலிருந்தல்லது (கஈ)
குருதிபுறம்படினல்லதென அல்லதென்பதனை
இரண்டிடத்தும் கூட்டிக்கொள்க.

கஈ. கடவுளென்றது அவனால் இவ்வாறு வழிபடும்
கொற்றவை யை. அயிரா - அக்கொற்றவை உறையதொருமலை.

எட்டாம் பத்து.

கஈரு

(எ) கோதைமார்ப, (க) செருவத்து உயிர்போற்றலை; (உ)
இரவலர் நடுவண்கொடைபோற்றலை; (ஈ) பெரியோரைப்பேணிச்
சிறியோரை அளித்தி; (ஊ) அனையநிக்குணங்கள் அளப்பரியை; (ஈ)
அவ்வாறொழுகுதலாம் (ச) பிரிந்த நின்வயின்நல்லிசை இனிக்
கனவிலும் (ரு) பிறர்நச்சுதலறியா; அவ்வாறு அறியாமையின், (க)
பெரும, அவ்வாறாகியநின்புகழ் (கஈ) நிலைஇ நின்னிடத்துக்

கேடிலவாகவென மாறிக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

அ. 'அனையவளப்பருங்குரையை' என்றது (க)

'சிறியோரையளித்தி' என்றதன்பின்னே நிற்கவேண்டுதலின்,
மாறாயிற்று.

இதனாற்சொல்லியது, அவன்பலகுணங்களும் ஒருங்கு
புகழ்ந்து வாழ்த்தியவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) ச. பிறந்த. கூ.

வாராரின்னிலத்தெளிந்து.

ப. அனையவளப்.

(க)

(அ0.) வான்மருப்பிற் களிற்றியானை

மாமலையிற் கணங்கொண்டவ

ரெடுத்தெறிந்த விறன்முரசங்

கார்மழையிற் கடிதுமுழங்கச்

ந சாந்துபுலர்ந்த வியன்மார்பிற்

ரொடி ஈடர்வரும் வலிமுன்கைப்

புண்ணுடையெறுழ்த்தோட் புடையலங் கழற்காற்

பிறக்கடி மொதுங்காப் பூட்கை பொள்வா ப்பு

னொடிவி றெவ்வ ரெதிர்நின் றுனாஇ

க0 யிடுக திறையே புரவெதிர்ந் தோற்கென

வம்புடை வலத்த ருயர்ந்தோர் பாவ

வனையை யாகன் மாறே பகைவர்

கால்கிளர்ந் தன்ன கதழ்பாரிப் புரலிக்

கடும்பரி நெடுந்தேர் மீ'மிசை துடங்குகொடி
 கடு புலவரைத் தோன்றல் யாவது சினப்போர்
 நிலவரை நிறீஇய நல்லிசைத்
 தொலையாக் கற்பநின் நெம்முனை யானே.
 துறை - வஞ்சித்துறைப்பாடாண்பாட்டு.
 வண்ணம் - ஒழுதவண்ணம்.
 தூக்கு - செந்தூக்கும் வஞ்சித்தூக்கும்.
 பெயர் - (எ) புண்ணுடையெறுந்தோள்.

கூடக

பதிறுப் பத்து.

உ. கணங்கொள்ளவெனத் திரிக்க. அவரென்றது
 பகைவரை.

எ. புண்ணுடை உறுழ்த் தோளென்றது எப்பொழுதும்
 பொருது புண்ணுறுத வலியதோளென்றவாறு.

இச்சிறப்பானே, இதற்குப் 'புண்ணுடையெறுந்தோள்'
 என்று பெயராயிற்று.

க ர. புரவெதிர்த்தோற்கென்றது
 கொடையேற்றிருக்கின்ற அவ னுக்கென்றவாறு.

(கச) கொடி (கடு) தோன்றலென்றதனை எழுவாயும்
 பயனிலையு மாகக்கொள்க.

(கஉ) நின் நெம்முனைப் (கடு) புலவரையானென
 மாறிக்கூட்டுக.

(க௭) தொலையாக்கற்ப, (கக) நின்வீரராகிய உயர்ந்தோர்
நின் தெவ்வராகிய (உ) அவருடைய (க) களிற்றியானை (உ)
மலையிற் கணங் கொள்ளாநிற்க, (ங) முரசம் (ச)
கடிதுமுழங்காநிற்க, அவையிற்றை ஒன் றும் மதியாதே நின்னொடு
(%) ஒழுவில் தெவ்வராகிய அவர் எதிர்நின்று பெயரா (க௦)
இப்புரவெதிர்ந்தோனுக்குத் திறையையிடுகவெனச் சொல்லி
நின்னைப் (கக) பரவுப்படி நீ (கஉ) அதற்கேற்ற
தன்மையையுடையயான படியாலே (க௭) நின்தெம்முனைப் (கரு)
புலவெல்லையில் நின் (கஉ) பகை வர் (கச) தேர்மிசைக்கொடி
(கரு) போனைக்குறித்துத்தோன்றல் யாவ தெனக்கூட்டி
வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற் சொல்லியது, அவன் கொடைச்சிறப்பொடு படுத்து
வென் றிச் சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

(க௭) தெம்முனைப் (கரு) புலவரைப் (கஉ) பகைவர் (கச)
கொடி (கரு) தோன்றல் யாவதென எதிருன்றுவா ரின்மைதோன்றக்
கூறிய அத னால், வஞ்சித்துறைப்பாடாணாயிற்று.

முன்னர் ஆறடியும் வஞ்சியடியாய் வந்தமையானே,
வஞ்சித்துக்கு மாயிற்று.

(க௦)

இதன்பதிகத்துக் கொல்லிக்கூற்றமென்றது,
கொல்லிமலையைச் சூழ்ந்த மலைகளையுடைய நாட்டினை.

நீர்கூர்மீயிசையென்றது, அந்நாட்டு நீர்மிக்க மலையின்
உச்சியை.

நொச்சிதந்தென்றது

தகரேமநிலைக்

கைககொண்டென்றவாறு.

(ப தீ க ம்.)

பொட்பில் செல்வக் கடுங்கோ வுக்கு

௭௭ வேளாழிக்னோமான் பதுமன் தேஜியின்றமகன்
கொல்லிக் கூற்றத்து நீர்கூர் மீயிசைப்

எட்டாம் பத்து.

௧௩௭

பல்வேற் றுணை யதிக மாணே

டிருபெரு வேந்தனாய் முடனிலை வென்று

முரசுங் குடையுங் கலனுங்கொண்

டுணைசால் சிறப்பி னடுகளம் வேட்டுத்

துகடர் மகளி ரிரங்கத் துப்பறுத்துத்

தகடு ரெறிந்து நொச்சிதந் தெய்திய

அருந்திற லொள்ளிசைப் பெருஞ்சேர

லிரும்பொறையை

மறுவில் வாய்மொழி யரிசில்கிழார் பாடினார்

பத்துப்பாட்டு. அவைதாம்: குறுந்தாண்ஞாயில், உருத்தெழு

வெள்ளம், நிறந்திகழ் பாசிழை, நலம்பெறுதிருமணி,

தீஞ்சேற்றியாணர், பாசிதறிருக்கை, வென்றாடுணைங்கை,

பிறழ்நோக்கியவர், நிறம்படுகுருதி, புண்ணு

டையெறுழ்த்தோள். இவைபாட்டின்பதிகம்.

பாடிப்பெற்ற பரிசில்: தானும் கோயிலாளும்
புறம்போந்துநின்று கோயிலுள்ளவெல்லாம் கொண்மினென்று
காணம் ஒன்பது நூறு யிரத்தொடு அரககட்டிந்கொடுப்ப அவர் யான்
இரப்ப இதனை -ஜுள்கவென்று அமைச்சுப்பூண்டார்.

தகரேறிந்த பெருஞ்சேரலிரும்பொறை பதினேழியாண்டு
வீற்றி ருந்தான்.

எட்டாம்பத்து முற்றிற்று.

௧௮

ஒன்பதாம் பத்து.

(முக.) உகைம் புரக்கு முருகெழு சிறப்பின்
வண்ணக் கருவிய வளங்கெழு கமஞ்சு
ககலிரு விசும்பி னதிர்சிணஞ் சிறந்து

கடுஞ்சிலை சுழறி விசுப்படையு நிவந்து

தி காலை யிசைக்கும் பொழுதொடு புலப்புகொளக்
களிறுபாய்ந் தியலக் கடுமா தாங்க விட்த்திழ்

வொளிறுகொடி துடங்கத் தேர்திரிந்து கொட்ப

வரசுபுறத் திறப்பினு மதிர்விவர் திரிந்து

வாயில் கொள்ளா மைந்தினர் வயவர்

க0 மாயிருங் கங்குலும் விழுத்தொடி சுடர்வரத்

தோள்பிணி மீகையர் புகல்சிறந்து நாளு

முடிதல் வேட்கையர் ஸெடிய பொழியூ-க்

கெடாஅ நல்லிசைத் தங்குடி நிறுமா

ரிடாஅ வேணி விபலறைக் கொட்ப அ

கதி நாடடிப் படுத்தலிற் கொள்ளை மாற்றி

யழல்வினை யமைந்த நிழல்விடு காட்டி பெண்ணி

கட்டளை வலிப்பநின் றுனை யுதவி

வேறுபுலத் திறத்த வெல்லோ ரண்ணன்

முழவி னமைந்த பெரும்பழ மிசைந்து

உ0 சாறயர்ந் தன்ன காரணி யாணர்த்

தூம்பகம் பழுனிய தீம்பிழி மாந்திக்

கார்தளங் கண்ணிச் செழுங்குடிச் செல்வர்
கலிமகிழ் மேவல ரிவலர்க் கீயுஞ் வீடும்பு
சுரும்பார் சோலைப் பெரும்பெயற் கொல்லிப்
௨௫ பெருவாய் மலரொடு பசும்பிடி மகிழ்ந்து
மின்னுமிழ்ந் தன்ன கடரிழை யாயத்துத்
தன்னிறங் கார்த வண்டுபடு துப்பி
ஞெடுங்கீ ரோதி பொண்ணுத லணிகொளக்
கொடுங்குழைக் கமர்த்த ரோக்கி னபவரப்

ஒன்பதாம் பத்து.

௧௩௯

௩௦ பெருந்தகைக் கமர்த்த மென்சொற் றிருமுத்து
மாணிழை யரிவை காணிய வொருநாட்

பூண்க மாளின் புரவி நெடுந்தேர் அனா

முனைக விட்டு முன்னிலைச் செல்லாது போர்

௩௫ துவெதிர்த்து பெறுஅத் தானின் மள்ளரொடு வளி
தொன்மருங் கறுத்த லஞ்சி யரண்கொண்டு

துஞ்சா வேந்தருந் துஞ்சக

விருந்து மாக நின்றபெருந் தோட்கே.

துறை - மூலலை.

வண்ணம் - ஒழுதுவண்ணம்.

தூகீத - செந்தூகீத.

பெயர் - (கசு) நீழல்வீகட்டி.

உ. கமஞ்சூல் - மேகங்கள் ; நிறைந்த குலுடைமையின்,
மேகங் கள் கமஞ்சூலெனப்பட்டன.

ச. சிலையொடுகழறியென ஒடு விரிக்க; சிலை - முழங்குதல்.
கழறல் - இடித்தல். நிவந்து விசம்பு அடையுவென மாறிக்கூட்டுக;
விசம்படைதல் - மலையிலேபடிந்தவை எழுந்து விசம்பை அடைதல்.

ரு. காலை இசைக்கும் பொழுதொடு புலம்புகொளவென்றது
மேகங் கள் கார்காலத்தை அறிவிக்கின்ற பருவத்தானே வருத்தம்
கொள்ளாநிற்க வென்றவாறு.

(ரு) புலம்புகொள (சு) வயவர் (கச)
வியலறைக்கொட்பவென முடிக்க.

சு. வாயில் கொள்ளா மைந்தினரென்றது தமக்குக்
காவலடைத்த இடங்களைச் சென்று கைக்கொள்ளா
வலியினையுடையவரென்றவாறு.

ஈண்டு வாயில் - இடம்.

க௦. மா இருங்கங்குலென்றது மிகவும் கரிய
இராவென்றவாறு.

(க௦) கங்குலினும் (க௪) கொட்பவென முடிக்க.

கக. தோள் பிணி மீ கையென்றது குளிராலே
தோளைப்பிணித்த அத்தோள்மீது உளவாகிய
கைகளையுடையாரென்றவாறு. கஉ.
முடிதல்வேட்கையென்றது தாம் எடுத்துக்கொண்ட போர்
முடிதலிலே வேட்கையையுடையாரென்றவாறு.

கரு. நாடு அடிப்படுத்தலிற் கொள்ளை மாற்றியென்றது
நாட்டை அடிப்படுத்தினபடியாலே அடிப்படுத்தும் காலத்து
உண்டாய்ச்சென்ற கொள்ளையை மாற்றியென்றவாறு.

கச௦ பதிறுப் பத்து.

கக. அழல்வினையமைதல் - ஒட்டறுதல்.

இவ்வடைச்சிறப்பானே, இதற்கு 'நீழல்விடுகட்டி' என்று
பெய ராயிற்று.

கஎ. கட்டளாவலித்தல் - இன்னார்
இன்னதனைப்பெறுகவென்று தரங்களை நிச்சயித்தல்.
தானைக்குதலியென விரிக்க.

(உ௦) சாறு அயர்ந்தன்ன (உக) தீம்பிழியென முடித்து
விழாக் கொண்டாடினாலொத்த இனிய மதுவெனவுணாக்க.

(உ௦) காரணி யாணர்த் (உக) தூம்பென்றது
கருமையைப்பொருந் தின அழகிய மூங்கிற்குழாயென்றவாறு.

உரு. பெருவாய்மலர் - இருவாட்சி. பசும்பிடி - பச்சிலை.

மகிழ்ந்து - விரும்பிச் சூடியென்றவாறு.

உச. மின் உமிழ்ந்தன்ன சுடர் இழையென்றது மேகம்
மின்களை உமிழ்ந்தாற்போன்ற சுடர்களுைய இழையென்றவாறு.

(க க) முனை கைவிட்டு முன்னிலைச்செல்லாது (கக)
துஞ்சாவென முடித்து, நின்னோடு போர்செய்கையைக்கைவிட்டு
நின்முன்னெவந்து வழி பட்டுநிற்றலைச் செய்யமாட்டாமையால்
துஞ்சாதவெனவுரைக்க.

கச. து எதிர்த்து பெறாத தா இல் மள்ளரொடென்றது
முன்பு நின்வலியோடெதிர்த்துப் பின் எதிர்க்கப்பெறாத
வலியில்லாத மள்ளரொடென்றவாறு.

(கச) மள்ளரொடு (கக) துஞ்சாவெனமுடிக்க.

(கஅ) அண்ணல், (கக) நின் அரிவைகாணிய (கஉ) நின்தேர்
(கக) ஒருநாட் (கஉ) புரவிபூண்பதாகவேண்டும் ; அதுதான் நின்
அரிவைக்கே உடலாகவேண்டுவதில்லை ; அதனானே (கக)
துஞ்சாவேந்தரும் துஞ்சுவார் களாகவேண்டும்; அதுதான் நின் (கஎ)
பெருந்தோட்கு விருந்துமாகவேண் டும் ; இவ்வாறு
இரண்டொருகாரியமாக இதனைச் செய்கவென வினைமுடிவு செய்க.

இதனாற்சொல்லியது, காமவேட்கையிற்செல்லாத அவன்
வென்றி வேட்கைச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

இஃது அவனரிவை கற்புமுல்லையைப்பற்றி வந்தமையால்,
துறை முல்லையாயிற்று.

(பி - ம்.) எ. துடங்கல. கஉ.
புனைவினைநெடுந்தேர்.

உஉ. காந்தட்கண்ணி. க உ.

தூவின்மள்ளரொடு.

உள். வண்டுபடுகதுப்பின்.

(க) (அஉ.) பகைபெரு மையிற் றெய்வஞ் செப்ப
வாரிதை பஞ்சா வெருவரு கட்டேர்ப்

ஒன்பதாம் பத்து.

கசக

பல்கொடி துடங்கு முன்பிற் செறுநர்
செல்சமந் தொலைத்த வினைநவில் யாண
டு கடாஅம் வார்த்து கடுஞ்சினம் பொத்தி
வண்டுபடு சென்னிய பிடிபுணர்ந் தியல் திரிய
மறவர் மறல் மாப்படை யுறுப்பத் மர லுபட
தேர்கொடி துடங்கத் தோல்புடை யார்ப்பக் யாழை
காடுகை காய்த்திய நீடுநா ளிருக்கை

க0 யின்ன வைகல் பண்ணு ளாகப்

பாழிக் காண்கு வந்திசிற் பெரும;

பாடுநர், கொளக்கொளக் குறையாச் செல்வத்துச் செற்றோர் பறங்கு
கொளக்கொளக் குறையாத் தாணச் சான்றோர்
வண்மையுஞ் செம்மையுஞ் சால்பு மறனும்

கரு புகன்றுபுகழ்ந் தசையா நல்லிசை
நிலந்தரு திருவி நெடியோய் நின்னே.

துறை - காட்சிவாழ்த்து.

வண்ணம் - ஒழிதவண்ணமும் சொற்சீர்வண்ணமும்.

துகீத - செந்நூக்கு.

பெயர் - (சு) வினைநவில்யாண.

க. பகை பெருமையின் தெய்வம் செப்பவென்றது
நின்மனத்து அவரோடு பகைத்தன்மை பெரிதாகையானே நின்பகைவர்
நின்னையஞ்சித் தாம்தாம் வழிபடும்தெய்வத்தைத் தத்தடக்குக் காவலென்று
சொல்லவென்ற வாறு.

(க) செப்ப (உ) அஞ்சாவென முடிக்க.

உ. ஆர் இறை அஞ்சாக் கட்ரேன்றது வீரர் அரிதாக இறுத்தலை
யஞ்சாத பாசறையென்றவாறு.

(க) பல்கொடி துடங்கும் (சு) யானையென முடிக்க.

ச. வினை நவில் யானையென்றது முன்பே போர்செய்துபழகின
யானையென்றவாறு.

இச்சிறப்பானும், முன்னின்ற அடைச்சிறப்பானும் இதற்கு 'வினை
நவில்யாண' என்று பெயராயிற்று.

(க) பிடி புணர்ந்து இயலவென்றது (சு) அவ்வினைநவில்யாண (ரு)
கடாம்வார்ந்து கடுஞ்சினம்பொத்தி அச்சினத்திற்கேற்பப் போர்பெறுமை
யிற் பாகர் அதன்சினத்தை அளவுபடுத்தற்குப் பிடியைப்புணர்க்கையான்,
அப்பிடியொடுபுணர்ந்தும் போர்வேட்டுத் திரியவென்றவாறு.

கசுஉ.

பதிறுப் பத்து.

எ. மாழ் படை உறுப்பவென்றது இன்னபொழுது போர்நிகழுமென்று அறியாமையின், குதிகைகள் கலனைகட்டி நிற்கவென்றவாறு.

மாவைப் படையுறுப்பவெனவிரித்தலுமாம்.

அ. தேர் கொடி துடங்கவென்றது தேர் போர்குறித்துப் பண்ணி நின்று கொடி துடங்கவென்றவாறு.

தோல் புடை ஆர்ப்பவென்றது தோல்களும் முன்சொன்னவற்றின் புடைகளிலே போர்குறித்த நாளிடத்து ஆர்ப்பவென்றவாறு.

(சு) இயல (எ) மறல உறுப்ப (அ) துடங்க ஆர்ப்பவென்னும் ஐந்தி னையும் (க0) பன்னாளாகவென்னும் வினையொடுமுடிக்க.

கூ. காடு கைகாய்த்தியவென்றது பாசறையிருக்கின்றநாள் குளிர் நாளாகையால், விறகெல்லாமுறித்துத் தீக்காய்ந்தவென்றவாறு.

காட்டையென இரண்டாவதனைவிரித்து அதனைக் காய்த்தியவென் பதனுட் போந்த பொருண்மையொடு முடிக்க.

கூ-க0. நீடுநாளிருக்கையையுடைய இன்னவைகலென இரண்டா வது விரிக்க.

க0. இன்னவைகலென்றது இப்பெற்றியையுடைய பாசறையிருக் கின்ற நாட்களென்றவாறு.

கஉ-கஃ. செற்றோர் கொலக் கொலக் குறையாத தானையென்றது பகைவர் போருட் கொல்லக்கொல்லக் குறைபடாத தானையென்று அதன் பெருமைகூறியவாறு.

கரு. புகன்று புகழ்ந்தென்பதனைப் புகன்றுபுகழ்வெனத் திரிக்க. அசையாநல்லிசை - கெடாநல்லிசை.

புகழ்க்காரணமாகிய (கஉ) வண்மைமுதலியகுணங்களைச் (க

க) சா ன்றோர் (கரு) புகன்றுபுகழ்கையாலே கெடாதுநின்ற
நல்லபுகழெனக் கொள்க.

(கசு) நெடியோய், (கக) பெரும, (உ) கட்டுரிடத்தே (கூ)
நீடுநாளிரு க்கை (கௌ) இன்னவைகல்தான் பன்னாளானபடியானே
(கசு) நினைப்ப (கக) பாழக் காண்குவந்தேனெனக்கூட்டி
வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன்வென்றிச்சிறப்புக்
கூறியவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) ஈ. முன்பிற்செல்வர்.
(உ) (அரு.) கார்மழை முன்பிற் கைபரிச் தெழுதரும்

வான்பறைக் குருகி னெடுவரி பொற்பக்
கொல்களிது மிடைந்த பஃறோற் றொழுதியொடு
செடுத்தேர் றுடங்குகொடி வகிர்வரப் பொலிந்து
இ செலவுபெரி தினிதுசிற் காணு
மோர்க்கே

ஒன்பதாம் பத்து.

கசுங்.

யின்னா தம்மவது தூனே பன்மா
நாடுகெட வெருக்கி நன்கலந் தருஉநின்
போரருங் கடுஞ்சின மெதிர்து
மாறுகொள் வேந்தர் பாசறை யோர்க்கே.

துறை - தும்பையரவம்.

வண்ணம் - ஒழுதுவண்ணம்.

நூக்த - செந்தூக்த.

பெயர் - (ஈ) பஃறேற்றேழி.

க. கைபரிதல் - ஒழுங்குக்குலைதல்.

மழைக்கு ஒப்பாகியயானைகளோடு (க) தோல்களையும்
ஒப்பித்துப் பெரியவாகக் கூறியசிறப்பான், இதற்கு
'பஃறேற்றேழி' என்று பெயராயிற்று.

சு. பன்மாவென்றது பலபடியென்றவாறு.

எ. எருக்கல் - அழித்தல்.

(ரு) நினைக்காண்பார்க்கு நன்படைசெல்கின்றசெலவு (க)
மழைக் குழாத்தின்முன்பே ஓரொருகால் ஒழுங்குக்குலைந்துசெல்லும்
கொக்கொழுங்குபோலக் (க) களிறுமிடைந்த பஃறேற்றுகிடுகின்
தொகுதியொடு (ச) தேர் களின் துடங்குகொடி விளங்காநிற்பப்
பொலிவுபெற்றுப் (ரு) பெருக இனிது; அவ்வாறு
அன்புறுவாரையொழிய (ஈ) அதுதான் இன்னாது, யார்க் கெனின்,
(க) மாறுகொள்வேந்தர் பாசறையோர்க்கென வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன்படைச்சிறப்புக்
கூறியவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) உ. போர்ப்ப.

சு-எ. பன்மா, னாடு.

சு. அம்மதானே.

(க)

(அச.) || எடுத்தேறேய கடிப்புடை யதிரும் ரு குர்.

போர்ப்புறு முரசங் கண்ணதீர்ந் தாங்குக்

கார்மழை முழக்கினும் வெளில்புணி நீலி

துதலணர் தெழுதருந் தொழினவில் யானைப்

தி பார்வற் பாசறைத் தருடம் பல்வேற்

பூழியர் கோவே பொலந்தேர்ப் பொறைய

மன்பதை சுவட்டுங் கூற்ற முன்ப

கொடிதுடங் காரெயி லெண்ணுவரம் பறியா

பன்மா பார்தபுல மொன்றென் றெண்ணுது

க0 வலிபை யாதனற் கறிந்தன ராயினும்

கசுத

பதிற்றுப் பத்து.

வார்முகின் முழக்கின் மழகனிற்றுமிகிஇத்தன்

கான்முனை மூங்கிற் கவர்களை நோல

வுய்தல்யா வதனின் னுடற்றி யோரோ

வணங்க லறியா ருடன்றெழுந் துணைஇப்

பெயர்ந்து

கதி போர்ப்புறு தண்ணுமை யார்ப்பெழுந்து துவல

நோய்த்தொழின் மலைந்த வேலின் டழுவத்து பர

புகிப் போர்த்தும் முனைபுகல் புகல்வின் மாறு மைந்தரொ

விடுபும்

ருமெறி வளையிற் களிறுகிலஞ் சேரக்

காஞ்சி சான்ற செருப்பல செய்துகின்

உ0 குவவுக்குரை யிருக்கை யினிதுகண் டிருமே

காலை மாரி பெய்துதொழி லாற்றி

விண்டு முன்னிய புயனெடுங் காலைக் டிசு

கல்சேர்பு மாமழை தலைஇப் பெய்ய

பஞ்சுற் புள்ளி னொலியெழுந் தாங்கே.

துறை - வாகை.

வண்ணமும் தூக்கும் அது.

பேயர் - (சு) தொழினவில்யாணை.

(க) எடுத்தேறு ஏவிய (உ) முரசமென முடிக்க.

(க) கடிப்பென்பது கடியெனக் கடைக்குறைந்தது.

புடையானென

உருபுவிரிக்க.

க. முழக்கினுமென்ற உம்மை முரசினது கண்ணின்

அதிர்ச்சி

யிலேயன்றி அதனொடொத்த மழைமுழக்கினுமென * எச்சவும்மை.

ச. தொழில் நவில் யானையென்றது

போர்க்குரியயானையென்று

எல்லாராலும் சொல்லப்படுகின்ற யானையென்றவாறு.

இச்சிறப்பானும், முன்னின்ற அடைச்சிறப்பானும் இதற்கு

‘தொழி’ எனவிய்யாண’ என்று பெயராயிற்று.

௫. பார்வற்பாசறை (ச) யாணை (ரு) தருஉமென
மாறிக்஑ட்டி.

மாற்றாதுகாவற்பாசறையிற் புக்கு அவ் யாணைகளைக்
கொண்டுபோது
மென்றவாறு.

எ. சவட்டுதல் - உருவழித்தல்.

க. பார்த்தனவென்பது பார்த்தவெனநின்றது.

கஉ. கவர்தல் - அகப்படுத்தல்.

* நெப்பும்ஐமயென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

ஒன்பதாம்

பத்து.

கசரு

(கஉ) முனை மூங்கிற் (கக) களிற்று (கஉ) கால் கவர்
களைபோல (கக) நின்உடற்றியோர்உய்தல்யாவதென மாறிக்஑ட்டி,
முனையானமூங்கி லிற் களிற்று காலால் அகப்படுத்தப்பட்டகளை
உய்யாதன்றே ; அஃது அழிந் தாற்போல நின்னை உடற்றியோர்
உய்தல் ஑டாதெனவுகாக்க.

கரு. துவலவென்றது படையையுற்றுப் போர்செய்க
வன்று சொல்லவென்றவாறு.

கக. நே நாய் த் தொழில் மலைந்தவென்றது
நோய்த்தொழிலாகிய போரை ஏறட்டுக்கொண்டவென்றவாறு.

வேலீண்டமுவமென்றது, மாற்றார்படைப்பரப்பினை.

கக.

காஞ்சிசான்றவென்றது

நிலையாமையமைந்தவென்றவாறு.

உ௦. குவவு - படைக்குழாம். குரைத்தல் - ஆரவாரித்தல்.

(கக) செருப்பலசெய்து (உ௦) குரைத்தவெனமுடிக்க.

(உக) காலையாரியென்றது மாரியிற்பெய்யும் பெயலினை.

தொழிலாற்றியென்றது

உழவுத்தொழின்முதலாய

தொழில்களைச்

செய்வித்தென்றவாறு.

(உக) கல் சேர்பு மாமழை தலைஇயென்றது (உக) பண்டு ஒருகாலம் பெய்து ஆற்றி (உஉ) வரைக்கட்போயினபுயல் நெடுங்காலம்பெய்யாத நிலைமைக்கண்ணே பின்பு பெய்வதாகக் கல்லைச்சேர்ந்து மழைபெய்யவென்ற வாறு.

தலைஇயென்பதனைத் தலையவெனத்திரிக்க.

(அ) பூழியர்கோவே, பொறைய, (எ) முன்ப, (ஆ)

பகைப்புலத்து

(அ) ஆரெயில்கள் எண்ணுவரம்பறியா ; (ஆ) பன்மா பரந்தன ;

ஆகையால்,

பகைப்புலம் நமக்கு வெலற்குஅரியதொன்றென்று எண்ணுது (க௦)

நீஆண்டு

வல்லுநையானபடியை முன்பு அறியாது (கக) நின்னைஉடற்றியோர்

இன்று

போர்செய்துஅதனை (க௦) அறிந்தாராயினும் அவர் நின்னொடு (க௧)

உட

ன்று எழுந்து உணாஇ அதனையே பின்னும் அறிவதல்லது நின்னை
வணங்கல் அறிகின்றிலர்; இனி அவர் (கஉ) முனைமுங்கிலிற்
கால்கவர்களைபோல அழிவ

தல்லது (கக) உய்யவுங்கருதுவது யாவது? (உஉ-)
நெடுங்காலம்பெய்யாத (உக) மழை பெய்தவழிப் (உச)
பலகுரலையுடைய புள்ளின் ஒவ்வொழுந்தாற்
போல, நெடுங்காலம் போர்செய்யாதுநின்று (கக) அவ்வுடற்றியோர்
(கக)

வேலிண்டு அழுவத்துச் (க +) சான்ற செருப்பலசெய்து நின்
(உ௦) பல

படைக்குழாம் ஆரவார்க்கின்றிருப்பினை யாம் இனி துகண்டே
மென மாறிக்கூட்டிவினைமுடிவுசெய்க.

(க.ச) 'உடன்றெழுந் துணாஇ வணங்கலறியார்' என்பது
(க௦)

'அறிந்தனராயினும்' என்பதன்பின் நிற்கவேண்டுதலின், மாறாயிற்று.

கக

கீசக

பதிற்றுப் பத்து.

இதனாற்சொல்லியது, அவன்வென்றிச்சிறப்புக்
கூறியவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) கூ. புலமென்றெண்ணாது.

(ச)

(அரு.) நன்மரந் துவன்றிய நாடுபல தரீஇப்
 பொன்னவிர் புனைசெய லிலங்கும் பெரும்பூ
ணென்னுப் பூட்கைச் சென்னியர் பெருமா
னிட்ட வெள்வேன் முத்தைத் தம்மென

பதிற்றுப்பத்து | முன்றினை முதல்வர் போல நின்று

தீஞ்சனை நிலைய திருமா மருங்கிற்
 கோடுபல விரிந்த நாடுகா ணெடுவனாச்
 சூடா நறவி னுண்மகி ழிருக்கை
 யாசவை பணிய வறம்புரிந்து வயங்கிய
 க0 மறம்புரி கொள்கை வயங்குசெந் நாவி
னுவலை கூடாக் கவலையி னெஞ்சி ஸூட்ட
னனவிந் பாடிய நல்லிசைக்

கபிலன் பெற்ற வூரினும் பலவே.

துறை - செந்துறைப்பாடாண்பாட்டு.

வண்ணமும் தூக்தம் அது.

பெயர் - (எ) நாடுகாணெடுவனா.

க. ஒன்னுப் பூட்கை - பிறர்க்கு அப்படிச்செய்யப்

பொருந்தாத

மேற்கோள். சென்னியர்பெருமானையென்பதனுள்,

இரண்டாவது விகா

சத்தாற் றொக்கது.

ச. முத்தைத் தம்மென - முன்னேதம்மினென; முந்தை -

முத்தை

யென வலித்தது.

(௫) முதல்வர்போல (௬) அறம்புரிந்துவயங்கியவென

முடிக்க.

௬ - ௧௦. அறம்புரிந்துவயங்கிய கொள்கையென்னது ம

றம்புரி

யென்றது, அறத்திற்கு இடையிடவருவழி அதனைக்காத்தற்கு

அவ்வறக்

கொள்கை மறத்தொடுபொருந்துமென்றற்கு.

௭. நாடுகாண் நெடுவரையென்றது தன்மேல்வறி

நாட்டைக்கண்டு

இன்புறுதற்கு ஏதுவாகிய ஒக்கமுடைய மலையென்றவாறு.

இச்சிறப்பானே, இதற்கு 'நாடுகாணேடுவரை'

என்று பெயராயிற்று.

௮. குடாநறவு - மதுவிற்கு வெளிப்படை.

௧௦. கொள்கையைப் (௧௨) பாடியவென இரண்டாவது

விரித்து

முடிக்க.

ஒன்பதாம் பத்து.

௧௪௭

(கஉ) நனவிற்பாடியவென்றது (க௦) வயங்கிய
செந்நாவினும் (க க) உவலேகூராக் கவலையில்நெஞ்சினும்
மெய்ம்மையாற்பாடிய வென்ற வாறு.

க கூ. கபிலனென்ற தொடைக்கேற்ப
நவிலப்பாடியவென்பதூஉம் பாடம்.

இளஞ்சேரலிரும்பொறை (க) சென்னியர்பெருமானுடைய
(க)நாடு கள்பலவற்றையும் எமக்குக் கொண்டிதந்து (க)
அச்சென்னியர்பெருமானை (ச) எம்முன்னே
பிடித்துக்கொண்டுவந்துதம்மினெனத் தம்படைத்தலைவரை
ஏவச் சென்னியர்பெருமான்படையாளர் பொருது தோற்றுப்
(ச)போகட்ட வெள்வேல் செல்வக்கடுங்கோவாழியாதனென்பவன்
(எ) நாடுகாணெடு வரையின் (அ) நாண் மகிழிருக்கைக்கண்ணே (ரு)
தன்முன்திணைமுதல்வரைப் போல (சு) அரசவைபணிய
அறம்புரிந்துவயங்கிய (க௦) மறம்புரிகொள்கை யைப் (கஉ) பாடின
(க கூ) கபிலன்பெற்றனரினும் பல்வென மாறிக்கூட்டி
வினைமுடிவுசெய்க.

சென்னியர்பெருமானைத் தம்மென மாறவேண்டிதலின்,
மாறாயிற்று.

இனிப் பிறவாறு மாறிப் பொருளுரைப்பாருமுளர்.

இதனாற்சொல்லியது, அவன் முன்னேருடையகொடை
ச்சிறப்பொடுபெத்து அவன் வென்றிச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.
(ரு)

(அகூ.) உறவாறு குருதிச் செருக்களம் புலவக்

கொன்றமர்க் கடந்த வெந்திறற் றடக்கை
வென்வேற் பொறைய னென்றலின் வெருவா
வெப்புடை யாடேச் செத்தனென் மன்யா

டு னல்லிசை நிலைஇய நனந்தலை யுலகத்
தில்லோர் புன்கண் டா நல்கு
நாடல் சான்ற நயனுடை நெஞ்சிற்
பாடுநர் புரவல னாடுநடை யண்ணல்
கழைநிலை பெறாஅக் குட்டத் தாயினும்

க0 புணல்பாய் மகளி ராட வொழிந்த
பொன்செய் பூங்குழை மீமிசைத் தோன்றுஞ்
சாந்துவரு வானி ரீரினுந்
திந்தண் சாயலன் மன்ற தானே.

இதுவும்அது.

பெயர் - (உ) வேந்திறற்றடக்கை

கசஅ

பதிற்றுப் பத்து.

க. உறலுறுகுருதியென்றது நிலத்திலே உறுதன் மிக்க
குருதி யென்றவாறு.

(க) 'உறலுறு' என்பதுமுதலாக முன்னின்ற
அடைச்சிறப்பான் இதற்கு (உ) 'வேந்திறற்றடக்கை' என்று
பெயராயிற்று.

ரு. நிலையென்றது ஈண்டு வினையெச்சம்.

கஉ. வருவானியென்றது வினைத்தொகை.

வானியென்பது ஓர் யாறு.

இளஞ்சேரலிரும்பொறையை எல்லாரும் (க)
வெருவரச் (க) செருக்களம்புலவக் (உ) கொன்றமார்க்கடந்த
தடக்கைப் (க) பொறையெனென்று சொல்லுகையாலே, (ச)
யான் அவனை வெப்பமுடையானொருமகனென்று
முன்புகருதினேன்; அஃது இப்பொழுது கழிந்தது;
அப்பொறையனாகிய (அ) பாடிநர்புரவலன், ஆடுநடையண்ணல்
யான் தன் னொடு கலந்திருந்தவழித் தன்னாட்டு (கஉ)
வானியென்னும் யாற்றுகீரினும் (கக)

சாயலனாயிருந்தானொனன்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன் வன்மைமென்மைச்சிறப்புக்
கூறியவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) உ. அமார்கடந்த.

(கஉ) (அள.) சேன்மோ பாடினி நன்கலம்

பெறுகுவை

சாந்தம் பூழிலொடு பொங்குதுகா சுமந்து

தென்கடன் முன்னிய வெண்டலைச் செம்புன

லொய்யு நீர்வழிக் கருப்பினும்

பல்வேற் பொறையன் வல்லனா லளியே.

துறை - விறலியாற்றுப்படை.

வண்ணமும் நூக்கும் அது.

பெயர் - (ந) வெண்டலைச்செம்புனல்.

உ. பூழில் - அகில்.

ந. முன்னியவென்றது ஈண்டுப் பெயரெச்சம்.

ந. வெண்டலைச் செம்புனலென

முரண்படக்கூறியவாற்றானும், முன்னின்ற அடைச்சிறப்பானும்

இதற்கு 'வெண்டலைச்செம்புனல்' என்று பெயராயிற்று.

செம்புனலென்றது செம்புனலையுடைய யாற்றினை.

ச. நீர்வழிஞய்யும் கரும்பெனக்கூட்டி

நீரிடத்துச்செலுத்துங் கரும் பென்க.

கரும்பென்றது, கருப்பந்தெப்பத்தினை.

ஒன்பதாம் பத்து.

கசக

(ந) பல்வேற்பொறையன் (க) வெண்டலைச்செம்புனலையுடைய யாற்றிற் (ச) செலுத்தும் கருப்பம்புணையினும் (ந) அளித்தல்வல்லன்; ஆதலால், அவன்பாலே (க) பாடினி, செல்; செல்லின், நன்கலம் பெறுருவை யெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற் சொல்லியது, அவன் அருட்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

(அ.அ.) வையக மலர்ந்த தொழின்முறை யொழியாது
கடவுட் பெயரிய கானமொடு கல்லுயர்ந்து
தெண்கடல் வளைஇய மலர்தலை யுலகத்துத்

தம்பெயர் போகிய வொன்னார் தேயத்

௫ துளங்கிருங் குட்டந் தொலைய வேலிட்
டணங்குடைக் கடம்பின் முழுமுத றடிந்து
பொருமுர ணெய்திய கழுவுள் புறப்பெற்று
நாம மன்னர் துணிய நூறிக்
கால்வல் புரவி யண்ட ரோட்டிச் பறந்து

௧௦ சுடர்வீ வாகை நன்னற் றேய்த்துக்
குருதி விதிர்த்த குவவுச்சோற்றுக் குன்றோ
டுருகெழு மரபி னயிரை பணாஇ
! வேந்தரும் வேளிரும் பின்வந்து பணயக்
கொற்ற மெய்திய பெரியோர் மருக

௧௫ ளியலுளை யரிமான் மறங்கெழு குருசில்
விரவுப்பணை முழங்கு நினாதோல் வரைப்பி
னுரவுக்களிற்று வெல்கொடி துடங்கும் பாசறை
யாரொயி லலைத்த கல்கால் கவணை
நாரரி நறவிற் கொங்கர் கோவே

௨௦ யுடலுநர்த் தபுத்த பொலந்தேர்க் குருசில்
வளைகடன் முழவிற் றெண்டியோர் பொருந
நீநீடு வாழிய பெரும நின்வயிற்
றுவைத்த தும்பை நனவுற்று வினவு
மாற்றருந் தெய்வத்துக் கூட்ட முன்னிய

உரு புணன்மலி பேரியா றிழிதந் தாங்கு
 வருநர் வரைபாச் செழுப்பஃ றுரங்
 கொளக்கொளக் குறையாது தலைத்தலைச் சிறப்பு

கரு

பதிற்றுப் பத்து.

வோவத் தன்ன வருகெழு நெடுநகர்ப்
 பாவை யன்ன மகளிர் நாப்பட்

௩௦ புகன்ற மாண்பொறிப் பொலிந்த சீரந்தமொடு

தண்கமழ் கோதை சூழப் பூண்சுமந்து
 திருவிற் குலைஇத் திருமணி புறையு ஓலவி
 முருகெழு கருவிய பெருமழை சேர்ந்து
 வேங்கை விரிந்து விசும்புறு சேட்சிமை

௩௧ யருவி யருவரை யன்ன மார்பிற்
 சேனாறு நல்லிசைச் சேயிழை கணவ
 மாகஞ் சுடர மாவிகம் புகக்கு

ஞாயிறு போல விளங்குதி பன்ன
 ளீங்குக் காண்கு வந்தனென் யானே

௪௦ யுறுகா லெடுத்த வோங்குவரற் பூணரி
 னுண்மண லடைகரை யுடைதருந்
 தண்கடற் படப்பை நாடுகிழ வோயே. ப க் க ம்

துறை - செந்துறைப்பாடாண்பாட்டு.

வண்ணமும் நாகீதம் அது.

பெயர் - (கஅ) கல்கால்கவணை.

க. வையகம் மலர்ந்த தொழிலென்றது வையகத்திற்ப்ந்த
அரசர் தொழிலென்றவாறு.

(க) தொழின்முறைஒழியாது (கச) கொற்றமெய்தியவென
முடிக்க.

உ. கடவுட் பெயரிய கானமென்றது, விர்தாடவியை.
கடவுளென்றது, ஆண்டு உறையும் கொற்றவையினை.

கடவுளினென விரிக்க. கல் லுயரவெனத் திரிக்க.

கஉ. அயிரையென்றது, அயிலாமலையுறையும்
கொற்றவையினை.

கஅ. கல்கால்கவணையென்றது கற்களைக் கான்றாற்போல
இடைய ருமல்விடும் கவணென்றவாறு.

இச்சிறப்பானே, இதற்கு 'கல்கால்கவணை' என்று
பெயராயிற்று.

உஊ. துவைத்ததும்பையென்றது எல்லாராலும்
புகழ்ந்துசொல் லப்பட்ட தும்பைப்போரென்றவாறு.

(உஊ) நனவுற்றுவினவும் (உச) தெய்வமென்றது
அத்தும்பைப் போரை நினக்கு
யென்றவாறு.

வென்றிதருதற்கு மெய்ம்மையுற்றுவினவும் கொற்றவை

(உச) தெய்வத்துக் கூட்டமுன்னிய (உரு) யாறென்றது
அத்தெய்வம் கூடியுறைதலையுடைய அயினாமலையைத்
தலையாகக்கொண்டு ஒழுகப் பட்ட யாறென்றவாறு.

தெய்வம் கூடியுறைதலையுடைய அயினா தெய்வத்துக்
கூட்டமெனப் பட்டது.

உரு. இழிந்தாங்கென்றது அவ்வியாறு மலையினின்று
இழிந்தாற் போலவென்றவாறு.

(உஎ) சிறப்ப (கஅ) விளங்குதியெனமுடிக்க.

க ௦. பொறியென்றது உத்தம இலக்கணங்களை.
பொறியொடு சாந்தமொடுவென ஒடுவை இரண்டற்கும்
கூட்டியுரைக்க. ஒடு - வேறுவினை யொடு.

(கக) கோதையென்றது, முத்தாரத்தினை.

(கக) குடிச் சுமந்தென்னும் வினையெச்சங்களை (கரு)
வரையன்ன வென்பதனுள், அன்னவென்பதனொடு முடிக்க.

(கஉ) விற்குலைஇ (கச) வேங்கை
விரிந்தென்னும்வினையெச்சங் களைத் திரித்து வில்குலவ
வேங்கைவிரியத் (கஉ) திருமணிபுரையும் (கக) உருகெழுகருவிய
பெருமழைசேர்ந்து (கச) விசம்புறு சேட்சிமை (கரு)
அருவியருவனாயென மாறிக்கூட்டி, இதனைக்
குறைவுநிலையுடையவையில் வழுவமைதியாக்கிப் பொறிக்கு வேங்கைப்பூ
உவமமாகவும் கோதைக்குத் திருவில் உவமமாகவும் பூணிற்கு அருவி

உவமமாகவும் சாந்திற்கு உவமமில்லையாகவு முனைக்க. இவ்வாறு
இடர்ப்படாது வாளாதுமலையையுரைப்பினும் அனையும்.

௩௮. விளங்குதியென்பது ஈண்டு முன்னிலையேவல்.

௪௦. உறுகால் எடுத்த புணரியெனக்கூட்டுக.

(க ௪) பெரியோர் மருக, (க௫) மறங்கெழுக்குருசில், (க ௬)
கொங்கர் கோவே, (௨௦) பொலந்தோர்க்குருசில், (௨௧)
தொண்டியோர்பொருக, (௨௨) பெரும, (௩௬) ம் சயிழைகணவ, (௪௨)
நாடுகிழவோய், (௩௯) ஈங்கு நிற்காண்கு வந்தேன் ; (௨௨) நீ
நீடுவாழ்வாயாக, (௨௬) பலதாரம் (௨௭) கொளக்
கொளக்குறையாமல் சிறப்ப (௨௯) மகளிர்நாப்பட் (௩௮) பன்னாள்
ஞாயிறு போல விளங்குவாயெனமாறிக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற் சொல்லியது, அவன் கொடைச்சிறப்பும்
காமவின்பச்சிறப் பும் உடன்கூறி வாழ்த்தியவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) ௨௭. சிறந்து.

(அ) (அக.) வானம் பொழுதொடு சுரப்பக் காணந்

தோடுறு மடமா னேறுபுணர்ந் தியலப் டோடுதி

புள்ளு மிஞ்று மாச்சினை யார்ப்பப்

௧௩௨

பதிற்றுப் பத்து.

பழனுங் கிழங்கு மிசையற வறியாது

தி பல்லா னன்னினை புல்லருந் துகளப்
பயங்கடை யறியா வளங்கெழு சிறப்பிற்
பெரும்பல் யாணர்க் கூலங் கெழும
நன்பல் லாழி நடுவுநின் றெழுகப் பட்டிநீர்
பல்வே லிரும்பொறை நின்கோல் செம்மையி

க0 னுளி னுளி னுடுதொழு தேத்த
வுயர்நிலை யுலகத் துயர்ந்தோர் பரவ
வரசியல் பிழையாது செருமேந் தோன்றி
நோயிலை யாகியர் நீயே நின்மாட்
ட்டங்கிய நெஞ்சம் புகர்படு பறியாது

கதி கனவினும் பிரியா வுறையுளொடு தண்ணெனத்
தகர நீவிய துவராக் கூந்தல்
வதுவை மகளிர் நோக்கினர் பெயர்ந்து
வாழ்நா ளறியும் வயங்குசுடர் நோக்கத்து
நீனொடு புரையுங் கற்பின்

உ0 வாணுந லரிவையொடு காண்வரப் பொலிந்தே.

துறை - காவன்முல்லை.

வண்ணழம் தூக்கும் அது.

பேயர் - (கக) துவராக்கூந்தல்.

ச. மிசை அறவு அறியாமலெனத் திரிக்க.

அ. நடுவென்றது, நடுவுநிலைமையை.

கஉ. பிழையாமலெனத் திரிக்க.

கக. துவராக்கூந்தலென்றது எப்பொழுதும்

தகரமுதலியன நீவு கையால் ஈரம் புலராத கூந்தலென்றவாறு.

இச்சிறப்பானே, இதற்கு 'துவராக்கூந்தல்' என்று
பெயராயிற்று.

(கரு) உறையுளொடு (கசு) நெஞ்சம் புகர்ப்பு அறியாதென
மாறிக் கூட்டி அறியாதென்பதனை அறியாமலெனத்திரித்து அதனைப்
(கக) புரையு மென்றதனொடு முடிக்க.

உறையுளொடு மீனொடுவென நின்ற ஒடுக்கள்
வேறுவினையொடு.

(க) பல்வேலிரும்பொறை, நின்கோல் செம்மையாலே, (க)
வானம் சுரப்பக்கானம் (உ) ஏறு புணர்ந்து இயலச் (க) சினையிற்
புள்ளும் மிளிறும் ஆர்ப்ப (ச) பழனும் கிழங்கும்
மிசையறவறியாதொழிய (ரு) ஆனிலா புல்

ஒன்பதாம் பத்து.

கருக

லருந்துகளக் (எ) கூலம் கெழும (அ) ஊழி நடுவுநின்று ஒழுக (க௦) நட்டு
தொழுதேத்த (கக) உயர்நிலைபுகத்து உயர்ந்தோர் பரவ (கஉ) அரசியல்
பிழையாதொழியச் செருவில் மேம்பட்டுத் தோன்றி (கக) நீ (உ௦) நின்
அரிவையொடுபொலிந்து (கக) நோயிலையாகியரெனக்கூட்டி
வினைமுடிவு செய்க.

இதனாற் சொல்லியது, அவன் நாடுகாவற்சிறப்புக்கறி
வாழ்த்திய வாறாயிற்று.

அவ்வாறு நாடுகாவல்கூறினமையால், துறை
காவன்முல்லையாயிற்று.

(பி - ம்:) கூ. இரும்பொறைகோஞல். கஅ. வாழ்நாள்.

(கூ)

(கூ0.) மீன்வயி னிற்ப வானம் வாய்ப்ப

வச்சற் றேம மாகி யிருடர்

தின்பம் பெருகத் தோன்றித் தந்துணைத்

துறையி னெஞ்சாமை நிறையக் கற்றுக்

ரு கழிந்தோ ருடற்றுங் கடுந்தூ வஞ்சா

வொளிறுவாள் வயவேந்தர்

களிறொடு கலந்தந்து

தொன்றுமொழிந்து தொழில்கேட்ப

வகல்வையத்துப் பகலாற்றி

க0 மாயாப் பல்புகழ் வியல்விசும் பூர்தா

வாள்வலி யுறுத்துச் செம்மை பூண்

டறன்வாழ்த்த நற்காண்ட

விறன்மாந்தரன் விறன்மருக

வீர முடைமையி னீரோ மனையை

கடு யளப்பரு மையி னிருவிசம் பீனையை
கொளக்குறை படாமையின் முந்நீ ரீனையை
பன்மீ னூப்பட் டிங்கள் போலப்
பூத்த சுற்றமொடு பொலிந்து தோன்றலை

புருகெழு மரபி னயிரை பரவியுங்

உ0 கடலிசுப்ப வேலிட்டு

முடலுநர் மிடல்சாய்த்து

மலையவு நிலத்தவு மருப்பம் வெளவிப்

உ0

கடுசு

பதிற்றுப் பத்து:

பெற்ற பெரும்பெயர் பலர்கை யிரீஇய
கொற்றத் திருவி னுரவோ ருட்பீல்
உடு கட்டிப் புழுக்கிற் கொங்கர் கோவே
மட்டப் புகர்விற் குட்டுவ ரேறே

யெழாஅத் துணைத்தோட் பூழிபர்
மெய்ய்மறை

யிலங்குநீர்ப் பரப்பின் மாந்தையோர் பொருந

வெண்பூ வேளையொடு சுரைதலை மயக்கிய
௩௦ விரவுமொழிக் கட்டுர் வயவர் வேந்தே

யுரவுக்கட லன்ன தாங்கருந் தானையொடு
மாண்கினைச் சாப மார்புற வாங்கி

ஞாண்பொர விளங்கிய வலிகெழு தடக்கை
வாரந்துபுனைந் தன்ன வேந்துகுவவு மொய்ம்பின்

௩௧ மீன்பூத் தன்ன விளங்குமணிப் பாண்டி
லாய்மயிர்க் கவரிப் பாய்மா மேல்கொண்டு
காழெஃகம் பிடித்தெறிந்து

விழுமத்திற் புகலும் பெயரா வாண்பைக்
காஞ்சி சான்ற வயவர் பெரும

௪௦ வீங்குபெருஞ் சிறப்பி னேங்குபுக ழோயே
கழனி யுழவர் தண்ணுமை யிசைப்பிற்

பழன மஞ்ஞை மழைசெத் தாலுந்
தண்புன ளாடுந் தார்ப்பொடு மயங்கி

வெம்போர் மள்ளர் தெண்கினை கறங்கக் சடு

௪௧ கூழுடை நல்லி லேறுமாறு சிலைப்பச்

செழும்பல விருந்த கொழும்பஃ றண்பனைக்
காலிரிப் படப்பை நன்னா டன்ன

வளங்கெழு குடைச்சு டெங்கிய கொள்கை
யாறிய கற்பிற் றேறிய நல்லிசை அந்நிபு

௫௦ வண்டார் கூந்த லொண்டொடி கணவ

நின்னாள், திங்க ளிணைய வாக திங்கள்
யாண்டோ ரிணைய வாக பாண்டே
பூழி யிணைய வாக பூழி

வெள்ள வரம்பின வாகென வுள்ளிக் ஒன்பதாம்
பத்து. கடுக

ருடு காண்கு வந்திசின் பூனே செருமிக்
குருமென முழங்கு முரசிற்

பெருநல் யாணை யிறைகிழ வோயே.

துறை - காட்சி வாழ்த்து.

வண்ணம் - ஒழுவண்ணமும் சொற்சீர்வண்ணமும்.

தூகீத - செந்தூகீதும் வஞ்சித்தூகீதும்.

பெயர் - (நுநு) வலிகேழதடக்கை.

உ. அச்சமென்பது கடைக்குறைந்தது. இருள் - துன்பம்.

நு. தோன்றி இன்பம்பெருகவெனக்கூட்டுக.

நு - ச. தந்துணைத் துறையென்றது பார்ப்பார்முதலாயினார்

தத்தம க்கு அளவான துறைநூல்களை.

ச. கற்றென்றதனைக் கற்கவெனத்திரிக்க.

ரு. கழிந்தோர் - வலியின்மிக்கோர்.

எ. தந்தென்றது இடவழுவமைதி.

கூ. வையத்துப்பகலாற்றியென்றது வையத்தார்கண்ணே

நடுவுநிலை மையைச்செய்தென்றவாறு.

கக. செம்மைபூண்டென்றது செவ்வையைத்

தான் பூண்டென்ற வாறு.

கஉ. அறனென்றது அறக்கடவுளை. நன்காண்டவென்றது வலித்தது.

உ௦. கடலிசுப்பவென்றது கடலைத் தாழ்க்கவேண்டியென்றவாறு.

(உஉ) அருப்பம்வெளவி (உக)மிடல்சாய்த்தெனக்கூட்டுக.

உங. பெயரென்றது, பொருளை.

உரு. கட்டிப்புழுக்கு-கட்டியொடுகட்டின

அவரைப்பரல்முதலான புழுக்கு.

உசு. மட்டப்புகர்வு - மதுவாகிய உணவு.

உஎ. எழுத்துணைத்தோள் - போரில்

முதுகிட்டார்மேற்செல்லாத இணைமொய்ம்பு.

நக. ஞாண்பொர - காண் உரிஞாதலால்.

இவ்வடைச்சிறப்பானே இதற்கு, 'வலிகேழுதடக்கை' என்றுபெய ராயிற்று.

(நச) மொய்ம்பினையுடைய (நங) தடக்கையென மாறிக்கூட்டுக.

நரு. பாண்டிலென்றது பாண்டிலையுடைய பக்கரையை.

நஎ. காழெஃகம் பிடித்தெறிந்து (நசு) விழுமத்திற் புகலுமென்ற தற்குப் பகைவரென்னும் பெயரை வருவித்து, காம்பையுடைய வேலைப்பிடித் தெறிந்து அப்பகைவர்க்கு

இடும்பைபசைக்கையிலேயே விரும்புமென்றவாறு,

(சஉ) ஆலும் (சஎ) நாடெனமுடிக்க.

சரு. ஏறு மாறு சிலைப்பவென்றது ஏறுகள் ஒன்றற்கொன்று
மாறாக முழங்கவென்றவாறு.

(சஃ) நன்னாடன்ன (ரு0) ஒண்டொடியென முடிக்க.

(கரு) மருக, (உச) உம்பல், (உரு) கொங்கர்கோவே, (உஈ)
குட்டுவ ரேறே, (உஎ) பூழியர் மெய்ம்மறை, (உஅ) மாந்தையோர்
பொருந, (ரு0) வயவர்வேந்தே, (ருகூ) வயவர்பெரும,

(ச0) ஒங்குகழோய், (ரு0) ஒண்டொடி கணவ, (ருஎ)
இறைகிழவோய், (கச) ஈரம்உடைமையின் நீரோரணையை, (கரு)
அளப்பருமையின் விசம்பனையை ; (ககூ) கொள்ளக் குறைபடாமை
யின் முநீரணையை ; (கஅ) பூத்தசுற்றமொடு

பொலிந்துதோன்றுதலையு டையை ; ஆதலால், (ருத) நினக்கு
அடைத்தநாட்கள் உலகத்தில் திங்களனை யவாகவென்றும்

நின்னுடையதிங்கள் (ருஉ) யாண்டனையவாக வென்றும்

நின்னுடையயாண்டு (ருரு) ஊழியனையவாகவென்றும்

நின்யாண்டிற்கு ஒப் பாகிய அப் பல்லுழி தம்அளவிற்பட்ட

பலவாய்நில்லாது (ருச) வெள்ளவரம் பினவாகவென்றும் நினைத்து

(ருரு) நின்னைக் காண்பேன்வந்தேனெனக் கூட்டி

வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன்தண்ணளியும் பெருமையும்
கொடையும் சுற்றந்தழாலும் உடன்கூறி வாழ்த்தியவாறாயிற்று.

(கூ) 'ஒளிறு' என்பதுமுதலாக நான்கடியும் (கஉ)

‘அறன்வாழ்த்த’ என்பதுமுதலாக இரண்டடியும் (உ௦) ‘கடல்குப்ப’ என்பதுமுதலாக இரண்டடியும் (௩௭) ‘காமெழுகம்பிழத்தெறிந்து’ என ஓரடியும் வஞ்சியடியாகவந் தமையான், வஞ்சித்துக்குமாயிற்று.

(௩௧) ‘நின்னாள்’ என்பது கூன்.

(பி - ம்.) உள. துணிதோள். ௩௪.

வான்றுபுனைந்தன்ன.

உசு. மயங்கிய. ௩௭. காழ்மூழ்கப். (௧௦)

இதன்பதிகத்து விச்சியென்பான் ஒருகுறுநிலமன்னன். வஞ்சி மூதூர்த்தந்தென்றது அவர்களைவென்றுகொண்ட பொருள்களை; பசவும் எருமையும் ஆடுமென்பாருமுளர்.

அமைச்சியல் மையூர்கிழாளைப் புரோசமயக்கியென்றது தன்மந்திரி யாகியமையூர்கிழாளைப் புரோகிதனிலும் அறநெறி அறிவானாகப் பண்ணி யென்றவாறு.

(பதிகம்.)

குட்டுவ னிரும்பொறைக்கு *மையூர் கிழாஅன்
வேண்டா ளந்துவஞ் செள்ளை யீன்றமகன்
வெருவரு தாணியொடு வெய்துறச் செய்துசென்

ஒன்பதாம் பத்து.

௧௩௭

றிருபெரு வேந்தரும் விச்சியும் வீழ

வருமினைக் கல்லகித் தைந்தெயி லெறிந்து
பொத்தி யாண்ட் பெருஞ்சோ ழினையும்
வித்தை யாண்டவிளம் பழையன் மாறனையும்

வைத்த வஞ்சினம் வாய்ப்ப வென்று
வஞ்சி முதூர்த் தந்துபிறர்க் குதவி
மந்திர மரபிற் றெய்வம் பேணி
மெய்யூ ரமைச்சியன் மையூர் கிழாளைப்
புனையறு கேள்விப் புரோசு மயக்கி
யருந்திறன் மரபிற் பெருஞ்சுதுக் கமர்ந்த
வெந்திறற் பூதரைத் தந்திவ ணிறீஇ
யாய்ந்த மரபிற் சாந்தி வேட்டு
மன்னுயிர் காத்த மறுவில் செங்கோ
லின்னிசை முரசி னிளஞ்சேர லிரும்பொறையைப்
பெருங்குன்றுர்கிழார் பாடினார் பத்துப்பாட்டு.

(பி - ம்.) * வம்மையூர் கிழான் ; மேயூர் கிழான்.

அவைதாம் : நிழல்விடுகட்டி, வினைநவியாளை,
பஃரோற்றொ முதி, தொழினவியாளை, நாடுகாணெடுவரை,
வெந்திறற்றடக்கை, வெண்டலைச் செம்புனல், கல்கால்கவளை,
துவராகூந்தல், வலிகெழு தடக்கை; இவை பாட்டின்பதிகம்.

பாடிப்பெற்றபரிசில் : மருளில்லார்க்கு மருளக்

கொடுக்கவென்று உவகையின் முப்பத்திராயிரங்காணம் கொடுத்து
அவர் அறியாமை ஊரும் மனையும் வளமிகப்படைத்து ஏரும்
இன்பமும் இயல்வரப்பரப்பி எண்ணற்கு ஆகா
அருங்கலவெறுக்கையொடு பன்னூராயிரம் பார்படவகுத்துக்
காப்பு மறம் தான்விட்டான் அக்கோ.

குடக்கோ இளஞ்சேரலிரும்பொறை பதினாண்டு
வீற்றிருந்தான்.

ஒன்பதாம்பத்து முற்றிற்று.

பதிற்றுப்பத்துச்
செய்யுளகராதி.

	
செய்யுள்.	பக்கம்.
செய்யுள்.	பக்கம்.

அட்டானானே	...	எக
அலந்தலையுன்னத்	...	உக
அவலெறிந்தவுலக்கை	...	நக
அற அயாணர்	...	ககக
ஆடுகலிறலியர்	...	கக
ஆன்றோள்கணவ	...	கக
இகல்பெருமையிற்	...	கஉஉ
இணர்ததைஞாழற்	...	நக
இரும்பனம்புடையல்	...	கஉ
இரும்புலிகொன்று	...	கஉஅ
இழையணிந்தெழுதரு	...	ககக
இழையர்ருழையர்	...	எக
இறும்பூதாற்பெரிதே	...	சஅ
உண்மின்கள்ளே	...	கக
உயிர்போற்றலையே	...	கநக
உரவோரெண்ணினு	...	கஉந
உலகத்தோரே	...	நக
உலகம்புரக்கும்	...	கநஅ
உறலுறுகுருதி	...	கசஎ
வெத்தேதேய	...	கசந
விறிபிணமிடறிய	...	ககஎ
வணைப்பெரும்படைய	...	கநக
ஒருஉபநின்னை	...	நக
ஒடாப்பூக்கை	...	கந
கவரிமுச்சிக்	...	கந
களிறுகடைஇயதாள்	...	ககக
களிறுடைப்பெருஞ்சமம்	...	கஉக
கார்மழைமுன்பிற்	...	கசஉ
கால்கழிப்பாக	...	ககஉ
குன்றுதலைமணந்து	...	சச
கேள்விகேட்டுப்	...	கஉந

திருவுடைத்தம்ம	...	நக
துளங்குநீர்வியலகங்	...	அக
தேள்பரந்த	...	நக
தொறுத்தவயலா	...	ந
நன்மரந்துவன்றிய	...	கசக
நிலகீர்வளிலிகம்பு	...	அ
நிலம்புடைப்பன்ன	...	கக
துங்கோயாரென	...	உக
நெடுவயிடுவொளி	...	நக
பகனீடாகா	...	கந
பகைபெருமையிற்	...	கசக
பலாஅம்பழத்த	...	கக
பார்ப்பார்க்கல்லது	...	ககந
பிறர்க்கெனவாழ்தி	...	நக
புணர்புரிநரம்பின்	...	கக
புரைசான்மைந்த	...	நக
புரைவதுநினைப்பிற்	...	கந
பைம்பொற்றாமரை	...	எஉ
பொலம்பூந்தும்பை	...	கஅ
போர்நிழற்புகன்ற	...	நக
மலையுறழ்யானை	...	ககச
மாண்டனைபலவே	...	சக
மாமலைமுழக்கின்	...	எந
மாவாடியபுல	...	நக
மீன்வயினிற்ப	...	கநக
யாண்டுதலைப்பெயர	...	கக
யாழுஞ்சேறுகம்	...	எச
வயவர்வீழ	...	ந
வரைமருள்புணரி	...	ச
வலம்படுமுரசின்வாய்	...	ககந
வலம்படுமுரசினி	...	கநக

கொழுதுடங்குநிலைய
கொடுமணம்பட்ட
கொலைவினைமேவற்
கொள்ளைவல்சி

...	அந	வள்ளியையென்றலிற்
...	கக	வாங்கிருமருப்பிற்
...	கௌ	வாழ்கநிள்வளனே
...	கௌ	வான்மருப்பிற்

... அஅ
... கௌ
... ருஉ
... கருரு

கோடுழந்தெடுத்த
சுதைந்ததுமன்றி
சினனேகாமந்
சென்மோபாடினி
சொற்பெயர்ந்தங்

...	கரு	வானம்பொழுதொடு	...	கருக
...	ருரு	விழவுவீற்றிருந்த	...	கௌ
...	உௌ	வீயாயாணர்	...	ருக
...	கசுஅ	வென்றுகலந்தீஇயர்	...	அசு
...	உசு	வையகமலர்ந்த	...	கசுக

பிரயோகவிளக்கம்.

பதிற்றுப்பத்து ச்செய்யுளின் எண்.	பாட்டின்பகுதி.	நூற்பெயர்.	நூலின்பகுதி.	குத்திர முதலிய வற்றின் எண்.	இன்னொரு யென்பது.	அச்சுப்புத்தகத் தின் பக்கஎண்.	
க	உ	ச	ரு	சு	எ	அ	
*	கக	உக	தொல். இ-வ்.	சொல்.	நுகஉ	ந.	உ௦அ
	"	"	இ-வ்.		உக௦	"	உருஎ
	கஉ	உக	தொல். இ-வ்.	சொல்.	உக௬	"	க௬உ
	"	"	இ-வ்.		உசந	"	உகஎ
*	கந	மு.	தொல். சீவ.	பொரு. காந்த.	எரு	"	க௬ந
	"	எ	தொல்.	சொல்.	க௬க	"	கஎக
*	"	கஉ	தொல்.		நுகஉ	"	உ௦௦
*	"	கச	"	"	நுகஎ	"	உ௦ச
*	"	"	"	"	நுக௬	"	உ௦ச
*	"	உ௦, உக	சீவ.	இலக்.	உ௦க	"	எ௦ரு
*	கச.	மு.	தொல்.	பொரு.	அஉ	"	க௬ச
*	"	க, உ	"	சொல்.	உகந	"	க௬ச
*	"	மு.	இ-வ்.		எருஎ	"	எஅக
*	கரு	க-கஅ	தொல்.	பொரு.	௬ந	"	கஉஎ
	"	க௦	சீவ.	நாம.	ச௦	"	உக
*	உக	க-அ	தொல்.	பொரு.	எரு	"	க௬உ
	"	க	பத்.	திருமு.	"	"	நுக
*	"	உந-உக	தொல்.	பொரு.	அக	"	க௬அ
	உஉ	க-ரு	திருக்.	"	சநஉ	பரி.	க௬௦
*	உச	௬-அ	தொல்.	சொல்.	எரு	ந.	உ௦க
*	"	உச	"	கணக.	நுக௬	"	ரு௦ந
	"	கஅ	சீவ.	பொரு.	உஅஎ	"	உ௦உ
*	உரு	மு.	தொல்.	நாடு.	அக	"	க௬௦
	உஅ	"	புறத்.		கஅ		க௬௦

*	உசு	”	தொல்.	பொரு.	யுப	”	கரு0
*	ரு0	”	”	”	காரு	”	சுருக
*	ரு0	உசு உசு	சீவ.	கனக.	சுஉ	”	கஉசு
*	ருரு	மு.	தொல்.	பொரு.	காரு	”	

* இது, தனக்குறேயே யுள்ளபதிற்ப்பத்துச் செய்யுளுக்குக்குறிப்பிட்ட
மூல்களின் பழையவுரையில் விசேடவுரையிருத்தலைப் புலப்படுத்துவது.

கரு0

பிரயோகவிளக்கம்.

பதிற்றுப்பத்துச் செய்யுளின் எண்.	பாட்டிண்பகுதி.	தூற்பெயர்.	தூலிண்பகுதி.	குத்திர முதலிய வற்றின் எண்.	இன்னொரு காரியெண்பது.	அச்சுப்படுத்தத்தகுதினபக்கஎண்.
----------------------------------	----------------	------------	--------------	-----------------------------	----------------------	-------------------------------

க	உ	ந	ச	ரு	கா	எ	அ
*	சச	க-க0	பத்.	பெரும்பா.		ந.	கஉரு
*	ரு0பதி	மு.	சிலப்.	பதி.		அடி.	கக
*	ருஉ	உக	சீவ.	நாம.	க0ரு	ந.	ச0
*	"	"	"	குணமா.	ககச	"	உஅக
*	ருகா	மு.	தொல்.	பொரு.	எகா	"	கஎக
*	காந	"	"	"	அ0	"	கக0
*	காந	சுரு	பத்.	சிறுபா.		"	கக
*	காரு	கஉ	தொல்.	சொல்.	உருந	"	கருக
*	கக	மு.	"	பொரு.	க0	"	உ0ச
*	எக	"	தொல்.	"	காந	"	கநக
*	"	உக-உச	சீவ.	சுர.	கக	"	ருசக
*	எந	க	பத்.	சிறுபா.		"	அஎ
*	எச	மு.	தொல்.	பொரு.	எரு	"	ககஉ
*	"	"	"	"	எக	"	கஎக
*	எச	கஉ	சீவ.	மண்.	க0உ	"	க0உ
*	"	உக-உஉ	"	"	ச0	"	ருஅக
*	எஎ	மு.	தொல்.	பொரு.	எக	"	கஎக
*	அ0	"	"	"	காந	"	கநக
*	க0	உந	பத்.	திருமு.		"	நக

—•—

அரும்பத அகராதிமுதலியன.

—•—

[என்களுள் 'பக்' என்பதன்பின்னுள்ளவைகள்

பக்கத்தையும் மற்றவைகள் பாடல்கள் அல்லது அப்பாடல்களின்
உரைகளையும் குறிப்பன.]

அக்ஞான் - மிக்க கொடையாளியா
நிய ஒருவன்; இடையெழுவுள்ளல்
களி லொருவனென்று தமிழ் நிக
ண்டுகள் கூறும், கச.

அகப்பா - மதில், உஉ, ஈ௦ - பதி.

அகவலன் - பாடும் பாணன், சக.

அகழி, நக, ஈக, கூஉ.

அச்சு - அச்சம், கூ௦.

அசைதல் - தங்கல்.

அசையா - கெடாத, அஉ.

அஞ்சி - ஒருசிற்றரசன், நக.

அடா அடுகை - ஊர்கடுகை.

அடுக்கம் - அடுக்குதல், ஈரு.

அடுசில்=அடிசில், உக.

அடுப்பு, கஅ.

அடுப்பு=அடம்பு, ஈ௦, ஈக.

அடைச்சி - உடுத்து, உஎ.

அடையூஉ - அடைந்து, அக.

அடைமதில், [பக். கக.]

அண்டர் - பகைவர், அஅ.

அனுமை=அணிமை.

அநிகமான் - தகடீர்விருந்த ஒருசிற்
றரசன்; பெருஞ்சேர விரும்பொ
றையால் வெல்லப்பட்டோன்,
அ௦ - பதி.

அந்தணர், உச, கூச.

அந்தணரறுதொழில், உச.

அந்தரம் - வெளி, ஈக.

அந்தில் - அசை, ச௦.

அந்துவஞ்செள்ளை, கூ௦ - பதி.

அந்துவன் - ஒரு சேரரசன், எ௦ -
பதி.

அம்புசேருடம்பு, சஉ.

அமர்புமெய்யார்த்த சுற்றம், கஉ.

அயிரை - ஒருவகைமீன்.

அயிரைமலை, உக, உக, ஈ௦ - பதி,

எ௦, எக, அஅ, கூ௦.

அரசர் இரவெல்லாம் பகைவரை

வெல்ல ஆலோசித்தல், ஈ௦.

அரசவியல்பு, கூக.

அரசன் குணங்கள், உ௦, ஈஉ, ஈஎ.

அரசன் துணங்கையாடுதல், ஈஎ.

அரசாட்சி, கக, உக, நக.

அரசுகட்டில் - அரசனுக்குரியசின்கா
தனம், அ௦ - பதி.

அரம்பு - குறும்பு, கரு.

அரவழங்குதல் - அரவாடுதல், ஈக.

அரிசில்கிழார் - ஒருபுலவர், அ௦-பதி.

அரியல் - கள், தேன்.

அரில் - பிணக்கம்.

அருந்துதி=அருந்ததி, நக, அக.

அருப்பம், சரு.

அரும்பறைவினோர், எரு.

அருவி - நீர், உஅ, எக, எஅ.

அருவியாம்பல், கூக, எக.

அலந்தலையுன்னம், உக.

அலந்தலேவேலம், நக.

அலவனாடிய, ஈஅ.

அவ்வெள்ளருவி - அழகிய வெள்
ளருவி, எஎ.

அவலெறியுலக்கை வாழைசேர்த்தி
வள்ளைகொய்தல், உக.

அவிழகம் - அவிழந்தது, ஈஉ.

அழல் - அக்கினிராசி, கக.

அம்பணம் - மரக்கால், கக, எக,
அம்பணவளவை, கக,
அம்பின்விசையை அடக்கிய தோற்
கேடகம், சடு.
அம்பு கனைவறியாச் சுற்றம், உச.

உக

அழியச்செய்தே, [பக். எ.]
அழியாவிழவு, உக.
அறக்கற்பு - ஆறியகற்பு, கக, நக,
கூ.
அறங்கரைந்துவயங்கியநா, கச.

ககஉ

அரும்பதவகராதிமுதலியன.

அறந்தருதிகிரிக்குவழியடையாகும்
 னீது, உஉ.
 அறிவுவலியுறுத்தும்சான்றோர் - மந்
 திரிகள், எஉ.
 அறுகை - ஒருகுறுநிலமன்னன்; சே
 ரனுக்குட்பினன்; மோகூர்மன்
 னனுக்குப்பகைவன், சச.
 அறுதொழிலந்தணர்வழியொழுதல்,
 உச.
 அறுவை - ஆடை, நச.
 அறை - பாசறை, உச, அக.
 அறைநர் - அறுப்பவர், கக.
 அறையறு - அறுக்கலுற்ற, எரு.
 ஆகன்மாறு - ஆகலால், நஅ.
 ஆகியர் - ஆகுக, அஅ.
 ஆஞ்ஞாசக்கரம், கச.
 ஆடிய - வழங்கிய, உரு.
 ஆடுகோட்பாட்டுச்சேரலாதன், சு௦ -
 பதி.
 ஆடுபரந்தன்னமா, எஅ.
 ஆண்டலைப்புள், உரு.
 ஆண்மைக்கடன், நக.
 ஆதி - ஆவாய்.
 ஆபரந்தன்னயானை, எஎ, எஅ.
 ஆம்பல்குடித்துணங்கையாமுகளிர்,
 கந.

ஆன்புயம்வாழ்நர் - இடையர், எக.
 ஆன்பொருரை - ஆன்பொருந்தமெ
 ன்னும் ஆறு, ரு௦.
 ஆன்றோள்கணவ, ருரு.
 ஆனியம் - நாள், கக.
 இகஉ=இருத்து - வீழ்த்தி, ச௦.
 இசைமேந்தோன்றல்-புகழைமேவும்
 தோன்றலே, கச. [மது-கநச.]
 இஞ்சியும் பூவும்விரவினமலை, சஉ.
 இடாவேணி - அளவிடப் படாத
 எல்லை, உச.
 இடி, ருக.
 இடும்பில் - இடும்பாதவனம், ரு௦ -
 பதி.
 இடைமதில், கக.
 இடையர் தொழில், உக.
 இமயத்தில்விற்பொறித்தது, உ௦-பதி.
 இமயம், கக, சந.
 இமயவரம்பன் தம்பி, ந௦ - பதி.
 இமயவரம்பன் நெடுஞ்சேரலாதன்,
 உ௦ - பதி.
 இமயவரம்பன் நெடுஞ்சேரலாதன்
 கடம்புதடிந்தது, கக, கஉ, கஎ,
 உ௦, அஅ.
 இமிழ்ந்து - தழைத்து, உந.
 இமிழ்சை=இயமரம் - ஒருவகைப்

ஆம்பலென்னும் எண், சுரு.
 ஆம்பற்பூ, உரு, உள, எக.
 ஆம்பற்பூவைத் தலையிற்குடல், சுரு.
 ஆமானுடைய ஊன், ரு.
 ஆயிடை - அவற்றுக்கிடையே, கக, ரு.
 ஆயிரவெள்ளம், உக, ரு, சுரு.
 ஆயின் - ஆதலால்.
 ஆர்த்த - சுட்டிய.
 ஆர்பதம் - உண்ணுமுணவு, ரு, சுரு.
 ஆராதனைக்காலத்து மணியடித்தல்,
 ரு.
 ஆரியர், கக, உரு - பதி.
 ஆரியவண்ணல், ரு - பதி.
 ஆலயங்களுக்குக் கொடுத்தல், கரு.
 ஆயுதி - ஆகுதி, உக.
 ஆள்வினைவேள்வி, உக.
 ஆறலைகள்வர், சு, கரு, ரு.
 ஆறலைகள்வரில்லாதவழியின்சிறப்பு,
 ரு.
 ஆறியகற்பு - அறக்கற்பு, கக, சுரு.

பறை, ரு.
 இயமரங்களுக்கு இடையிடையே
 சங்குமுழங்குதல், ரு,
 இயவர் - வாத்தியகாரர், உள, எக.
 இரக்கு - இரப்பேன், கக.
 இரலை - மான்.
 இரவலரது துன்பத்திற்கு அஞ்சுதல்,
 ரு.
 இரவலரைத் தேரில்வரச் செய்தல்,
 ரு.
 இரவில் ஊர்களுக்குச் செல்லுதல்,
 ரு.
 இருகடனீரும் ஆடியது, ரு - பதி.
 இரும்பொறை - சேரன், கக.
 இருவகைவேள்வி, உக.
 இரைஇய - இரத்தற்கு, ரு.
 இல்லோர்மெய்ம்மறை - வறியவர்க
 ளுக்குக் கவசம்போல்வான், கரு.
 இவணர் - இவ்வுலகத்திலுள்ளார், எக.
 இவளொடுவாழ்க, உக.

அரும்பதவகராதிமுதலியன.

இழித்துக்கூறியதுபோலக் குறிப்பா
ல் உயர்த்துக்கூறல், சஅ.

இளஞ்சேரலிரும்பொறை, அரு, கூ0-
பதி.

இளம்பழையன்மாறன், கூ0 - பதி.

இளை - காவல், உஅ.

இரூலியர் - அழியாதொழிக, ச0.

இறும்பு - குறுங்காடு, எஅ.

இறை - கைச்சந்து.

இறைகிழுவோய் - இறைவனாதற்றன்
மையையுடையாய், ருச, கூ0.

ஈம்=ஈயும் - கொடும், கூச.

ஈமென் - கொடுமென், கூச.

ஈரறிவு-இம்மையறிவு, மறுமையறிவு;
பெரியவறிவுமாம், எச.

ஈரிதழ் - குளிரந்தஇமை, ருஉ.

உகக்கும் - உயரப்பறக்கும், எஎ.

உஞற்றுதல் - முயலல், ருக.

உடலான, [பக்.ககரு, கஉச, கச0.]

உடற்குறை எழுந்தாடல், றுரு.

உடற்றிசிகேரார் - சினப்பித்தவர், எஉ.

உன்னம் - ஒருவகைமரம்; மலைநாட்
டார் இலவமரத்தை உன்னமென்

உடை - உடைமரம்.

உலக்கை, உச, உகூ.

உலகத்தைக் கடல் மூடல், கஉ.

உலகத்தைமூடிய கடல்நீரை வற்றச்
செய்தற்குஎழுந்த ஆதித்தரும் வட
வைத்தீயும், கஉ.

உலகமூடிவு, எஉ.

உவ்வரை - உவ்வெல்லை, எஅ.

உவலை - ஓட்டை, தழை, உஅ, அரு.

உழவார்மகளிர் வயற்புள்ளோப்பல்,
உஎ.

உழவு, கந, எச.

உழினைத்தெரியல், ருச; கூக.

உழினைபாடல், சகூ.

உள்மதில் ககூ.

உனைதல் - ஈடுபடுதல், சக.

உநீஇ - உறுவித்து, சச.

உறுவர் - அடைந்தோர், சகூ.

உறை - உறைதல், துளி, கூஅ.

உறை வைத்தல், கூகூ, எக.

பர், உஉ, ச0, கூக.

உண்டாட்டு, சஅ.
 உண்டு உலாமாறிய நா, கரு.
 உண்பித்தல், உச.
 உண்மர் - உண்பார், உச.
 உண்மை, உக.
 உணீஇயர் - உண்டற்கு, நக.
 உத்தரகுருவாகியபோகபூமி, சுஅ.
 உதியஞ்சேரல், உ0 - பதி.
 உம்பற்காடு - பலஜூர்களை யுடைய
 தொருசிறுநாடு. உ0 - பதி, ரு0 -
 பதி. [அகநா. நருக.]
 உமிழ்பு - உமிழ்ந்து, நக.
 உய்தல் - நீங்குதல், சக.
 உயர்கிணைமகளிர் - குலமகளிர், எக.
 உயலுங்கோதை - அசையும்தலை,
 ருஉ.
 உரவர் - அறிவுடையவர், எக, எக.
 உராஅல் - உலாவுதல், சஎ.
 உருப்பு = உரும்பு - கொதிப்பு, உச; தி
 ரு0.
 உருபு - நிறம், ருக.
 உருளி - வட்டமாகவுள்ளதேருருளை,
 உஎ.
 உரைஇ - பெயர்ந்து, ச0, எக, அ0,

உன்னமரம் கரிந்துகாட்டல் துந்நிமி
 த்தமென்பது, ச0.
 ஊக்கலை - ஊக்குதலையுடையாய், கக.
 ஊசிவெண்டோடு - கூரியவெள்ளிய
 பனந்தோடு, எ0.
 ஊதை - காற்று, ருச.
 ஊர்சுடுபுகை, உ0.
 ஊர்முகம் - படைபொருமிடம், நக.
 ஊரிய - பரந்த, கக.
 ஊழி - வாழ்நாள், உக, சுக, எக.
 ஊறளத்தல் - உறுதற்காராய்தல், ருச,
 எச.
 ஊன் துவையமிழ்சில். சரு.
 ஊனம் - இறைச்சிகொத்தும் அடை
 குறடு.
 எச்சம் - பிள்ளைப்பேறு, எச.
 எடுத்தேறு - எடுத்தெறிதல், சக, அச
 எண்ணின்று - எண்ணியது, எஎ.
 எமக்கு இல்லென்றார் நின்குழாத்தர்,
 நக.
 எருக்கி - அடித்து, அக.
 எருது, உஎ, சுஎ.
 எருமைநினை செய்தற்பூவைத்தில்
 னல், கக.

ககச

அரும்பதவகராதிமுதலியன.

எருவை - தலைவெழுத்து உடல்சிவந்
திருக்கும்பருந்து; கழுமுமாம், நகூ,
கௌ.

எருவைச்சேவலும் எழாலும், நகூ.

எழாத்தோள் - முதுகிட்டார்மேற்
செல்லாத தோள், கூ௦.

எழால் - புல்லாறென் னும பறவை,
ககூ. [திணைமொ. ௫௦ - ககூ.]

எழுமுழிமாற்பு - ஏழரசனாவென்று
அவர்களுடைய எழுமுழியானும்
செய்ததோராரத்தையணிந்த மா
ர்பு, கசு, ககூ, ச௦, ச௫. [சிலப்.
௨௮ - ம் காதை, கககூ.]

எழுஉ=எழு - கணையமரம், ௫௩.

எறியர் - எறிதற்கு, ௫௨.

ஏறும்பு, ௩௦.

ஏஃகம் - வான், வேல்.

ஏஃகிளபஞ்சு - பறித்தபஞ்சு, ௫௫.

ஏஃகுபடையறுத்ததெஃகியசுவற்புறவு,
க௨, கசு.

ஏய்ய - ஏய், கக.

ஏணி - எலலை.

ஏவல்லியன்பிணை - சேணையைப் போ
ருக்கு ஏவுதலையுடையபெருமை
பொருந்திய முரசு, நகூ.

ஏறட்டுக்கொள்ளுதல், [பக். கக௫,
கச௫.]

ஏறவேணி - கோக்காலி.

ஐந்தெயிலெறிந்தது, கூ௦ - பதி.

ஐயவி-கதலிற்குக் காவலாகப் புறவா
யிலிலே தூக்கப்படும் துலாமரம்;
அப்புக்கட்மொம், ககூ, ௨௨.

ஒகத்துர், ஏ௦ - பதி.

ஒய்யும்-செலுத்தும், ௩௩, ௮௭.

ராஅ=கெவி - நீங்கி.

ஒன்றுமொழிந்தடங்கிய கொள்கை,
க௫.

ஒன்றுமொழிமறவர், சக.

ஒன்னு - பொருந்தாத, ௮௫.

ஒச்சம் - உயர்வு, சக.

ஒத்திரநெல், ஏ௦-பதி.

ஒபாதி - ஒப்ப, சசு, இச்சொல் வை
ஷ்ணவஸம்பிரதாய உரைகளில்
மிகக் காணப்படுகின்றது.

ஒம்பன்மாறு - பாதுகாத்தலால், நகூ,
௩௫.

ஒய்தகை - ஒய்ந்ததன்மை, கூ௦.

ஒலக்கம் - அரக்கத்தை, ககூ.

ஒவத்தன்மை, ௮௮, கக, ௮௮.

ஒவம் - சித்திரம், ௮௮.

ஒவு - சித்திரம், ௮௮.

கங்கை, ௫௦-பதி.

கடகடைவீதி, ௩௦, ௮௮, ஏ௫.

கட்கொடிதுடங்குமாவணம், ௮௮.

கட்டணம், கசு.

கட்டளை - தரம், ௮க.

கட்டி - பொன், ௮க.

கட்டிப்புழுக்கு - வெல்லத் தோடு
கட்டினை அவரைப்பரல் முதலிய
வற்றின் புழுக்கு, கூ௦.

கட்டில் - சிங்காதனம்.

கட்டேர் - பாசறை, ௮௮, ௮௨, கூ௦.

கடகு - கேடகம்.

கடம்பின்பெருவாயில் - நன்னூர்,
ச௦ - பதி.

கடல்நீந்தியமரம் - மரக்கலம், ௭கூ.

கடல்பிறக்கோட்டியசெங்குட்டுவன்,
௫௦-பதி.

கடலிற் கடம்பறுத்தியற்றிய வலம்
படுவியன்பிணை. கக. க௭.

ஓராங்கு - ஒன்றுபோல, சுசு.
 ஓரால் - நீங்கல், உரு.
 ஒருதந்தை - பொறையன் பெருந்தே
 வியின் தந்தை, எரு - பதி.
 ஒருஉப - நீங்குவார்கள், நசு.
 ஒல்தெங்கு - தழைத்ததென்னை, கரு.
 ஒலிந்த - தழைத்த, நக.
 ஒழுக்க - வண்டி, வண்டியொழுங்கு,
 சசு.
 ஒன்றுமொழிதல் - வஞ்சினங்குறல்,
 கரு, நரு, சக, சக, சுசு,

கடவுட்பத்தினி, ருரு - பதி.
 கடவுட்பழிச்சல், சக.
 கடவுட்பெயரியகாணம் - விந்தாடவி,
 அஅ.
 கடவுள்வாக்க - வெற்றிமடந்தையா
 கிய கடவுள்வாழும் வாக்க, சுசு.
 கடவுளஞ்சி - ஒருதலைவன், நக.
 கடறு - காடு.
 கடாஞ்சென்னி - மதம்ஒழுக்கப்பெற்ற
 தலை, உரு.
 கடாவிடுதற்றொழில், சுசு.

அரும்பதவகராதிமுதலியன.

கசுரு

கடாவுந்நி - செலுத்தி.
கடாவேரீபாதி - கடாவையொப்ப,
சச.
கடி=கடிப்பு - குறுந்தடி, அடி.
கடிமரம் - காவன்மரம், நக.
கடுக்கை - கொன்றை.
கடுந்தேறுறுகினை - கடிதாகத்தெறுதல்
மிக்க குளவியினம், எக.
கடம்பு - சுற்றம்.
கடைஇ - செலுத்தி, நக.
கடைஇய - செலுத்திய, எஃ.
கடைவீதி, சுஅ.
கண்டி, சந.
கண்டிகும் - கண்டேம், கக, உச,
சந, சுந, அச.
கண்ணிகண்ணுதல் - தாங்கள் குடிய
போர்க்கண்ணிக்கேற்ப வினைசெய்
யக்கருதுதல், நுஅ.
கணிச்சி - கற்களையுடைக்கும் ருந்தா
வியென்னும்கருவி, உஉ.
கதவங்காக்கும் கணையெழு, சந.
கதுவாய் - வடுப்பட்டவாய், சந.
கந்துகொளியாது - கட்டுத்தறியில்
அடங்காமல், எஎ. நு
கபிலர் - எஃ - பதி, அடி.
கபிலை-குடநாட்டதோரூர், சுஃ-பதி.
கம - நிறைவு.
கரணம், நுஃ-பதி.
கரந்தைக்கொடி - கொட்டைக் கரந்
தை, சஃ.
கரம்பை நிலம், உஅ, எநு.
கருப்பந்தெப்பம், அஎ, [அகநா, சு.]
கருப்பம்பாத்தி, நக.
கலப்பை - வாத்தியமுட்டுக்களையுடை

கழங்கால் அளவிடுதல், கநு, நஉ.
கழங்கு - கழற்சிக்காய்.
கழலில் போர்த்தொழிலைப் பொறித்
தல், நச.
கழறி - இடித்து, அச.
கழனி - வயல்.
கழனிவாயில், உந.
கழிப்பி - கழித்து, எச.
கழுது - பேய்.
கழுதையாலுழதல், உநு.
கழுவுள் - இடையர்களுக்குத் தலைவ
னுணசிற்றரசன், எக, அடி.
கழைநிலைபெறுக்குட்டம் - பற்றுக்
கோலுக்கும்நிலையாதபள்ளம், அசு.
[அகநா, சு.]
களவிலை, எநு.
களங்காய்க்கண்ணிரார்முடிச்சேரல்,
நஅ, சஃ - பதி.
களிறு - ஆண்பன்றி, உச.
கற்ப-கல்வியையுடையாய், சந, அஃ.
கற்பு - கல்வி, சந, நச, அஃ.
கறையடி - குருதிக்கறைதோய்ந்த
அடி, உஅ.
கன்றுடையாயம், எக.
கனவும் - கனவுகாணும், கக.
கா - துலாம், தோட்சுமை, சக,
சுஃ - பதி.
காக்கை, நஃ.
காக்கைபாடினியார்நச்செள்ளையார்,
சஃ - பதி.
காஞ்சி - நிலையாமை, சுநு, அச, சுஃ.
காஞ்சிசான்றசெரு - நிலையாமை
மைந்தசெரு.
காஞ்சிசான்றவயவர் - நிலையாமை

யபை, கரு, உரு, சக.
 கலிமகிழ்வு - வினோதமகிழ்ச்சி, கஉ,
 கூக.
 கவரிண - கவண், அஅ.
 கவர்கால் - செலவை விரும்பின
 கால், கக.
 கவர்காற்குளியர், கக.
 கவரி, சக.
 கவலகவற்றல் - வருத்தத்தைச் செய்
 தல், சச, கஎ.
 கவிர் - முள்ளுமுருங்கைமரம்.
 குழைமரம் - கிளைத்தமரம், எச.

யை எப்பொழுதும் உள்ளத்திற்
 கொண்டிருத்தலமைந்தவீரர்,
 காஞ்சிமரம், உரு, கூஉ.
 காஞ்சியாற்றுத்துறைகெழுமணலி
 னும்வாழ்க, சஅ.
 காடு, கக.
 காடுகையத்தியநீடுகாளிருகை, அஉ.
 காண்குவந்திசின் - காண்பேன்வந்
 தேன்.
 காணம் - பொற்காசு, கஉ - பதி.
 காணியாளர் - மேற்குடிகள், கக.
 காணிவியர் - காணுதொழிக, சச,

ககக

அரும்பதவகராதிமுதலியன.

காணுமோர் - காண்பவர், அக,
 காத்தற்சிறப்பு, கரு.
 காந்தள் தெய்வத்துக்குரிய பூவென்
 பது, கஎ.

காந்தளங்கண்ணி - காந்தட்பூமாலை,
 கஉ, அக.
 காப்பியாற்றுக் காப்பியனார், சஉ-பதி.

குடைச்சுல் - சிலம்பு, ருஎ, கூஅ. [சி
 லப். கூக - ம் காதை, ககஅ; அக
 நா. சகஎ] குடச்சுலெனவும்வழி
 ந்கும்.

குதிரை, உரு, கூஉ, கூச, கூரு, அஉ.
 குந்தாலிக்கருவியாற் கிணறுதோண்
 தெல், உஉ.

காப்பொன்-துலாம்பொன், சு.0-பதி.
 காலமறிந்து நீராடுதற்குவர மணிய
 டித்தல், நக.
 காலே - சூரியன்.
 காலையன்னமொழி, உ.உ.
 காவல்மரத்தில் யானையைக்கட்டல்,
 நஉ, நந.
 காவல்மரத்தை வெட்டி முரசுசெய்
 வித்தல், கக.
 காவிரி - நூ, எந, கூ0.
 காவிரிச்சிறப்பு, நூ.
 காவிரிகதிமுதலிய மூன்றுநதிகளின்

குமட்டுர்க்கண்ணனார் - ஒருபுலவர்,
 உ0 - பதி.
 குமரி யாறு, கக, சந.
 குரவையயர்தல் - குரவையாடுதல்,
 எந.
 குரால் - கோட்டான், சச.
 குருகு - கொக்கு, நாரை.
 குருசில்=சூரிசில், நஉ.
 குருதிவட்டம், உகூ.
 குரை - அசை, அச, கூ0.
 குலை - நாணி, உச, எக.
 குலைஇ - குலவி, அஅ.

கூடல், ரூ. 0.
காழ் - குத்துக்கோல், ரூ. ௭௭.
காவிரிப்படப்பை, கூ. 0.
கிண்கிணி, ரூ. ௨.
கிளிகழிப்பாடல், ௭௮.
கின்னரப்புள்ளின்சிறகில் இசையெழுமென்பது, ச. ௩.
குஞ்சரவொழுதை - யானைகட்டிய வண்டி, ரூ. 0 - பதி.
குட்டநாடு - கொடுத்தமிழ்நாடுபன்னிரண்டனுள் ஒன்று.
குட்டம் - பள்ளம்.
குட்டுவன் - குட்டநாட்டையுடைய வன்.
குட்டுவன்சேரல் - கடல்பிறக்கோட்டிய செங்குட்டுவன்மகன், ரூ. 0 - பதி.
குட்டுவனிரும்பொறை, கூ. 0 - பதி.
குடக்கோடுநெடுஞ்சேரலாதன், கூ. 0 - பதி.
குடநாடு - கொடுத்தமிழ்நாடு பன்னிரண்டனுள் ஒன்று.
குடவர் - குடநாட்டினுள்ளவர், ரூ. ௩.
குடவனாறு, ரூ. 0.
குடிநிருத்தல், ௩௮.
குடிபுறந்தருள் - கீழ்க்குடிகளைப்பாதுதாக்கும் மேற்குடிகள், ௩௩.

குவளை, ௨௭, ரூ. ௨.
குவளைத்தூநெறி, ௨௭.
குழாஅலின் - கூடுதலால், ௨௬.
குழுவநிலை, ச. ௬, ரூ. ௩.
குழுவநிலைப்புதவு - பலநிலமாகச் செய்த கோபுரவாயில்.
குளவி - குளவிக்கொடி, மலைமல்லிகை, ரூ. [ஐங். ௨௭௬; ஐந். ௭௦-௩.]
குளவிக் கூட்டைக் கினைத்தசிரூர் துன்புறுதல், ௭௧.
குளிர்காலம், ௮௧.
குறிஞ்சிவளம், ரூ. 0.
குறுதல் - வாங்குதல், ௨௨.
குறுந்தாள் - குறியபடி, ௭௧.
குறும்பு - அரண்.
குறும்பொறை - பெருமலையைச்சார்ந்த சிறுபொற்றைகள், ௭௪.
கூகை - கோட்டான்.
கூட்டம் - கூடியுறைவது, ௮௮.
கூந்தன்முரற்சி - தலைமயிராற்றிரித்தகயிறு, ரூ. 0 - பதி.
கூர்தல் - குளிராலுடல் வளைதல், ரூ. [நெடுநல்-கூ.]
கூலம், ௧௩, ௨௬, ௮௬.
கூளி, ௩௬.
கூளியர் - ஏவல்செய்வோர், ௧௬.
கூளியருண்ணல், ௩௬.

அரும்பதவகராதிமுதலியன.

கேட்டிகும் - கேட்டேம், நூ.
கைச்சாடு - கைக்கவசம், ககூ.
கைபரிதல் - ஒழுங்குசூலைதல், அக.
கொங்கர், உஉ, எஎ, அஅ, கூ௦.
கொங்கர்நாடு அகப்படுத்தியது, உஉ.

கொடி, உரு, சச, சஎ.
கொடியுழிஞை, சந, சச.
கொடுகூர். நூ - பதி.
கொடுங்குழைகணவ, கச.
கொடுமணமென்னுழார், எஎ, எச.
கொடை, கரு, ககூ, உ௦, உச, நஅ,
சந, சச, எச.

கொண்டி - கொள்ளை, சந, கூந.
கொல்லிக் கூற்றம் - கொல்லி மலை
யைச் சூழ்ந்த மலைகளுையுடைய நாடு,
அ௦ - பதி.

கொல்லிமலை, எந, அக.
கொலக்கொலக்குறையாத்தாளை, அஉ.
கொள், எரு.
கொளக்கொளக்குறையாச்செல்வம்,
அஉ.

கொளை - கோட்பாடு, ந௦.

கொற்றவைக்கடவுள், ந௦ - பதி, எகூ.
கொன்றை வெண்போழக்கண்ணி -
கொன்றைப்பூவையும் கிழித்த பன
ங்குருத்தையும் விரவித்தொடுத்த
மலை, சஎ.
கோக்காலி, சந.

சாறு - விழா, அக.

சான்றோர் - அமைதியையுடைமீவர்.
சான்றோர்மெய்ம்மறை - கச.
சிங்கம், எரு.

சிதடி-சிள்வீடென்னும் வண்டு, உந.

ருஅ. [திணைமா. அக.]

சிதறுதல் - அளவுகடப்பக் கொடுத்
தல், எச.

சிரல் - மீன்கொத்துக்குருவி.

சிரறுதல் - சிதறுதல், எச.

சில்வீளவிதவி, நூ, எஅ.

சிலம்பி, நகூ.

சிலம்பையும் தழையுடையையும் கோ
ட்டை வாயிலிற், கட்டுவித்தல்,
நூ.

சிலை - முழக்கம், அக.

சிலைபொருதமார்பு, கூந.

சிறுதுயில், நூ.

சிறுபுறம் - சிறுகொடை, எ௦.

சிறை-யாழ்நரம்புக்குற்றம், வீதியின்

இருபுறம், உந, உகூ, சந.

சின்மை - சிறுமை, எச.

சின்னூல் - நேமிநாதம், எச.

சீர் - கனம், உஉ.

சுரை - திரிக்குழாய், சஎ.

சுவரில் நாளைக்குறித்தல், அஅ.

சூடாஹவு - மது, அரு.

சூர் - சூரபன்மா.

கோடாக்கொள்கை, ந௭.

கோடியர் - கூத்தர், நூ.

கோடு - கொடுமை.

கோடு கூடுமதியம் - முனைகூடியசந்
திரன், நக.

சங்கிலிருந்து முத்தெடுத்தல், ந௦.

சவட்டுதல் - உருவழித்தல், அ௭.

சாகாட்டாளர் - பண்டியையுடை
யோர், உ௭.

சாடு - வண்டி, ச௭.

சாதிங்குலிகம் - சாதிவிங்கம், கக ;
பெருங்கதையில் இச்சொல்லைப்
பரக்கக் காணலாம்.

சாந்தம் பூழில் - சந்தனமும் அகி
லும், அ௭.

சாந்தி - பூசை, கூ௦ - பதி.

சாயினம் - மென்மையையுடைய ம
களிர்கூட்டம், கூ௦.

சூரன்முதலியோர் தமக்கு அரணாகக்
காவன்மரம்வளர்த்தது, கக. [திரு
மு. பக். க௭.]

சூரியன், நூ, கூ௭, அ௭.

செங்குட்டுவன் வேலெறிந்து கடல்பி
றக்கோட்டியது, சந, ச௭, ந௦-பதி.

அ௭, கூ௦.

செங்கோல், உ௨, கூ௭.

செத்தனென் - அறிந்தேன், அ௭.

செத்து - ஒத்து.

செந்நெல், எக.

செம்மால் - செம்மலே, ந௭.

செம்மீன் - அருந்தி, நக.

செருக்கி - மயங்கி, ச௭.

செருப்பு - ஒருமலை, உக.

செல்கு - செல்வேன், எ௭.

செல்லாமோதில்பாண்டுகள், கூ௦.

செல்வக்கடுங்கோ, அ௦-பதி.

கக அ **அரும்பதவகராதிமுதலியன.**

செல்வக்கடுங்கோவாழியாதன், எ௦ -

பதி, அநு.

செல்வக்கோமான், கூ௭.

நை, அ௦ - பதி.

தகைத்தல்-கட்டுதல், உ௨, உ௭, சக.

தகைப்டி-மாளிகைக்கட்டணம், கூ௭.

செல்வக்கோவே, சுரு.
 செவ்வரி - ஒருவகைநாரா, உரு.
 செறு - வயல்.
 செறுவினை மகளிர் - உழவர் மகளிர்,
 என.
 சென்றாலியர் - செல்க, நுரு.
 சென்னியர் - சோழர், அரு.
 சேப்பி - தங்கி, சுஉ.
 சேம்பு, உச.
 சேயிழைகணவ, சுரு, அஅ.
 சேரபரம்பரையினர் செய்திகள்பல,
 அஅ.
 சேரரின்சிறந்தகுணங்கள், எ0.
 சேரல் - சேரன்.
 சேரலர்வேந்தே, நஅ.
 சேரலாதன், கக, கரு, கஅ, உ0, ச0 -
 பதி.
 சேரன்முன்னோர், கச, அஅ.
 சேரனுடைய ஓலக்கமகிழ்ச்சி, கஉ.
 சேரனைக்கண்டோர் பெயர்ந்துசெல்
 - லரினையாரென்பது, சசு.
 சேறு - சுவை, சஉ.
 சேனை, கச, உஉ, சசு.
 சேனைகள் வயலில் தங்கல், சசு.

தசம்பு - குடம்.
 தடைஇய - பெருத்த, நுச.
 தண்டாரணியம் - ஆரியநாட்டிலுள்
 னாதோர்நாடு, சு0 - பதி.
 தண்ணியலெழிலிதலையாது, கஅ, உ0.
 ததைந்த - சிதைந்த, ந0, எ0.
 ததைய - சிதைய, சரு.
 தரீஇ - தந்து.
 தரீஇயர் - தருதற்கு.
 தலைக்காவல், உஅ.
 தலைக்கை, நுஉ.
 தலையாது-மழைபெய்யாது, கஅ, உ0.
 தலைவர் படையைக்காத்தல், நரு.
 தலைவன் தன்மை கேடகம் போன்ற
 தென்பது, சரு.
 தலைவிவருணனை, கசு.
 தவத்தின்பெருமை, எச.
 தவாலியர்-கெடாதொழிவாயாக, கச.
 தமிழஞ்சியென்னும் துறைப்பொருள்
 மைந்தபாடல், நுஎ.

தழும்பில்லாதாரோடு தும்பைகுடாது
 மலைதல், சஉ.
 தளி - துளி, சரு.
 தன்குலமுதியோர்க்கு நிலம்பகுத்த

சேனைத்தலைவர்க்கும் அரசன் மாலை
 யேயென்பது, நக.
 செனையேயெசெல்வமாக எண்ணிய
 து, நு0.
 சேனைவெள்ளம், நு0.
 சொட்டையாளர், சுஎ.
 சோழகுலத்தோர்ஒன்பதின்மர் வெ
 ல்லப்பட்டது, நு0 - பதி.
 சோழன்மணக்கிள்ளி, நு0 - பதி.
 குரால் - முழங்கல்.
 குரண் - நாண், கூ0.
 குரண்பொரவிளங்குகை, கூ0.
 குரையில் - மதிற்குட்டு, எக.
 குரவிறுபோலவிளங்குதி, அஅ.
 குழல் - புலிககக்கொன்றை, நுக.
 குமர்தல்=குமிர்தல் - பரத்தல்,
 கச, கசு, எஉ.
 தகரே, எஅ, அ0 - பதி.
 தகரேறிந்தபெருஞ்சேரலிரும்பொ

ளித்தது, நு0 - பதி.
 தாங்கல் - விலக்கிச்செல்லுதல், சசு.
 தாதெரு.....மன்றம், நக.
 தாமரைப்பூ, உந.
 தார் - ஒழுங்கு, சுச; சிங்கத்தின்கழு
 த்திலுள்ளது; வடநூலார்இதனை
 ஸடையென்பர், கஉ.
 தார்புரிந்தன்னவாள், சுசு.
 தாரருந்தகைப்பு, சுச, சுசு.
 தாவல் - வருத்தம், சக.
 தாழை, நுநு.
 தாள் - படி, எக.
 தாள்வாழ்த்தல், சுச.
 தித்தி - தேமல்.
 திரிக்குழாய், சஎ. [பக். எக.]
 திருஞெமரகலம், கச, கசு, நக, ச0.
 திருந்திழைகணவ, உச.
 திருகாறுவினக்கு, நுக.
 திருமாவின்பூசை, நக.

அரும்பதவகராதிமுதலியன.

ககக

திருவனந்தபுரத்துத் திருமால், ஈக.
திற்பி - இறைச்சி; தின்றற்சூரியன்,
கஅ.

திறல் - ஒளி, சக.

தின்மர் = தின்மார் - தின்பவர், உச.

தினையைக்குருதியோடே பலியாகத்
துஷதல், கக.

திஞ்சேறு - இனியபாகு, எரு.

துஞ்சுமரம், கக; 22.

துடையூஉ - துடைத்து, சச.

துணங்கையாடல், சரு, ருஉ, ருள, எள.

துப்பு - துகர்ச்சி, வலி.

தைதி - கோத்து, ஈக.

தொடர்ந்தகுவினை, உஎ.

தொடி - பூண், உச, சௌ.

தொடை - கட்டு, சச.

தொண்டி - சேரநாட்டிற் கடற்கரை

யிலுள்ள நகரம், கூௌ - பதி. [ஐங்.

களக - கஅௌ; புறநா. கள, சஅ.]

தொண்டியோர், அஅ.

தொலையாக்கற்ப - அழியாதகல்வியை

யுடையாய், சக, அௌ.

தொழுதி - கூட்டம், கூஉ, அக.

தொறுத்த, கக.

துப்புத் துவர்போக, கூஉ.
 துப்புத் துறைபோகிய, கச, கூசு, கூஉ.
 தும்பி, கூஉ.
 தும்பைசான்ற, எசு, அசு.
 துமிந்து - அற்று, கூரு. [புறநா. கசு.]
 துய்த்தலைக்கூகை - மெல்லியதலையை
 யுடைய கூகை, சரு.
 துயலுதல் - அசைதல்.
 துயிலியாது - துயிலாமல், கூஉ.
 துரியோதனனியர், கச.
 துவ்வாநறவு, கூஉ.
 துவராக்கூந்தல் - சுரம்புலராத கூந்
 தல், அசு.
 துவைத்த - புகழ்ந்துசொல்லப்பட்ட,
 அசு.
 துழந்த - துழாவிய, கூஉ-பதி.
 துழாய், கூசு.
 துளங்குமுடிவழத்தினை, கூசு.
 துறைகலக்கல், கூஉ, கூசு.
 து - வலி, அசு.
 துங்கெயில், கூசு.
 துணிக்குப் புற்றும் அம்புக்குப் பாம்பும்
 உவமைகள், சரு.
 தும்பகத்துத்தேன், அசு.
 தும்பு - மூங்கிற்குழாய்.
 தெய்வயாகம், கூசு.
 தெள்விரியிசைத்துப்புள்ளோப்பல்,
 கூஉ.
 தெளிர்ப்ப - ஒலிப்ப, அசு.
 தென்னங்குமரி, கச, சக.
 தேம் - தேனீ, கூரு.
 தேர்க்கொடிகளின்வரிசைக்குக் கொ
 க்கின் ஒழுங்கு உவமம், அசு.
 தேறு - தேறுதல், எசு.

தொன்றுமொழிந்து, கூஉ.
 தோட்டி - கதவு, காவல், உரு, கூசு,
 கூஉ, எசு.
 தோட்டித்தந்தயானை, கூசு.
 தோட்டிநீவாது, சரு.
 தோட்டிநீவி, கூரு.
 தோடு - தொகுதி, கூஉ.
 தோமரம் - தண்டாயுதம், கூசு.
 தோல் - தோற்கேடகம், சரு, கூஉ.
 தோள்பிணி மீசையர், அசு.
 தோற்கடகு - தோற்கேடகம், சரு.
 தோற்கேடகம்போன்றதன்மை, சரு.
 தோன்றலியாது-தோன்றாமல், எசு.
 தோன்றலை - தோன்றுதலையுடையாய்,
 கூஉ.
 நகை - இன்பம், கூசு.
 நகையினும் பொய்யாவாய்மை, எசு.
 நகைவர் - நட்பினர், கூசு, சக.
 நட்பினர்க்கு அஞ்சுதல், கூசு.
 நந்த - விளங்கு, கூசு.
 நரந்தம் - நரந்தப்புல், கசு.
 நல்லோள் கணவன், கசு.
 நளிதல் - செறிதல், கூஉ.
 நற்கு - நன்கு, அசு, கூஉ.
 நறவு-ஒருவகைமலர், ஒளர், மது.
 நன்கலவெறுக்கை துஞ்சும்பந்தர்
 பண்டசாலை, கூரு.
 நன்றாவென்னும் குன்று, எசு - பதி.
 நன்னன் - ஒருசிறந்தரசன், சரு-பதி,
 அசு.
 நன்னனுடைய வாகையைத் தமிழ்
 தது, சரு.
 நனவில் துகர்ந்தவையே கனவிற் கா
 ணப்படுமென்பது, கசு.

நனவு - மெய்ம்மை, அரு, அஹ.
 நனைமடு - மதுவா லுண்டாகிய மகி
 ழ்ச்சி, சுரு.
 நாட்டம் - சோதிடனால், உக.
 நாட்டுவளம், கரு, உரு, உசு.
 நாட்டை அடிப்படுத்தல், அக.
 நாட்பு = ஞாட்பு - போர்க்களம், சுரு.
 நாகோண நெடுவரை, அரு.
 நாகோத்தந்திரப்பூ, கரு, கரு, உஹ.
 நாகோவலாகிய அறம், ஞு.
 நார் - பன்னாடை, கக, அஹ.
 நார்முடிச்சேரல் - ஒருசேரன், கரு,
 சரு.
 நாரை, உரு, உசு, கரு, ஞு, எரு.
 நாள் திங்களினையவாக, சுரு.
 நாளிருக்கை = நாளோலக்கம் - காலை
 ஓலக்க இருப்பு, சுரு.
 நிகழ்தல் - விளங்குதல், சக.
 நியமம் - வீதி.
 நிரையவெள்ளம், கரு.
 நிலந்தருதிருவினெடியோய், அஹ.
 நிலைய - நிலைப்ப, அக.
 நிலைச்செரு - நாடோறும் செய்து
 போர், சரு, ஞு - பதி.
 நிழல்வாழ்வு, கரு.
 நிறை - சாலை, கரு.
 நிற்புகழ் அவிநைமலையைப்போலவே
 நிலைக்க, எரு.
 நின்மலைப்பிறந்து நின்கடன் மண்டும்
 புனல், சஹ.

ல்கெழுருட்டுவலுடைய புரோகி
 தர், கரு - பதி.
 நெடுமணிஞ்சி, சுஹ.
 நெடுமிடல் - அஞ்சியின்இயற்பெயர்,
 கரு.
 நெடுவெள்ளஞ்சி - நெட்டையென்ப
 தோர் கருவி, சஹ.
 நெய்தற்பூ, உரு, கரு, எரு.
 நெய்யைத் தலையிற் பெய்து கையைப்
 பிணிக்஑ும்தண்டம், உரு - பதி.
 நெருஞ்சி, கரு, உசு.
 நெல்லரிச்சீசோறு, எரு.
 நேரி - ஒருமலை, சரு, சுரு.
 நேரிப்பொருநன், சரு, சுரு.
 நேரிவாயில் - உறையூரின்தெற்கு வா
 யிற் கண்ணதோரூர், கரு - பதி.
 நொசிவு - ஐவள்வு, சுரு.
 நொடி - ஞு - வீலை, சுஹ.
 நோதலை - கோக்குதலையுடையாய்,
 கரு.
 பகல் - நடுநிலைமை, சுரு.
 பகற் வேட்டல், கரு - பதி.
 பகன்றை - கிண்கிண்ப்பைச்செடி, சி
 வேதைக்கொடி.
 பகன்றைமலை, எரு, [ஐ. அரு, கரு.]
 பகைப்புலத்தை எரித்தல், கரு, உரு,
 எரு.
 பகைமேற் சென்றோர் பல வருட
 முறைதல், கரு, [புறநா. உரு.]
 பகையரசனுக்குப்பயந்தோர் பெரிய

நீகண்டணையேம் - ஈன்னாறடைக்க
 ப்பட்டாற்போல்வேம், சுரு.
 நீர்ச்சண்டை, கரு, உஉ, உஅ.
 நீர்விழவு, சஅ.
 நீரிறைவை, உஉ
 நீவி - நீக்டி, அச.
 துகம் - பாரம், சுரு.
 துடக்குதல் - மாய்த்தல், எஉ.
 துவண - திணமா, நு.
 துலாக்கலிங்கம் - பட்டாடை, கஉ.
 நெஞ்சபுகலாக்கத்தர், சுஅ.
 நெட்டையென்னுங்கருவி, சஉ,
 நெடுஞ்சேரலாதன், உஉ, நு - பதி.
 நெடுஞ்சேரலாதன் கடலிற்புக்குஅர
 ண் அழித்தது, கக.
 நெடும்பாரதாயனார் - பல்யாணச் செ

ஓரரசனோடு நட்பாதல், நு.
 பகைவருடைய கெடுகுடி பயிற்று
 தல் - பகைவருடைய கெட்டுப்
 போன குடிமக்களை அவர்நாட்டி
 லே பயின்றுவாழ்வாராகப் பண்
 னுதல், சுரு.
 பகைவருடையநாட்டில் தோன்றும்
 உற்பாதம், சுஉ.
 பகைவருடையநாட்டை அழித்தல்,
 கக, உஉ, உரு, உச.
 பகைவருடையநாட்டைக் கொள்ளி
 யிடுதல், அக.
 பகைவருடைய நாடு கரடானமை,
 கரு, உக.
 பகைவருடைய மதிர்கதனை யாண
 களைக்கொண்டு பிளப்பிதல், நுஉ.

அரும்பதவகராதிமுதலியன.

களக

பகைவருடைய முரசைக்கொள்ளுதல், நக.
 பகைவருடைய யானைக்கொம்பை அறுத்து இயற்றிய கட்டில், எக.
 பகைவருடைய யானையைக் கடாவையொப்பவண்டியிற்பூட்டுதல், சச.
 பசும்பிடி - பச்சிலை, அக.
 பஞ்ஞிலம் - மககட்டொகுதி, கஎ, நக; இது பைஞ்ஞிலமெனவும் வழங்கும்.
 பட்டினியுற்றுத் தீர்த்தமாடல், நக.
 பட்டுதூல், கட.
 படப்பை - தோட்டம், பக்கம்.
 படலம் - கூடு, நக.
 படிமை - விரதம், எச.
 படியோர் - பகைவர், எக.
 படிவம் - விரதம் எச.
 படுகண்முரசம் - ஒலிக்குங்கண்களையுடைய முரசு, சசு, நுச.
 படை - குதிரைக்கலினை, அஉ.
 படையிலை - படையாளர்கள் மகளி ரோடுதங்குமிடம். [பக். ஏ, கநக.]
 பண்ணியம் - பண்டங்கள், நுசு.
 பத்தர்=பத்தல் - நீரிறைக்கும்கருவி, பள்ளம், கசு, உஉ.
 பதப்பர் - மணற்கோட்டை, [நெற்கோட்டைபோல்வது] நக.
 பந்தர்-ஒருர், கஎ, எச; பண்டசாலை, நுநு.
 பரணர் - ஒருபுலவர், நுந - பதி.
 பரதவன் - துணையன், சஅ.
 பரிசிலர் யானைகளைப்பெறுதல், சஎ.
 பரிசிலர்வெறுக்கை-தலைவன், நஅ, கரு.
 பரிவேட்பு - வட்டம்.

பலாப்பழத்தேன், கக.
 பலாம்பழுத்த=பலாப்பழுத்த, கக.
 பலி, கஎ, நக.
 பழங்கண் - துன்பம்.
 பழவழக்கு [பக், நஅ.]
 பழனமஞ்ஞை, கூந.
 பழையன்மனைவியருடைய கூந்தற்கயிற்றால் யானையை வண்டியிற்பூட்டல், நுந - பதி.
 பழையன்மாறன் - ஒருசிற்பாசன், கூந - பதி.
 பழையனுடையவேம்பினைச் செங்குட்டுவன் வெட்டியது, சச, சசு, நுந - பதி.
 பறந்தனை - மயானத்திற்பிணங்குமிடம், சச.
 பறைக்குரலருவி-முரசுபோலும் ஒலியையுடைய அருவி, எந.
 பறையடித்துப் புனலடைத்தல், உஉ.
 பன்மா - பலபடி, அக.
 பனங்குருத்தைக் கிழித்துக் குறுகறுக்கி வாகைப்பூவோடு இடைவைத்துத் தொடுத்தல், கக.
 பனங்குருத்தைக் கொன்றைப்பூவோடுதொடுத்தல், கஎ.
 பனந்தோட்டிற் குவளைமலரை வைத்துத் தொடுத்தல், நுஅ.
 பனந்தோட்டிற் பலவகைப்பூக்களை முறையேவைத்துத்தொடுத்தல், சந.
 பனம்புடையல் - பனைமாலை, சஉ.
 பனிற்றல் - தூவல், நுஎ.
 பாக்கம் - அரசனிருக்கை, நெய்தல் கிலத்துர், கக.
 பாகுடி, உக.

பாண்டிய அரண்மனை அமைப்பு, ௨௦.
 பருதி=பரிதி - தேருருள், வட்டம்,
 சசு, எசு.
 பருந்தின் சிறகுபோலும் கந்தை, க௨.
 பருந்துறளப்ப - பருந்து உறுதற்கு
 அளப்ப, டிக, எசு.
 பல்யானைச் செல்கெழு குட்டுவன்,
 ஈ௦ - பதி.
 பல்வேலிரும்பொறை - இளஞ்சேரலி
 ரும்பொறை யென்னுமரசன், அக.
 பலநிறத்து மது, கரு.
 பழர்புகழ் செல்வம், சசு.

பாசகா - மடையா, க௨.
 பாசம் - பேம், எசு.
 பாசறை - கசு, உசு, க௨.
 பாடிமிழ்பு - ஒலித்து, க௨.
 பாடினி - பாடுதலையுடையான், க௨.
 பாண்டில் - குதிரைப்பக்கை, தேர்
 பூணும்எருதுகள், வட்டத்தோல்,
 கசு, எசு, க௦.
 பாண்டில்விளக்கு - கால்விளக்கு,
 ச௨, டி௨, [கெடுநல். க௨௦].
 பாணர்க்குப் பொற்றாமரைகுட்டல்,
 ச௦, ச௨.

௨௦௨ அரும்பதவகராதிமுதலியன.

பாணர்க்கும்விறலிகளுக்கும் கொடுத்தல், ச௦.
 பாணர்நாளவை, (அரசன்) க௨.
 பாணர்புரவல், கரு.
 பாயல் - உறக்கம், க௨.
 பார்வல் - பார்த்தல்.
 பார்வற்கொக்கு, உசு.
 பார்வற்பாசறை - காவற்பாசறை,
 அசு. [மது. உக௨].
 பார்வைப்பிடி, க௨.
 பாரி - ஒருவள்ளல், க௨.

புரை - தேவாலயம், கரு.
 புரைபுரந்து - பாதுகாத்து, டி௦.
 புரைபு ஒத்து, கரு.
 புரையின் நல்கி - தேவாலயங்கள்
 தோறும் கொடுத்து, கரு.
 புரோசு - புரோகிதன், எ௦ - பதி,
 க௦ - பதி.
 புல்லுடைவியன்புலம்பல்லா பரப்பி,
 க௨.
 புலம்பு - வருத்தம், அசு.
 புலவ - புலால்நாற்றம் நாற, அசு.

பால் - பகுத்தல், கசு, நுஉ.
பாலும் கொளாலும் வல்லோய், கசு.
பாலுக்கெளதமனார் - ஒருபுலவர்,
நூர் - பதி.
பாலப்பண்கள், கூரு.
பாலையாழ், சசு, நுஎ, கூரு, கூசு.
பாலவல்லோன், கூரு.
பாலையன்னமகளிர், அஅ.
பாழ் - உஉ, உசு.
பிசிர - திவலை.
பிசிர - துளியாகச்சிதற, கரு, நுரு.
பிடவு - பிடாச்செடி, கூசு.
பிரமதாயம் - பிராமணர்க்குக் கொடு
க்கும் நன்கொடைப்பொருள், உரு -
பதி.
பிறக்கு - பின், நுரு - பதி, அரு.
பிறப்புணர்த்துங்கோல், சநக.
பிறர்க்கெனவாழ்தி, நஅ.
பிறழ்நோக்கியவர், எஅ.
பீடர் - பெருமையையுடையோர், சநு.
பீர் - பீர்க்கு, உசு.
புகர்வு - உணவு, நுரு, நுஅ, கூரு.
புகல்வு - விருப்பம், அச.
புகழோடுகடியதேசெல்வம், கஉ.
புகார் - காவிரிப்பூம்பட்டினம், எநக.
புடையல் - பனமாலை, நக, நஎ, சஉ,
நுஎ.
புடையலங்கழற்கால். } நஎ, அரு.
புடையன்மாக்கழல். }
புண்களை இழையால்தைத்தல், சஉ.
புண்ணைதைக்கும் ஊசி, சஉ.
புணரி - அலை.
புதல்வற்பேறு, எச.
புதவு - கதவு, வாயில், உஎ.
புரவு - கொடை, அரு.

புலாஅம் - புலவுநாறுகின்ற, கூக.
புலித்தோலுறை - புலித்தோலாற்செ
ய்யப்படும் ஆயுத உறை, கசு, உசு.
புலியுறையெகம், உசு.
புழுக்கு - புழுக்கியுணவு; மலைநாட்
வெழக்கு, கஅ, கூரு.
புள்ளிமான், எசு.
புள்ளொலி, அசு.
புறக்கொடையில் எறியாமை, நக.
புறஞ்சிறை - மாளிகைமதிப்புறம்,
கசு.
புறமதில், கசு.
புறவு - சிறுகாடு, கந, நக.
புறா - நக.
புண்ணை, நரு.
புனல்வாயில் - வாய்த்தலை, கந.
புனற்றளிர், நுஉ.
புனிற்றுமகள் பூணை ஐயவி, கசு.
பூசல் - பேரொலி, வருத்தம்.
பூவிழவு, நரு.
பூழிநாடு - கொடுத்தமிழ் நாடுபன்னி
ரண்டனுள் ஒன்று, சரு - பதி.
பூழியர் - பூழிநாட்டினுள்ளவர், உக,
உந, எந, அசு, கூரு.
பூழியர்மெய்ம்மறை - பூழிநாட்டார்
க்குகவசம்போல்வான், எந.
பூழில் - அகில், அஎ.
பெயர் - பொருள், உக, கூரு.
பெயர்வாழியர், சஎ, சக.
பெருங்குன்றுர்கிழார் - ஒருபுலவர்,
கூரு - பதி.
பெருங்கைத்தொழுதி - யானைக்கூட்
டம், எசு.
பெருஞ்சதுக்கத்துப்பூதர், கூரு - பதி.
பெருஞ்சேரலிரும்பொறை, அரு - பதி.

அரும்பதவகராதிமுதலியன.

களக

பெருஞ்சோறு உகுத்தற்கு முரசெறி
தல், ஈ௦.

பெரும்பல் யானைக்குட்டுவல், உக.

பெருமலை - இமயம், ஈக.

பெருவறற்காலை - சிறுவிலைக்காலம்,
உஅ, சக.

பெருவாய்மலர்-இருவாட்சிப்பூ, அக.

பெருவாயில்-நன்னனூர், ச௦ - பதி.

பேணியர் - பேணுதற்கு, ஈ௦.

பேய்மகள், கக, ஈ௦.

பேயாடல், ஈரு.

பேராறு - ஒருநதி, உஅ, சக, அஅ.

பேரியாழ்பாலைபண்ணி, சக, ஈரு, கக.

பைஞ்ஞிலம் - மக்கட்டொகுதி, இது
பஞ்ஞிலமெனவும் வழங்கும், கஎ,
ஈக.

பைதற்ற - பசுமையற்ற, உக.

பொத்தியாண்ட பெருஞ்சோழன்,
க௦ - பதி.

பொய்கைவாயிற்புதவு - மதகு நீர்
தாங்கும் பலகை, உஎ.

பொய்யாமை, க, கஅ, உ௦.

பொய்யில் செல்வக்கடுங்கோ, அ௦ =
பதி

பொலங்கொடியுழிஞை, ஈக.

பொலம்பூந்தும்பை, சரு.

பொற்றாமரையைப்பாணர்க்குச் சூட்
டுதல், சஅ.

பொறி-உத்தமஇலக்கணங்கள், அஅ.

போர்க்குரிய உடை, ஈக.

போர்நிழல், ஈக.

போர்நிழற்புகன்ற சுற்றம் - படைத்
தலைவர், ச௦.

போரிற்பெற்றவற்றை அரசர் இரவ
லர்க்குக்கொடுத்தல், சச.

மகளிர் கழலாடல், ஈ௦.

மகளிர் குரவையாடல், எக.

மகளிர் பிடியை எண்ணுதல், சஉ.

மகார்குளவிக் கூட்டைக்கிளைத்துவரு
ந்தல், எக.

மட்டம் - கள், சஉ, க௦.

மடா - பாண்டலிசேடம், உச.

மணற்கோட்டை, ஈ௦.

மணியிலக்கணமறிவார், எச.

மணியை அடித்தல், ஈக.

மத்து, உச, எக.

மத்துரறியமனை, உச.

மதகுநீர்தாங்கும்பலகை, உஎ.

மதில், கரு, கச, உஉ, உக, ஈக, ஈரு, கஉ.

மதின்மரம், கரு, கச.

மதுதுகர்கையில் இடையிடையே
இஞ்சியைக்கடித்தலும், பூவைமோ
த்தலும், சஉ.

மதுவின்களிப்பால் மதுக்குடம்ஆடு
தல், சஉ.

மந்திரம், ஈ௦.

மயிர்புதைமாக்கண், உக.

மயில், உஎ.

மருக - மருகென்னாய், உக.

பொறக்கழற்கால, ௩௪.
 பொறிமார்பு, ௪௮.
 பொறுமை, ௧௭, ௩௨.
 பொறையன் - சேரன், ௭௫, ௮௪, ௮௬.
 பொறையன்பெருந்தேவி - செல்வக்
 கடுங்கோவாழியாதனுடைய தாய்,
 ௭௦ - பதி.
 பொன்படுவாகை, ௪௦ - பதி.
 பொன்புனையுழிநூ, ௨௨.
 பொன்னணிகளுக்கு வேங்கைப்பூ
 உவமை, ௪௦.
 பொன்னுடைசியமம், ௧௫.
 போந்தைத்தோடு - பனந்தோடு, ௫௧.
 போந்தைப்பொழில் - பனம்பொழில்,
 ௫௧.
 போர்க்களத்தி லாடும் துணங்கைக்
 கூத்து, ௪௫, ௭௭.

மருதஞ்சான்ற, ௭௩.
 மருதநிலம், ௩௦, ௭௮.
 மருதமரம், ௨௩, ௨௭.
 மருள் - உவமவுருபு, ௧௧.
 மலிர்நிறை - நீர்வெள்ளம், ௨௬, ௨௮,
 ௫௦.
 மழவர்-ஞுவகைவீரர், ௨௧, ௫௫, ௬௦ -
 பதி.
 மழவர்மெய்ம்மறை, ௨௦.
 மழவரினுணவு, ௫௫.
 மழுசிய - மழுங்கிய, ௨௪.
 மழைக்குடலாண - மழைக்குக்காரண
 மான, ௬௬.
 மழையில்லாமைக்கு உற்பாதமாகிய
 தூமத்தோற்றம், ௬௬.
 மள்ளர் கொள்ளையிதல், ௪௩.

௧௭௪

அரும்பதவகராதிமுதலியன.

மறப்புக் கழ்பலபுகழ்களிலும்சிறந்ததெ
 ன்பது, ௧௨.
 மறவர் மதிவிலிருத்தல், ௪௦.
 மறுக்குளம்பு, ௬௫.
 மறுகுசிறை - வீதியின்றிருபுறத்துமு
 ள்ளவீட்டுவரிசை, ௨௩, ௨௬, ௪௩.
 மன் - அரசர்கள், ௧௧.
 மன்பதை - மக்கட்பன்மை, ௭௨.
 மன்பதைநிரப்பி, ௪௦.

முண்டை=முட்டை, ௬௦.
 முண்டைவிளைபழம், ௬௦.
 முன்னிய - வெறுத்த, ௬௪.
 முத்தை=(முந்தை) - முன்பு, ௮௫.
 முதலை, ௫௩.
 முதியபசுக்கள் ஆம்பற்பூக்களைத் தின்
 னுதல், ௧௩.
 முதினா - அவரை துவரைமுதலியன,
 ௫௫.

மன்ற, கூக, எஅ.
 மன்றண்ணிமறுகுசிறைபாடும், உக,
 உக, சக.
 மன்றம், கக, உக, உக, சக.
 மன்று - நடு, நடு.
 மன்னியர் - நிலைபெறுவாயாக, நுச.
 மனாலம் - குங்குமம், கக.
 மாகூர்-விலங்குகள் குளிரால் உடல்
 வளைகின்ற, நுச, [நெடுநல். கூ].
 மாசிதறிருக்கை, எக.
 மாசிமாதம், நுச.
 மாசிலீயர் - விளங்குவாளாக, உ௦.
 மாடத்துக்கொடிக்கு மலையருவி உவ
 மை, சஎ.
 மாந்தரன் - மிகப்புகழ்பெற்ற ஒரு
 சேரன், கூ௦.
 மாந்தை - சேரநாட்டிலுள்ளதோர்
 நகரம், கூ௦.
 மாயவண்ணன், எ௦ - பதி.

முதுமக்கட்டாழி, சச.
 முதுவாயிரவல, கூக.
 முந்திரினோர் - முன்னோர், கூக.
 முரச்சி, முற்றுவித்து, சச.
 முரசங்கறங்கக்கலந்தரல், உக.
 முரசு படையை ஏவுதல், நுச.
 முரசுறைகடவுள், ந௦.
 முரசைப்பூசித்தல், கக.
 முரரைமுழுமுதல், நு௦ - பதி.
 முரற்சி - கயிறு, நு௦ - பதி.
 முருகக்கடவுள் களிறார்ந்தது, கக
 [திருமு - பக் - உக].
 முல்லைக்கொடிப்புதல், கூக.
 முல்லைநிலத்தின்வளம், ந௦.
 முழவின் அமைந்தபழம், அக.
 முழுமுதல் - பெரியஅடி, கக, நு௦ -
 பதி.
 முற்பாடு - முன், நக.
 முன்றிணைமுதல்வர் - குலமுதல்வர்,

மார் - அசை, ரூசு, கூடு.

மார்பு, அடு.

மான - அசைநிலை, அக.

மாற்றருஞ் சிற்றத்துக்கூற்றம், ரூக.

மாறு - ஆணுருபின் பொருள்படுவ

தோரிடைச்சொல், நசு, நடு, நஅ,

ரூசு, அடு.

மிடுது - மிக்கு, அச.

மிடுதுயர் - மிருக்கவேண்டி, உஅ.

மிதியற்செருப்பு, உக.

மிளகெறியுலக்கை, சக.

மீகை - மேலேயெடுத்தகை, சடு.

மீபினம் - பினமீ, எஎ.

மீன்கொத்துக்குருவிவின்வாய், சஉ.

முகவை - முகத்தல், உஉ.

முச்சி - கொண்டைமுடி, சந.

முடந்தைகெல் - முடமானகெல்,

உக, நஉ.

கசு, எஉ, அடு.

முனை - போர், உடு.

முங்கிற்குழாய்த்தேன், அக.

முதா - முதியபக, கந.

முய, சஉ.

முயின - நிரம்பின, உஉ.

முரி - எருது, கூஎ.

முழ்த்து - முதிர்ந்து, நந.

முன்றுநதியின்கூடல், ரூடு.

மெய்புதையரணம் - கவசம், ரூஉ.

மெய்ம்மறை - மெய்புகுகருவி=கவ

சம், கசு, உக, ரூடு, ரூஅ, ரூக, சந,

எந, கூடு.

மென்பால் - மருதம், எடு.

மென்மைக்கு நீர் உவமை, அக, கூடு.

மெந்தோன்றி, அக.

மேவலர் - விரும்புதலையுடையார்.

மேவலை-விரும்புதலையுடையாய், கக.

அரும்பதவகராதிமுதலியன.

கஎடு

மேன - மேலன், கந.
 மையூர்கிழான், கூ0 - பதி.
 மொசிந்தன - மொய்த்தன, கூ.
 மொசிந்து - மொய்த்து, கக, சக.
 மொழியூஉ - மொழிந்து, அக.
 மோகூர் - பழையனுடையணர், சச;
 சக.
 மோகூர்மன்னனுடைய வேம்பைத்
 தடிந்துமுரசாக்கியது, சந, சச,
 சக.
 யமனாற்கொல்லப்படும் உயிர் ஒருகா
 லைக்கொருகால் அழகழிதல், கந.
 யவனர், உ0 - பதி.
 யாண்டுதலைப்பெயர வேண்டுபுலத்தி
 றுத்து, கடு.
 யாணர் - புதுவருவாய், எக.
 யாண, உஅ, நந, ச0, சக, சந, கூஉ,
 சச, அஉ.

வயிறுபசிகூர ஈயலன், உ0.
 வரம்பில்வெள்ளம், நந.
 வரி - ஒழுங்கு, அந.
 வரிசைமகளிர் - விறலியர்.
 வரிசைமகளிரும் அடுப்புத்தொழிற்
 ஞரியராதல், கஅ.
 வரிசையாளர் - சீழ்க்குழிகள், கந.
 வருடை - ஆடு, கூ0-பதி.
 வரை - பெருமலை, எச.
 வல்லான் - வன்மையையுடையான்,
 நக.
 வழங்குதல் - ஆடுதல், உஉ.
 வழை - சுரபுன்னை, சக.
 வள்ளைக்கொழு, உக.
 வறட்காலத்திலும் கொடுத்தல், உஉ.
 வறட்காலம் - சிறுவிலைக்காலம், சந.
 வறிது - சிறிது, உச.
 வன்னை, கூஉ.

யாணக்குக் கப்பல் உவமம், ௫௨.
 யாணக்குத் தண்டுடைவீரர் உவ
 மை, சக.
 யாணகணிரிரைத்துக் கடனீரை வரு
 வித்தது, ௩௦ - பதி.
 யாண மதிர்கதவையிடித்தல், ௧௯.
 யாணமேற்கொடி, ௧௯, அடி, ௫௨;
 யாணயின்கோபத்தி, ௪௦. அடி.
 யாணையக்கொடுத்தல், ௪௦.
 யூபம், ௬௭.
 வசி - தழும்பு, ௪௨.
 வசையிஸ்செல்வ, ௩௮.
 வசையுநர் - பகைவர், ௩௨.
 வஞ்சிமூதூர் - சேர ருடைய இராச
 தானி, ௧௦ - பதி.
 வஞ்சினம் - குளுறவு, ௪௧.
 வடதெற்கு, ௩௧.
 வடவர், ௫௦ - பதி.
 வடிம்பு, ௭௦.
 வடுவாழ்மாப்பு, ௩௮, ௪௨.
 வண்டன் - ஒருவீரன், ௩௧.
 வந்திசின்-வந்தேன், ௧௩, ௧௬, ௪௧, ௫௪.
 வம்பு - கைச்சாடு, ௧௯.
 வயல், ௧௯, ௨௩, ௧௨, ௬௦.
 வயலிற் சேனைதங்குதல், ௪௦.
 வயவு - வலி, ௩௬.
 வயிரியமாக்கள் - உத்தர்; பாடுபவர்
 உரு, ௨௯.

வன்புலம், ௭௫.
 வன்னிமன்றம், ௪௦.
 வாகை - நன்னனுடையகாவன்மரம்,
 ௪௦ - பதி.
 வாகையுழிஞை, ௪௩.
 வாச்சியவகை, ௪௧.
 வாண்மதில், ௩௩.
 வாண்முகம்பொறித்தமாண்வரியாக்
 கையர், ௩௮, ௬௭.
 வாணுதல்கணவமள்ளரேறே, ௩௮.
 [திருமு. ௨௬௪.]
 வாய்த்தலை, ௧௩.
 வாய்மொழியாளர், ௩௭.
 வாயில்-இடம், ௮௧; நேரிவாயிலென்
 னுமணர், ௫௦ - பதி.
 வாரல்வள்ளுகிர், ௧௨.
 வாரி - வருவாய், ௫௦ - பதி.
 வாழ்க்கை - வாழ்நாள், ௩௭.
 வாழ்கநின்கண்ணி, ௫௨.
 வாழ்கநின்வளம், ௨௪, ௩௬, ௩௭.
 வாழ்கவவன்கண்ணி, ௨௦.
 வாழ்ச்சி - வாழ்நாள், ௫௬.
 வாழியர் - வாழ, ௭௪.
 வாழியாத, ௬௩.
 வாழுமோர் - வாழ்பவர், ௭௧.
 வாழை, ௨௯.
 வான்விழவு, ௬௬.
 வானவரம்பன், ௩௮, ௫௮, ௬௦ - பதி.

வரணியாறு, அக.

விச்சி-விச்சிக்கோவென்னும் குறுநில
மன்னன். கூ0 - பதி.

விடத்தர் - விடத்தேரைமரம், கக.

விடியற்காலத்தில் பின் ஆகவேண்
டியவற்றை எண்ணுதல், எக.

வித்தை. கூ0 - பதி.

வியலுள், ரூ.

வியலார், ரூ0 - பதி.

விருந்துபுறந்தருதலாகியவேள் வி,
உக.

வில்பயிலிறும்பு - படைநிலை, எஅ.

வில்வில் நாணியை இறக்காதுருத்தல்,
உச.

வில்ங்குநர் - தடுப்போர்.

விழவறுபு அறியா ஊர், கரு.

விழவினெடியோன், கரு.

விழவு, கரு, உஉ, உக, ரூ0, சஅ, ரூ.,
எஉ.

விழவுக்குச்சென்றோர்சோலையிற்றங்
குதல், சஅ.

வினையாட்டுமகளிர் ஆம்பலைப்பறித்
தல், உக.

விறக்க - மிக.

விறலியர், சக, சஎ, சஅ, ரூக, ரூச.

விறலியர் தெருவில் ஆடுதல், சஎ.

விறலியர் பிடிபெறுதல், சக.

வினோஞர் - தொழில் செய்பவர்கள்,
கஉ.

வீரர்போர்க்களத்தில் வாணியுயர்த்தி
க்கொண்டு ஆடுதல், ரூ.

வீரர்முதத்துவாள்வடுவமைதல், சஎ.

வீற்றிருங் கொற்றம், ரூ.

வெக்கை - கடாவிடுங்களம், எக.

வெண்குருகு, உக.

வெண்கை - எழிற்கை, சக.

வெண்கைமகளிர், உக.

வெண்டோட்டசைத்த வெண்பூங்
குவளை, ரூ.

வெண்டோடு நிரையிய பூ, ச0.

வெண்மழை, ரூ.

வெயிற்றுகள் - வெயிலிற்பறக்கும்
அணுத்திரள், உ0.

வெவ்வர் - வெம்மை, சக.

வெள்வரகு, எரு.

வெள்ளம் - ஒருபேரெண், உக.

வெள்ளிக்கோள், கக, உச, சக.

வெளியன் வேண்மாள் நல்லினி,
உ0.

வெற்றிமடந்தை, ரூ.

வெறியுறுதுடக்கம் - தெய்வமேறிய
விகாரத்தால் அசைதல், ரூக.

வெறுமனே=சும்மா, [பக் - க0க.]

வேண்மாள்-சிற்றரசன் மனைவி, முடி
யுடையரசன் மனைவி.

வேண்மாள் - சிற்றரசன்.

வேந்தரும் வேளிரும், ரூ0, சக, எரு,
அஅ.

வீரபாணம், ச௦.

வீரமுரசு, க௭.

வீரர், ஈச, ச௨, ரூ, ரூ, அ௦.

வீரர்களின் புண்பட்டவுடம்பு, ரூ.

வீரர்களின் வஞ்சினம், சக, ரூ.

வீரர்களுடைய புண்வடுவுள்ள மார்பு, ச௨.

வேம்பறுத்தது, சக.

வேள் ஆலிக்கோமான், க௦ - பதி.

வேள் ஆலிக்கோமான் பதுமன்றேவி,
ச௦ - பதி, அ௦ - பதி.

வேன்மிளை, ஈக.

வைகார்ப்பு-ஒருகாலும் இடையறாது
தங்கின ஆரவாரம், சக.